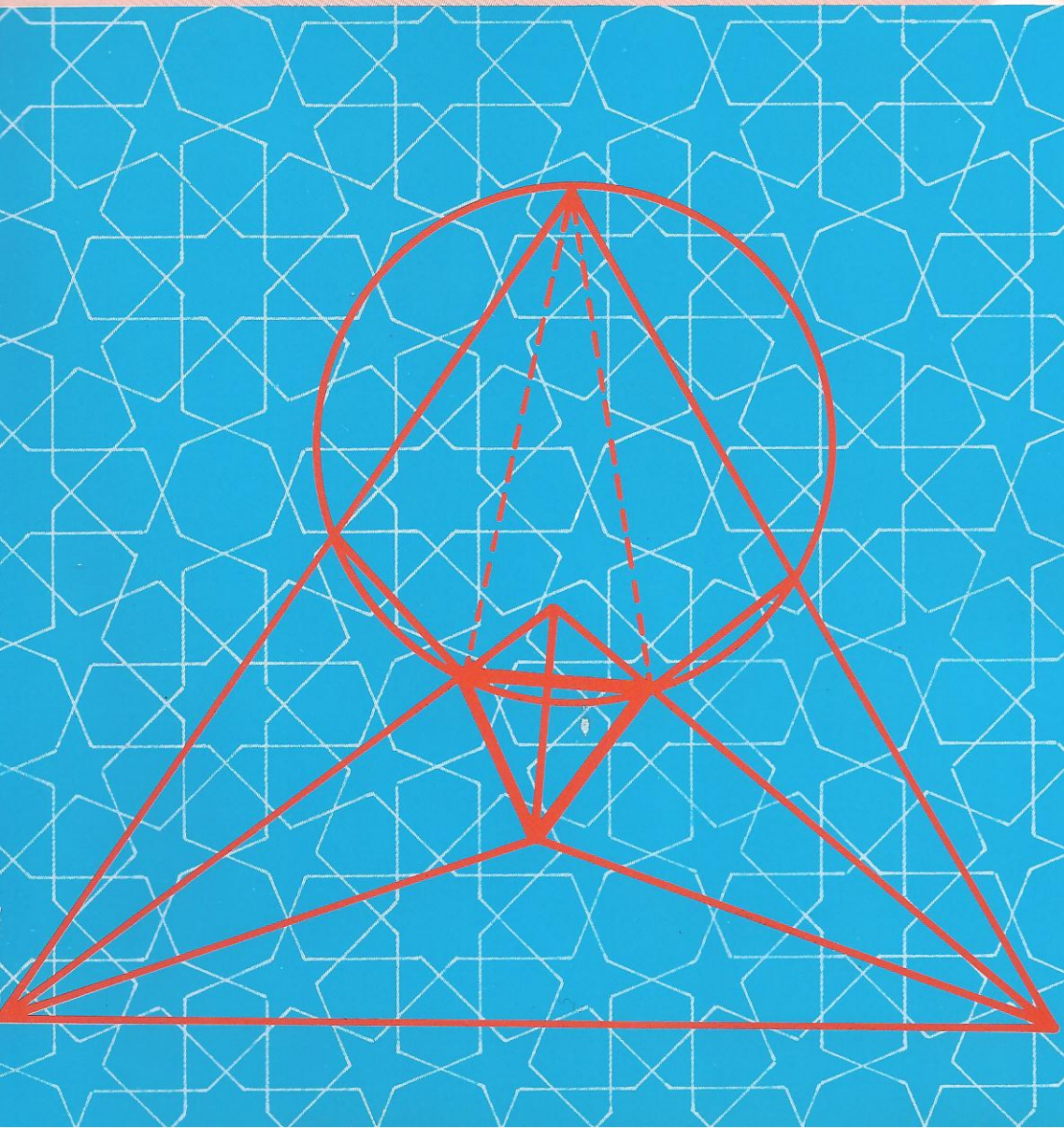

بازآموزی بازشاخت هند

برای دانش آموزان مسلمان بیستون

مؤلفان: ه. س. م. گوکس تیر-س. ل. کر تیر ترجمه: عبدالحسین مصحفی

بازآموزی بازشاخت هند

برای دانش‌آموزان مسلمان بریتان

مؤلفان

H. S. M. COXETER

دانشگاه Toronto

S. L. GREITZER

دانشگاه Rutgers

R. MARCHAND : برگردان از انگلیسی به فرانسه توسط :

عبدالرحمن مصحفی : برگردان از فرانسه به فارسی توسط :

Coxeter, Harold Scott Macdonald.

کوکسی تیر، هارولد اسکات مک دونالد، ۱۹۰۷ -

بازآموزی و بازشناخت هندسه: برای دانش‌آموزان و معلمان دبیرستان. مؤلفان [هارولد اسکات مک دونالد کوکسی تیر، ساموئل گریترز]: برگردان از فرانسه به فارسی توسط عبدالحسین مصحفی. - تهران: مدرسه، ۱۳۶۳. ۲۳۰ ص. - مصور.

I.S.B.N: 964-353-337-9.

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا (فهرست‌نویسی پیش از انتشار).

Geometry revisited.

عنوان اصلی:

چاپ سیزدهم: ۱۳۸۶.

۱. هندسه جدید. الف. گریترز، ساموئل. Greitzer, Samuel. ب. مصحفی، عبدالحسین، مترجم. ج. مدرسه. د.

عنوان.

۵۱۶/۰۴

۲ پ ۹/۱/۴۷۳ QA

خواننده‌ی محترم، با سلام و احترام؛ ضمن تشکر از شما، خواهشمند است هرگونه نظر، انتقاد و پیشنهاد خود را در مورد این کتاب یا دیگر کتاب‌های انتشارات مدرسه از طریق پیام‌نگار (ایمیل) madreseh@madresehpublications.com یا از طریق صندوق پستی ۱۹۴۹/۱۴۱۵۵ ارائه فرمایید. هم‌چنین می‌توانید کتاب‌های ما را از طریق پایگاه اینترنتی www.madresehpublications.com ثبت و سفارش دهید تا در کوتاه‌ترین زمان ممکن، پاسخ لازم یا کتاب مورد نظر خود را دریافت کنید.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
وزارت آموزش و پرورش

بازآموزی و بازشناخت هندسه

برگردان از فرانسه به فارسی: عبدالحسین مصحفی

صفحه‌آرا: هوشنگ آشتیانی

رسام: اسفندیار حاج طاهری

چاپ اول: ۶۳ / چاپ سیزدهم: ۱۳۸۶

تیراژ چاپ اول تا دوازدهم: ۶۶۰۰۰ / تیراژ چاپ سیزدهم: ۲۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی، چاپ و صحافی از: چاپخانه مدرسه

حق چاپ محفوظ است

شابک ۹-۳۳۷-۳۵۳-۹۶۴

ISBN 964-353-337-9

نشانی: تهران، خیابان سپهبد قرنی، پل کریمخان زند، کوچه شهید محمود حقیقت‌طلب، شماره ۳۶
تلفن: ۸۸۸۰۰۳۲۴-۹ (دورنویس) (فاکس): ۸۸۹۰۳۸۰۹

محدودیت زمانی تحصیلات رسمی و توسعه روزافزون دامنه علوم، مانع از آن است که برنامه‌ها و کتابهای درسی مربوط به هر رشته علمی همه پیشرفتهای آن رشته را دربر داشته باشند. رفع این کمبودها از راه تهیه انتشارات دوره‌ای و کتابهای جنبی میسر می‌باشد. آموزگاران و دبیران بیش از دانش‌آموزان به چنین نشریه‌هایی نیاز دارند، زیرا علاوه بر لزوم احاطه آنان به آنچه که می‌آموزند لازم است که دیدی هر چه وسیعتر در آن زمینه داشته باشند. از اینرو، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش، تهیه و انتشار چنین نشریه‌ها و کتابهایی را از جمله برنامه‌های کار خود قرار داده است.

آقای عبدالحسین مصحفی، کارشناس ریاضی پیشین برنامه‌ریزی و کتابهای درسی، با آگاهی بر این برنامه کار سازمان پژوهش، ترجمه کتاب حاضر را برای انتشار در اختیار این سازمان قرار داد. متن کتاب مروری است بر قضیه‌های مهم و اساسی هندسه که بسیاری از آنها در کتابهای درسی گنجانیده نشده و مجموعه‌ای است از مسئله‌هایی که هر کدام از آنها مدتها وقت علاقه‌مندان به هندسه را به خود مشغول داشته است و کلاً برای ارتقاء سطح معلومات تخصصی دبیران مفید می‌باشد؛ با وجود این برای آنکه کتاب کاملتر ارائه شود برای بررسی در اختیار آقای حسین غیور قرار گرفت که تبصره‌ها و کاردانی وی در هندسه مورد تأیید اهل فن است. آقای غیور پس از بررسی دقیق متن ترجمه و افزودن نکاتی لازم بر آن، که در جای خود در متن کتاب مشخص شده است، ضمن اظهار خوشوقتی از ترجمه و انتشار این کتاب چنین توضیح داده است:

«در کتاب بازآموزی و بازشناخت هندسه بانکته‌های جالب و مفاهیم تازه‌ای برخورد می‌کنیم. از این قرار:

۱- دخالت دادن اعداد مثبت و منفی در مساحت شکلها در هندسه مسطحه، دنباله کارهایی که شال ریاضیدان نامی فرانسه درباره پاره خط و زاویه انجام داده است. این عمل حکمهای راجع به مساحتها را کلیت می‌دهد و از تأثیر شکل در آنها می‌کاهد. برای مثال اگر

P نقطه‌ای از صفحه مثلث ABC باشد، دربارهٔ مساحت‌های علامت دار همواره تساوی زیر برقرار است.

$$S(PAB) + S(PBC) + S(PCA) = S(ABC);$$

۲- جفتهای نقطه‌های جدا ساز؟

۳- انحراف انعکاسی؟

۴- تعریف مقاطع مخروطی به عنوان قطبی معکوس دایره که بدین وسیله می‌توان بعضی از خواص مهم دایره را درمقطعهای مخروطی تعمیم داد.

اما باعث تعجب است که در این کتاب نسبت‌های همساز و ناهمساز و دستگاه آنها در محاق فراموشی افتاده و فقط در فصل نقطه‌های جدا ساز به نسبت ناهمساز اشاره‌ای شده و تعریف آن برای چهار نقطه در صفحه تعمیم داده شده است. با تأثیر گسترده و جالبی که این نسبتها و دستگاه آنها در هندسه دارد، حذف آنها موجب نقائصی است که فهرست وار به بعضی از آنها اشاره می‌شود:

۱- با اینکه در متن کتاب گاه مسائلی پیش پا افتاده به عنوان قضیه مطرح شده اما بسیاری از قضیه‌های معروف هندسه از قلم افتاده است مانند خاصیت مهم چهار ضلعی کامل که در آن هر قطر به وسیلهٔ دو قطر دیگر به توافق تقسیم می‌شود.

۲- تبدیل تعریف قطبی نقطه نسبت به دایره به مبنای نسبت همساز، که علاوه بر دایره شامل دو خط و مقطعهای مخروطی نیز می‌شود به تعریفی به مبنای انعکاس که فقط برای دایره درست است.

۳- تبدیل برهانه‌های ساده و کوتاه بسا نسبت ناهمساز برای قضیه‌های پاپوس، پاسکال، برانشن و ... به برهانه‌های مفصل و پیچیده که چند صفحه کتاب به شرح آنها اختصاص داده شده است.

با اینهمه، مطالعهٔ کتاب به وسعت دید خواننده در هندسه می‌افزاید و جالب توجه و حائز اهمیت است، و کمبودهای یاد شده شاید به این جهت پیش آمده است که مؤلفان دانشمند کتاب فقط در نظر داشته‌اند که هموطنان خود را به هندسه آشنا سازند.

بنا به یادداشت مترجم، این کتاب به زبان انگلیسی زیر عنوان:

GEOMETRY REVISITED

تألیف شده و نخستین بار از طرف مؤسسه:

Random House, Inc. New York

در سری کتابهای «کتابخانهٔ ریاضیات جدید» منتشر شده است. ترجمهٔ به فرانسه کتاب به عنوان:

Redécouvrons la Géométrie

از طرف مؤسسه انتشاراتی DUNOD در پاریس چاپ و پخش گردیده است. بر گردان به فارسی کتاب از روی ترجمه فرانسه آن انجام گرفته و ترجمه سه فصل اول آن ابتدا به صورت سلسله مقاله‌ها در مجله ریاضی «یکان» چاپ شده است. امید آنکه دبیران ریاضی و دانشجویان و دانش آموزان رشته‌های ریاضی و فنی، و همه آنان که به تکمیل معلومات خود در هندسه شائقند، در مطالعه و استفاده از این کتاب رضایت خاطر داشته باشند.

دفتر امور کمک آموزشی و کتابخانه‌ها

۱۳

پیشگفتار

۱۵

بخش ۱- نقطه‌ها و خط‌های وابسته به مثلث

۱۶

۱-۱- قانون سینوسها

۱۷

۲-۱- قضیه ژان سوا

۱۹

۳-۱- نقطه‌های مهم

۲۳

۴-۱- دایره‌های محاطی داخلی و خارجی

۲۶

۵-۱- قضیه اشتینر- لموس

۳۰

۶-۱- مثلث ارتفاعی

۳۲

۷-۱- مثلث میان‌نهای و خط اولر

۳۴

۸-۱- دایره نه نقطه

۳۶

۹-۱- مثلث‌های عمودی

۴۱

بخش ۲- برخی ویژگی‌های دایره

۴۱

۱-۲- قوت يك نقطه نسبت به يك دایره

۴۶

۲-۲- محور اصلی دو دایره

۴۹

۳-۲- دسته دایره‌ها

۵۰

۴-۲- تنه درباره ارتفاعها و مرکز ارتفاعی مثلث

۵۵

۵-۲- خط‌سمسن

۵۶

۶-۲- قضیه بطلمیوس و تعمیم آن

۵۹

۷-۲- تنه درباره خط‌سمسن

۶۱

۸-۲- قضیه پروانه

۶۳

۹-۲- قضیه مورلی

- بخش ۳- نقطه‌های بريك استقامت و خطهای متقارب
- ۶۷ ۱-۳- چهار گوشه‌ها؛ قضیه وارینون
- ۶۷ ۲-۳- چهار گوشه‌های مجاطی؛ دستور برهماگوپتا
- ۷۴ ۳-۳- مثلث ناپلئون
- ۷۹ ۴-۳- قضیه منلائوس
- ۸۵ ۵-۳- قضیه پاپوس
- ۸۷ ۶-۳- مثلثهای همسان؛ قضیه دزارگ
- ۹۲ ۷-۳- شش ضلعیها
- ۹۵ ۸-۳- قضیه پاسکال
- ۹۶ ۹-۳- قضیه برانسن
- ۱۰۰
- بخش ۴- تبدیلات
- ۱۰۴ ۱-۴- انتقال
- ۱۰۵ ۲-۴- دوران
- ۱۰۷ ۳-۴- نیم دور
- ۱۰۹ ۴-۴- تقارن نسبت به يك محور
- ۱۱۱ ۵-۴- مسئله فاکنانو
- ۱۱۳ ۶-۴- مسئله سد پیمانہ
- ۱۱۶ ۷-۴- تجانس
- ۱۲۲ ۸-۴- تشابه
- ۱۲۴ ۹-۴- تبدیلهای متوالی
- ۱۳۰
- بخش ۵- آشنایی باهندسه انعکاسی
- ۱۳۳ ۱-۵- جفت‌های نقطه‌های جداساز
- ۱۳۷ ۲-۵- نسبت ناهمساز
- ۱۳۹ ۳-۵- انعکاس
- ۱۴۴ ۴-۵- انعکاس در صفحه
- ۱۴۷ ۵-۵- دایره‌های عمود بر هم
- ۱۵۰ ۶-۵- قضیه فونر باخ
- ۱۵۳ ۷-۵- دسته دایره‌ها
- ۱۵۷ ۸-۵- انحراف انعکاسی
- ۱۶۱ ۹-۵- تابعهای هذلولوی

۱۶۷	بخش ۶- آشنایی با هندسه تصویری
۱۶۷	۱۰۶- قطبی معکوس
۱۷۳	۲۰۶- دایره مزدوج يك مثلث
۱۷۵	۳۰۶- مقطعهای مخروطی
۱۷۸	۴۰۶- کانونها و خطهای هادی
۱۸۱	۵۰۶- صفحه تصویری
۱۸۳	۶۰۶- مقطعهای مخروطی مرکز دار
۱۸۷	۷۰۶- تصویر جسم نمایی و تصویر مرکزی
۱۹۳	راهنمایها و حل تمرینها
۲۲۵	فهرست الفبایی

کسی که هندسه اقلیدسی را تحقیق می کند همانند شخصی است که در برگشت از کشورهای دور دست میهن خویش را ناچیز می شمارد.
ه. ۳۴. فوردر

در دوره تحصیلات متوسطه (در ایالات متحده آمریکا) فقط در سال دوم، درسی وجود دارد که شامل هندسه مسطحه و احیاناً مقدماتی از هندسه تحلیلی است. این درس «ریاضیات سال دوم» نام دارد. در طول تحصیلات متوسطه، این تنها موردی است که دانش آموز با درس هندسه سروکار دارد. در صورتی که برای دانش آموز با اندیشه ریاضی این موقعیت وجود دارد که جبر مقدماتی، جبر معمولی و حتی جبر عالی را فرا گیرد. از اینرو وقتی بدون تعمق اظهار نظر می شود که جبر بر هندسه برتری دارد موضوعی غیر منتظره نخواهد بود. وانگهی، اظهار نظرهای هیجان انگیز بدون قضاوت درست، برای دانش آموز این گمان را پیش می آورد که هندسه خارج از «ریاضیات روز» است و باید آن را با آنالیز یا نظریه مجموعه‌ها جانشین کرد.

بی توجهی که در برنامه‌های درسی نسبت به هندسه بکاررفته است شاید ناشی از آن باشد که کارشناسان آموزشی آنگونه که لازم است ماهیت هندسه را نمی‌شناسند و به پیشرفتهایی که در جریان توسعه آن تحقق یافته است وقوف کامل ندارند. چه بسیار پیامدهای درخشانی که ضمن این پیشرفتهای نمایان گردیده است؛ از جمله قضیه بریانسن (بند ۹.۳)، قضیه فونزباخ (بند ۶.۵)، قضیه پترسن - اسکوت (بند ۸.۴) و قضیه مورلی (بند ۹.۲).

از نظر تاریخی باید یادآوری کرد که اقلیدس کتاب هندسه را برای آن نگاشت تا اشخاصی که به فرا گرفتن این دانش علاقه دارند از آن بهره ببرند. اما یکی از دلیلهای اساسی آموزش هندسه در قرن بیستم آن است که گمان می‌کنند روش اصولی آن بهترین وسیله آموزش استدلال منطقی است؛ و از نظر انجام يك آموزش مؤثر روی این روش پافشاری می‌کنند. با وجود این، هندسه دانانسی، از قدیم و جدید، که این موضوع را نیز قبول

داشته‌اند، در بکار بردن روشهایی به عدول از روش اولیه تردید نکرده‌اند. چنانچه مثلثات، هندسه تحلیلی یا روشهای برداری بتوانند کمکی باشند، هندسه دان آنها را می‌پذیرد. وانگهی در خود هندسه ناب نیز فتهایی جدید، در عین حال زیبا و پربار، وضع شده‌است: یکی از آنها مبتنی بر تبدیلاتی از قبیل دوران، تقارن و تجانس می‌باشد که امکان سادگی اثبات برخی از قضیه‌ها را فراهم می‌آورد و همچنین ارتباطی را بین هندسه با کریستالوگرافی برقراری سازد. فصل چهارم به این حالت «تحرکی» هندسه اختصاص داده شده است. فن جدید دیگر از هندسه انعکاس نام دارد که موضوع آن نقطه‌ها و دایره‌ها است به قسمی که یک خط عبارت می‌شود از دایره‌ای که بر نقطهٔ بینهایت می‌گذرد. در فصل ۵ از آن صحبت شده است. فن دیگر، هندسهٔ تصویری است که صرف نظر از فاصله‌ها و زاویه‌ها وضع بین نقطه‌ها و خطها را مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد (این مبحث بطور نامحدود گسترش یافته و به پاره خطهای ساده محدود نمی‌باشد)؛ در این فن دو نقطهٔ دلخواه با یک خط بدهم وصل می‌شوند و هر دو خط دلخواه در یک نقطه برخورد می‌کنند، به علاوه، دو خط موازی نیز دو خط متقاطع منظور می‌شوند که نقطهٔ تقاطع آنها روی خط بینهایت است. در فصل ۶ به این مبحث اشاره شده است.

امروزه، هندسه همهٔ آن تواناییهایی را که کارشناسان آموزشی از آن توقع دارند بطور اعم دارا می‌باشد: همواره در طبیعت وجود دارد، آمادگی دارد تا کشف شود و ارزش خود را بنمایاند. هندسه، به ویژه بد علت و یژ گیهای وضعیت، همواره برای دانش آموز مدخلی به علم اصولی را پدید می‌آورد. آن جذابیت و زیبایی مطلق را که هندسه داشته باز هم دارا است و قشنگی نتایج آن مخدوش نگشته است. همواره مسلم بوده است که هندسه برای دانشمندان و ریاضیدانان نه تنها سودمند بلکه بسیار لازم است. حتی برای تعیین شکل مسیر قمرهای مصنوعی، هندسهٔ چهار بعدی در پیوستهٔ فضا، زمان مورد نیازی باشد.

هندسه در طی قرون توسعه یافته است. مفاهیم جدید و روشهای عملی تازه در آن سر در آورده‌اند که برای دانش آموزان نوعی شگفتی و مبارز طلبی توأم بوده است. با بهترین وسایلی که مناسب باشد به اقلیدس برگردیم و بکشیم تا خودمان برخی از نتایج تازه را کشف کنیم. شاید به این ترتیب بتوانیم آن اربابی را که در اولین برخورد با هندسه در ما برانگیخته شده است از خود دور سازیم.

مؤلفان مخصوصاً به دکتر آنه‌لی لاکس مدیون می‌باشند که با شکیبائی ایشان را یاری داده و از بنبل توصیه‌های مفید مضایقه نداشته است.

H. S. M. C.

S. L. C.

Toronto, New York

نقطه‌ها و خط‌های وابسته به مثلث

منابع و مآخذ هندسه، که نه تنها از کل منابع حساب و جبر، بلکه اقلاناً از آنچه مربوط به آنالیز و حتی مربوط به هر شاخه دیگر ریاضی است، گسترده‌تر می‌باشد، گنجی سرشار از اشیاء بسیار جالب نیمه فراموش شده‌ای است که یک نسل شتابزده فرصت استفاده از آن را ندارد.

اریک تپل بل (E.T. Bell)

هدف از این بخش عبارتست از: یادآوری برخی از آنچه که دکتر بل آنها را اشیاء نیمه فراموش شده نامیده است، بیان اثبات چند قضیه جدید که پس از اقلیدس بررسی گردیده و کاربردی که نتایج حاصل در حل مسائل جالب داشته است. بدین منظور مثالی دلخواه و نقطه‌ها و خط‌های مهم وابسته به آن را در نظر می‌گیریم: مرکز دایره محیطی، میانها، مرکز ثقل، نیمسازهای زاویه‌ها، مرکزهای دایره‌های محاطی داخلی و خارجی، ارتفاعها، مرکز ارتفاعی، خط اولر، مرکز دایره نه نقطه.

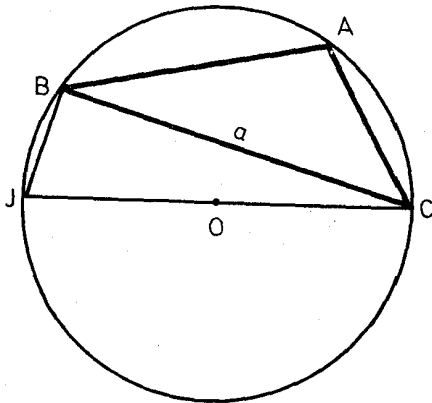
درمبحث نیمسازهای زاویه‌ها، طبیعتاً قضیه اشتینر - لموس به‌میان می‌آید که اثبات آن در طول یکصد سال به دشواری شهرت یافته بود، اما امروزه آن را واقعاً ساده می‌یابیم.

بالاخره با در دست داشتن یک مثلث و یک نقطه دلخواه P ، مثلث دیگری را مطرح می‌کنیم که رأسهایش عبارتند از پاهای عمودهایی که از P بر ضلعهای مثلث اول فرود می‌آیند. از این راه با مطالب آموزنده‌ای روبرو می‌شویم که برخی از آنها را در بخش ۲ بیان خواهیم کرد.

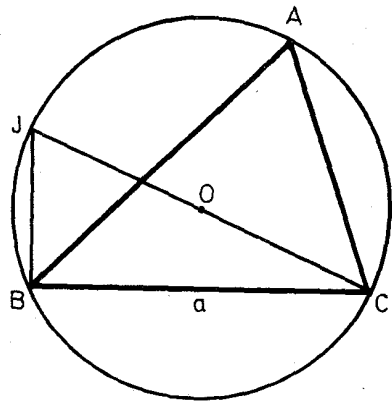
۱.۱- قانون سینوسها

قانون سینوسها یکی از قضیه‌های مثلثات است. اماد رهندسه با آن سروکار زیاد داریم. جای تأسف است که در برخی از کتابها این قضیه را آنگونه که شایسته است مهم جلوه نمی‌دهند. در اینجا قانون سینوسها را به گونه‌ای که خواهد آمد شرح و بسط می‌دهیم.

مثلث ABC را در نظر می‌گیریم که O مرکز دایره محیطی آن و شعاع این دایره است. قطر CJ از دایره محیطی، سپس خط BJ را رسم می‌کنیم.

(شکل ۱.۱ ، ب)

(شکل ۱.۱ ، الف)

زاویه A از مثلث چد حاده و چه منفرجه باشد، زاویه CBJ قائمه است و در هر دو حالت داریم:

$$\sin J = \frac{BC}{JC} = \frac{a}{2R}$$

مطابق با شکل، اگر زاویه A حاده باشد دو زاویه A و J با هم برابرند، و اگر زاویه A منفرجه باشد دو زاویه A و J مکمل یکدیگرند. در هر دو حال داریم $\sin J = \sin A$ و بنابراین:

$$\frac{a}{\sin A} = 2R$$

در حالتی که زاویه A قائمه باشد $BC = 2R$ است و بازمهم رابطه اخیر محقق است. روش بالا را برای دو زاویه دیگر مثلث که بکار ببریم بدست می‌آید:

$$\frac{b}{\sin B} = 2R \quad , \quad \frac{c}{\sin C} = 2R$$

بنابراین می‌توانیم قانون سینوسها را بدصورت قضیه زیر بیان کنیم:

قضیه ۱.۱-۱. در هر مثلث ABC به فرض آنکه R شعاع دایره محیطی و a و

b و c به ترتیب اندازه‌های ضلعهای BC ، CA و AB باشد داریم:

$$\frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C} = 2R$$

یادآوری - از این پس مساحت مثلث ABC را با $S(ABC)$ و مساحت یک

چهارضلعی (یا چهارگوشه) $PQRS$ را با $S(PQRS)$ نشان می‌دهیم.

تمرینها

۱- ثابت کنید در هر مثلث ABC اگر زاویه‌های B و C حاده باشند داریم:

$$a = b \cos C + c \cos B$$

با استفاده از این رابطه و قانون سینوسها دستور زیر را بدست آورید:

$$\sin(B+C) = \sin B \cos C + \sin C \cos B$$

۲- ثابت کنید که در هر مثلث ABC داریم:

$$a(\sin B - \sin C) + b(\sin C - \sin A) + c(\sin A - \sin B) = 0$$

۳- رابطه زیر را برای هر مثلث ثابت کنید:

$$S(ABC) = \frac{abc}{4R}$$

۴- دودایره به شعاعهای p و q بر نقطه A می‌گذرند و به ترتیب در B و C

برخط BC مماسند. هرگاه R شعاع دایره محیطی مثلث ABC باشد ثابت کنید که:

$$pq = R^2$$

۲.۱- قضیه سوا

هر خط که یک رأس مثلث را به نقطه‌ای از ضلع روبروی آن وصل کند خط سوائی

نامیده می‌شود. اگر X نقطه‌ای از ضلع BC (روی پاره خط BC یا در خارج آن) و

Y نقطه‌ای از ضلع CA و Z نقطه‌ای از ضلع AB باشد، هر یک از خطهای AX ،

BY و CZ یک خط سوائی است. این نامگذاری از آنجا ناشی می‌شود که ژان دوسوا

ریاضیدان ایتالیایی برای نخستین بار در سال ۱۶۷۸ قضیه بسیار سودمند زیر را بیان

داشته است:

قضیه ۲.۱-۱. اگر در مثلث ABC سه خط سوائی AX ، BY و CZ در نقطه

P متقارب باشند داریم:

$$\frac{BX}{XC} \cdot \frac{CY}{YA} \cdot \frac{AZ}{ZB} = 1$$

برای اثبات قضیه قبلاً یادآوری می‌کنیم که اگر دو مثلث دارای ارتفاعهای برابر باشند، نسبت مساحت‌های آنها بر نسبت قاعده‌های آنهاست. پس:

$$\begin{aligned} \frac{BX}{XC} &= \frac{S(\triangle ABX)}{S(\triangle AXC)} = \frac{S(\triangle PBX)}{S(\triangle PXC)} \\ &= \frac{S(\triangle ABX) - S(\triangle PBX)}{S(\triangle AXC) - S(\triangle PXC)} \\ &= \frac{S(\triangle ABP)}{S(\triangle CAP)} \end{aligned}$$

همچنین خواهیم داشت:

$$\frac{CY}{YA} = \frac{S(\triangle BCP)}{S(\triangle ABP)}$$

و:

$$\frac{AZ}{ZB} = \frac{S(\triangle CAP)}{S(\triangle BCP)}$$

(شکل ۲۰۱ الف)

از ضرب نظیر به نظیر طرفهای رابطه‌های بالا بدست می‌آید:

$$\frac{BX}{XC} \cdot \frac{CY}{YA} \cdot \frac{AZ}{ZB} = \frac{S(\triangle ABP)}{S(\triangle CAP)} \cdot \frac{S(\triangle BCP)}{S(\triangle ABP)} \cdot \frac{S(\triangle CAP)}{S(\triangle BCP)} = 1$$

عکس قضیهٔ سوا نیز صحیح است و چنین بیان می‌شود:

قضیهٔ ۲۰۱-۲. اگر دو مثلث ABC برای سه خط سوائی AX ، BY و CZ داشته باشیم:

داشته باشیم:

$$\frac{BX}{XC} \cdot \frac{CY}{YA} \cdot \frac{AZ}{ZB} = 1$$

در این صورت سه خط مزبور متقاربند.

برای اثبات فرض می‌کنیم که P نقطهٔ برخورد AX با BY باشد و خطی که از C به P وصل می‌شود با AB در Z' برخورد کند. در این صورت بنا به قضیهٔ سوا داریم:

$$\frac{BX}{XC} \cdot \frac{CY}{YA} \cdot \frac{AZ'}{Z'B} = 1$$

از مقایسهٔ این رابطه با رابطهٔ فرض بدست می‌آید:

$$\frac{AZ'}{Z'B} = \frac{AZ}{ZB}$$

دو نقطه Z و Z' بر هم منطبقند. پس خط CZ نیز از P می‌گذرد.

تمرینها

۱- ثابت کنید که در هر مثلث سه میانه متقارند.

۲- ثابت کنید که سه ارتفاع هر مثلث متقارند.

۳- دو مثلث نابرابر ABC و $A'B'C'$ چنانند که ضلعهای آنها نظیر به نظیر با هم موازی‌اند. ثابت کنید که سه خط AA' و BB' و CC' متقارند.

۴- هر گاه در مثلث ABC طول خط سوائی AX برابر با p و طولهای BX و XC به ترتیب برابر با m و n باشد، ثابت کنید که:

$$a(p^2 + mn) = b^2m + c^2n$$

دانهمایی - در دو مثلث ABX و

AXC مقادیر کسینوسهای دوزاویه

مجاور به رأس X را بر حسب

ضامها بنویسید و باهم جمع کنید.

در نتیجه آن رابطه استوارت حاصل

می‌شود که این قضیه را استوارت

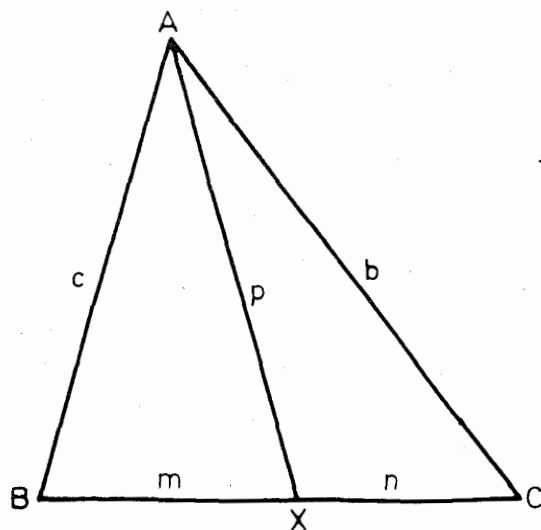
در سال ۱۷۴۶ بیان داشته است.

اما این قضیه احتمالاً نخستین بار

توسط ایشیدس در سال ۳۰۰

پیش از میلاد کشف و نخستین بار

توسط سمسن در ۱۷۵۱ ثابت شده است.

(شکل ۲۰۱، ب)

۳۰۱- نقطه‌های مهم

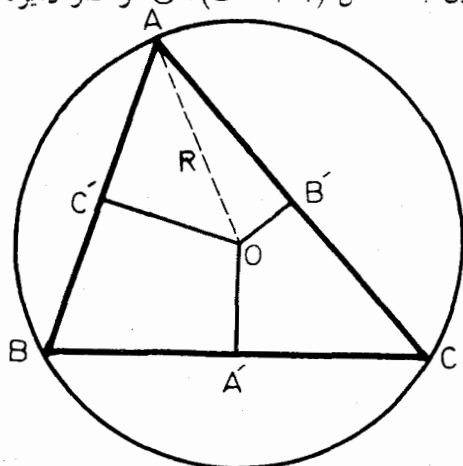
برای هر مثلث تعداد زیادی نقطه و خط مهم وجود دارد، اما ناچاریم که به برخی

از آنها اکتفا کنیم. یکی از نقطه‌های مهم مثلث مرکز دایره محیطی آن است که جای تقارن سه

۱- Stewart

۲- قضیه سوا و رابطه استوارت وقتی کاربرد گسترده دارند که با اندازه‌های جبری بیان شوند،

عمود منصف ضلعهای مثلث می باشد. مطابق بسا شکل (۳.۱، الف)، مرکز دایره

(شکل ۳.۱، الف)

محیطی مثلث ABC است و OA' ، OB' ، OC' به ترتیب عمود منصفهای ضلعهای AB ، BC و CA می باشند. شعاع دایره محیطی مثلث با R نشان داده می شود.

میانۀ مثلث خط سوائی است که رأس را به وسط ضلع روبرو وصل می کند. هر مثلث سه میانۀ دارد. در شکل (۳.۱، ب) خطهای سوائی AA' ، BB' و

CC' میانسه های مثلث ABC می باشند. بنا بر این داریم: $BA' = A'C$ ، $AC' = C'B$

$$\cdot CB' = B'A \text{ و}$$

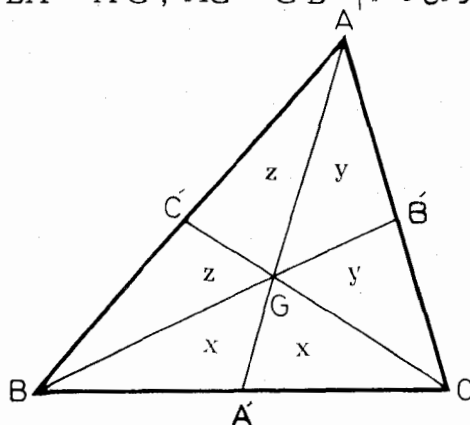
نتیجه می شود که:

$$\frac{BA'}{A'C} \cdot \frac{CB'}{B'A} \cdot \frac{AC'}{C'B} = 1$$

پس بنا به عکس قضیه سوا، سه میانۀ مثلث متقارب می باشند.

نقطه تقارب سه میانۀ مثلث

مرکز ثقل آن است و معمولا با G

(شکل ۳.۱، ب)

نشان داده می شود؛ هر گاه از مقوای باضخامت یکنواخت مثلثی بپریم و G جای تقارب میانسه های آن را بیابیم، آنگاه این مثلث مقوایی را در نقطه G بر نوک سوزنی تکیه دهیم در حال تعادل باقی خواهد ماند.

شکل (۳.۱، ب) را باز در نظر می گیریم. دو مثلث GBA' و $GA'C$ معادلند،

زیرا قاعده های BA' و $A'C$ از آنها با هم برابرند و ارتفاع آنها مشترک است. مساحت هر یک از این دو مثلث را با x نشان می دهیم:

$$S(GBA') = S(GA'C) = x$$

همچنین داریم:

$$S(GCB') = S(GB'A) = y$$

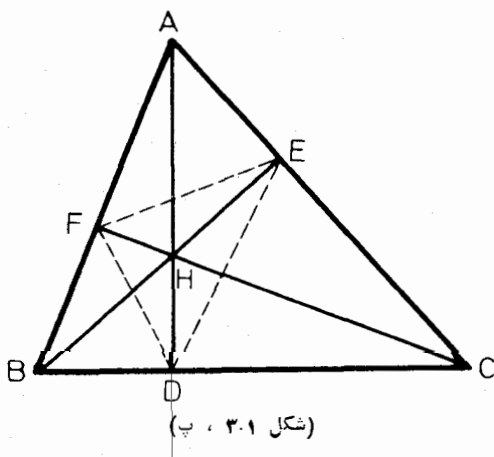
$$S(GAC') = S(GC'B) = z$$

اما دو مثلث $CC'B$ و CAC' نیز معادند، پس: $x = y$ \Rightarrow $2y + z = z + 2x$ از اینک دو مثلث $AA'C$ و ABA' نیز معادند نتیجه می‌شود $y = z$ و بنابراین داریم $x = y = z$ و در نتیجه:

قضیه ۱-۳-۱ سه هیانه مثلث آن Δ به شش مثلث معادل باهم تقسیم می‌کنند. بررسی شکل (۳-۱، ب) را دنبال می‌کنیم؛ بنا بر آنچه گفتیم مساحت GAB دو برابر مساحت GBA' است. اما این دو مثلث در ارتفاع نظیر رأس B مشترکند، پس قاعده‌های آنها به نسبت ۲ بر ۱ است، یعنی: $AG = 2GA'$ همچنین داریم: $BG = 2GB'$ و $CG = 2GC'$ ، بنابراین:

قضیه ۲-۳-۱ هر یک از میانه‌های مثلث توسط میانه‌های دیگر به نسبت ۲ بر ۱ تقسیم می‌شود. به عبارت دیگر نقطه تلاقی میانه‌های مثلث در دو سوم ابتدا از رأس هر کدام از آنها واقع است.

در مثلث ABC خطهای سوائی AD ، BE و CF را که به ترتیب بر ضلعهای BC ، CA و AB عمود می‌باشند، ارتفاعهای مثلث می‌نامیم. مطابق باشک (۳-۱، ب) داریم:

$$BD = c \cdot \cos B, \quad DC = b \cdot \cos C$$

$$CE = a \cdot \cos C, \quad EA = c \cdot \cos A$$

$$AF = b \cdot \cos A, \quad FB = a \cdot \cos B$$

از این رابطه‌ها نتیجه می‌شود:

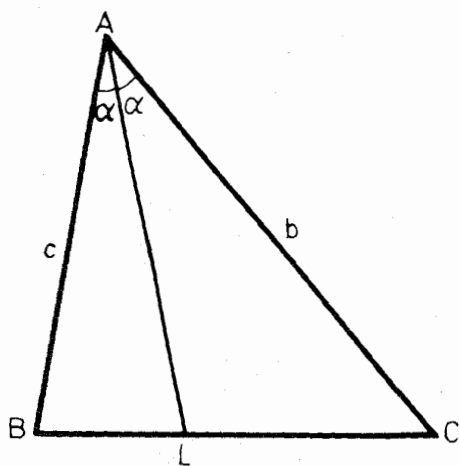
$$\frac{BD}{DC} \cdot \frac{CE}{EA} \cdot \frac{AF}{FB} = 1$$

و بنا به عکس قضیه سواسه خط AD ،

BE و CF متقارند. یعنی:

قضیه ۳-۳-۱ سه ارتفاع هر مثلث متقارند.

نقطه تقارب ارتفاعهای مثلث مرکز ارتفاعی آن نامیده می‌شود و معمولاً آن را با H نشان می‌دهند. همچنین مثلث DEF را کسه رأسهای پای ارتفاعهای مثلث می‌باشند، مثلث ارتفاعی نظیر مثلث ABC می‌نامند، (شکل ۳-۱، ب).

(شکل ۳.۱، ت)

نیمسازهای زاویه‌های مثلث مجموعه دیگری از خط‌های سوائی مهم مثلث را تشکیل می‌دهند. در شکل (۳.۱، ت) خط AL نیمساز زاویه A از مثلث ABC است که زاویه A را به دو زاویه برابر با هم بخش کرده است. اندازه هر یک از این دو زاویه را α می‌نامیم. دو زاویه‌ای که با ضلع BC می‌سازد مکمل یکدیگرند. پس سینوسهای آنها با هم برابرند. از اینرو بنا به قانون

سینوسها در دو مثلث ALC و ABL داریم:

$$\frac{BL}{\sin \alpha} = \frac{c}{\sin L} \quad \text{و} \quad \frac{LC}{\sin \alpha} = \frac{b}{\sin L}$$

از این دو رابطه نتیجه می‌شود:

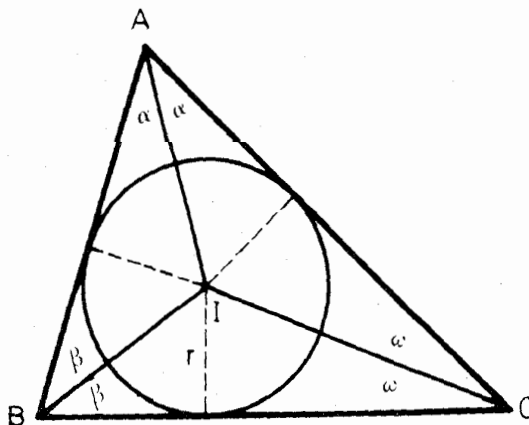
$$\frac{BL}{LC} = \frac{c}{b}$$

برای نیمسازهای زاویه‌های B و C نیز به همین روش رابطه‌های مشابه بدست می‌آید و از آنجا قضیه زیر را خواهیم داشت:

قضیه ۳.۱-۴: در هر مثلث، هر نیمساز زاویه داخلی ضلع BC دو پرو 1 به نسبت اندازه‌های دو ضلع دیگر تقسیم می‌کند.

هر نقطه از نیمساز زاویه از دو ضلع زاویه به یک فاصله است و برعکس؛ هر نقطه که

از دو ضلع زاویه به یک فاصله باشد بر نیمساز آن زاویه واقع است. در مثلث ABC نیمسازهای زاویه‌های داخلی A و B در نقطه I برخورد می‌کنند. این نقطه از دو ضلع AB و AC همچنین از دو ضلع BA و BC به یک فاصله است، پس از دو ضلع CA و CB نیز به یک فاصله است و نتیجه می‌شود که I بر نیمساز زاویه C نیز واقع است. بنا بر این داریم:

(شکل ۳.۱، ت)

قضیه ۵،۳۰۱- نیمسازهای زاویه‌های داخلی هر مثلث متقارند.

فاصله I تا هر يك از سه ضلع مثلث را با r نشان می‌دهیم. دایره به مرکز I و به شعاع r بر سه ضلع مثلث مماس است. این دایره را دایره محاطی مثلث می‌نامیم.

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که اگر يك زاویه از مثلثی منفرجه باشد، مرکز دایره محیطی و همچنین مرکز ارتفاعی این مثلث در خارج آن واقع است.
- ۲- دو مثلث چنانند که ضلعهای یکی از آنها به ترتیب با میانه‌های دیگری برابرند. نسبت مساحت‌های این دو مثلث را بدست آورید.
- ۳- ثابت کنید که اگر دو میانه از مثلثی با هم برابر باشند آن مثلث متساوی الساقین است.
- ۴- ثابت کنید که اگر دو ارتفاع از مثلثی با هم برابر باشند آن مثلث متساوی الساقین است.

- ۵- با استفاده از عکس قضیه سوا و با استفاده از قضیه (۴،۳۰۱) ثابت کنید که نیمسازهای زاویه‌های مثلث متقارند.
- ۶- طول میانه‌های مثلث را بر حسب a، b و c، اندازه‌های ضلعهای آن، بدست آورید.

دهنمایی: از رابطه استوارت (تمرین ۴ از بند ۲۰۱) استفاده کنید.

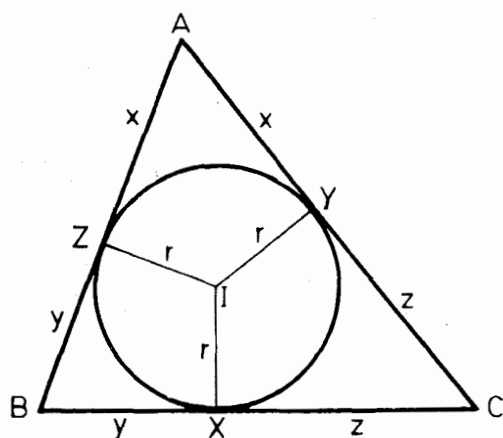
- ۷- ثابت کنید که مجذور طول AL، نیمساز زاویه داخلی A از مثلث ABC، برابر است با:

$$bc \left[1 - \left(\frac{a}{b+c} \right)^2 \right]$$

- ۸- در مثلثی ضلعها به اندازه‌های ۳ و ۴ و ۵ می‌باشند (این مثلث قائم‌الزاویه است). طول نیمساز زاویه قائمه از این مثلث را حساب کنید.
- ۹- ثابت کنید که در هر مثلث حاصل ضرب دو ضلع برابر است با حاصل ضرب قطر دایره محیطی در طول ارتفاع نظیر ضلع دیگر.

۴.۱- دایره‌های محاطی داخلی و خارجی مثلث

در شکل (۴.۱، الف) دایره محاطی داخلی مثلث ABC در نقطه‌های X و Y و Z بر ضلعهای BC، CA و AB مماس است. دو مماس که از يك نقطه بردایره‌ای رسم شوند

(شکل ۴.۱، الف)

$$2x + 2y + 2z = a + b + c = 2s$$

$$x + y + z = s$$

دارای طولهای برابرند. پس :

$$AY = AZ = x$$

$$BZ = BX = y \text{ و } cx = cy = z$$

و چون داریم:

$$y + z = a, z + x = b,$$

$$x + y = c$$

که از جمع نظیر به نظیر طرفهای این

رابطهها نتیجه می شود:

وخواهیم داشت:

قضیه ۴.۱-۱ در هر مثلث، طول هرقطعه که توسط دایره محاطی داخلی دوی یک ضلع جدا می شود برابر است با تفاضل نصف محیط مثلث براندازه ضلع دوبرو:

$$x = s - a \text{ و } y = s - b \text{ و } z = s - c$$

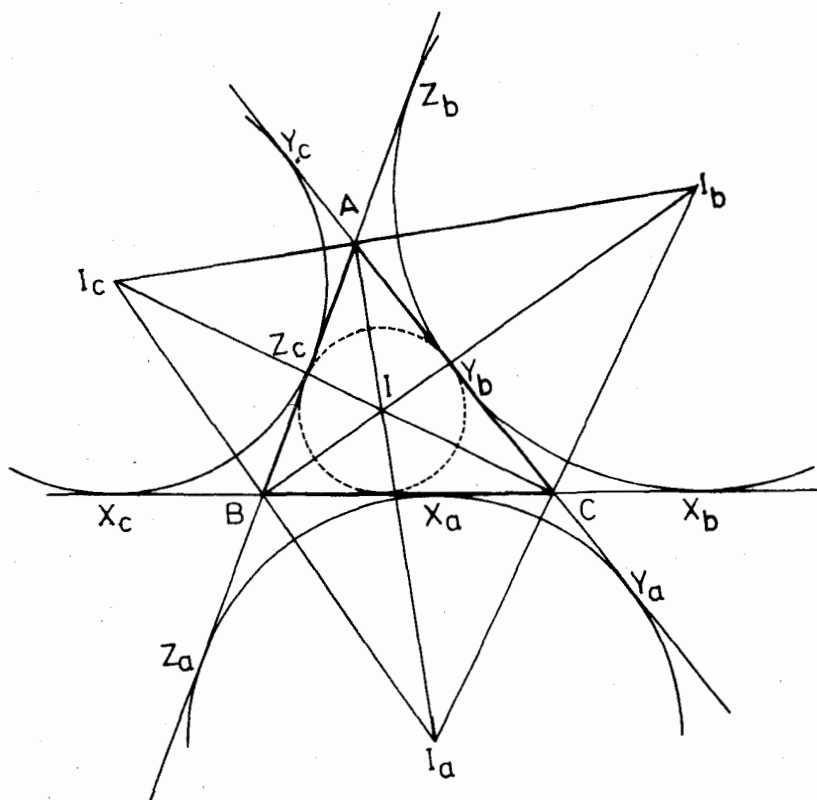
مساحت مثلث ABC برابر است با مجموع مساحتهای مثلثهای IBC و ICA و IAB که ارتفاع هر یک از این مثلثها r است و قاعدههای آنها به ترتیب a، b و c است. بنابراین مساحت مثلث ABC برابر می شود با،

$$\Delta = \frac{1}{2} (a + b + c)r = sr$$

به عبارت دیگر:

قضیه ۴.۱-۲ مساحت هر مثلث برابر است با حاصل ضرب نصف محیط د شعاع دایره محاطی داخلی آن.

نیمسازهای زاویه های خارجی A و B و C از مثلث ABC، مثلث $I_a I_b I_c$ را تشکیل می دهند (شکل ۴.۱، ب). نقطه I_a چون برنیمساز زاویه B واقع است از دو ضلع BC و BA به یک فاصله است، و چون برنیمساز زاویه C واقع است از دو ضلع CB و CA به یک فاصله است. پس I_a از دو ضلع AB و AC به یک فاصله است و برنیمساز زاویه A قرار دارد. برای نقطه های I_b و I_c نیز حکم مشابه صادق است و می توان گفت:

(شکل ۴.۱ ، ب)

قضیه ۳.۴.۱- در هر مثلث نیمسازهای دو زاویه خارجی با نیمساز زاویه داخلی دیگر متقارند.

فاصله I_a را از سه ضلع مثلث با r_a نشان می‌دهیم. دایره به مرکز I_a و به شعاع r_a بر ضلع BC و بر امتدادهای دو ضلع AB و AC مماس است. این دایره را دایره محاطی خارجی نظیر ضلع a از مثلث ABC می‌نامیم. مثلث ABC روی هم سه دایره محاطی خارجی دارد که مرکزهای آنها I_a و I_b و I_c و شعاعهای آنها به ترتیب با r_a و r_b و r_c نشان داده می‌شود. دایره محاطی داخلی و سه دایره محاطی خارجی را روی هم دایره‌های محاطی مثلث می‌نامند.

مطابق با شکل (۴.۱، ب) و با توجه به اینکه دو مماس BX_b و BZ_b با هم برابرند می‌توانیم بنویسیم:

$$\begin{aligned} BX_b + BZ_b &= BC + CX_b + Z_bA + AB \\ &= BC + CY_b + Y_bA + AB = a + b + c = 2s \end{aligned}$$

از این رابطه و با توجه به رابطه‌های مشابه دیگر که برای راسهای C و A وجود دارد نتیجه می‌شود:

$$AY_a = AZ_a = BZ_b = BX_b = CX_c = CY_c = s$$

و چون داریم:

$$CX_b = BX_b - BC = s - a$$

و با توجه به رابطه‌های مشابه مربوط به راسهای A و B خواهیم داشت:

$$BX_c = BZ_c = CX_b = CY_b = s - a$$

$$CY_a = CX_a = AY_c = AZ_c = s - b$$

$$AZ_b = AY_b = BZ_a = BX_a = s - c$$

تمرینها

۱- در مثلث ABC، به مرکزهای A و B و C سه دایره چنان رسم شده‌اند که دو به دو بر یکدیگر مماس خارجند. ثابت کنید شعاعهای این دایره‌ها برابرند با:

$$s - a \text{ و } s - b \text{ و } s - c$$

۲- ثابت کنید که در هر مثلث داریم:

$$abc = 4srR$$

۳- ثابت کنید سه خط AX و BY و CZ در شکل (۴.۱، الف) با هم متقارند. این نقطه تقارب به نام نقطه ژرگون معروف است.

۴- ثابت کنید که مثلث ABC مثلث ارتفاعی مثلث $I_a I_b I_c$ می‌باشد.

۵- ثابت کنید که در هر مثلث داریم:

$$S(ABC) = (s - a)r_a = (s - b)r_b = (s - c)r_c$$

۶- ثابت کنید که در هر مثلث:

$$\frac{1}{r_a} + \frac{1}{r_b} + \frac{1}{r_c} = \frac{1}{r}$$

۵.۱- قضیه اشتینگر - لئوس

دشواری ویژه‌ای که در حل برخی از مسئله‌های هندسه یافت می‌شود، خود موجب

۱- Gergonne

۲- یادداشت مترجم: اگر در مثلث ABC سه خط سوای AX، BY، CZ در P متقارب باشند، رابطه زیر برقرار است:

$$\frac{PX}{AX} + \frac{PY}{BY} + \frac{PZ}{CZ} = 1 \quad \text{دایره ژرگون:}$$

پدید آمدن کشتی در اشخاص برای حل این مسئله‌ها است. در سده‌های گذشته وجود این چنین کشتی از امتیازهای ویژه هندسه بوده است. برای نمونه از سه مسئله بسیار مشهور قدیمی می‌توان نام برد: تضعیف مکعب^۱، تثلیث زاویه^۲، تربیع دایره^۳. کوششهایی که برای حل این مسئله‌ها انجام گرفته خود شاخه‌های تازه‌ای را در ریاضیات پدید آورده است. حتی اکنون هم کسانی که به دنبال نام‌آوری در ریاضیات می‌باشند روشهای تازه‌ای در حل این مسئله‌ها ارائه می‌دهند و رقیبان را در پیدا کردن اشتباههای موجود در آنها به مبارزه می‌خوانند.

یکی از مسئله‌هایی که به‌ویژه همواره انگیزه‌ای برای نام‌آوری بوده است، در اینجا به صورت قضیه زیر بیان می‌شود:

قضیه ۱۰۵۰۱- اگر نیمسازهای دو زاویه داخلی مثلثی باهم برابر باشند آن مثلث متساوی‌الساقین است.

این مسئله در سال ۱۸۴۵ از طرف لهوس^۴، که اگر غیر از این بود نامش فراموش شده بود، برای ریاضیدان بزرگ سوئیس اشتینر^۵ فرستاده شده و حل هندسی آن از وی درخواست شده بود. اشتینر حلی بسیار پیچیده برای آن ارائه داد و این خود موجب شد که بسیاری دیگر از ریاضیدانان در جستجوی حل ساده مسئله برآیند. در سالهای ۱۸۴۲، ۱۸۴۳، ۱۸۴۸ و همچنین در دهه سالهای ۱۸۵۴ تا ۱۸۶۴، و بالاخره بطور منظم در صدسال اخیر، این مسئله زیر عنوان (قضیه اشتینر- لهوس) در مجله‌های ریاضی مورد بحث بوده است.

یکی از روشهای ساده حل این مسئله بر مبنای دو لم زیر بیان می‌شود.

لم ۱۰۵۰۱-۱- اگر دایره دایره دو وتر دوبرو به دو زاویه حاده محاطی نا برابر باشند، آن وتر که بزرگتر است دوبرو به زاویه بزرگتر است.

از دو وتر نابرابر آنکه بزرگتر است به مرکز نزدیکتر است و در نتیجه زاویه مرکزی روبرو به آن بزرگتر است. هر زاویه محاطی نیمه زاویه مرکزی است که با آن روبرو بدایره وتر واقع است. بنابراین زاویه محاطی روبرو به وتر بزرگتر از زاویه محاطی روبرو به وتر کوچکتر بزرگتر است.

لم ۱۰۵۰۱-۲- اگر دو زاویه از مثلثی نا برابر باشند، نیمساز زاویه کوچکتر از

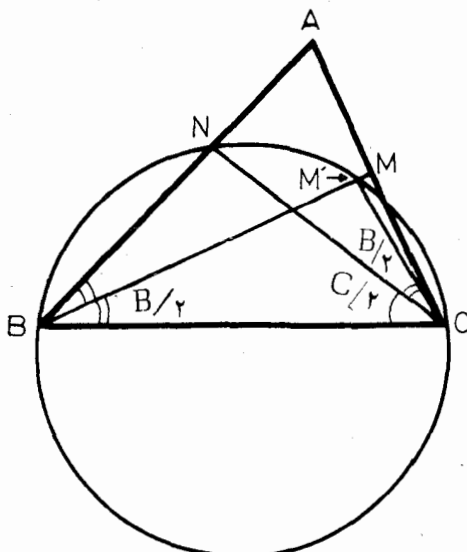
۱- ترسیم مکعبی که حجمش دو برابر حجم مکعب مفروض باشد.

۲- تقسیم زاویه مفروض به سه زاویه برابر (از راه ترسیم).

۳- ترسیم مربع معادل بادایره مفروض.

۴- C.L. Lehmus

۵- Jacob Steiner

(شکل ۵.۱ ، الف)

نیمساز زاویه دیگر بزرگتر است.
 در مثلث ABC زاویه B
 از زاویه C کوچکتر است و BM
 CN نیمسازهای زاویه های B و
 C می باشند. بر BM نقطه M'
 را چنان می یابیم که زاویه NCM'
 با نیمه زاویه B برابر باشد. از
 برابری دو زاویه NBM' و
 NCM' برمی آید که چهار گوشه
 $BNM'C$ محاطی است. اما
 داریم:

$$B < \frac{1}{4}(B+C) < \frac{1}{4}(A+B+C)$$

$$\widehat{CBN} < \widehat{M'CB} < 90^\circ$$

بنابنه لم قبلی داریم $CN < BM'$ نتیجه می شود:

$$BM > BM' > CN$$

اثبات قضیه - روش برهان خلف را بکارمی بریم: اگر $B \neq C$ باشد، بنا به لم بالا نتیجه می شود $BM \neq CN$ ، اما داریم $BM = CN$ بنابراین گزاره $B \neq C$ غلط است، یعنی $B = C$.

سرگذشت راه حل بالا نیز جالب است، این راه حل به نام دو مهندس انگلیسی $G. Gilbert$ و $D. Mac Donnell$ در شماره ۷، سال ۱۹۶۳ مجله «ماهنامه ریاضی

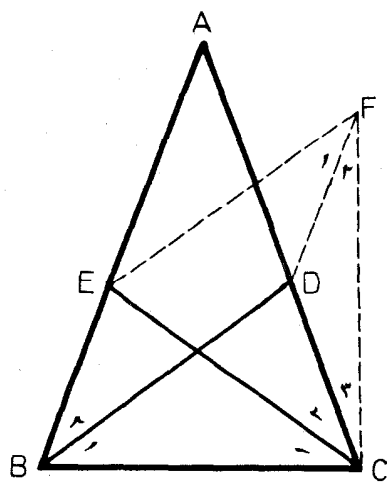
امریکا» چاپ شده و از طرف سردبیر مجله یادداشت زیر به آن اضافه شده است:

«مادقین گاردنر نویسنده معروف مقاله های بازیهای ریاضی در مجله (Scientific American) در شماره ۲۰۴، سال ۱۹۶۱ این مجله، مسئله را به گونه ای بسیار جالب عرضه کرده و صدها نفر از خوانندگان مجله راه حل هایی برای آن مجله فرستاده اند. گاردنر این توده پاسخها را با تلاش زیاد غربال کرده و در آخر راه حل بالا را به عنوان بهترین آنها برگزیده است.»

شاید برخی از خوانندگان، و افرادی دیگر، ایراد بگیرند که راه حل بالا باروش غیر مستقیم انجام گرفته است. به جای آنکه قضیه را ثابت کنند خلاف آن را رد کرده اند.

در پاسخ باید گفت ممکن است که راه‌حلهایی به‌ظاهر مستقیم برای مسئله بیان شده باشد، اما در حقیقت هر کدام از آنها روش برهان غیرمستقیم را در خود پنهان داشته است. باید دانست که تنها قضیه‌های بسیار ساده بطور کاملاً مستقل اثبات شده‌اند، سایر قضیه‌ها با استفاده از قضیه‌هایی ثابت شده‌اند که این قضیه‌ها قبلاً به اثبات رسیده و رشته‌ای منطقی مبتنی بر اصلهای موضوع تشکیل داده‌اند. هر گاه یکی از قضیه‌های این رشته با روش برهان غیرمستقیم ثابت شده باشد، در اثبات قضیه‌های بعدی این روش برهان غیرمستقیم دخالت داشته است. وانگهی برخی از قضیه‌های بسیار ساده و اساسی نیز با برهان غیرمستقیم ثابت شده‌اند. هر گاه خود را مقید کنیم که برهان به غیر از مستقیم را نپذیریم در این صورت مجموعه قضیه‌های ما فقط به چند قضیه ساده محدود خواهد شد. شاید آگاهی بر این موضوع برای ما ناخوشایند باشد، اما ریاضیدان بزرگ انگلیسی هاردی (G.H.Hardy) در این باره گفته است: «برهان خلف، این عزیز دردانه اقلیدس، یکی از برنده‌ترین سلاحهای ریاضیدانان است. در یک بازی شطرنج، حرکتی که انجام گیرد دیری نمی‌باید که ارزش آن معین می‌گردد؛ یک بازیکن ممکن است خطر از دست دادن یک پیاده یا مهره دیگر را بپذیرد. اما آنچه مطرح می‌باشد کل بازی است».

[یادداشت مترجم: راه‌حلی که در زیر ارائه می‌شود، و اولین بار در سال ۱۸۸۰ توسط مهندس دسکوب فرانسوی بیان شده است، علاوه بر آنکه از راه حل بالا ساده‌تر است از این نظر که فقط از مقاله اول هندسه استفاده می‌کند نیز بر آن ترجیح دارد. در مثلث ABC نیمساز زاویه داخلی B با ضلع AC در D برخورد می‌کند

(شکل ۵.۱، ب)

و نیمساز زاویه داخلی C ضلع AB را در E قطع می‌کند. هر گاه $BD = CE$ باشد می‌خواهیم ثابت کنیم که مثلث ABC متساوی‌الساقین است.

هر گاه دو زاویه B و C با هم برابر باشند مثلث متساوی‌الساقین خواهد بود. فرض کنیم که این دو زاویه نابرابر باشند و مثلاً $\hat{B} > \hat{C}$ در این صورت داریم:

$$\hat{B}_1 = \hat{B}_2 > \hat{C}_1 = \hat{C}_2$$

EF را موازی و مساوی با BD رسم کرده و از F به C و به D وصل می‌کنیم.
در متوازی‌الاضلاع $BEFD$ داریم:

$$BE = DF \text{ و } \hat{B}_\gamma = \hat{F}_\lambda$$

و در مثلث متساوی‌الساقین ECF داریم:

$$\hat{F}_\lambda + \hat{F}_\gamma = \hat{C}_\gamma + \hat{C}_\gamma$$

و چون $\hat{B}_\gamma > \hat{C}_\gamma$ و $\hat{B}_\gamma = \hat{F}_\lambda$ پس نتیجه می‌شود که $\hat{F}_\gamma < \hat{C}_\gamma$ و از آنجا لازم می‌آید که $CD < DF$ و در نتیجه $CD < BE$. در دو مثلث BCD و BCE ضلع BC مشترك است و دو ضلع BD و CE با هم برابرند اما $CD < BE$ بنابراین $\hat{B}_\lambda < \hat{C}_\lambda$ و در نتیجه $\hat{B} < \hat{C}$ می‌باشد که خلاف فرض است. بنابراین با فرض $BD = CE$ زاویه B نمی‌تواند از زاویه C بزرگتر باشد. اگر فرض کنیم $\hat{B} < \hat{C}$ باز به روش مشابه نقیض آن نتیجه می‌شود. بنابراین با فرض $BD = CE$ فقط تساوی دو زاویه B و C امکان دارد، یعنی مثلث متساوی‌الساقین است.]

تمرینها

۱- در مثلث ABC زاویه B به اندازه 12° و زاویه C به اندازه 132° است. بدون استفاده از رابطه‌های مثلثاتی طولهای BM و CN نیمسازهای زاویه‌های خارجی B و C را با هم مقایسه کنید.

[این مسئله از $O. Bottema$ است و از آن این نتیجه بدست می‌آید که ممکن است دو نیمساز زاویه خارجی از مثلثی با هم برابر باشند اما آن مثلث متساوی‌الساقین نباشد.]

۲- اگر خواسته باشیم قضیه (۵.۱، ۱) را روی مثلث بسوئما (مثلث تمرین قبل) ثابت کنیم، برهانی که ارائه شده از چه مرحله‌هایی اشتباه می‌شود؟

۳- با استفاده از فرمولی که در تمرین ۷ از بند ۳.۱ آمده است، برهانی مستقیم برای قضیه اشتینر - لموس بدست آورید.

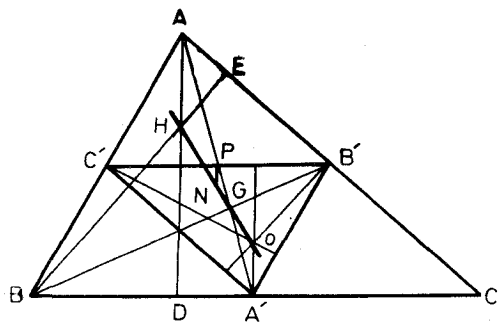
۶.۱- مثلث ارتفاعی

در شکل (۶.۱، الف) مثلث ABC باز زاویه‌های حاده نمایانده شده است که در آن O مرکز دایره محیطی، H مرکز ارتفاعی و DEF مثلث ارتفاعی است که رأسهایش باهای ارتفاعها می‌باشند. برای بررسی این شکل، که بدون سود نخواهد بود، نخست معلوم می‌کنیم که کدام زاویه‌های شکل به اندازه $90^\circ - A$ می‌باشند. دو زاویه A و $A'OC$ با هم برابرند، زیرا اولی مرکزی و دومی محاطی است و هر دو نظیر

$$\widehat{HAO} = |B - C|$$

۷.۱- مثلث میانهای و خط اولر

مثلثی را که رأسهایش وسطهای ضلعهای مثلث، یعنی پاهای میانهای مثلث، می باشند مثلث میانهای آن مثلث می نامیم. در شکل (۷.۱، الف) که A' وسط BC و B' وسط CA و C' وسط AB است، مثلث $A'B'C'$ مثلث میانهای مثلث ABC است.

(شکل ۷.۱، الف)

مرکز ثقل مثلث ABC ، یعنی نقطه تلاقی میانهای AA' و BB' را با G و مرکز ارتفاعی آن را با H و مرکز ارتفاعی مثلث $A'B'C'$ را با O نشان می دهیم.

از بررسی شکل برمی آید که ضلعهای مثلث میانهای به ترتیب یا ضلعهای مثلث موازیند و طول هر ضلع از مثلث میانهای نصف طول ضلع نظیر از مثلث است.

پاره خطهای $A'B'$ و $C'A'$ ، $B'C'$ ، $A'B'$ متوازی الاضلاع است و دو قطر AA' و $B'C'$ از آن منصف یکدیگرند. از اینرو میانهای مثلث ABC در عین حال میانهای مثلث $A'B'C'$ بوده و G مرکز ثقل هر یک از دو مثلث ABC و $A'B'C'$ می باشد.

ارتفاعهای مثلث $A'B'C'$ عمود منصفهای ضلعهای مثلث ABC می باشند. از اینرو O که مرکز ارتفاعی مثلث $A'B'C'$ است مرکز دایره محیطی مثلث ABC است. دو مثلث ABC و $A'B'C'$ به نسبت ۲ متشابهند و نتیجه می شود که $AH = 2OA'$ و چون $AG = 2GA'$ پس دو مثلث AHG و $GA'O$ به نسبت ۲ متشابهند و نتیجه می شود که سه نقطه O و G و H بر یک خط راست واقعند و $HG = 2GO$. بنا بر این:

قضیه ۱۰۷۰۱- در هر مثلث، مرکز ارتفاعی، مرکز ثقل و مرکز دایره محیطی بر یک خط راست واقعند و پاره خط بین مرکز ارتفاعی و مرکز دایره محیطی توسط مرکز ثقل به نسبت ۲ بر ۱ تقسیم می شود.

خطی که بر مرکزهای ارتفاعی، ثقل و دایره محیطی می گذرد خط اولر نام دارد. از P وسط $B'C'$ عمودی بر این خط رسم می کنیم که HO را در N قطع

می‌کند. سه خط AH و PN و $A'O$ که بر $B'C'$ عمودند متوازی‌اند و نتیجه می‌شود که N وسط HO است. به روش مشابه ثابت می‌شود که عمود منصف‌های ضلع‌های $A'B'$ و $C'A'$ نیز از N می‌گذرند. پس N مرکز دایره محیطی مثلث $A'B'C'$ است.

خلاصه آنکه، مرکز دایره محیطی مثلث میان‌های هر مثلث در وسط HO از خط اولر مثلث اصلی واقع است. همچنین هر مثلث با مثلث میان‌های خود به نسبت ۲ بر ۱ متشابه است و شعاع دایره محیطی مثلث میان‌های نصف شعاع دایره محیطی مثلث اصلی است.

اکنون که نام اولر پیش آمد بدنیست که کمی درباره‌ی وی صحبت شود، به ویژه آنکه در همه شاخه‌های ریاضی و در بسیاری از موردها نام او به میان می‌آید. لئونارد اولر^۱ به سال ۱۷۰۷ در بال به دنیا آمد. در سال ۱۷۲۷ در آکادمی سن پترزبورگ پذیرفته شد. در سال ۱۷۴۱ عازم برلین شد تا کرسی ریاضیات آکادمی پروس را می‌عاهده گیرد. در سال ۱۷۶۶ به سن پترزبورگ بازگشت و تا سال مرگش، ۱۷۸۳، در آنجا مقیم بود. اولر به طور نخستگی ناپذیرکار می‌کرد. در پرتو کوشش‌های او ریاضیات در همه زمین‌ها توسعه یافت. در هر شاخه‌ای از ریاضیات، یا فرمولی، یا قضیه‌ای، یا اینکه روشی به نام اولر وجود دارد. تعداد یادداشتهایی از وی که در زمان حیاتش چاپ شد ۴۷۳ بود و کمی بعد از مرگش ۲۰۰ یادداشت و بالاخره کمی دیرتر از آن ۶۱ یادداشت از وی چاپ شد. اما همه کارهای او در شرایط دشوار انجام می‌گرفت، زیرا در سال ۱۷۳۵ بینائی یک چشمش را از دست داد و در سال ۱۷۶۶ بطور کلی کور شد.

مهارت اولر در محاسبه‌ها شگفت‌انگیز و درک شهودیش در ریاضیات معجزه‌آسا بود. در این کتاب بارهای دیگر با نام اولر روبرو خواهیم شد.

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که قضیه (۱، ۷۰۱) برای مثلث با زاویه منفرجه نیز صادق است.
- ۲- در مثلث ABC (شکل ۷۰۱، الف) ثابت کنید که:

$$\overline{OH}^2 = 9R^2 - (a^2 + b^2 + c^2)$$

- ۳- همچنین ثابت کنید که:

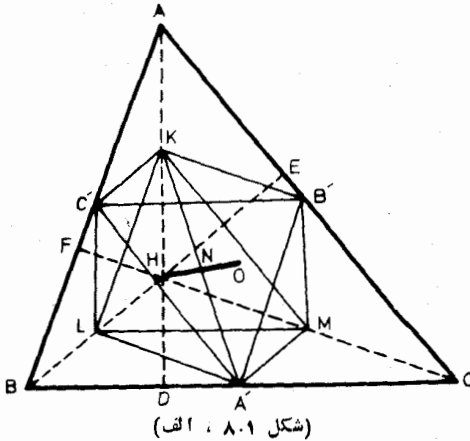
$$DA' = \frac{|b^2 - c^2|}{2a}$$

۴- ثابت کنید که اگر در مثلثی خط او را با BC موازی باشد خواهیم داشت:

$$tg Btg C = 3$$

۸.۱- دایره نه نقطه

برای پرهیز از درهمی شکل بعضی از خطهای شکل (۷.۱، الف) را حذف کرده و

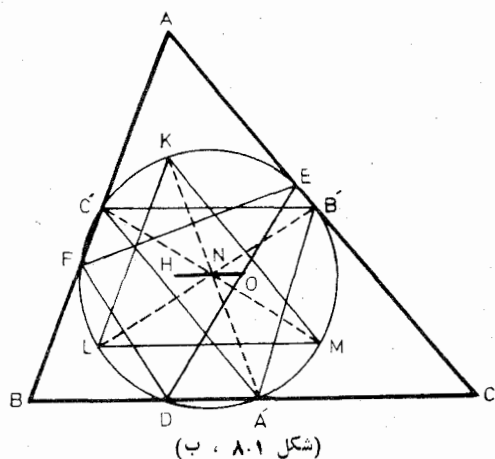

خطهای تازه‌ای به آن اضافه می‌کنیم تا شکل (۸.۱، الف) بدست آید. در این شکل K و L و M به ترتیب وسطهای پاره ارتفاعهای AH و BH و CH می‌باشند. مثلثهای ABC و HBC در ضلع BC مشترکند از اینرو پاره خطهای $B'C'$ و LM با هم برابر و موازیند، زیرا هر کدام از

آنها با BC موازی است و با نصف BC برابر می‌باشد. پس چهار گوشه $B'C'LM$ متوازی‌الاضلاع است و چون AH بر BC عمود است و LC' و MB' با AH موازیند (در مثلثهای CAH و BAH)، پس LC' و MB' بر BC و در نتیجه بر $B'C'$ و LM عمودند. بنابراین چهار گوشه $B'C'LM$ مستطیل است. به روش مشابه ثابت می‌شود که هر یک از چهار گوشه‌های $A'B'KL$ و $C'A'MK$ نیز مستطیل است. از اینرو پاره خطهای $A'K$ و $B'L$ و $C'M$ قطره‌هایی از دایره‌ای هستند که بر رأسهای این مستطیلها می‌گذرد. اما زاویه $A'DK$ قائمه است و دایره به قطر $A'K$ بر D می‌گذرد. همچنین دایره به قطر $B'L$ بر E و دایره به قطر $C'M$ بر F می‌گذرد (شکل ۸.۱، ب). بنابراین قضیه زیر را داریم:

قضیه ۱۰۸.۱- در مثلث، وسطهای سه ضلع، پاهای ارتفاعها، وسطهای پاره خطهایی که رأسها را به مرکز ارتفاعی وصل می‌کنند، نه نقطه‌اند واقع بر یک دایره که شعاع این دایره، که همان شعاع دایره محیطی مثلث میانه‌ای است، نصف شعاع دایره محیطی مثلث، یعنی برابر با $\frac{R}{2}$ است.

ژان ویکتور پونسله این دایره را دایره نه نقطه نامیده‌است که اکنون نیز به همین

نام معروف است. اما آنرا دایره اولر نیز می‌نامند.

در دایره نه نقطه سه نقطه K و L و M به ترتیب با سه نقطه A' و B' و C' در دو سربیک قطر واقعند، به قسمی که مثلثهای KLM و $A'B'C'$ از روی یکدیگر با دوران حول مرکز دایره به زاویه 180° بدست می‌آیند. در این تبدیل دو مثلث، مرکزهای ارتفاعی آنها

یعنی O و H با یکدیگر جابجا می‌شوند. بنابراین مرکز دایره نه نقطه در وسط پاره خط OH واقع است که آن را N می‌نامیم. پس می‌توان گفت:

قضیه ۱-۲۰۸۰- دهر مثلث، مرکز دایره نه نقطه روی خط اولر واقع است و از مرکز ارتفاعی و مرکز دایره محیطی مثلث به یک فاصله است.

سرگذشت دو قضیه بالا به درستی روشن نیست. با توجه به مسئله‌ای که از طرف ب. بوان^۱ به سال ۱۸۵۴ در مجله‌ای انگلیسی چاپ شده است بنظر می‌رسد که این قضیه‌ها در آن عصر شناخته شده بوده‌اند. اینکه آنها را به نام او به نسبت می‌دهند به این جهت است که وی برای نخستین بار در ۱۷۶۵ ثابت کرده است که دایره محیطی مثلث ارتفاعی بر دایره محیطی مثلث میانه‌ای منطبق است. در حقیقت اغلب از نویسندگان اروپائی از «دایره اولر» نام می‌برند. ظاهراً اثبات کامل قضیه برای نخستین بار در سال ۱۸۲۱ توسط پونسله منتشر شده است. خیلی دیرتر از آن، فوئر باخ^۲ همان استنباط جزئی اولر را از نو بدست آورد و علاوه بر آن خاصیت مهم و جالب جدیدی را نیز دریافت. از اینرو بسیاری از نویسندگان دایره نه نقطه را «دایره فوئر باخ» می‌نامند. بنا به قضیه فوئر باخ در بخش پنجم بیان خواهیم کرد که دایره نه نقطه بر دایره‌های محاطی داخلی و خارجی مثلث مماس است.

تمرینها

۱- بنا به شکل (۸.۱، الف) ثابت کنید که چهار گوشه $AKA'O$ متوازی الاضلاع است.

۲- ثابت کنید که روی دایره نه نقطه، سه نقطه K و L و M به ترتیب در وسطهای

کمانهای DE و FD و EF واقعند.

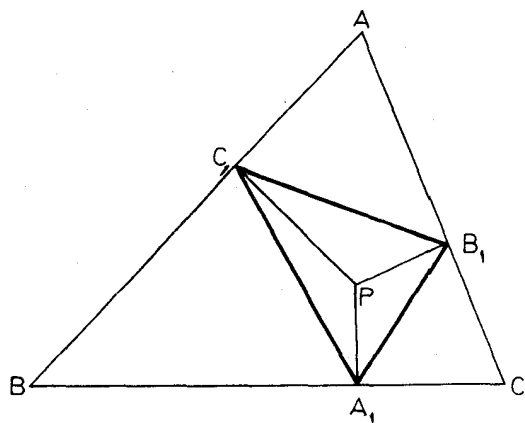
۳- هر گاه I_a ، I_b و I_c مرکزهای دایره‌های محیطی خارجیه مثلث ABC باشد، ثابت کنید که دایره محیطی مثلث ABC همان دایره نه نقطه مثلث $I_a I_b I_c$ است.

۴- سه دایره باهم برابر در نقطه P مشترکند و دو دایره در سه نقطه A و B و C باهم برخورد دارند. ثابت کنید که دایره محیطی مثلث ABC با این دایره‌ها برابر است و P مرکز ارتفاعی این مثلث است.

۵- ثابت کنید که دایره نه نقطه مثلث، ضلعهای آن را تحت زاویه‌های $|B-C|$ ، $|A-B|$ و $|C-A|$ قطع می‌کند.

۹.۱- مثلثهای عمودی (= مثلثهای پودر (Podaire))

دیدیم که مثلث ارتفاعی يك مثلث یعنی مثلثی که رأسهایش پاهای ارتفاعهای آن مثلث می‌باشد، مثلث میانهای یعنی مثلثی که رأسهایش میانهای آن مثلث می‌باشد. اکنون مثلثی را در يك مثلث مفروض در نظر می‌گیریم که رأسهایش پاهای عمودهایی هستند که از يك نقطه داخلی بر سه ضلع مثلث رسم شده‌اند. این مثلث را مثلث عمودی، یا مثلث پودر، نظیر آن نقطه نسبت به مثلث مفروض می‌نامیم.

(شکل ۹.۱، الف)

در شکل (۹.۱، الف) نقطه

P در درون مثلث ABC اختیار شده و عمودهای PA_1 ، PB_1 و PC_1 به ترتیب بر ضلعهای BC ، CA و AB رسم شده‌اند. مثلث $A_1B_1C_1$ مثلث عمودی نقطه P نسبت به مثلث ABC می‌باشد. می‌توان قید بودن نقطه P در درون مثلث را کنار گذاشت به شرط

آنکه P روی دایره محیطی مثلث نباشد (در این باره در بند ۵.۲ بحث خواهد شد). اگر P بر مرکز ارتفاعی یا بر مرکز دایره محیطی مثلث واقع باشد، مثلث عمودی نظیر آن به ترتیب مثلث ارتفاعی و مثلث میانهای خواهد بود.

اکنون به بررسی شکل بپردازیم. چهار گوشه AB_1PC_1 در دایره به قطر AP محاط است، پس P بر دایره محیطی مثلث AB_1C_1 واقع است. بنا به قانون سینوسها در دو مثلث ABC و AB_1C_1 داریم:

$$\frac{B_1C_1}{\sin A} = AP \quad \text{و} \quad \frac{a}{\sin A} = 2R$$

از این دو رابطه نتیجه می‌شود:

$$B_1C_1 = \frac{a \cdot AP}{2R}$$

همچنین خواهیم داشت:

$$C_1A_1 = \frac{b \cdot BP}{2R} \quad \text{و} \quad A_1B_1 = \frac{c \cdot CP}{2R}$$

این نتیجه‌ها را می‌توانیم به صورت قضیه زیر بیان کنیم:

قضیه ۱، ۹، ۱- هرگاه نقطه P به فاصله‌های x ، y و z از سه رأس مثلث ABC واقع باشد، اندازه‌های ضلعهای مثلث عمودی P نسبت به مثلث ABC برابرند با:

$$\frac{ax}{2R}, \quad \frac{by}{2R}, \quad \frac{cz}{2R}$$

حالت خاص $x=y=z=R$ را خوب می‌شناسیم.

در نظر گرفتن مثلثهای عمودی متوالی نظیر یک نقطه برای یک مثلث مفروض، علاوه بر آنکه تمرینی جالب است مثالی دلفریب از تصور در هندسه است. بنظر می‌آید که این موضوع جالب برای نخستین بار توسط نیوبرگ^۱ به عنوان ضمیمه‌ای بر چاپ ششم کتاب «دنباله‌ای برشش مقاله اول تحریرات اقلیدس» تألیف جان کازی^۲ مطرح شده است. در شکل (۹، ۱، ب) نسبت به مثلث ABC و نظیر نقطه P مثلث $A_1B_1C_1$ عمودی اول، مثلث $A_2B_2C_2$ عمودی دوم و مثلث $A_3B_3C_3$ عمودی سوم می‌باشد. برای مثلث عمودی سوم خاصیت زیر بیان شده است:

قضیه ۲، ۹، ۱- مثلث عمودی سوم با مثلث مفروض متشابه است:

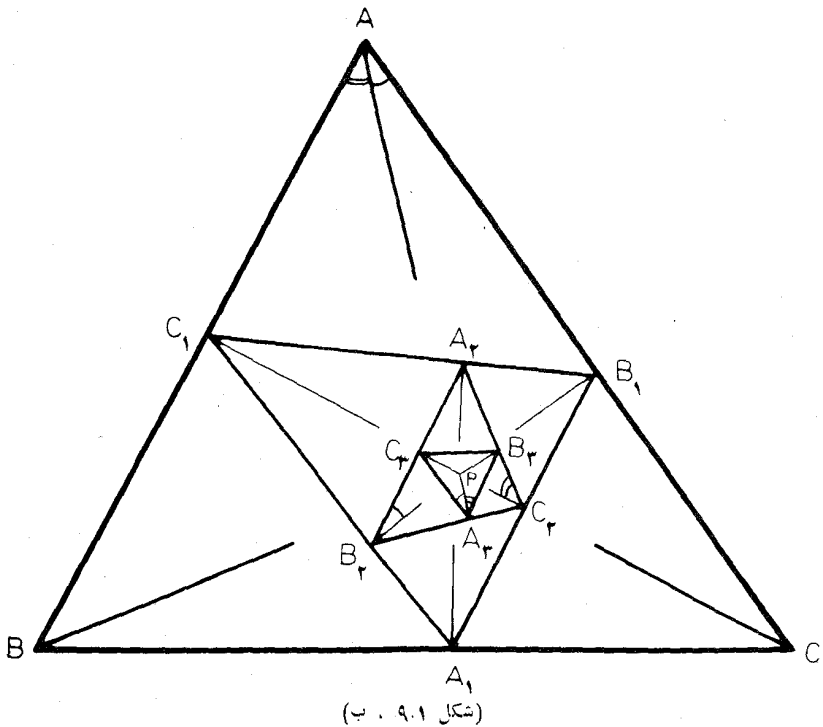
$$\triangle ABC \sim \triangle A_3B_3C_3$$

اثبات این قضیه از سادگی شگفت‌انگیزی برخوردار است؛ چون P بردایره‌های محیطی مثلثهای AB_1C_1 ، $A_2B_2C_2$ ، $A_3B_3C_3$ ، $A_4B_4C_4$ ، $A_5B_5C_5$ و $A_6B_6C_6$ واقع است. پس:

$$\widehat{C_1AP} = \widehat{C_1B_1P} = \widehat{A_2B_1P} = \widehat{A_2C_1P} = \widehat{B_3C_2P} = \widehat{B_3A_2P}$$

$$\widehat{PAB_1} = \widehat{PC_1B_1} = \widehat{PC_1A_2} = \widehat{PB_2A_2} = \widehat{PB_2C_3} = \widehat{PA_3C_3}$$

نتیجه می‌شود دوجزئی که از زاویه A پدید آمده است با دوجزئی که از زاویه A_3 پدید

آمده است باهم برابرند، پس دوزاویه A و A_3 باهم برابرند. همچنین ثابت می‌شود که \hat{B} با \hat{B}_3 و \hat{C} با \hat{C}_3 برابر است، بنابراین دوشکل $A_3B_3C_3$ و ABC متشابهند. اثبات تساوی دوزاویه A و A_3 از راه تساوی اجزاء A با جزءهایی از B_3 و C_3 سپس با جزءهایی از B_3 و C_3 انجام گرفت. این جزءهای متساوی در روی شکل با کمانکها نموده شده‌اند. تعقیب رشته این برابریها در روی شکل و چگونگی رسیدن از A به A_3 بسیار جالب است و همانند حرکت باله يك دسته به هم پیوسته بنظر می‌آید.

دکتر ادین هیم^۱ معاون دانشگاه مالزی در سنگاپور، خاصیت بالا را برای مثلثهای عمودی متوالی تعمیم داده است. وی به جای مثلث n ضلعی در نظر گرفته و به این نتیجه رسیده است که n ضلعی عمودی مرتبه n با آن متشابه است. اثبات این خاصیت در حالت $n=4$ بسیار جالب است.^۲

1- A.Oppenheim

۲- یادداشت از ج. غیور؛ یکی از خواص مهم و معروف مثلث عمودی نقطه P نسبت به مثلث مفروض، رابطه‌ای است که بین مساحت مثلث عمودی و قوت نقطه P نسبت به دایره

در اینجا بخش نخست کتاب پایان می‌یابد. در این بخش با شروع از برخی چیزهای شناخته شده به نتیجه‌هایی ساده اما مهم دست یافتیم. مسئله‌های بسیاری یافت می‌شود که حل آنها با روش بالا انجام می‌گیرد، وانگهی برخی از آنها معماهایی می‌باشند که شاید عده‌ای از خوانندگان با آنها آشنایی داشته باشند. در زیر پنج نوع از این مسئله‌ها به عنوان تمرین آورده شده است.

تمرینها

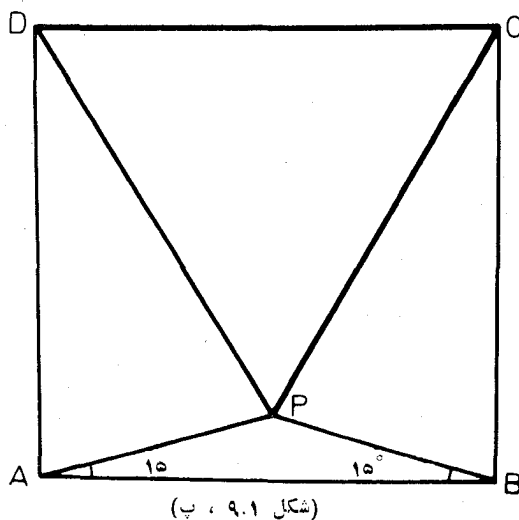
۱- مثلث متساوی‌الاضلاع ABC داده شده است. خطی از A می‌گذرد و

با ضلع BC در Q و با دایره C محیطی مثلث در P برخورد می‌کند. ثابت کنید که:

$$\frac{1}{PB} + \frac{1}{PC} = \frac{1}{PQ}$$

۲- در داخل مربع ABCD

از A و B دو خط رسم می‌کنیم که با ضلع AB زاویه ۱۵ درجه بسازند. این دو خط در P برخورد می‌کند. ثابت کنید که P و C و D سه رأس یک مثلث متساوی‌الاضلاعند.

(شکل ۹.۱، ب)

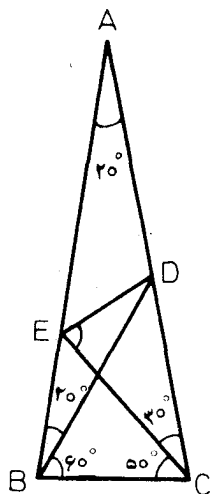
۳- نقطه P در خارج متوازی‌الاضلاع ABCD واقع شده است به قسمی که دو زاویه PBC و PDC با هم برابرند. ثابت کنید که دو زاویه APD و BPC با هم برابرند (شکل ۹.۱، ت).

۴- در مثلث متساوی‌الساقین ABC اندازه هر یک از زاویه‌های B و C برابر ۸۰ درجه است. از B خطی رسم می‌کنیم که با AC در D برخورد کند و زاویه DBC به اندازه ۶۰ درجه باشد. همچنین از C خطی رسم می‌کنیم که با AB در E برخورد

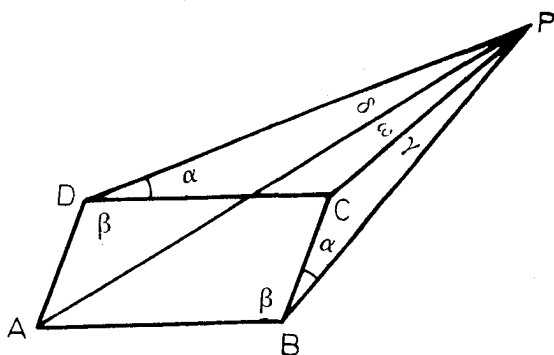
محیطی مثلث مفروض وجود دارد؛ اگر S_1 مساحت مثلث عمودی نظیر نقطه P و S و R به ترتیب مساحت وشاع دایره محیطی مثلث مفروض و P قوت نقطه P نسبت به این دایره باشد، داریم؛

$$S_1 = \frac{S}{4R^2} p$$

کند و زاویه ECB به اندازه ۵۰ درجه باشد. اندازه زاویه DEC را بدست آورید (شکل ۹.۱، ت).

(شکل ۹.۱، ت)

(شکل ۹.۱، ت)

۵- مثلث ABC متساوی الاضلاع است. به قطر AC در بیرون مثلث نیمدایره ای رسم می کنیم. از رأس B دو خط چنان رسم می کنیم که این نیمدایره را به سه کمان برابر با هم بخش کنند. ثابت کنید که این دو خط پاره خط AC را نیز به سه پاره برابر با هم بخش می کنند.

برخی ویژگیهای دایره

هرچند مطالعات یونانیها در هندسه و همچنین در سایر زمینه‌های گوناگون ریاضی، عمیقانه بوده‌است، اما امروزه در همهٔ مراحل، حتی در هندسه، بر آنان پیشی گرفته‌ایم. ف. کلین

در طول سده‌ها، دایره به بهترین وجه مورد توجه بوده است. به‌ویژه که به‌عنوان یک شکل کامل بر منجمان، و بیشتر از آن بر فیلسوفان، اثر داشته است. پیش از آنکه قانونهای کپلر بیان شود برای انسان باور کردنی نبود که مسیر حرکت سیاره‌ها غیر از دایره باشد. اگر امروزه در معنی لفظهایی مانند «مربع»، «خط» و از این قبیل، گاهی تردید پیش می‌آید، اما دایره هیچگاه چنین نبوده است، زیرا مفهوم آن فارغ از وسواسهای مجرد و شبه‌علمی و در خور اعتباری که لازمهٔ آن بوده همواره ثابت و مشخص بوده است. از اقلیدس به بعد خاصیت‌های جالب بسیاری مربوط به دایره، و مثلثها و چندضلعیهای وابسته به آن، کشف و بیان شده است، اما در اینجا به علت تنگی جا ذکر همهٔ آنها ممکن نیست.

۱.۲- قوت نقطه نسبت به دایره

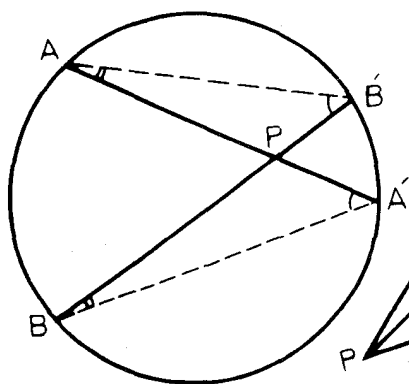
نخست باید دو قضیه از هندسهٔ اقلیدسی را یادآوری کنیم. یکی از این قضیه‌ها مربوط است به حاصل ضرب دو قطعه‌ای که دو وتر از دایره در یکدیگر بوجود می‌آورند (اگر دو وتر AB و CD از دایره‌ای در P متقاطع باشند داریم $PA \cdot PB = PC \cdot PD$). قضیهٔ دیگر مربوط است به حاصل ضرب دو قطعهٔ قاطعی که از نقطهٔ خارج دایره بر آن رسم می‌شود و مجرد طول مماس مرسوم از این نقطه بردایره (هرگاه از نقطهٔ P واقع در خارج

دایره، مماس PT را بردایره رسم کنیم و نیز قاطعی رسم کنیم که با دایره در A و A' بر خورد کند. داریم $\overline{PT^2} = PA \cdot PA'$.

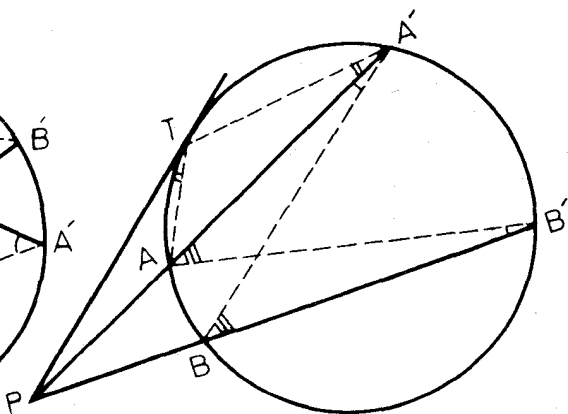
با توجه به اینکه مماس بردایره را می توان حد قاطع بر آن دانست، همهٔ ویژگیهای بالا را می توان زیر عنوان يك قضیه به شرح زیر بیان کرد:

قضیهٔ ۱۰۲-۱- هرگاه از نقطهٔ P دو خط بگذرد که اولی دایرهٔ مفروض را در A و A' (ممکن است این دو نقطه منطبق باشند) و دومی آن دایره را در B و B' (ممکن است این دو نقطه منطبق باشند) قطع کند، داریم:

$$PA \cdot PA' = PB \cdot PB'$$

(شکل ۱۰۲، الف)

(شکل ۱۰۲، ب)

برای اثبات، کافی است توجه کنیم که دو مثلث PAB' و PBA' متشابهند و در نتیجه:

$$\frac{PA}{PB'} = \frac{PB}{PA'}$$

در حالتی که یکی از دو خط بردایره مماس باشد، غیر از آنکه می توان مماس را حد قاطع دانست، می توان از تشابه دو مثلث PAT و PA'T نیز نتیجه گرفت که:

$$\frac{PA}{PT} = \frac{PT}{PA'}$$

در هر صورت خواهیم داشت:

$$PA \cdot PA' = \overline{PT^2} = PB \cdot PB'$$

هرگاه شعاع دایره با R و فاصلهٔ نقطهٔ P تا مرکز دایره با d نموده شود، می توان BB' را چنان اختیار کرد که قطر دایره باشد. در این صورت اگر P خارج دایره باشد داریم:

$$\overline{PT}^2 = PA \cdot PA' = PB \cdot PB' = (d+R)(d-R) = d^2 - R^2$$

و اگر P داخل دایره باشد:

$$PA \cdot PA' = PB \cdot PB' = (R+d)(R-d) = R^2 - d^2$$

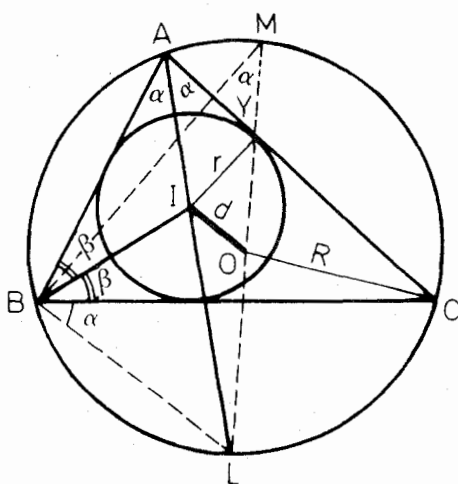
با استفاده از رابطه بالا به بیان و اثبات قضیه اولر می پردازیم و آنگاه قوت نقطه

نسبت به دایره را تعریف می کنیم.

قضیه ۱.۲ - هرگاه O مرکز دایره محیطی، I مرکز دایره محاطی داخلی مثلث

ABC، فاصله d این دو مرکز و R و r به ترتیب شعاعهای دایره های مزبور باشد، داریم:

$$d^2 = R^2 - 2rR \quad \text{دایره اولر:}$$

(شکل ۱.۲، ب)

برای اثبات، هرگاه AI نیمساز زاویه A را امتداد دهیم تا با دایره محیطی مثلث در L برخورد کند و قطر LM از این دایره را رسم کنیم، چون L وسط کمان BC است پس قطر LM عمود منصف BC می باشد. نصف زاویه A را با α و نصف زاویه B را با β نشان می دهیم. از روی شکل ملاحظه می شود که:

$$\widehat{BML} = \widehat{BAL} = \alpha$$

$$\widehat{LBC} = \widehat{LAC} = \alpha \quad \text{و}$$

زاویه BIL زاویه خارجی مثلث ABI است، پس،

$$\widehat{BIL} = \alpha + \beta = \widehat{LBI}$$

بنابراین مثلث LBI متساوی الساقین است و $LB = LI$ و نسبت به دایره محیطی مثلث داریم:

$$R^2 - d^2 = LI \cdot IA = LB \cdot IA = LM \left(\frac{LB}{LM} \right) : \left(\frac{LY}{IA} \right) IY$$

$$= (LM \cdot \sin \alpha) : \left(\frac{\sin \alpha}{IY} \right) = LM \cdot IY = 2rR$$

$$d^2 = R^2 - 2rR$$

تعریف - هرگاه نقطه P به فاصله d از مرکز دایره به شعاع R واقع باشد. مقدار $d^2 - R^2$ قوت نقطه P نسبت به دایره می نامند.

اگر P در خارج دایره باشد قوت آن نسبت به دایره مثبت است؛ اگر P روی دایره باشد قوت آن نسبت به دایره صفر است؛ اگر P داخل دایره باشد قوت آن نسبت به دایره منفی است.

هرگاه خطی بر P بگذرد و با دایره در A و A' برخورد کند و این خط را طبق روش نیوتن جهت دار بگیریم به قسمی که $\overline{PA} = -\overline{AP}$ ، در این صورت نقطه P نسبت به دایره در هر وضعی که باشد داریم:

$$\overline{PA} \cdot \overline{PA'} = d^2 - R^2$$

پس قوت نقطه P نسبت به دایره برابر است با: $\overline{PA} \cdot \overline{PA'}$
در اینجا یادآوری می شود که اصطلاح قوت نقطه نسبت به دایره نخستین بار توسط اشپینر بکار رفته است.

تمرینها

- ۱- کمترین مقدار جبری قوت نقطه نسبت به دایره چقدر است؟ نقطه نظیر این کمترین مقدار کدام است؟
- ۲- مکان هندسی نقطه هایی که قوت آنها نسبت به دایره ثابت مقدار ثابت بزرگتر از R^2 است چیست؟
- ۳- اگر قدر مطلق قوت نقطه نسبت به دایره برابر t^2 باشد. تعبیر هندسی طول t چیست؟
- ۴- دو دایره هم مرکز داده شده است. از نقطه P مماس PU را بر دایره بیرونی و مماس PT را بر دایره درونی رسم می کنیم. خط PT با دایره بیرونی در Q برخورد می کند. ثابت کنید که:

$$\overline{PT}^2 - \overline{PU}^2 = \overline{QT}^2$$

- ۵- ثابت کنید که در هر مثلث شعاع دایره محیطی از دو برابر شعاع دایره محاطی داخلی بزرگتر یا اقلاباً با آن برابر است.
- ۶- قوت مرکز دایره محاطی داخلی مثلث را نسبت به دایره محیطی آن بر حسب R و r بدست آورید.
- ۷- با در نظر گرفتن خطهای جهت دار، قضیه استوارت را به شرح زیر ثابت کنید (قبلاً در تمرین ۴ از بند ۲.۱ نیز بیان شده است): اگر A و B و C سه نقطه واقع

بريك خط راست و P نقطه دلخواه باشد، داریم:

$$\overline{PA}^2 \cdot \overline{BC} + \overline{PB}^2 \cdot \overline{CA} + \overline{PC}^2 \cdot \overline{AB} + \overline{BC} \cdot \overline{CA} \cdot \overline{AB} = 0$$

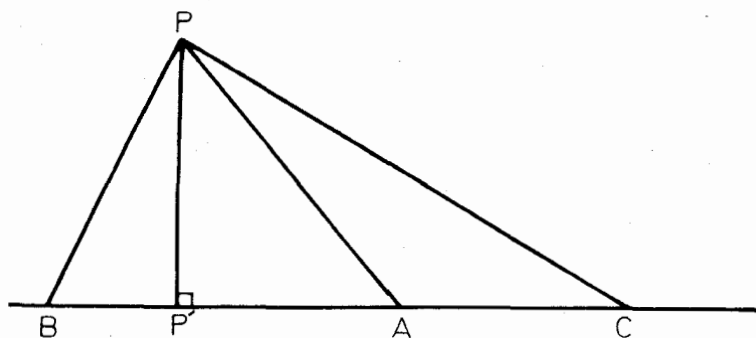
[یادداشت از ح. غیور: این مسئله صورت کامل قضیه استوارت است که با تغییر مختصر یعنی تقسیم دوطرف رابطه بر $\overline{AB} \cdot \overline{BC} \cdot \overline{CA}$ به صورت زیر درمی آید که از انسجام بیشتری برخوردار است و بهتر در حافظه می ماند:

$$\frac{\overline{PA}^2}{\overline{AB} \cdot \overline{AC}} + \frac{\overline{PB}^2}{\overline{BA} \cdot \overline{BC}} + \frac{\overline{PC}^2}{\overline{CA} \cdot \overline{CB}} = 1$$

این قضیه به این شکل موارد استعمال گسترده ای در هندسه دارد و یکی از اساسی ترین قضیه های هندسه اقلیدسی است.

برای این قضیه علاوه بر راه حلی که به وسیله مؤلفان در آخر کتاب ارائه شده است با روش زیر بسه کمک دو قضیه اساسی هندسه، یعنی قضیه های فیثاغورس و شال (در باره پاره خطهای جهت دار روی محور) ثابت می شود: از P عمود PP' را بر راستای AB فرود می آوریم و رابطه استوارت را برای P' می نویسیم:

$$\frac{\overline{P'A}^2}{\overline{AB} \cdot \overline{AC}} + \frac{\overline{P'B}^2}{\overline{BA} \cdot \overline{BC}} + \frac{\overline{P'C}^2}{\overline{CA} \cdot \overline{CB}} = 1$$

هرگاه اندازه های \overline{AB} ، \overline{BC} و \overline{CA} را نسبت به مبدأ P' بنویسیم، این رابطه به يك اتحاد ساده جبری بدل می شود.

برای اثبات حکم درحالت کلی می توان با استفاده از قضیه فیثاغورس رابطه بالا را به صورت زیر نوشت:

$$\frac{\overline{PA}^2 - \overline{PP'}^2}{\overline{AB} \cdot \overline{AC}} + \frac{\overline{PB}^2 - \overline{PP'}^2}{\overline{BA} \cdot \overline{BC}} + \frac{\overline{PC}^2 - \overline{PP'}^2}{\overline{CA} \cdot \overline{CB}} = 1$$

چون هر يك از سه کسر را بسه دو کسر تفکیک کنیم و سه کسری را که صورت آنها

PP'^2 است به طرف راست ببریم، با استفاده از رابطه شال رابطه استوارت بدست می‌آید.]

۸- خطی بر G مرکز ثقل مثلث ABC می‌گذرد و ضلعهای این مثلث را در X ، Y ، Z قطع می‌کند. ثابت کنید که:

$$\frac{1}{GX} + \frac{1}{GY} + \frac{1}{GZ} = 0$$

۹- ارتفاع کوهی از سطح زمین ۱۶۵۹ متر است. قطر کره زمین را $\frac{۱۲۷۴۳}{۳}$ کیلومتر می‌گیریم. اگر در قله این کوه باشیم افق را به چه شعاع می‌بینیم؟

۲.۲- محور اصلی دودایره

ادیک تمپل بل^۱ در یکی از کتابهایش به نام «مردان ریاضیات»^۲ چنین نقل کرده است: شاهزاده خانم الیزابت به هنگام اقامتش در خارج از بوهم موفق شد که با استفاده از مختصات، مسئله‌ای از هندسه مقدماتی را حل کند. در صورتی که دندکلات^۳ فیلسوف و ریاضیدان معروف که معلم این شاهزاده خانم بوده اظهار داشته است که خودش برای حل آن مسئله یک ماه تلاش کرده و توفیقی نیافته است. بل می‌گوید که «این نمونه‌ای خوب از آن مسئله‌ها است که در حل آنها به صورت غیرمستقیم از هندسه مختصاتی استفاده می‌شود».

[یادآوری این نکته لازم است که دکارت را واضع هندسه تحلیلی می‌شناسند. اما به گمانی پدرفرها^۴ واضع هندسه تحلیلی بوده و در نامه‌ای برای دکارت اصول آنرا شرح داده است.]

ممکن است که حل یک مسئله با روش معین بهترین یا سریعترین راه حل آن نباشد. قضیه‌ای که در زیر بیان می‌شود از هردوره هندسه ناب و هندسه تحلیلی اثبات می‌شود که هیچکدام مشکلتر از دیگری نیست. اما با استفاده از روش تحلیلی برخی نتیجه‌های جالب از آن بدست می‌آید.

قضیه^۵ ۱۰.۲.۲- مکان هندسی نقطه‌هایی که نسبت به دو دایره با مرکزهای متفاوت قوت‌های برابر دارند، خطی است راست عمود بر خط‌المركزین آن دو دایره.

روش مختصاتی را بکار می‌بریم. اگر d فاصله دو نقطه (x, y) و (a, b)

1- Eric Templ Bell

۲- این کتاب توسط دکتر حسن صفاری زیر عنوان «ریاضیدانان نامی» به فارسی ترجمه و از طرف مؤسسه انتشارات امیرکبیر چاپ و پخش شده است.

3- René Descartes.

4- Pierre Fermat.

باشد داریم:

$$d^2 = (x-a)^2 + (y-b)^2$$

بنا بر این قوت نقطه (x, y) نسبت به دایره به مرکز (a, b) و به شعاع

r می شود:

$$d^2 - r^2 = (x-a)^2 + (y-b)^2 - r^2$$

که با فرض $a^2 + b^2 - r^2 = c$ این مقدار برابر می شود با:

$$x^2 + y^2 - 2ax - 2by + c \quad (1)$$

قوت نقطه (x, y) نسبت به دایره دیگر به مرکز (a', b') و به شعاع r' می شود:

$$x^2 + y^2 - 2a'x - 2b'y + c' \quad (2)$$

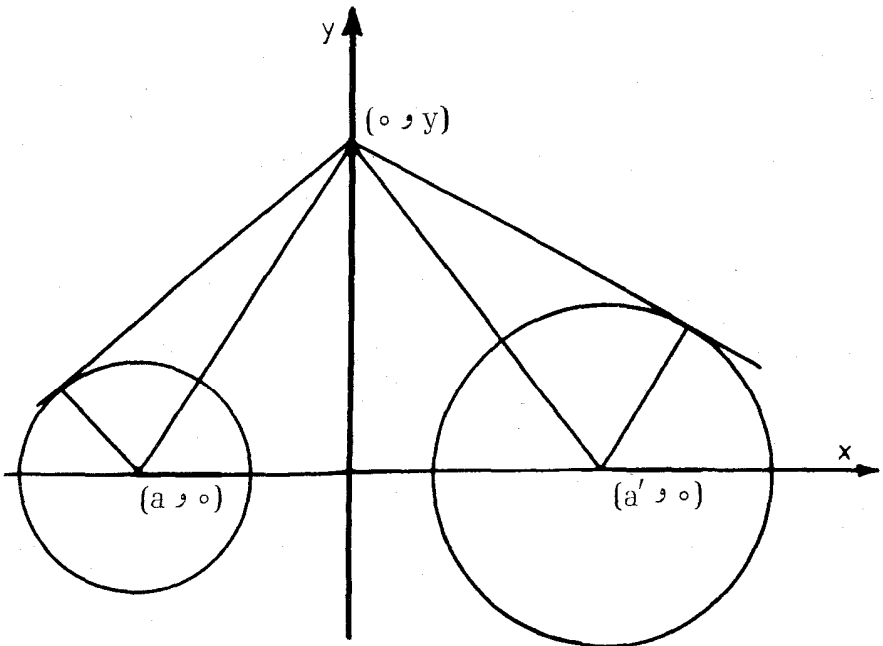
از برابری مقادیر (۱) و (۲) معادله مکان هندسی نقطه (x, y) بدصورت زیر

بدست می آید که معادله یک خط راست است:

$$(a'-a)x + (b'-b)y = \frac{1}{2}(c'-c)$$

هر گاه دستگاه مختصات را به گونه ای انتخاب کنیم که محور x ها بر خط المرکزین

دو دایره واقع باشد، در این صورت با فرض آنکه $(a, 0)$ و $(a', 0)$ مختصات

(شکل ۲.۲، الف)

مرکزهای دودایره باشد به شرط $a \neq a'$ معادله مکان می شود:

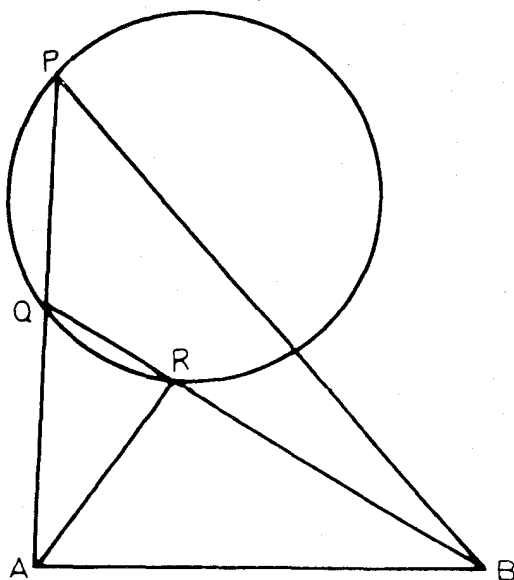
$$x = \frac{c' - c}{2(a' - a)}$$

که خطی است عمود بر محور xx ها، یعنی عمود بر خط المרכזین دودایره. در حالت خاص که محور xx ها منطبق بر خط المרכזین و محور yy ها منطبق بر مکان مزبور انتخاب شود (شکل ۲.۲، الف)، معادله مکان $x=0$ خواهد بود. در این حالت هر نقطه (x, y) نسبت به هریک از دودایره دارای قوت $y^2 + c$ می باشد. مکان هندسی نقطههایی که نسبت به دودایره بامرکزهای متفاوت قوتهای برابر دارند، محدود اصلی آن دودایره نام دارد.

اگر دودایره متقاطع باشند محور اصلی آنها بر نقطه های تقاطع آنها می گذرد، زیرا هریک از این نقطه ها نسبت به هریک از دودایره قوت برابر صفر دارد. اگر دودایره برهم مماس باشند، محور اصلی آنها آن مماس مشترکی از آنهاست که بر نقطه تماس آنها می گذرد.

تمرینها

- ۱- مکان هندسی نقطههایی را بیابید که از آنها دو مماس برابر بر دو دایره داده شده رسم می شود.
- ۲- دو دایره متخارج چهار مماس مشترك دارند. ثابت کنید که وسطهای این چهار مماس بريك خط راست واقعند.

(شکل ۲.۲، ب)

- ۳- شش مثلث PAB ، $Q'AB$ ، $P'AB$ ، RAB ، QAB ، $R'AB$ با هم متشابهند و همه در ضلع AB مشترکند. در شکل (۲.۲، ب) فقط سه تا از این مثلثها رسم شده است که سه تاي ديگر از تقارن نسبت به عمود منصف AB بدست می آیند. ثابت کنید که رأسهای این مثلثها که روی AB نیستند، یعنی نقطه های P ، Q ، R ، Q' ، P' و R' روی يك دایره واقعند.
- ۴- هرگاه a و b دو مقدار معلوم باشند، معادله:

$$x^2 + y^2 - 2ax - 2by + c = 0$$

به ازای چه مقادیر از c يك دایره را مشخص می کند.

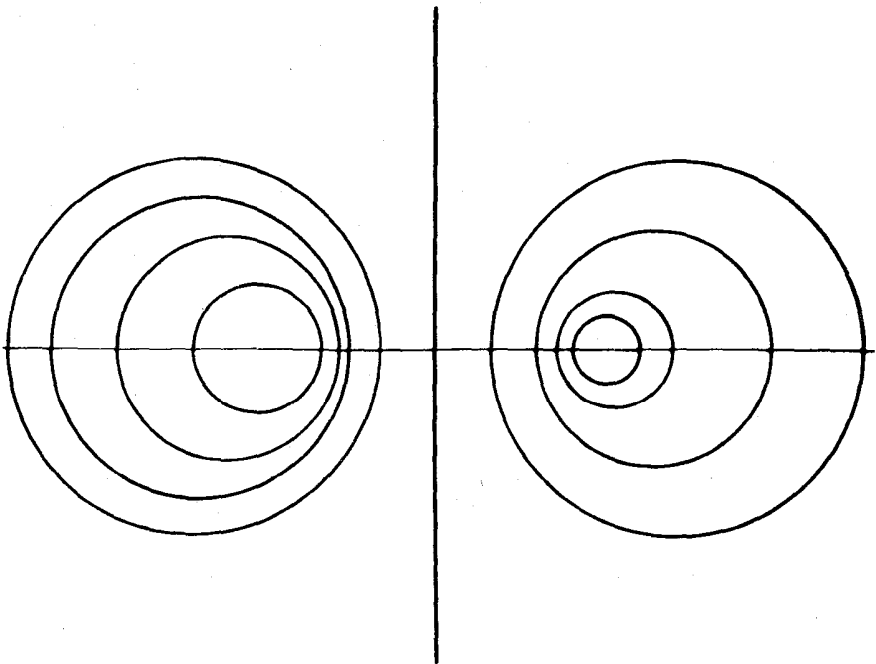
۵- دودایره با مرکزهای متفاوت داده شده است. برای ترسیم محور اصلی آنها روشی بیابید که دودایره در هر وضعی نسبت به هم باشند آن روش قابل اعمال باشد.

۳.۲- دسته دایره‌ها

اگر c مقدار ثابت و a متغیر باشد که همه مقادیر حقیقی، به استثنای مقادیر محصور بین $\pm\sqrt{c}$ به شرط $c > 0$ ، را بتواند قبول کند، معادله:

$$x^2 + y^2 - 2ax + c = 0$$

دایره‌های بیشماری را تعیین می کند که مرکزهای همه آنها بر يك خط راست واقعند و محور اصلی دو به دو از آنها خط ثابت است. این دایره‌های با این ویژگیها را «دسته دایره‌ها» می نامند. اگر c منفی باشد همه دایره‌های دسته محور y ها را در دو نقطه به عرضهای $\pm\sqrt{-c}$ قطع می کنند. در این حالت هر دایره که بر این دو نقطه بگذرد جزء دسته آن دایره‌ها است. اگر $c = 0$ باشد دسته دایره‌ها شامل همه دایره‌هایی است که در مبدأ مختصات بر محور y ها مماسند. در حالتی که $c > 0$ باشد دسته دایره‌ها مطابق با شکل (۳.۲، الف) می باشد.

(شکل ۳.۲، الف)

$$\widehat{A_0AC} = \widehat{BAD} = \frac{\pi}{2} - B$$

را از زاویه BAC کم کنیم نتیجه می شود:

$$\widehat{DAA_0} = A - 2\left(\frac{\pi}{2} - B\right) = A + 2B - (A + B + C) = B - C$$

این رابطه را مطابق با شکل بالا به فرض $B > C$ بدست آوردیم. هر گاه $B < C$ باشد دوزاویه متساوی AAC و BAD جزء مشترک دارند و در این حالت مقدار زاویه DAO برابر با $C - B$ بدست می آید. بنابراین در حالت کلی داریم:

$$\widehat{DAO} = |B - C| \quad (۲۰۴۰۲)$$

در شکل (۴۰۲، ب) سه ارتفاع AD، BE و CF از مثلث ABC را امتداد داده ایم تا با دایره محیطی مثلث به ترتیب در D' ، E' و F' برخورد کرده اند و H مرکز ارتفاعی مثلث می باشد. دوزاویه DAB و FCB برابرند زیرا هر کدام متمم زاویه B می باشند. زاویه BCD' نیز با این زاویه ها برابر است، زیرا متمم زاویه D' است و D' با B برابر است. پس دو مثلث قائم الزاویه CDH و CDD' با هم برابرند و از آن نتیجه می شود:

$$HD = DD' \quad (۳۰۴۰۲)$$

به روش مشابه نتیجه خواهد شد:

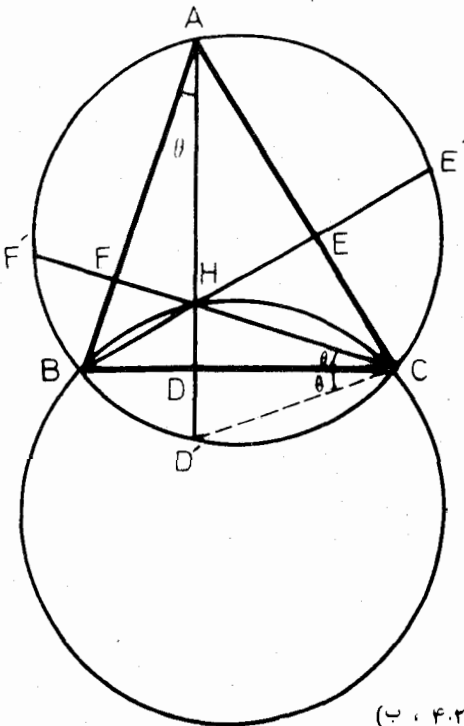
$$HE = EE' \quad \text{و} \quad HF = FF'$$

چهار گوشه ABDE در دایره به قطر AB محاط است پس بنا به قضیه (۱۰۱۰۲) داریم:

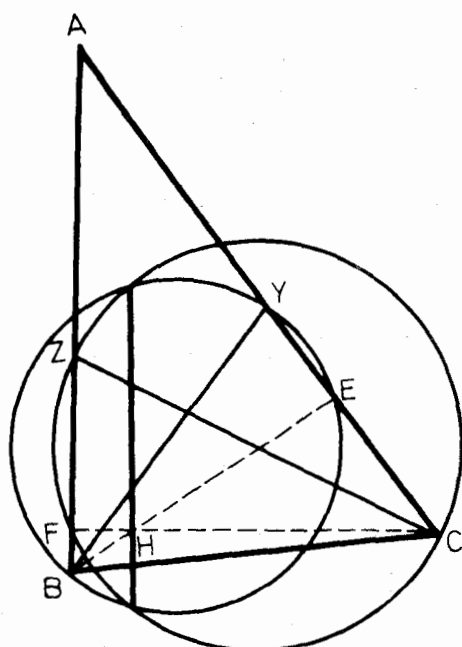
$$HA \times HD = HB \times HE$$

با توجه به اینکه چهار گوشه های BCFD و CAFD نیز محاطی اند و با بدست آوردن رابطه های مشابه، کلاً خواهیم داشت:

$$HA \times HD = HB \times HE = HC \times HF \quad (۴۰۴۰۲)$$

(شکل ۴۰۲، ب)

دارد و بنابراین مرکز اصلی سه دایره مزبور می باشد. (شکل ۴.۲، پ)

اکنون نقطه های X ، Y و Z را به ترتیب روی ضلعهای BC ، CA و AB در نظریه گیریم (روی شکل ۴.۲، پ فقط دو نقطه Y و Z نموده شده است). هر گاه خطهای سوائی AX ، BY و CZ را قطر قرار دهیم و دایره هایی رسم کنیم، این دایره ها به ترتیب بر D ، E و F پاهای ارتفاعهای مثلث می گذرند. پس سه حاصل ضرب رابطه (۴.۲) به ترتیب قوتهای نقطه H نسبت به این دایره ها می باشند. چون این سه حاصل ضرب با هم برابرند پس H نسبت به سه دایره مزبور یک قوت

دارد و بنابراین مرکز اصلی سه دایره مزبور می باشد. از آنچه گفته شد دو قضیه زیر نتیجه می شود که در دورانهای مختلف به صورت مسئله هایی بیان می شده اند:

قضیه ۵.۴.۲-هرگاه دو خط سوائی از مثلثی را قطر قرار دهیم و دایره هایی رسم کنیم، محور اصلی دو دایره مزبور بر H مرکز ارتفاعی مثلث می گذرد.

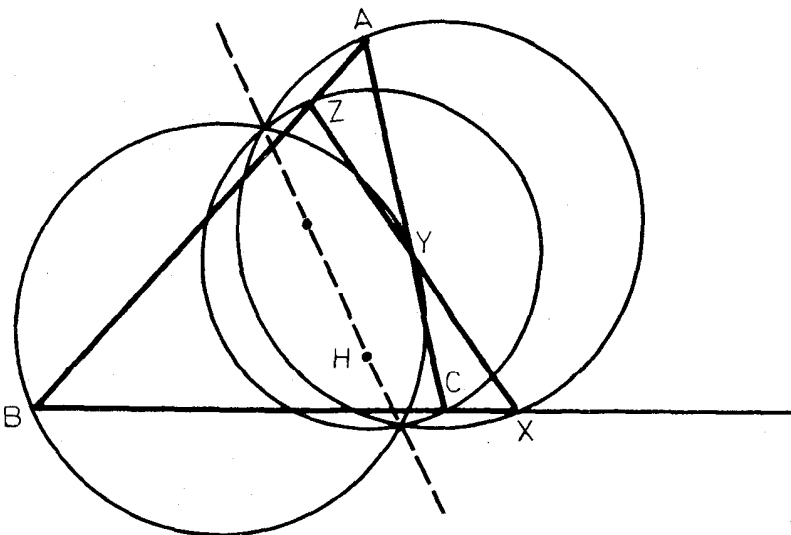
قضیه ۶.۴.۲-هرگاه سه خط سوائی از مثلثی را قطر قرار دهیم و دایره هایی رسم کنیم، که به یک دسته دایره ها متعلق نباشند، مرکز اصلی این سه دایره همان مرکز ارتفاعی مثلث است.

می توانیم نتایج بالا را از راه بیان ساده زیر بدست آوریم: اگر AD ارتفاع وارد از رأس A در مثلث ABC باشد، هر دو دایره ای که قطرهایشان دو خط سوائی وارد از رأس A باشد بر A و D می گذرند، حالت خاص دایره های به قطرهای AB و AC ، پس این دایره ها دسته ای تشکیل می دهند که AD محور اصلی مشترک آنها است. همچنین ارتفاع وارد از رأس B محور اصلی دسته دایره هایی است که قطرهای آنها خطهای سوائی وارد از رأس B می باشند. بالاخره، ارتفاع وارد از رأس C محور اصلی دایره هایی است که قطرهای آنها خطهای سوائی وارد از رأس C می باشند. بنابراین سه ارتفاع مثلث در نقطه ای متقارنند که مرکز اصلی دایره های به قطرهای خطهای سوائی مثلث می باشد.

در بیان قضیه (۴.۲) به این نکته اشاره شد که «سه دایره بديك دسته دایره‌ها متعلق نباشند». این موضوع ایجاب می‌کند که خطهای سوائی قطرهای سه دایره هر سه از يك رأس رسم نشده باشند. اما این موضوعی است که باید دنبال شود و قضیه آينده نیز به همین منظور است.

هر گاه قضیه (۴.۲) را در مورد سه خط سوائی AX ، BY و CZ بکار برده و عملهای دیگری را دخالت دهیم، مسئله‌های جالبی را نتیجه خواهیم گرفت. هر چند که لازم نیست این سه خط سوائی متقارب باشند اما وقتی چنین باشد موضوع پیچیده تر خواهد بود. هر گاه دایره‌ها را به قطرهای میانه‌های مثلث، ارتفاعها یا میسازهای زاویه‌های آن در نظر بگیریم، در این حال مثلاً می‌توانیم ثابت کنیم که مرکز اصلی آنها مرکز ارتفاعی مثلث است.

حالت بسیار جالب وقتی است که سه خط سوائی AX ، BY و CZ متقارب نباشند اما سه نقطه X ، Y و Z بريك استقامت واقع باشند که در این صورت، مانند شکل (۴.۲) ت)، حداقل یکی از سه نقطه مزبور بر امتداد ضلع مثلث قرار خواهد داشت. می‌توان مثلث AYZ را در نظر گرفت که برای آن سه نقطه B و C و X بريك استقامتند، یا اینکه مثلث BZX را با سه نقطه A و C و Y ، یا اینکه مثلث CXY را با سه نقطه A و B و Z . به هر حال نتیجه می‌شود که دایره‌های به قطرهای AX ، BY و CZ چنانند که محورهای اصلی دو به دو از آنها بر H مرکز ارتفاعی مثلث ABC

(شکل ۴.۲، ت)

همچنین بر مرکزهای ارتفاعی سه مثلث دیگر می‌گذرد. چون این چهار مرکز ارتفاعی متمایزند، پس محورهای اصلی دایره دوی دایره‌ها برهم منطبقند و بنا براین:

قضیه ۷.۴.۲- هرگاه چهار خط درشش نقطه A, B, C, X, Y, Z متقاطع باشند به گونه‌ای که مجموعه‌های نقطه‌های به صورت سه تاییهای YCA, XBC, XYZ, ZAB بزرگ استقامت باشند، دایره‌های به قطرهای AX, BY, CZ به یک دسته دایره‌ها تعلق دارند و چهار مرکز ارتفاعی مثلثهای ABC, CXY, BZX, AYZ بزرگ است و واقعند.

درشکل (۳.۱) پ مشاهده می‌شود که H مرکز ارتفاعی مثلث ABC است. همچنین مشاهده خواهد شد که A مرکز ارتفاعی مثلث HBC ، B مرکز ارتفاعی مثلث HCA و C مرکز ارتفاعی مثلث HAB است. شکل $ABCH$ چهارگوشه ارتفاعی نام دارد. در این شکل با در نظر گرفتن هر سه تایی از چهار نقطه مفروض، چهار مثلث وجود دارد که دایره‌های محیطی آنها شعاعهای برابر دارند. برای اثبات این حکم می‌توان رابطه (۳.۴.۲) را روی شکل (۳.۲) اعمال کرد و از برابری دو مثلث HBC و $D'BC$ نتیجه گرفت که دایره‌های محیطی دو مثلث ABC و HBC نسبت به BC قرینه‌اند و با هم برابرند. به همین ترتیب ثابت می‌شود که دایره‌های محیطی مثلثهای HAB و HCA نیز با دایره‌های محیطی مثلث ABC برابرند.

تقریبات

- ۱- ارتفاعهای مثلث را امتداد می‌دهیم تا دایره محیطی آن را قطع کنند. سه نقطه تلاقی مثلثی تشکیل می‌دهند. ثابت کنید که این مثلث با مثلث ارتفاعی مفروض متشابه است.
- ۲- نیمسازهای زاویه‌های داخلی مثلث ABC را امتداد می‌دهیم تا دایره محیطی مثلث را در L, M, N قطع کنند. اندازه‌های زاویه‌های مثلث LMN را بر حسب

۱- [یادداشت از ح. غبور: این قضیه در چهار ضلعی کامل به صورت زیر درمی‌آید:
در چهار ضلعی کامل، سه دایره متمایز که به قطر هر یک از سه قطر چهار ضلعی رسم شوند جزء دسته دایره‌ای هستند که محور آن از مرکزهای ارتفاعی چهار مثلث که با ضلعهای چهار ضلعی پدید می‌آیند می‌گذرد.

از این قضیه بلافاصله به این قضیه مهم می‌رسیم که در چهار ضلعی کامل وسطهای سه قطر بزرگ استقامتند.

طریقۀ اثبات معروف و کلاسیک آن بطور مستقیم این است که سه ارتفاع یکی از چهار مثلث را رسم می‌کنیم و به موجب رابطه (۴.۴.۲) ثابت می‌کنیم که قوت مرکز ارتفاعی این مثلث نسبت به سه دایره یکسان است.]

اندازه‌های زاویه‌های مثلث ABC بدست آورید.

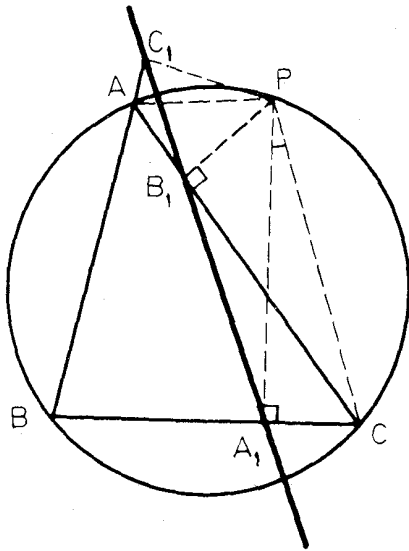
۵.۲- خط سه‌سن (= سنسن)

اگر از نقطه دلخواه P واقع در صفحه مثلث ABC عمودهای PA ، PB و PC را به ترتیب بر ضلعهای BC ، CA و AB رسم کنیم. سه نقطه A_1 ، B_1 و C_1 معمولاً مثلثی تشکیل می‌دهند. در پیش در بند ۹.۱ گفتیم که این مثلث را مثلث عمودی نقطه P می‌نامیم و ویژگیهای آن را بررسی کردیم. اکنون حالتی را در نظر می‌گیریم که P بر دایره محیطی مثلث واقع باشد.

برای پرهیز از درهمی شکل، P را بر کمان CA و نزدیکتر به A اختیار کرده‌ایم. در حالت‌های دیگر می‌توانیم با تبدیلی دوری نقطه‌های A ، B و C نتیجه یکسان بدست آوریم. با توجه به ویژگی چهار گوشه محاطی داریم:

$$\widehat{APC} = \pi - B = \widehat{C_1PA_1}$$

اگر از این دوزاویه متساوی زاویه APA_1 را کنار بگذاریم نتیجه می‌شود که دو زاویه A_1PC و C_1PA با هم برابرند. اما در چهار گوشه محاطی A_1CPB_1 دو

(شکل ۱.۵.۲ الف)

زاویه A_1PC و $A_1C_1B_1$ با هم برابرند. همچنین در چهار گوشه محاطی AB_1PC_1 دو زاویه C_1PA و C_1B_1A با هم برابرند. بنابراین دوزاویه AB_1C_1 و A_1B_1C با هم برابرند و در نتیجه سه نقطه A_1 ، B_1 و C_1 بزرگ خط راست واقعند. در این حالت، مثلث عمودی نظیر نقطه P به صورت خط مستقیم درآمده است.

برعکس، اگر نقطه P چنان باشد که مثلث عمودی نظیر آن نسبت به مثلث ABC به وضع خط راست باشد. بدیهی است که P داخل یکی از زاویه‌های مثلث ABC و در آن سوی ضلع مقابل بدان زاویه قرار دارد. در این صورت با استدلال در جهت عکس استدلال بالا نتیجه خواهد شد که P بر دایره محیطی مثلث واقع است. بنابراین می‌توان گفت:

قضیه ۱۰۵.۲- برای آنکه پاهای عمودهای وارد اذیک نقطه بر سه ضلع مثلث بر یک خط راست واقع باشند لازم و کافی است که آن نقطه بردایره محیطی مثلث قرار داشته باشد.

خطی که این سه پای عمود بر آن واقعند خط سمنن نقطه مزبور نسبت به آن مثلث نام دارد. دابرت سمنن^۱ (۱۷۶۸ - ۱۶۸۷) نه تنها در هندسه بلکه در حساب کارهای گوناگون انجام داده است. به عنوان نمونه، ثابت کرده است که اگر f_n جمله n ام رشته فیبوناچی^۲ باشد:

$$1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, \dots, f_n, \dots$$

خواهیم داشت:

$$f_{n-1} \cdot f_{n+1} - f_n^2 = (-1)^n$$

خط سمنن از این جهت به او منسوب است که با ادراکات هندسی وی جورمی آید، اما جستجوی آن در آثار وی کاربری بوده ای است. در حقیقت کشف این خاصیت در ۱۷۹۷ توسط ویلیام والاس^۳ انجام گرفته است.

تمرینها

- ۱- اگر مثلثی در یک زاویه منفرجه باشد، آیا اثباتی که برای قضیه (۱۰۵.۲) بکار رفت درباره آن نیز صادق است؟
- ۲- کدام نقطه از دایره محیطی مثلث انتخاب شود تا خط سمنن نظیر آن بر CA واقع باشد؟
- ۳- آیا ممکن است که نقطه ای بر خط سمنن نظیر خود واقع باشد؟ در این صورت این خط کدام است؟
- ۴- از نقطه A مماسهای AB و AC بردایره ای رسم شده است و از نقطه P واقع بردایره عمودهای PA_1 ، PB_1 و PC_1 بر خطهای BC ، CA و AB رسم شده است. ثابت کنید که:

$$\overline{PA_1}^2 = \overline{PB_1} \cdot \overline{PC_1}$$

۶.۲- قضیه بطلمیوس^۴ و تعمیم آن

با استفاده از خواص خط سمنن می توان قضیه ای بسیار مهم به شرح زیر نتیجه گرفت.

1- Robert Simson.	2- Fibonacci.
3- William Wallace.	4- Ptolémée

در این باره همان شکل (۵.۲) الف را در نظر می گیریم. هر چند که مثلث عمودی $A_1B_1C_1$ نظیر نقطه P به وضع خاص به صورت خط راست در آمده است، اما باز هم قضیه (۱.۹.۱) درباره اندازه‌های ضلعهای آن صادق است. بنا بر این داریم:

$$B_1C_1 = \frac{a \cdot AP}{2R}, \quad A_1C_1 = \frac{b \cdot BP}{2R}, \quad A_1B_1 = \frac{c \cdot CP}{2R}$$

و چون $A_1B_1 + B_1C_1 = A_1C_1$ می باشد. پس:

$$c \cdot CP + a \cdot AP = b \cdot BP$$

به عبارت دیگر:

$$AB \cdot CP + BC \cdot AP = AC \cdot BP$$

چهارضلعی $ABCP$ محاطی است، بنا بر این، قضیه زیر که به قضیه بطلمیوس معروف است، محقق می باشد:

قضیه ۱.۶.۲- در هر چهارضلعی محاطی، مجموع حاصل ضربهای ضلعهای (دو-بر-دو) برابر است با حاصل ضرب دو قطر.

عکس قضیه بطلمیوس در حالت کلی صادق است، اما باید در بیان آن به نکته دقیق زیر توجه داشت: هر گاه نقطه B_1 روی پاره خط A_1C_1 نباشد، برای هر وضع آن باید تساوی $A_1B_1 + B_1C_1 = A_1C_1$ را با نامساوی $A_1B_1 + B_1C_1 > A_1C_1$ جانشین ساخت. در این صورت خواهیم داشت:

$$AB \cdot CP + BC \cdot AP > AC \cdot BP$$

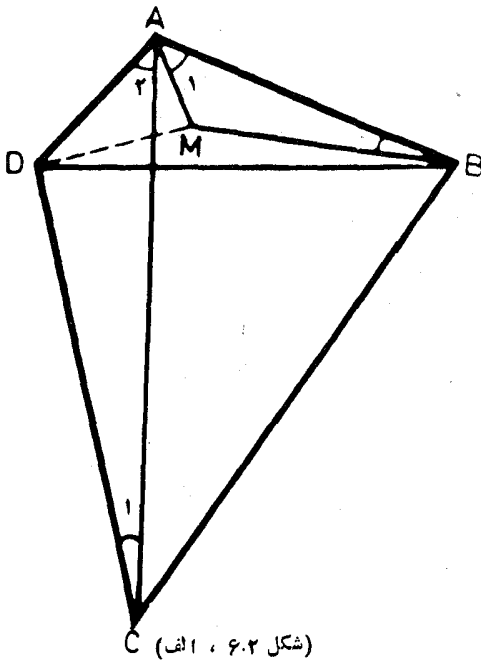
بنا بر این:

قضیه ۲.۶.۲- هر گاه P نقطه‌ای غیر واقع بر کمان CA از دایره محیطی مثلث ABC باشد داریم:

$$AB \cdot CP + BC \cdot AP > AC \cdot BP$$

[یادداشت از ح. غیور: گویا مؤلفان محترم که اثبات قضیه بطلمیوس را از خط سنسن و خاصیت مثلث عمودی نتیجه گرفته‌اند برای اثبات تعمیم قضیه و بویژه عکس آن بوده است. با برهان مقدماتی قضیه بطلمیوس (با استفاده از تشابه)، بلافاصله عکس و تعمیم آن نتیجه می شود:

در چهارضلعی $ABCD$ چنانکه در شکل (۶.۲) الف دیده می شود. زاویه A_1 برابر با زاویه A_4 و زاویه B_1 برابر با زاویه C_1 جدا شده است که از برخورد ضلعهای غیر مشترک این دو زاویه نقطه M بدست آمده است. از تشابه دو مثلث AMB و ADC نتیجه می شود:

شکل ۶.۲ ، الف) C

$$\frac{BM}{DC} = \frac{AB}{AC} = \frac{AM}{AD} \quad (1)$$

$$AB \cdot DC = AC \cdot BM \quad (2)$$

دو مثلث ABC و AMD در حالت تناسب دو ضلع و تساوی زاویه بین آن دو ضلع متشابهند و خواهیم داشت:

$$BC \cdot AD = AC \cdot MD \quad (3)$$

از جمع دو طرف تساویهای (۲) و (۳) بدست می‌آید:

$$AB \cdot DC + BC \cdot AD = AC(MB + MD) \quad (4)$$

اگر چهارضلعی محاطی باشد زاویه

ABD با زاویه C برابر بوده و M روی DB واقع می‌شود و رابطه (۴) چنین می‌شود:

$$AB \cdot DC + BC \cdot AD = AC \cdot BD \quad (5)$$

اگر چهارضلعی محاطی نباشد $MB + MD > DB$ و از رابطه (۴) نتیجه می‌شود:

$$AB \cdot DC + BC \cdot AD > AC \cdot BD \quad (6)$$

از رابطه‌های (۵) و (۶) تعمیم قضیه بطلمیوس به شرح زیر بدست می‌آید:

در هر چهارضلعی، مجموع حاصل ضرب‌های دو ضلع روبرو بزرگتر یا برابر با حاصل ضرب دو قطر آن است:

$$AB \cdot DC + BC \cdot AD \geq AC \cdot BD$$

عکس قضیه بطلمیوس - هرگاه در چهارضلعی $ABCD$ رابطه (۵) برقرار باشد چهارضلعی محاطی است، زیرا اگر چهارضلعی محاطی نباشد رابطه (۶) برقرار خواهد بود که خلاف فرض است.

بهد از این روش مقدماتی، بهترین روش اثبات قضیه بطلمیوس و عکس و تعمیم آن با انعکاس انجام می‌گیرد.]

تمرینها

۱- مثلث متساوی الاضلاع ABC و نقطه P واقع در صفحه آن داده شده است،

بر حسب آنکه P بر کمان CA از دایره محیطی مثلث واقع باشد یا نباشد، ثابت کنید که داریم:

$$PC+PA=PB \quad \text{یا} \quad PC+PA > PB$$

۲- هرگاه P روی کمان CD از دایره محیطی مربع ABCD واقع باشد. ثابت کنید که:

$$PA(PA+PC) = PB(PB+PD)$$

۳- متوازی الاضلاع ABCD داده شده است. دایره‌ای بر A می‌گذرد و با ضلعهای AB و AD و قطر AC به ترتیب در P، R، Q برخورد می‌کند. ثابت کنید که:

$$AP \cdot AB + AQ \cdot AD = AR \cdot AC$$

راهنمایی: قضیه بطلمیوس را در چهارضلعی APQR بکار برده و از تشابه دو مثلث ABC و PQR استفاده کنید.

۷.۲- نتیجه در باره خط سمس

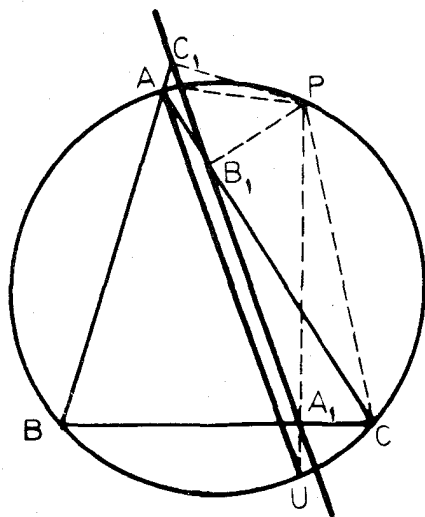
خط سمسن خاصیت‌های جالب بسیار دارد که برخی از آنها شایسته بررسی است. مطابق با شکل (۷.۲، الف)، که همان شکل (۵.۲، الف) است که در آن عمود PA_1 را امتداد داده‌ایم تا با دایره محیطی مثلث در U برخورد کرده است و رسم کرده‌ایم. در چهار ضلعیهای محاطی $PAUC$ و PB_1A_1C داریم:

$$\widehat{PUA} = \widehat{PCA}$$

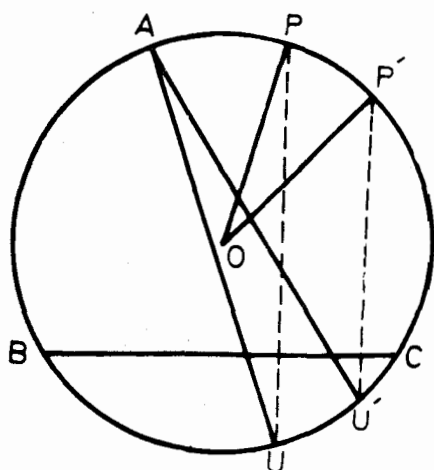
$$= \widehat{PCB_1} = \widehat{PA_1B_1}$$

بنابراین خط AU با خط سمس $A_1B_1C_1$ موازی است.

اکنون علاوه بر نقطه P، نقطه دیگر P' از دایره محیطی مثلث ABC را در نظر

(شکل ۷.۲، الف)

(شکل ۷.۲، ب)

می گیریم و خطهای سمسن نظیر آنها را باهم مقایسه می کنیم . با توجه به اینکه خطهای سمسن نظیر نقطه های P و P' به ترتیب با خطهای AU و AU' موازیند. پس زاویه بین این خطهای سمسن با زاویه UAU' برابر است . اما کمان UU' با کمان PP' برابر است زیرا دو وتر PU و P'U' باهم موازیند ، شکل (۷.۲، ب). بنا براین:

$$\widehat{UAU'} = \frac{1}{2} \widehat{UU'} = \frac{1}{2} \widehat{PP'} = \frac{1}{2} \widehat{POP'}$$

و هر گاه صفحه را جهت دار گرفته و اندازه جبری زاویه ها را بکار ببریم:

$$\widehat{UAU'} = \frac{1}{2} \widehat{UU'} = -\frac{1}{2} \widehat{PP'} = -\frac{1}{2} \widehat{POP'}$$

بنا بر این قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۱۰۷.۲- نسبت به مثلث ABC خطهای سمسن نظیر دو نقطه P و P' زاویه های می سازند که اندازه آن نصف اندازه کمان PP' است.

هر گاه P دایره محیطی مثلث را با سرعتی ثابت بپیماید ، در این صورت خط AU حول نقطه A با سرعت زاویه ای ثابت می چرخد به قسمی که U دایره را در جهت عکس حرکت P می پیماید ، و وقتی که P یک دور کامل محیط دایره را بپیماید خط AU در امتداد نخستین خود اما در جهت عکس قرار خواهد گرفت . در این ضمن خط سمسن نیز حول مرکزی متغیر دوران می کند و پوش آن منحنی متقارنی است که دلتوئید یا هیپوسیکلوئید اشتدینر نام دارد. به سادگی و به گونه نقاشیهای متحرک که به فیلم تبدیل می شوند می توان این تغییر مکانها را دنبال کرد.

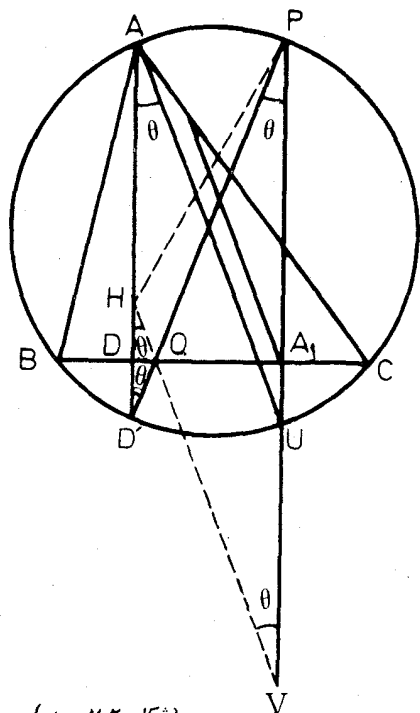
اکنون شکل (۷.۲، پ) را در نظر می گیریم که ترکیبی کامل شده از شکل های (۴.۲، ت) و (۷.۲، الف) می باشد. در این شکل از P به H مرکز ارتفاعی مثلث وصل شده و PD' رسم شده است که با BC در Q برخورد کرده است. همچنین HQ رسم شده است که امتداد PU را در V قطع کرده است. خطهای PV و HD' بر

BC عمودند و D' قرینه H نسبت به BC است. پس مثلثهای QHD' و QPV متساوی الساقین می باشند و در نتیجه HV قرینه $D'P$ نسبت به BC است و چون:

$$\widehat{D'HV} = \widehat{PVH} \\ = \widehat{D'PU} = \widehat{D'AU}$$

پس HV با AU و در نتیجه با خط سمس نظر نقطه P موازی است. این خط سمس، یعنی A_1B_1 ، که با ضلع HV از مثلث PVH موازی است و ضلع PV از آن را نصف کرده است، ضلع PH را نیز نصف می کند پس:

قضیه ۲۰۷.۲- خط سمس نظیر هر نقطه از دایره محیطی مثلث، منصف پارامتری است که این نقطه را به مرکز ارتفاعی مثلث وصل می کند.

(شکل ۷.۲، ب)

آنچه گفته شد در حقیقت مقدمه‌ای است بر آنچه که درباره خط سمس می توان بیان کرد. برای خط سمس ویژگیهای بسیار وجود دارد که به خاطر پرهیز از درازی مطلب، ناچاریم که خواننده را برای آگاهی بر آنها به سایر کتابها حواله دهیم.

نمونهها

۱- روی دایره محیطی مثلث، دو نقطه واقع بر دوسریک قطر را در نظر می گیریم. ثابت کنید که خطهای سمس نظیر این دو نقطه برهم عمودند و یکدیگر را روی دایره نه نقطه مثلث تلاقی می کنند.

۲- مثلث متساوی الاضلاع ABC در دایره به مرکز O محاط است و P نقطه‌ای از این دایره است. ثابت کنید که خط سمس نظیر P از وسط شعاع OP می گذرد.

۸.۲- قضیه پروانه

مدتهای مدید است که قضیه پروانه، به عنوان قضیه یا مسئله، اینجا و آنجا مطرح

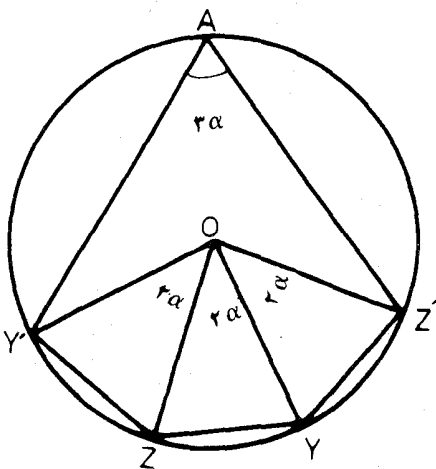
تمرینها

- ۱- در شکل (۸.۲) خطهای AC و BD را رسم می کنیم تا امتداد PQ را در U و V قطع کنند. ثابت کنید که M وسط UV است.
- ۲- از نقطه P خارج دایره ای دو مماس PB و PT را بر آن دایره رسم می کنیم. قطر AB را از دایره و عمود TH را بر این قطر نیز رسم می کنیم. ثابت کنید که AP از وسط TH می گذرد.
- ۳- هرگاه I مرکز دایره محاطی داخلی مثلث ABC و نقطه تماس BC با این دایره و A' وسط BC باشد، ثابت کنید که خط AI از وسط AX می گذرد.

۹.۲- قضیه مورلی

یکی از قضیه های کاملاً فوق العاده هندسه مقدماتی در حدود سال ۱۹۰۴ توسط فرانک هودی^۱ ثابت شد. وی ابتدا این قضیه را برای دوستان انگلیسی خود در کالج شرح داد. ویست سال پس از آن، آن را در ژاپن منتشر ساخت. در این مدت این قضیه مجدداً کشف شده و در مجله تربیتی تایمز زیر عنوان مسئله درج شده بود که دو راه حل برای آن حاصل گردیده بود. یکی از این دو راه حل از طرف م.ت. نارانیانگار^۲ فرستاده شده بود که بیش از همه راه حل هایی که پس از آن و به تدریج برای مسئله ارائه شد زیبا می باشد. در زیر نخست خود قضیه و آنگاه راه حل مزبور بیان می شود.

قضیه ۹.۲-۱ هرگاه در داخل مثلث از هر رأس دو نیم خط رسم کنیم که زاویه آن رأس را به سه قسمت برابر تقسیم کند، نقطه هایی که از برخورد هر دو نیم خط مجاور به هم ضلع پدید می آید مثلثی متساوی الاضلاع تشکیل می دهند (شکل ۹.۲، ب).

(شکل ۹.۲، الف)

قبل از بیان برهان نارانیانگار لازم است که لم زیر ثابت شود:
 لم - چهار نقطه Y, Z, Y', Z' که در شرطهای:

$$Y'Z = ZY = YZ'$$

$$\widehat{YZY'} = \widehat{Z'YZ}$$

$$= \pi - 2\alpha > \frac{\pi}{3}$$

صدق کنند بزرگ دایره واقعد. علاوه بر آن، نقطه A که با

1- Frank Morley

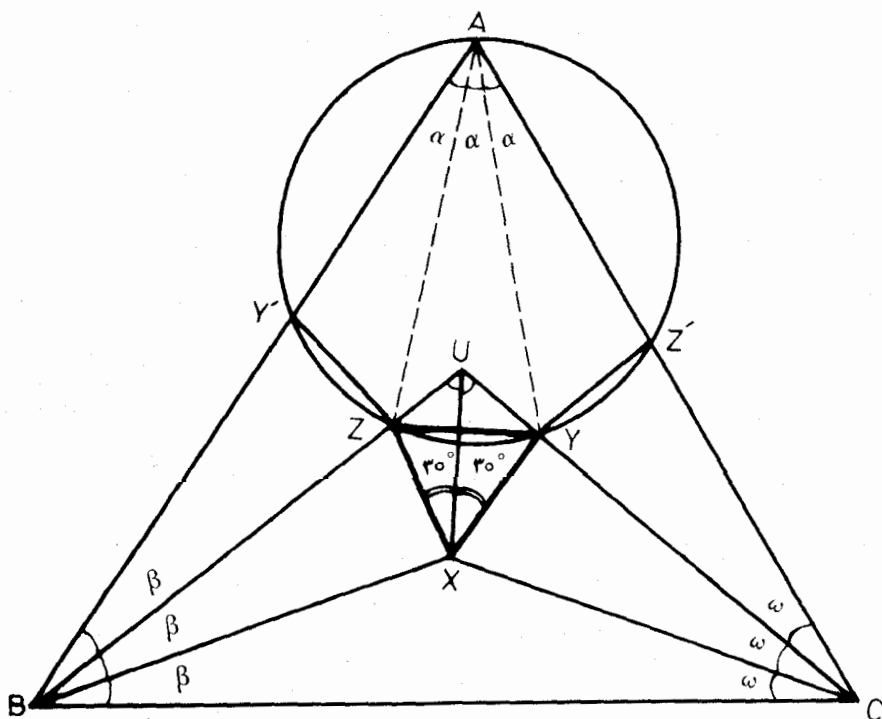
۲- M.T.Naraniengar

Y در يك طرف خط $Y'Z'$ واقع نباشد و $\widehat{Y'AZ'} = 3\alpha$ باشد نیز بر همان دایره واقع است.

مطابق با شکل (۹.۲، الف)، نیمسازهای دوزاویه متساوی $Z'YZ$ و YZY' در O برخورد می کنند. مثلثهای OYZ' و OZY ، $OY'Z$ باهم برابرند و متساوی الساقین می باشند و اندازه هر يك از زاویه های مجاور به قاعده آنها $\frac{\pi}{2} - \alpha$ است.

بنابراین چهار نقطه Z', Y, Z, Y' بر دایره به مرکز O واقعند. در این دایره هر يك از کمانهای YZ' و ZY ، $Y'Z$ و YZ ، ZY' و YZ به زاویه مرکزی 2α است، پس کمان $Y'Z'$ که شامل نقطه Y نیست کمان درخورد زاویه 3α است. بنابراین نقطه A با شرطهای گفته شده برای این کمان قرار دارد.

اکنون با استفاده از این لم به اثبات قضیه می پردازیم: مطابق با شکل (۹.۲، ب)، نیم خطهایی که زاویه های B و C را به سه پاره برابر تقسیم کرده اند در X و U برخورد می کنند. در مثلث BCU نقطه X محل برخورد نیمسازهای دوزاویه داخلی است. پس

(شکل ۹.۲، ب)

XU نیز نیمساز زاویه U است. روی خطهای CU و BU نقطه‌های Y و Z را چنان برمی‌گزینیم که XY و YZ' با XU و در طرفین آن زاویه‌های به اندازه 30° بسازند. مثلثهای UXY و UXZ باهم برابرند و $XY = XZ$ و چون زاویه \widehat{YXZ} به اندازه 60° است پس مثلث XYZ متساوی‌الاضلاع است. علاوه بر آن مثلث UZY متساوی‌الساقین است و چون اندازه‌های دوزاویه از مثلث UBC برابر با 2β و 2γ است پس اندازه هر یک از زاویه‌های Y و Z از مثلث UYZ برابر با $\beta + \gamma$ است. با فرض $\hat{A} = 3\alpha$ و با توجه به اینکه $A + B + C = \pi$ نتیجه می‌شود:

$$\alpha + \beta + \gamma = \frac{\pi}{3} \Rightarrow \beta + \gamma = \frac{\pi}{3} - \alpha$$

$$\widehat{YZU} = \frac{\pi}{3} - \alpha \quad \text{و} \quad \widehat{XZU} = \frac{2\pi}{3} - \alpha$$

روی BA و CA به ترتیب Y' و Z' را برمی‌گزینیم که $BY' = BX$ و $CZ' = CX$ باشد. مثلثهای BZY' و BZX همچنین مثلثهای CYX و CYZ' متساویند، پس:

$$Y'Z = ZX = ZY = YX = YZ'$$

زاویه‌های BZY' و BZX باهم برابرند. پس مکملهای آنها نیز باهم برابرند و بنا بر این:

$$\widehat{UZY'} = \widehat{XZU} = \frac{2\pi}{3} - \alpha$$

$$\widehat{YZY'} = \widehat{YZU} + \widehat{UZY'} = \left(\frac{\pi}{3} - \alpha\right) + \left(\frac{2\pi}{3} - \alpha\right) = \pi - 2\alpha$$

همچنین اندازه زاویه $Z'YZ$ برابر با $\pi - 2\alpha$ است و $\alpha = \frac{A}{3} < \frac{\pi}{3}$

بنا بر این با توجه به لم که قبلاً ثابت شد نتیجه می‌شود که پنج نقطه Z', Y, Z, Y', X و A بر یک دایره واقعند. وترهای متساوی $ZY, Y'Z, YZ'$ و ZY' و YZ' را به سه قسمت اندازه α و به رأس A می‌باشند و نیم خطهای AZ و AY زاویه A را به سه قسمت برابر باهم تقسیم کرده‌اند. به عبارت دیگر، سه نقطه X و Y و Z را که آنچنان تعیین کردیم که رأسهای یک مثلث متساوی‌الاضلاع می‌باشند در واقع نقطه‌های تلاقی نیم خطهایی می‌باشند که هر یک از زاویه‌های مثلث را به سه قسمت برابر تقسیم کرده‌اند.

تمرینها

۱- در شکل (۹.۲، ب) خطهای AZ و CX را امتداد می‌دهیم تا در V برخورد کنند. همچنین خطهای BX و AY را امتداد می‌دهیم تا در W برخورد کنند.

ثابت کنید که سه خط UX و VY و WZ متقارنند (از نظر هندسه تصویری، مثلثهای UVW و XYZ همسانند. اما در حالت کلی، مثلث UVW متساوی الاضلاع نمی باشد).

۲- مثلث ABC چه نوع باشد تا اینکه پنج ضلعی $AY'ZYZ'$ منتظم باشد؟

۳- هرگاه مثلث ABC متساوی الاضلاع باشد ثابت کنید که نقطه‌های Y' ، Z ، Y و

Z' چهار رأس از یک چند ضلعی منتظم می باشند و نقطه A رأس دیگری از این چند ضلعی و روبرو به ضلع AY است.

۴- هرگاه α و β و γ اندازه‌های زاویه‌ها و R شعاع دایره محیطی یک

مثلث باشد، ثابت کنید که طول ضلع مثلث مورلی نظیر آن برابر است با: $R \sin \alpha \sin \beta \sin \gamma$

۵- در مستطیل $BCZ'Y'$ ضلع $Z'Y'$ را به وسیله نقطه‌های Y و Z به سه

پاره برابر تقسیم می کنیم به گونه‌ای که $Z'Y = YZ = ZY'$. هرگاه X مرکز مستطیل

با Y و Z مثلثی متساوی الاضلاع تشکیل دهد، ثابت کنید که خطهای BX و BZ

زاویه B از مستطیل را به سه زاویه برابر با هم تقسیم می کنند.

نقطه‌های بريك استقامت خطهای متقارب

آنگاه پرگارهایی همگی بزرگ را بکشود، آنها را
بکار انداخت و آسه‌ها و پهلوه‌ها را بکشید، تا آنکه آنچه مربع و
مستطیل می‌نمود، همچون شکلی پیچیده درآمد.

داگن (از کتاب دوم اقلیدس) C.I.Dodgson

پس از بررسی ویژگیهای دیگری از مثلثها و چهار گوشه‌ها، دامنه هندسه تصویری را
در روبرو خواهیم داشت، حتی از آنهم کمی فراتر خواهیم رفت. هر چند بیان منظم این
موضوع خود کتابی جداگانه باید باشد؛ اما یادآوری چهار قضیه اساسی آن در اینجا به
مورد می‌باشد، زیرا می‌توان آنها را با روشهای اقلیدسی ثابت کرد. در حقیقت، سه عدد
از این قضیه‌ها آنقدر قدیمی هستند که در زمان کشف آنها روشی دیگر را نمی‌شناختند. در همه
این قضیه‌های مورد بحث، یا موضوع خطهای متقارب و یا موضوع نقطه‌های بريك استقامت به
میان می‌آید. ناگفته نباید گذاشت که فکر هندسه تصویری از آنجا ناشی شد که در بسیاری
از حالتها می‌توان خطهای متوازی را همچون خطهای متقارب در نظر گرفت.

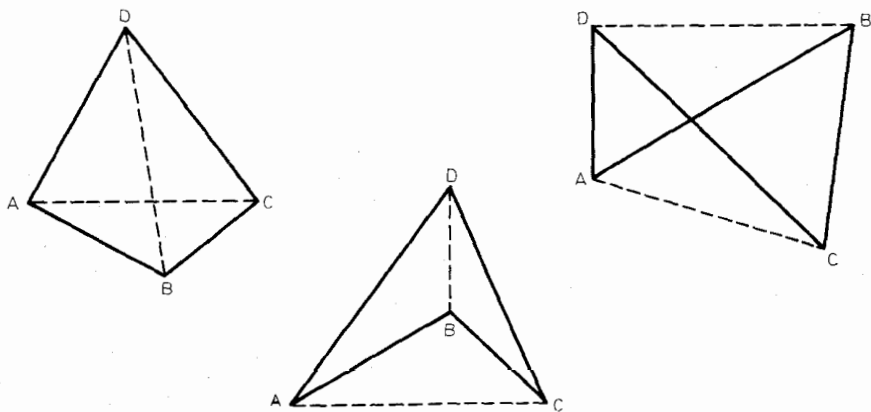
۱-۳. چهار گوشه‌ها؛ قضیه وارینیون

می‌توان گفت که چند ضلعی شکلی است شامل تعدادی نقطه موسوم به رأس و تعدادی
پاره خط موسوم به ضلع. نقطه‌ها به يك صفحه متعلقند و مجموعه مرتب متناوبی تشکیل
می‌دهند، و ضلعها رأسهای مجاور را به یکدیگر وصل می‌کنند؛ بالاخره هر سه رأس مجاور
نمی‌توانند بريك استقامت باشند. به عبارت دیگر، چند ضلعی خط شکسته بسته‌ای واقع در يك

صفحه است. برای مثال پنج ضلعی دارای پنج ضلع و پنج رأس است و شش ضلعی ازهر کدام شش عدد دارد و غیره. اما این نامگذاری که از یونانیان است (و نام چندضلعی تعداد ضلعها و رأسهایش را می نما یاند) برای سه ضلعی معمول نیست؛ چنانکه آن را مثلث می نامیم. در زبانهای انگلیسی و فرانسه برای مثلث اصطلاح (Triangle) بکار می رود که به معنی «سه زاویه ای = سه گوشه» می باشد. برای چهار ضلعی هم عنوان چهار گوشه (= چهار زاویه ای) بکار می رود. در این کتاب نیز اصطلاح چهار گوشه بکار خواهد رفت؛ در هندسه تصویری که ضلعها دیگر پاره خطهای ساده نیستند. بلکه خطهای نامعین می باشند، لازم است که دو اصطلاح چهار ضلعی و چهار گوشه با دو معنی متفاوت بکار رود.

در چهار گوشه، دو ضلع را مجاور یا مقابل می نامیم بر حسب آنکه در یک رأس مشترک باشند یا نباشند. همچنین دو رأس را مجاور یا مقابل می نامیم بر حسب آنکه روی یک ضلع واقع باشند یا نباشند. خطهایی که دو رأس مقابل را به هم وصل می کنند قطرهای چهار گوشه نام دارند؛ در چهار گوشه ABCD ضلعها عبارتند از: AB، BC، CD و DA که مثلاً AB با BC و همچنین با DA مجاور و با CD مقابل است. قطرهای این چهار گوشه AC و BD می باشند.

در شکل (۱۰۳، الف) سه گونه چهار گوشه با ظاهرهای کاملاً متفاوت مشاهده

(شکل ۱۰۳، الف)

۱- بنا به تعریفی که توسط R. Deltheil و D. Caire بیان شده است؛ چهار گوشه شکلی است که از چهار نقطه واقع در صفحه تشکیل می شود، در صورتی که از اصطلاح چهار ضلعی برمی آید که شکلی حاصل از چهار خط است. اما چهار خط واقع در صفحه شکل شامل شش رأس را بوجود می آورند که چهار ضلعی کامل نام دارد.

می‌شود: اولی، از چپ، کوژ (= محدب) است و دو قطر آن در درون پیرامون آن قرار دارند؛ دومی کاو (= مقعر) است یک قطرش در درون و قطر دیگرش در بیرون پیرامون آن واقع است، سومی پنجره‌ای است، هر دو قطرش در بیرون پیرامون آن واقعند. چنانکه مشاهده می‌شود مساحت چهار گوشه کوژ برابر است با مجموع مساحت‌های دو مثلث که بوسیله قطر آن پدید می‌آید:

$$S(ABCD) = S(ABC) + S(CDA) = S(BCD) + S(DAB)$$

برای آنکه این دستور برای چهار گوشه کاونیز صادق باشد، مساحت مثلث را طبق تعریف زیر عدد جبری، مثبت یا منفی، می‌گیریم: مساحت مثلث ABC را که به صورت $S(ABC)$ نوشته می‌شود مثبت می‌گیریم هر گاه جهت گذاردن حرفهای A و B و C در جهت مستقیم، یعنی در خلاف جهت حرکت عقربه‌های ساعت، باشد و آن را منفی می‌گیریم هر گاه جهت گذاردن حرفهای مزبور در جهت معکوس باشد. بنا براین:

$$S(ABC) = S(BCA) = S(CAB) = -S(CBA) = \\ -S(ACB) = -S(BAC)$$

با این تعریف برای چهار گوشه کاو واقع در وسط شکل (۱.۳، الف) داریم:

$$S(ABCD) = S(BCD) + S(DAB) = S(CDA) - S(CBA) \\ = S(CDA) + S(ABC)$$

با بکار بردن دستور بالا نتیجه خواهد شد که مساحت چهار گوشه پنجره‌ای برابر است با تفاضل مساحت‌های دو مثلثی که از برخورد ضلع‌های آن پدید می‌آید.

هر گاه قرارداد مربوط به جهت دار بودن مساحت را توأم با قرارداد مربوط به خط و پاره خط‌های جهت دار در نظر بگیریم، می‌توانیم اثباتی را که قبلاً در (۱.۲.۱) و (۲.۲.۱) برای قضیه سوا و عکس آن بیان کردیم برای حالتی که نقطه‌های X و Y و Z در امتداد ضلعها واقع باشند نیز تعمیم دهیم.

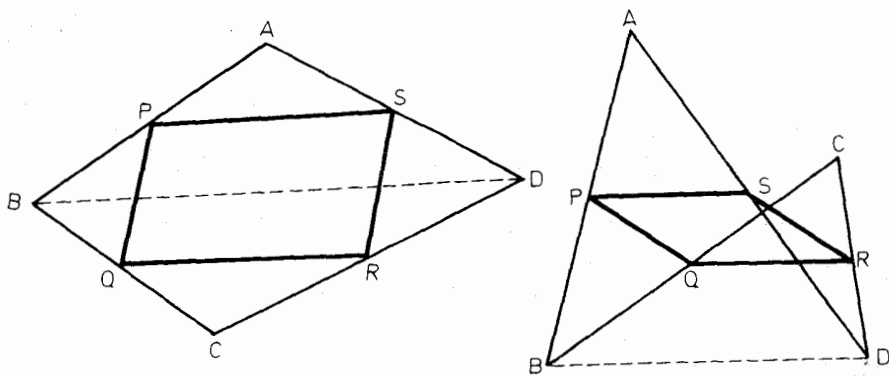
قضیه زیر که منسوب به پیروادینیون^۲ (۱۷۲۲-۱۶۵۴) است آنقدر ساده می‌باشد که تعجب آور است چرا انتشار آن تا ۱۷۳۱ به تأخیر افتاد.

قضیه ۱.۳- هر گاه وسط‌های ضلع‌های یک چهار گوشه را متوالیاً بهم وصل کنیم، یک متوازی‌الاضلاع پدید می‌آید که مساحت آن نصف مساحت چهار گوشه است.

۱- یادداشت از ج. غیور: مساحت هر چهار ضلعی (کوژ، کاو، پنجره‌ای) برابر است با تفاضل مساحت‌های دو مثلثی که از تقاطع دو ضلع رو برو پدید می‌آید: اگر E نقطه برخورد AB و CD باشد.

$$S(ABCD) = S(EDA) - S(ECB)$$

برای اثبات این قضیه قبلا باید بدانیم که پاره خطی که وسطهای دو ضلع مثلث را بهم وصل می‌کند با ضلع سوم موازی است و طولش نصف طول آن ضلع است.

(شکل ۱.۳، ب)

مطابق با شکل (۱.۳، ب) هر گاه P, Q, R, S به ترتیب وسطهای ضلعهای AB, BC, CD, DA از چهار گوشه $ABCD$ باشد. در مثلثهای ABD و CBD پاره خطهای PS و QR که وسطهای دو ضلع را بهم وصل کرده اند با ضلع سوم یعنی با قطر BD از چهار گوشه موازیند و با نصف آن برابرند. بنابراین دو پاره خط PS و QR باهم برابر و باهم موازیند. پس $PQRS$ متوازی الاضلاع است که به متوازی الاضلاع وارینیون نظیر چهار گوشه $ABCD$ موسوم است.

در باره مساحت این متوازی الاضلاع، قبلاً یادآوری می‌شود که هر گاه P وسط AB و Q وسط BC از مثلث ABC باشد چون PQ نصف AC و ارتفاع مثلث CAB نصف ارتفاع مثلث ABC است پس مساحت مثلث BPQ یک چهارم مساحت مثلث BPQ است.

بنابراین:

$$\begin{aligned} S(PQRS) &= S(ABCD) - S(PBQ) - S(RDS) - S(QCR) - S(SAP) \\ &= S(ABCD) - \frac{1}{4}S(ABC) - \frac{1}{4}S(CDA) - \frac{1}{4}S(BCD) \\ &\quad - \frac{1}{4}S(DAB) \end{aligned}$$

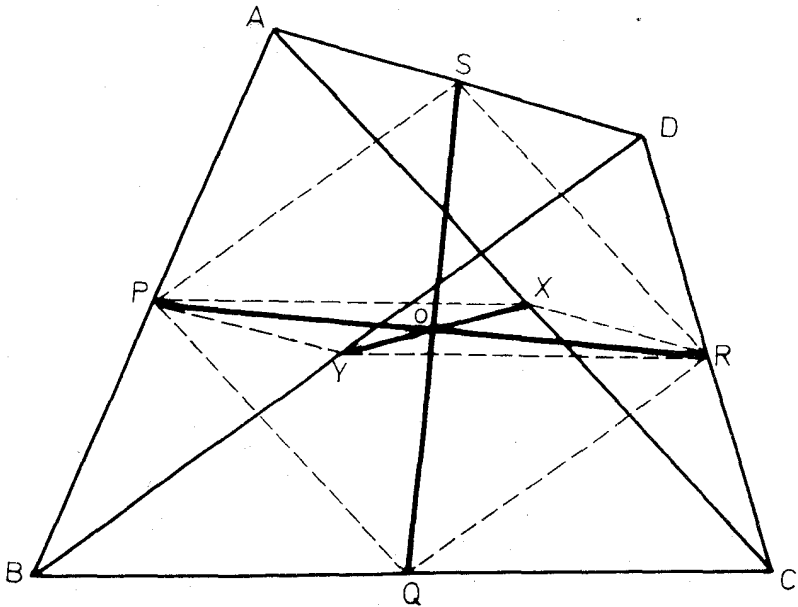
۱- هر گاه $ABCD$ یک چهار گوشه چپ باشد، یعنی چهار رأسش در یک صفحه نباشد، باز هم $PQRS$ یک متوازی الاضلاع است.

$$= S(ABCD) - \frac{1}{4} [S(ABCD) + S(ABCD)]$$

$$= \frac{1}{4} S(ABCD)$$

عملیات بالا برای چهار گوشه‌کاو (ساده یا پنجره‌ای) نیز صادق است. در هر متوازی‌الاضلاع دو قطر منصف یکدیگرند که نقطه برخورد آنها مرکز متوازی‌الاضلاع است. در چهار گوشه ABCD در گاه X وسط قطر AC و Y وسط قطر BD باشد، مطابق باشکله (۱.۳، پ) که کامل شده شکل (۱.۳، ب) است، چهار گوشه PYRX نیز متوازی‌الاضلاع است و O وسط PR، یعنی مرکز متوازی‌الاضلاع PQRS، وسط XY نیز می‌باشد.

بنابراین:

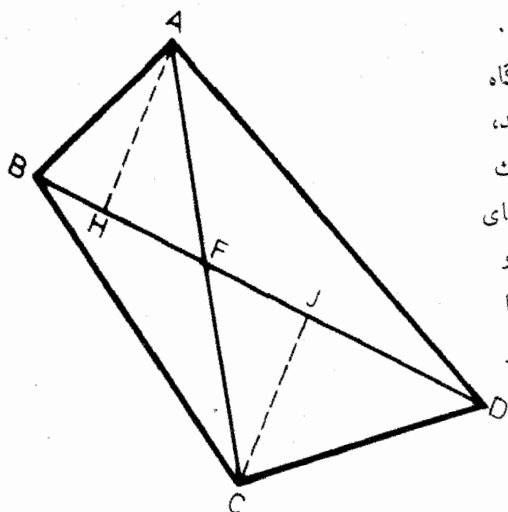

(شکل ۱.۳، ب)

قضیه ۱.۳-۲- در چهار گوشه، خطهایی که وسطهای ضلعهای دو پرو و وسطهای دو قطر را بهم وصل می‌کنند در یک نقطه متقاربند که وسط هر کدام از آنها است. این قضیه نخستین قضیه‌ای است که در این بخش درباره خطهای متقارب بیان شد. پیش از بیان قضیه‌های دیگری در این باره، قضیه زیر که در حد خود مفید است بیان می‌شود:

قضیه ۱.۳-۳- اگر یکی از قطرهای چهار گوشه‌ای آنرا به دو مثلث معادل (= با

مساحت‌های برابر) تقسیم‌کند، این قطر منصف قطر دیگر است. برعکس؛ هرگاه قطری از یک چهارگوشه منصف قطر دیگر باشد، آن قطر چهارگوشه

(شکل ۱.۳ ت)

را به دو مثلث معادل تقسیم می‌کند.

در چهارگوشه $ABCD$ هرگاه دو مثلث ABD و CBD معادل باشند، شکل (۱.۳، ت)، چون این دو مثلث در قاعده BD مشترکند پس ارتفاعهای AH و CJ از آنها با هم برابرند و در نتیجه دو مثلث AHF و CJF با هم برابرند و نتیجه می‌شود $AF = FC$ یعنی F وسط قطر AC است.

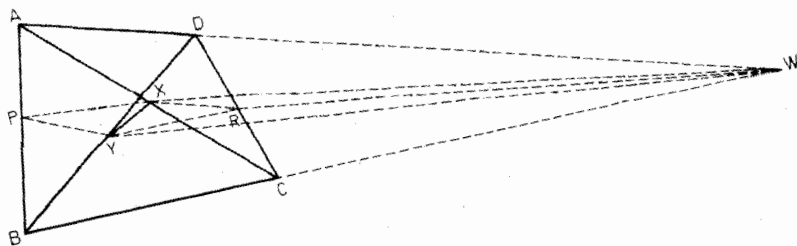
برعکس، از تساوی $AF = FC$ و تساوی دو مثلث AHF و CJF و از آنجا تساوی $AH = CJ$ نتیجه

می‌شود که معلوم می‌دارد دو مثلث ABD و CBD با هم معادلند.

اکنون قضیه دوم مربوط به عنوان این بخش را بیان می‌کنیم:

قضیه ۱.۳-۴- هرگاه BC و AD دو ضلع دژیرو از چهارگوشه $ABCD$ در W برخورد کنند و X و Y به ترتیب وسط‌های قطرهای AC و BD باشند، مساحت مثلث WXY یک چهارم مساحت چهارگوشه $ABCD$ است.

P وسط AB و R وسط CD را در نظر می‌گیریم و خط‌های PX و PY و RX و RY و RW را رسم می‌کنیم. در مثلث BCD خط RY موازی با BC

(شکل ۱.۳ ث)

است و از وسط DW قطر دیگر چهار گوشه DYWR می‌گذرد. بنابراین بنا برعکس قضیه (۳، ۱.۳) داریم:

$$S(RYW) = S(YRD) = \frac{1}{4}S(BCD)$$

همچنین خواهیم داشت:

$$S(RWX) = \frac{1}{4}S(CDA)$$

همچنین با توجه به قضیه وارینیون برای چهار گوشه ABCD خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} S(RXY) &= \frac{1}{4}S(PYRX) = \frac{1}{4}S(ABDC) = \frac{1}{4}S(CAB) + \frac{1}{4}S(BDC) \\ &= \frac{1}{4}S(ABC) - \frac{1}{4}S(BCD) \end{aligned}$$

از جمع نظیر به نظیر دو طرف سه رابطه بالا بدست می‌آید:

$$\begin{aligned} S(WXY) &= S(RXY) + S(RYW) + S(RWX) \\ &= \frac{1}{4}S(ABC) - \frac{1}{4}S(BCD) + \frac{1}{4}S(BCD) + \frac{1}{4}S(CDA) \\ &= \frac{1}{4}S(ABC) + \frac{1}{4}S(CDA) \\ &= \frac{1}{4}S(ABCD) \end{aligned}$$

[یادداشت ازج. غیور: از این قضیه، قضیه زیر که از خواص مهم چهار ضلعی کامل است بلافاصله نتیجه می‌شود که نمی‌توان از آن صرف نظر کرد:

در چهار ضلعی کامل، وسطهای سه قطر بریک خط راست واقعند. زیرا در چهار ضلعی کامل ABCDEF اگر P، Q، R به ترتیب وسطهای AC، BD و EF باشند، بنا به قضیه (۳، ۱.۳) دو مثلث FPQ و EPQ معادلند و چون در قاعده PQ مشترکند راستای PQ قطر EF را نصف می‌کند.]

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که محیط متوازی‌الاضلاع وارینیون هر چهار گوشه برابر است با مجموع طولهای دو قطر آن چهار گوشه.
- ۲- ثابت کنید که در هر چهار گوشه، مجموع مجذورهای ضلعها برابر است با

مجموع مجذورهای قطرها به اضافه چهار برابر مجذور طول پاره خط واصل بین وسطهای دو قطر.

۳- ثابت کنید در هر متوازی الاضلاع، مجموع مجذورهای ضلعها برابر است با مجموع مجذورهای دو قطر.

۴- هرگاه a طول ساق و b و c طولهای دو قاعده و d طول قطر يك دوزنقه متساوی الساقین باشد، ثابت کنید که:

$$d^2 = a^2 + bc$$

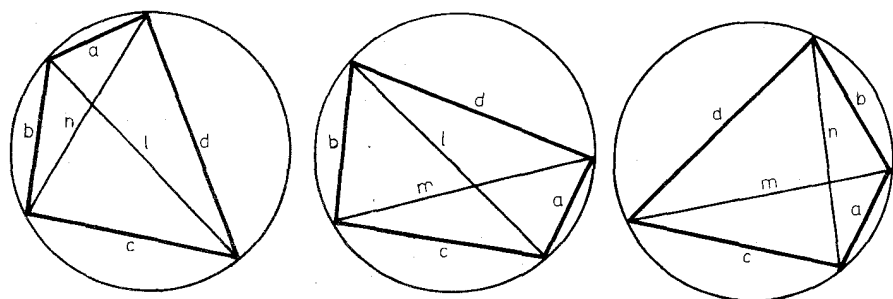
۲.۳- چهار گوشه های محاطی؛ دستور برابرهما گویتا

مجموعه ای از پاره خطهایی به تعداد E را در نظرمی گیریم که دو به دو در V نقطه واقع در يك صفحه به یکدیگر وصل شده اند. این پاره خطها را می توانیم میله های صلب تصور کنیم که دو به دو به یکدیگر مفصل شده اند و می توانند دور این مفصلها حرکت کنند اما همیشه در يك صفحه واقعند. هرگاه $E = V = 3$ باشد، شکل حاصل که مثلث است ثابت باقی می ماند. اما در مورد چهار گوشه که $E = V = 4$ است يك درجه آزادی وجود دارد؛ هر زاویه آن می تواند بزرگ یا کوچک شود. برای حالت های دیگر نیز امکان تغییرات وجود دارد. چنین دستگاهی از میله های دو به دو مفصل شده را «صلب» می نامیم هرگاه اندازه های جزءهای آن ثابت باقی بمانند، مانند حالت $E = V = 3$ مثلث؛ و آن را «شبه صلب» می نامیم هرگاه یکی از میله های آن را حذف کنیم صلیبیت آن از بین برود. سرهوس لامب^۱ به روشی ساده ثابت کرده است که شرط لازم، اما نه کافی، برای شبه صلب بودن يك دستگاه میله های دو به دو به هم مفصل شده آن است که:

$$E = 2V - 3$$

برای مثال اگر $E = 5$ و $V = 4$ باشد يك چهار گوشه داریم که علاوه بر طولهای ضلعها طول يك قطر آن نیز مشخص است؛ این چهار گوشه شکل ثابت دارد. به عبارت دیگر صلب است. اما اگر مثلاً قطر آن را کنار بگذاریم، یعنی طول قطر آن غیر مشخص باشد؛ در این صورت چهار گوشه يك درجه آزادی دارد، یعنی صلیبیت آن از بین رفته است. با چهار پاره خط به طولهای a, b, c, d به شرط آنکه طول هر کدام از مجموع طولهای سه پاره خط دیگر کوچکتر باشد می توان چهار گوشه های کوژ متعدد ساخت. با توجه به يك درجه آزادی این چهار گوشه ها، می توان با تغییر شکل آن، مجموع دوزاویه مقابل از آن را کم یا زیاد کرد تا اینکه این مجموع برابر ۱۸۰ درجه شود:

در این حالت چهار رأس بریک دایره واقعد و چهار گوشه را محاطی می‌نامیم. اندازه‌های قطرهای این چهار گوشه محاطی را l و n می‌گیریم. مثلث bcl از این چهار گوشه (شکل ۲.۳، الف - چپ) را ثابت نگاه می‌داریم و مثلث ald را از آن جدا کرده برمی‌گردانیم و مجدداً چنان قرار می‌دهیم که باز هم با مثلث bcl در ضلع l مشترک باشد. در این صورت چهار گوشه محاطی $bcad$ را خواهیم داشت (شکل ۲.۳، الف - وسط) که طول یک قطر آن همان l و طول قطر دیگرش m می‌باشد. در این شکل باز مثلث bmd را برداشته برمی‌گردانیم و چنان قرار می‌دهیم که با مثلث amc باز هم در ضلع m مشترک باشد، در این صورت چهار گوشه محاطی $cabd$ را داریم که m و n قطرهای آن می‌باشند (شکل ۲.۳، الف - راست).

(شکل ۲.۳، الف)

در چهار گوشه‌های محاطی بالا بنا به قضیه بطلمیوس داریم:

$$ln = ac + bd \quad \text{و} \quad ml = ab + cd \quad \text{و} \quad nm = bc + ad$$

چهار گوشه‌های بالا کوژند و در هر کدام از آنها می‌توان مساحت چهار گوشه را برابر با مجموع مساحت‌های دو مثلث دانست که با تبدیلات بد شرح بالا مساحت‌های این دو مثلث مقدار ثابت باقی مانده است، پس سه چهار گوشه بالا مساحت‌های برابر دارند. از اینرو می‌توانیم قضیه زیر را بیان کنیم:

قضیه ۲.۳-۱ - با چهار پاره خط که هر کدام از مجموع سه‌تای دیگر کوچکتر باشد می‌توان سه نوع چهار گوشه محاطی ساخت و این چهار گوشه‌ها مساحت‌های برابر دادند. **فروع** - مساحت چهار گوشه محاطی تابعی متقارن از اندازه‌های ضلع‌های آن است.

[یادداشت از ح. غیور: بیان و اثبات این قضیه به نحو دیگر:

از دستور مساحت و شعاع دایره محیطی چهار ضلعی محاطی بر حسب ضلع‌های آن

$$S = \sqrt{(p-a)(p-b)(p-c)(p-d)}$$

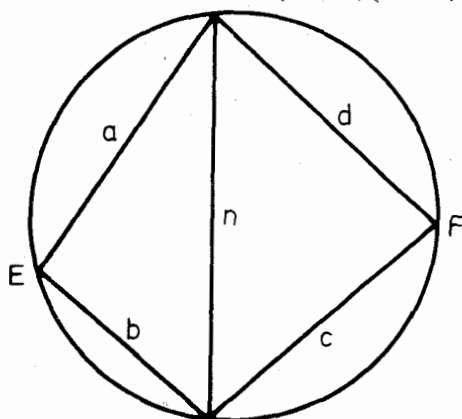
$$R = \frac{V(ab+cd)(ad+bc)(ac+bd)}{4S}$$

نتیجه می‌شود که: با چهار پاره خط که هر کدام از مجموع سه پاره خط دیگر کوچکتر است، می‌توان سه عدد چهار ضلعی محاطی ساخت که مساحت‌های آنها با هم و شعاع‌های دایره‌های محیطی آنها با هم برابر باشند.

دستور دقیق مساحت چهار گوشه محاطی بر حسب اندازه‌های ضلع‌های آن، نخستین بار توسط ریاضیدان هندی براهما گوپتا که در قرن هفتم میلادی می‌زیسته به شرح زیر بدست آمده است:

قضیه ۲.۳-۲.۴ هرگاه a و b و c و d اندازه‌های ضلع‌های یک چهار گوشه محاطی و s نصف محیط آن باشد، K مساحت آن از دستور زیر بدست می‌آید:

$$K^2 = (s-a)(s-b)(s-c)(s-d)$$

(شکل ۲.۳، ب)

یک روش ساده اثبات این دستور استفاده از مثلثات است. هرگاه رأس مشترک ضلع‌های a و b ، و رأس مشترک ضلع‌های c و d ، و n طول قطری باشد که دو رأس دیگر را به هم وصل می‌کند (شکل ۲.۳، ب)، از $E+F=\pi$ برمی‌آید که:

$$\sin E = \sin F \quad \text{و} \quad \cos E = -\cos F$$

اما داریم:

$$n^2 = a^2 + b^2 - 2ab \cos E$$

$$n^2 = c^2 + d^2 - 2cd \cos F$$

پس خواهیم داشت:

$$a^2 + b^2 - 2ab \cos E = c^2 + d^2 + 2cd \cos E$$

$$2(ab+cd) \cos E = a^2 + b^2 - c^2 - d^2 \quad (1-2.2.3)$$

از طرف دیگر برای مساحت چهار گوشه داریم:

$$K = \frac{1}{2} ab \sin E + \frac{1}{2} cd \sin F = \frac{1}{2} (ab+cd) \sin E$$

$$2(ab+cd) \sin E = 4K \quad (2-2.2.3)$$

دو طرف هر یک از تساویهای (۱-۲.۲.۳) و (۲-۲.۲.۳) را به توان دو رسانده و بعد

نظير به نظير با هم جمع می‌کنيم ، بدست می‌آيد:

$$\begin{aligned} 4(ab+cd)^2 &= (a^2+b^2-c^2-d^2)^2 + 16K^2 \\ 16K^2 &= (2ab+2cd)^2 - (a^2+b^2-c^2-d^2)^2 \\ 16K^2 &= (2ab+2cb+a^2+b^2-c^2-d^2) \\ &\quad \times (2ab+2cd-a^2-b^2+c^2+d^2) \\ &= [(a+b)^2 - (c-d)^2][(c+d)^2 - (a-b)^2] \\ &= (a+b+c-d)(a+b-c+d)(c+d+a-b) \\ &\quad \times (c+d-a+b) \end{aligned}$$

با توجه به اينکه $2s = a+b+c+d$ خواهیم داشت:

$$16K^2 = (2s-2d)(2s-2c)(2s-2b)(2s-2a)$$

$$K^2 = (s-a)(s-b)(s-c)(s-d)$$

هر گاه در اين دستور $d=0$ اختيار شود ، دستور هرون مربوط به مساحت مثلث بدست می‌آيد:

$$[S(ABC)]^2 = s(s-a)(s-b)(s-c)$$

هر چند که اين دستور به هرون اسکندلانی (سال ۶۰ ميلادی) منسوب است اما به گمان وان دوديردن متعلق به ازشميدس (قرن سوم پيش از ميلاد) می باشد.

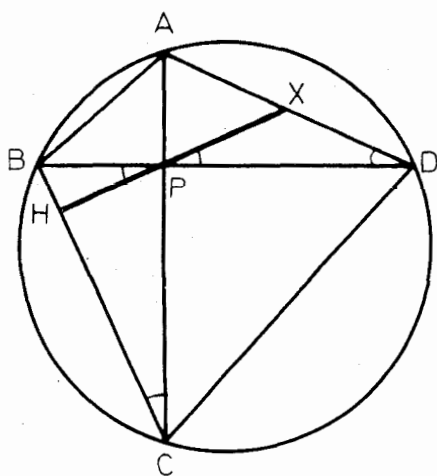
کشف ديگری از براهما گوپتا مربوط به نوع خاصی از چهار گوشه محاطی است ،

به شرح زیر:

قضيه ۳.۳- هر گاه دو قطر يك چهار گوشه محاطی بر هم عمود باشند ، هر خط

که از نقطه برخورد دو قطر بريك ضلع چهار گوشه عمود شود از وسط ضلع مقابل به اين

ضلع می‌گذرد.

(شکل ۳.۳ ، ب)

مطابق با شکل (۳.۳ ، پ) ،

چهار گوشه ABCD محاطی است

و دو قطر AC و BD از آن در P

بر هم عمودند . خط PH بر BC

عمود است و AD را در X

تلاقی کرده است.

برای اثبات آنکه X وسط

AD است ، ملاحظه می‌کنيم که

زاويه‌های XPD و BPH با هم

و زاويه‌های XDP و ACB با هم

برابرند. بنابراین دو زاویه XPD و XDP باهم برابرند و در نتیجه $XP=XD$.
همچنین ثابت می شود که $XP=XA$ بنا براین: $\angle XA=XD$.

تمرینها

۱- چهار گوشه ای که اندازه های ضلعهایش a, b, c, d است در یک دایره محاط است و بردایره دیگر محیط می باشد. ثابت کنید که K مساحت این چهار گوشه از دستور زیر بدست می آید:

$$K^2 = abcd$$

۲- مساحت هر یک از مثلثهای باضلعهای به اندازه های زیر را بدست آورید:

$$(3, 14, 15) \text{ و } (13, 14, 15)$$

۳- اندازه شعاع دایره محاطی مثلث را بر حسب a, b, c اندازه های ضلعها، و s نصف مجموع این اندازه ها بدست آورید.

۴- در یک مثلث r, r_a, r_b, r_c شعاعهای دایره های محاطی داخلی و خارجی، شعاع دایره محیطی، s نصف محیط، I_a, I_b, I_c مرکزهای دایره های محاطی خارجی می باشد. ثابت کنید که:

$$r_a + r_b + r_c - r = 4R \text{ و } S(I_a I_b I_c) = 2sR$$

۵- با توجه به نامگذاریهای (۲.۳، الف) ثابت کنید که K مساحت چهار گوشه مزبور برابر است با:

$$K = \frac{lmn}{4R}$$

۶- تمرین ۵ را در حالت $d=0$ تعبیر کنید.

۷- چهار گوشه با ضلعهای به اندازه های a, b, c, d در دایره به شعاع R محاط است. ثابت کنید که K مساحت آن از دستور زیر بدست می آید:

$$K^2 = \frac{(bc+ad)(ca+bd)(ab+cd)}{16R^2}$$

۸- ضلعهای روبرو از یک چهار گوشه محاطی در V و W برخورد می کنند. ثابت کنید که نیمسازهای دوزاویه V و W بر هم عمودند.

۱- یادداشت از ح. غیور، از قضیه (۳، ۲.۳) قضیه زیر به سادگی بدست می آید، در چهار گوشه محاط در دایره به مرکز O که قطرهای آن در P بر هم عمودند، وسطهای ضلعها و تصویرهای قائم P روی ضلعها هشت نقطه واقع بر محیط یک دایره اند که مرکز آن وسط OP است.

۹- از نقطه P واقع در صفحه مستطیل ABCD به رأسهای آن وصل می‌کنیم. ثابت کنید که:

$$\overline{PA}^2 - \overline{PB}^2 + \overline{PC}^2 - \overline{PD}^2 = 0$$

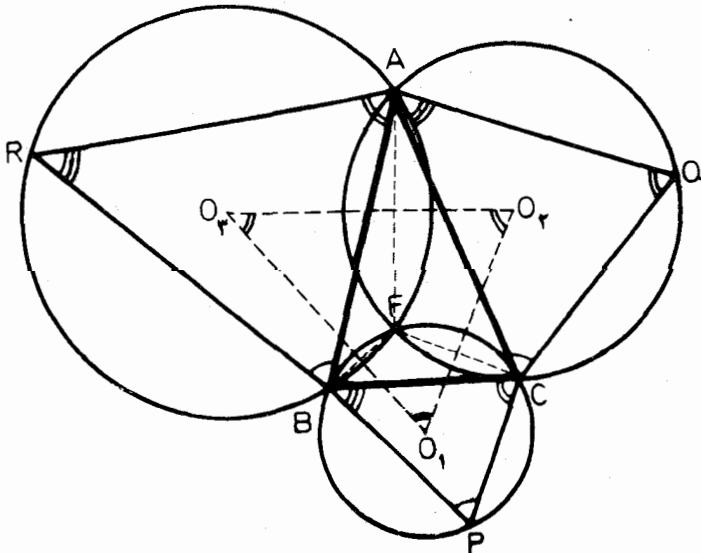
۱۰- ثابت کنید که حاصل ضرب فاصله‌های هر نقطه واقع بر دایره محیطی يك چهار گوشه محاطی از دو ضلع روبروی آن برابر است با حاصل ضرب فاصله‌های آن نقطه از دو ضلع دیگر و برابر است با حاصل ضرب فاصله‌های آن از دو قطر.

۳.۳- مثلثهای ناپلئون

در اینجا به بررسی چند شکل می‌پردازیم که از روی مثلثها و چهار گوشه‌ها بدست می‌آیند. شگفت‌آور است که به قضیه‌های ساده‌ای از قبیل قضیه زیر چندان توجهی نشده است.

قضیه ۱، ۳، ۳- هرگاه روی هر يك از ضلعهای مثلث و در بیرون آن سه مثلث چنان رسم کنیم که مجموع زوایه‌های رأسهای آنها که غیرمجاور مثلث مفروض است برابر با 180° باشد، دایره‌های محیطی این مثلثها در يك نقطه مشترکند.

این قضیه که در باره خطهای متقارب است، اثباتی بسیار ساده دارد. بنا به شکل (۳، ۳، الف)، روی ضلعهای مثلث ABC و در بیرون آن، مثلثهای CBP، ACQ و BAR را چنان رسم کرده‌ایم که مجموع سه زاویه P، Q و R برابر با 180° است. دایره‌های محیطی دو مثلث CBP و ACQ که در C مشترکند در نقطه دیگر F نیز مشترکند. از F به سه نقطه A، B و C وصل می‌کنیم. هر يك از چهار گوشه‌های FBPC

(شکل ۳، ۳، الف)

و FCQA محاطی است و با توجه به اینکه در هر چهار گوشهٔ محاطی زاویه‌های روبرو مکملند، می‌توانیم بنویسیم:

$$\begin{aligned}\widehat{AFB} &= 360^\circ - (\widehat{BFC} + \widehat{CFA}) \\ &= 360^\circ - [(180^\circ - \widehat{P}) + (180^\circ - \widehat{Q})] \\ &= \widehat{P} + \widehat{Q} = 180^\circ - \widehat{R}\end{aligned}$$

بنابراین چهار گوشهٔ ARBF محاطی است و دایرهٔ محیطی مثلث ABR از F می‌گذرد.

دو حالت خاص این قضیه، به شرح زیر، جالب توجه است:

قضیهٔ ۳.۳.۳- هرگاه رأسهای A، B، C از مثلث ABC به ترتیب دوی ضلعهای QR، RP، PQ از مثلث PQR واقع باشند، دایره‌های محیطی مثلثهای CBP، ACQ و BAR در یک نقطه مشترکند.

قضیهٔ ۳.۳.۳- هرگاه دوی ضلعهای مثلث ABC و در خارج آن سه مثلث متشابه PCB و CQA و BAR را بسازیم (که در تشابه آنها زاویه‌های نظیر به‌ترتیبی است که در نامگذاری مثلثها بکار رفته است و ملاحظه می‌شود که زاویه‌های P، Q، R متناظر نیستند)، دایره‌های محیطی سه مثلث مزبور در یک نقطه مشترکند.

قضیهٔ (۳.۳.۳) در ۱۸۳۸ توسط میکل^۱ ثابت شده و از طرف فولدر^۲ به قضیهٔ محدود موسوم شده است. هرگاه به جای C، B، A، R، Q، P به ترتیب C_۱، B_۱، A_۱، C، B، A را بکار ببریم تا همان شکل (۹.۱، الف) را داشته باشیم، می‌توانیم این قضیه را بدشرح مبسوط زیر ثابت کنیم: هرگاه C_۱، B_۱، A_۱ سه نقطهٔ دلخواه باشند که به ترتیب بر ضلعهای BC، CA، AB از مثلث ABC واقع باشند، دایره‌های محیطی مثلثهای A_۱B_۱C_۱، A_۱BC_۱، AB_۱C_۱ در یک نقطهٔ P مشترکند. در حالت خاص که AP، BP، CP قطرهای این دایره‌ها باشند A_۱B_۱C_۱ مثلث عمودی نظیر نقطهٔ P نسبت به مثلث ABC می‌باشد. اگر مثلث ABC و نقطهٔ P ثابت باشد و خطهای PA_۱، PB_۱، PC_۱ را با هم حول محور P و به زاویهٔ دلخواه دوران دهیم، واضح است که دایره‌های محیطی مثلثهای A_۱B_۱C_۱، A_۱BC_۱، AB_۱C_۱ همواره از P می‌گذرند.

لازم نیست که سه نقطهٔ C_۱، B_۱، A_۱ حتماً مثلث تشکیل دهند؛ ممکن است که این سه نقطه بر یک خط راست واقع باشند، مانند شکل (۵.۲، الف). در این حالت سه نقطهٔ

A_1, B, C بر خطهای AB_1, C_1A, B_1C_1 واقعند و بنا به همان قضیه دایره‌های محیطی مثلثهای $ABC, A_1B_1C_1, A_1BC_1$ در یک نقطه مشترکند و چون تنها نقطه‌های مشترک دودایره آخری A_1 و P است، پس قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۴،۳،۳- هرگاه چهار خط دوبره دو دوشش نقطه A, B, C, A_1, B_1, C_1 متقاطع باشند به گونه‌ای که $A_1BC, AB_1C, A_1BC_1, A_1B_1C_1$ نقطه‌های بزرگ استقامت را مشخص کنند، دایره‌های محیطی چهار مثلث $A_1BC, A_1B_1C_1, A_1B_1C$ و ABC در یک نقطه مشترکند.

در حالت خاص که AP, BP, CP قطرهای سه دایره نخست باشند، A_1B_1 خط سمن نقطه P نسبت به مثلث ABC می‌باشد. هرگاه مثلث ABC و نقطه P ثابت بماند و خطهای PA_1, PB_1, PC_1 باهم حول نقطه P به زاویه دلخواه به گونه‌ای دوران کنند که «خط سمن مایل» بدست آید، در این صورت A_1, B_1, C_1 چنانند که خطهای PA_1, PB_1, PC_1 با خطهای BC, CA, AB زاویه‌های متساوی (در یک جهت) می‌سازند.

از قضیه (۳،۳،۳) نتیجه مهمی بدست می‌آید که به مثلث حاصل از O_1, O_2, O_3 مرکزهای دایره‌های محیطی سه مثلث BCP, CAQ, ABR مربوط می‌باشد (شکل ۳،۳، الف). ضلعهای O_1O_2, O_2O_3, O_3O_1 از این مثلث به ترتیب بر وترهای مشترک (محورهای اصلی) دوبره دوازده دایره عمودند و زاویه‌های O_1, O_2, O_3 از این مثلث به ترتیب با زاویه‌های P, Q, R برابرند. با توجه به اینکه این زاویه‌ها، زاویه‌های غیرمتناظر از سه مثلث متشابه‌اند، پس:

قضیه ۵،۳،۳- هرگاه دوی ضلعهای مثلث ABC و در خارج آن سه مثلث متشابه BAR, CQA, PCB را بسازیم (زاویه‌های متناظر به ترتیب نامگذاری مثلثها است)، مرکزهای دایره‌های محیطی این مثلثها، مثلثی تشکیل می‌دهند که با آن مثلثها متشابه است.

حالت خاص این قضیه را به صورت زیر بیان می‌کنیم:

قضیه ۶،۳،۳- هرگاه دوی ضلعهای یک مثلث و در خارج آن سه مثلث متساوی - الاضلاع بسازیم، مرکزهای دایره‌های محیطی این مثلثها نیز یک مثلث متساوی الاضلاع تشکیل می‌دهند.

از قرار معلوم، ناپلئون بناپارت تا اندازه‌ای ریاضیدان بوده و به ویژه علاقه‌ای وافر به هندسه داشته است. می‌گویند پیش از آنکه حکومت فرانسه را در دست گیرد بار ریاضیدانان نامی لاگرانژ و لاپلاس جلسه‌های بحث و گفتگو داشته است. حتی اینکه ریاضیدان اخیر یک بار به طور جدی به او چنین گفته است: «ژنرال، درسی از هندسه، آخرین چیزی است

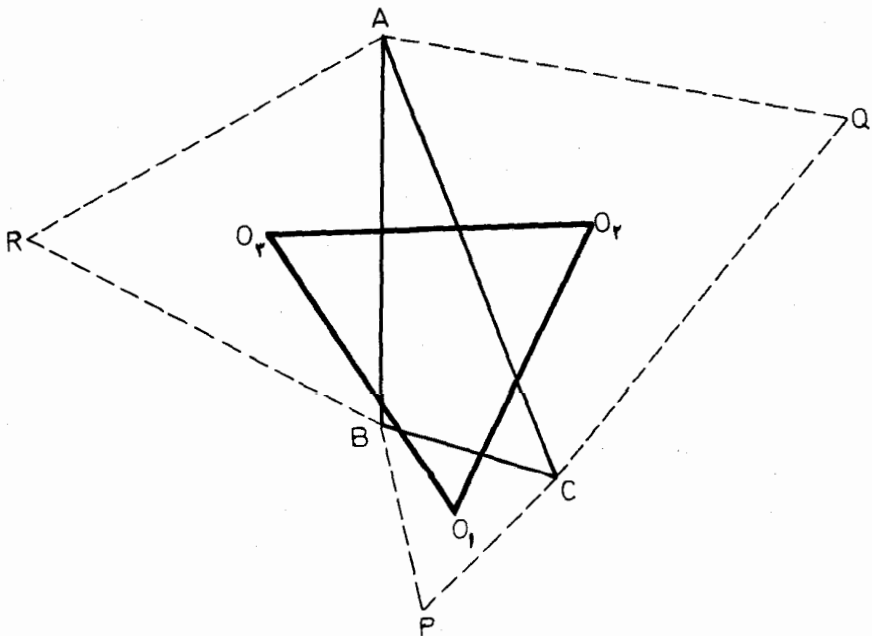
که از شما مورد تمنا است». لاپلاس بعدها مهندس نظامی مخصوص امپراطوری شد.
 قضیه (۶.۳.۳) را به ناپلئون نسبت می‌دهند، اما در این باره می‌توان شك داشت،
 زیرا معلومات هندسی او آن اندازه نبوده که به این نتیجه جالب توجه دست یابد:
 چنانکه در انگلیسی جمله دوسویه زیر را به او نسبت می‌دهند:

ABLE WAS I ERE I SAW ELBA

(تقریباً به این مضمون: «قبل از دیدن جزیره الب می‌توانستم».)

به هر ترتیب، در حالتی که مثلثهای متساوی‌الاضلاع BAR ، CQA ، PCB را
 در خارج مثلث ABC بسازیم و O_1 ، O_2 ، O_3 مرکزهای آن مثلثها باشند، مثلث
 متساوی‌الاضلاع $O_1O_2O_3$ را مثلث ناپلئون خارجی نظیر مثلث ABC می‌نامند
 (شکل ۳.۳، ب)، و در حالتی که مثلثهای متساوی‌الاضلاع را، مطابق شکل (۳.۳، پ)،
 در داخل مثلث بسازیم و N_1 ، N_2 ، N_3 مرکزهای آنها باشند، مثلث $N_1N_2N_3$ را
 مثلث ناپلئون داخلی نظیر مثلث ABC می‌نامند. با این نامگذاری قضیه (۶.۳.۳)
 چنین بیان می‌شود:

مثلث ناپلئون خارجی نظیر هر مثلث، متساوی‌الاضلاع است.

(شکل ۳.۳، ب)

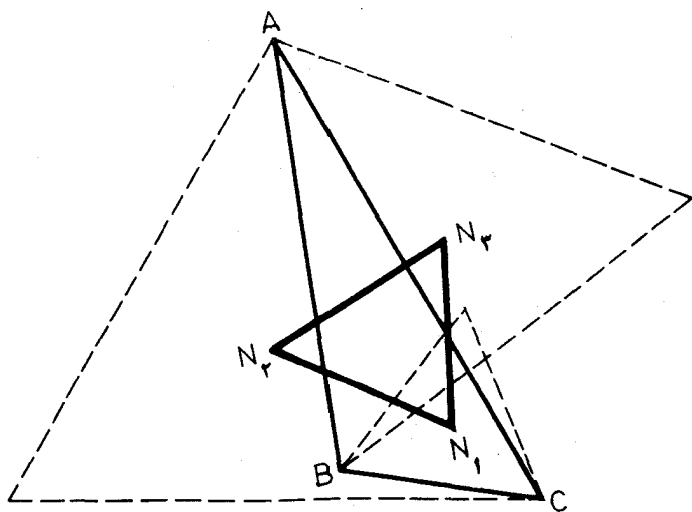
براین قضیه برهانی توسط یگلوب ۱۴ ارائه شده است که با برهان گفته شده در بالا تفاوت دارد، اما در ضمن اثبات قضیه مشابه زیر را نیز در بر دارد:

قضیه ۳.۳-۷- مثلث ناپلئون داخلی هر مثلث، متساوی الاضلاع است.

با قرارداد $BA=c$ ، $CB=a$ ، $AC=b$ داریم $AO_3 = \frac{c}{\sqrt{3}}$ و $AO_2 = \frac{b}{\sqrt{3}}$ و چون اندازه زاویه O_3AO_2 برابر $A+60^\circ$ است، بنا به قانون کسینوسها در مثلث AO_3O_2 داریم.

$$\overline{O_3O_2}^2 = \frac{1}{3}b^2 + \frac{1}{3}c^2 - \frac{2}{3}bc\cos(A+60^\circ)$$

رأسهای N_3 و N_2 از مثلث ناپلئون داخلی به ترتیب قرینه‌های O_3 و O_2 نسبت به

(شکل ۳.۳، پ)

CA و AB می‌باشند و به علاوه زاویه N_3AN_2 برابر است با $A-60^\circ$ و نتیجه می‌شود:

$$\overline{N_3N_2}^2 = \frac{1}{3}b^2 + \frac{1}{3}c^2 - \frac{2}{3}bc\cos(A-60^\circ)$$

از دو رابطه بالا داریم:

$$\overline{O_3O_2}^2 - \overline{N_3N_2}^2 = \frac{2}{3}bc[\cos(A-60^\circ) - \cos(A+60^\circ)]$$

$$= \frac{4}{3}bc\sin A \sin 60^\circ = \frac{2}{\sqrt{3}}bc\sin A$$

$$= \frac{4}{\sqrt{3}} S(ABC)$$

به همین ترتیب خواهیم داشت:

$$\overline{O_1 O_2} - \overline{N_1 N_2} = \overline{O_2 O_1} - \overline{N_2 N_1} = \frac{4}{\sqrt{3}} S(ABC)$$

و چون $O_2 O_3 = O_3 O_1 = O_1 O_2$ پس:

$$N_1 N_2 = N_2 N_3 = N_3 N_1$$

بالاخره چون مساحت مثلث متساوی الاضلاع برابر است با $\frac{\sqrt{3}}{4}$ برابر مربع یک ضلع

آن ، پس می توانیم نتیجه مهم زیر را بیان کنیم:

قضیه ۳.۳-۸ تفاضل مساحت‌های دو مثلث ناپلئون خارجی و داخلی نظیر هر مثلث برابر است با مساحت آن مثلث.

دستور صحیح مربوط به این قضیه با در نظر گرفتن جهت نامگذاری مثلثها به صورت

زیر است:

$$S(O_1 O_2 O_3) - S(N_2 N_1 N_3) = S(ABC)$$

به عبارت دیگر:

$$S(O_1 O_2 O_3) + S(N_1 N_2 N_3) = S(ABC)$$

تمرینها

۱- روی دو ضلع از مثلثی و در خارج آن دو مربع می سازیم. ثابت کنید که دایره‌های محیطی این مربعها و دایره‌ای که قطرش ضلع سوم مثلث است در یک نقطه متقارند و مرکزهای این سه دایره رأسهای یک مثلث قائم الزاویه متساوی الساقین می باشند.

۲- با در نظر گرفتن شکل (۳.۳ ، ب) ثابت کنید که:

الف : سه خط PO_1 و QO_2 و RO_3 در O ، مرکز دایره محیطی مثلث ABC ،

متقارند؛

ب : سه خط AO_1 و BO_2 و CO_3 متقارند؛

ج : پاره خطهای AP ، BQ و CR با هم برابرند؛ و به علاوه این سه خط در

F ، نقطه مشترک دایره‌های محیطی مثلثهای ACQ ، BPC و ABR ، متقارند و دایره دو با یکدیگر زاویه 60° می سازند.

(فرما برای نخستین بار ثابت کرده است که مجموع فاصله‌های FA ، FB ، FC

وقتی می نیمم است که هیچیک از زاویه‌های مثلث ABC از 120° بیشتر نباشد).

۳- با در نظر گرفتن شکل (۳.۳، پ) ثابت کنید که سه خط AN_1 ، BN_2 ، CN_3 متقاربند.

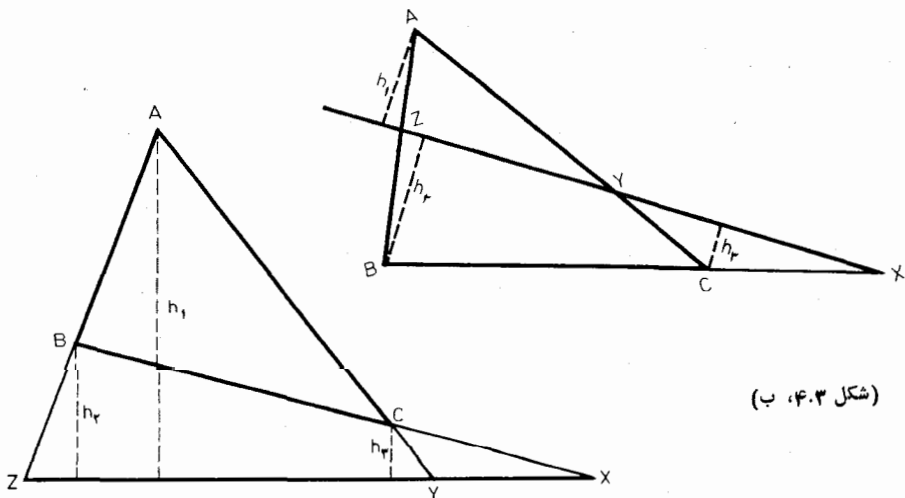
۴- ثابت کنید که مثلثهای ناپایگون داخلی و خارجی نظیر هر مثلث هم مرکزند.

۴.۳- قضیه منلائوس

منلائوس^۱ اسکندردانی (قرن اول میلادی)، که نباید با منلائوس اسپارتی اشتباه شود، رساله‌ای به نام «Sphaerica» منتشر کرده که در آن يك ویژگی مثلث کروی ذکر شده بود. وچنین برمی آید که ویژگی مشابه مربوط به مثلث مسطح نیز تا آن موقع شناخته شده بوده است؛ اما هیچ مدرک قدیمی که بر این امر دلالت کند بدست نیامده است. با وجود این، ویژگی مزبور را به شرح زیر به نام قضیه منلائوس بیان می‌کنیم که متکی به پاره خطهای جهت‌دار است:

قضیه ۴.۳- هرگاه سه نقطه X ، Y ، Z واقع بر ضلعهای BC ، CA ، AB (یا واقع بر امتداد آنها) از مثلث ABC بريك خط راست واقع باشند، خواهیم داشت:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{CX}} \cdot \frac{\overline{CY}}{\overline{AY}} \cdot \frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = +1$$

(شکل ۴.۳، ب)

(شکل ۴.۳، الف)

و برعکس، اگر چنین رابطه‌ای برای سه نقطه X ، Y و Z واقع بر ضلعها یا امتداد ضلعهای مثلث ABC برقرار باشد، این سه نقطه بر یک خط راست واقعند. فرض می‌کنیم سه نقطه X ، Y و Z بر یک خط راست واقع باشند. بنا به قرارداد، فاصله‌های همه نقطه‌های واقع در یکی از دو نیم صفحه XYZ (مثلا بالای آن) را از خط مزبور مثبت اختیار می‌کنیم و فاصله‌های نقطه‌های واقع در نیم صفحه دیگر آن (پایین آن) را از آن منفی می‌گیریم. با این قرارداد برای هر یک از دو شکل صفحه قبل داریم:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{CX}} = \frac{h_2}{h_3}, \quad \frac{\overline{CY}}{\overline{AY}} = \frac{h_3}{h_1}, \quad \frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = \frac{h_1}{h_2}$$

از ضرب نظیر به نظیر طرفین این تساویها در یکدیگر رابطه مطلوب بدست می‌آید (یادآوری می‌شود برای آنکه سه نقطه X و Y و Z بر یک خط راست واقع باشند لازم است که حداقل یکی از آنها بر امتداد ضلعهای مثلث واقع باشد).^۱ برعکس، هر گاه برای سه نقطه X و Y و Z واقع بر ضلعهای مثلث، یا واقع بر امتدادهای آنها، داشته باشیم:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{CX}} \cdot \frac{\overline{CY}}{\overline{AY}} \cdot \frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = +1$$

به فرض آنکه Z' نقطه برخورد AB با XY باشد داریم:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{CX}} \cdot \frac{\overline{CY}}{\overline{AY}} \cdot \frac{\overline{AZ'}}{\overline{BZ'}} = +1$$

از مقایسه دو رابطه نتیجه می‌شود:

$$\frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = \frac{\overline{AZ'}}{\overline{BZ'}}$$

۱- یادداشت ازح. غیور، اگر در اثبات قضیه منلائوس به ترتیبی که ذکر شده برای راستای خطهای عمود بر مورب جهت قائل شویم اثبات قضیه منطقی‌تر می‌شود و از رابطه منلائوس بعد از اثبات نتیجه می‌شود که مورب یا امتداد هر سه ضلع یا دو ضلع و امتداد ضلع سوم را قطع می‌کند.

بنابراین Z' بر Z منطبق است، یعنی سه نقطه X و Y و Z بريك خط راست واقعند.^۱ قضیه منلائوس در اثبات اینکه چند نقطه بـريك خط راست واقعند مورد استفاده قرار می‌گیرد، آنچنانکه قضیه سوا (بندهای ۱، ۲، ۳) در اثبات تقارب چند خط بكار می‌رود. برای رفع تفاوت می‌توانیم رابطه منلائوس را چنین بنویسیم:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{XC}} \cdot \frac{\overline{CY}}{\overline{YA}} \cdot \frac{\overline{AZ}}{\overline{ZB}} = -1$$

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که در هر مثلث، نیمسازهای زاویه‌های خارجی امتدادهای ضلعهای مقابل را در سه نقطه واقع بريك خط راست قطع می‌کنند.
- ۲- ثابت کنید که در هر مثلث، پاهای نیمسازهای دوزاویه داخلی و پای نیمساززاویه خارجی رأس دیگر سه نقطه واقع بريك خط راست می‌باشند.

۵.۳- قضیه پایوس^۲

قضیه زیر یکی از مهمترین قضیه‌های هندسه مسطحه است که نخستین بار توسط پایوس اسکندرانی در حدود سال ۳۰۰ میلادی بیان شده است. شانزده قرن پس از بیان قضیه، اهمیت اساسی آن در هندسه تصویری معلوم گردید. بی‌مورد نیست که پایوس را خاتم هندسه دانان بزرگ گذشته می‌نامند. قضیه منسوب به پایوس را به گونه‌های مختلف می‌توان بیان کرد. یکی از آنها چنین است:

قضیه ۵.۳، ۱- سه نقطه A, C, E بريك خط راست و سه نقطه دیگر F, D, B برخط راست دیگر واقعند، هرگاه خطهای AB, CD, EF و باخطهای FA, DE, BC به ترتیب در L, M, N برخوردکنند، این سه نقطه بريك خط راست واقعند.

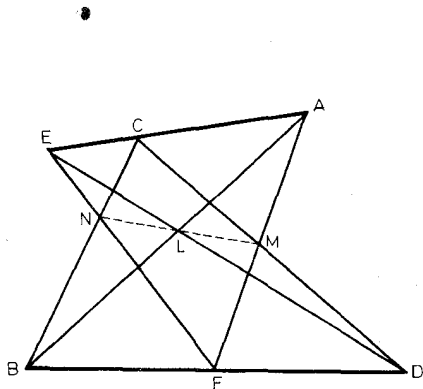
در این قضیه که فقط موضع هندسی مطرح است و اندازه‌های پاره‌خطها یا زاویه‌ها

۱- در آثار ریاضی دوره اسلامی شکل حاصل از مثلث ABC و مورب XYZ را رویهم‌شکل قطاع گفته و رابطه منلائوس را به صورت

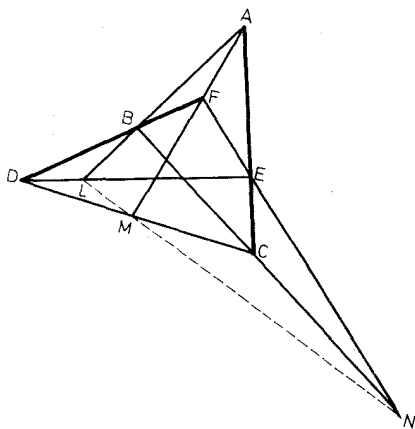
$$\frac{BX}{XC} \times \frac{CY}{YA} = \frac{ZB}{AZ}$$

نوشته آنرا نسبت مؤلف نامیده‌اند. مترجم

دخالتی ندارد، همچنین رعایت ترتیب در میان نیست یعنی در هر يك از مجموعه‌های سه نقطه مهم نیست که کدام بین دو تاي دیگر واقع است ، ویژگی تصویر عرض وجود می کند.

(شکل ۵.۳، الف)

(شکل ۵.۳، ب)

شکلهای (۵.۳، الف) و (۵.۳، ب) دو وضع ممکن از نقطه‌های مفروض را نشان می‌دهد، و البته شکلهای دیگری نیز می‌توان در نظر گرفت. می‌توان جایگشتهای مختلف نقطه‌های A ، B ، C ، D ، E ، F را اختیار کرد و در هر حالت نقطه‌های L ، M ، N را تعیین کرد. برای پرهیز از حالت‌هایی که نقطه‌ها در بینهایت واقع شوند، که این چنین حالت‌هایی را بعدها در زمینه هندسه تصویری بررسی خواهیم کرد ، فعلا فرض می‌کنیم که مطابق شکل (۵.۳، ب) سه خط AB ، CD ، EF مثلث UVW را تشکیل می‌دهند با بکار بردن قضیه متلائوس برای هر يك از پنج مجموعه سه نقطه‌ای:

$$LDE ، AMF ، BCN ، ACE ، BDF$$

که هر کدام از آنها برضلعهای مثلث UVW واقعد خواهند داشت:

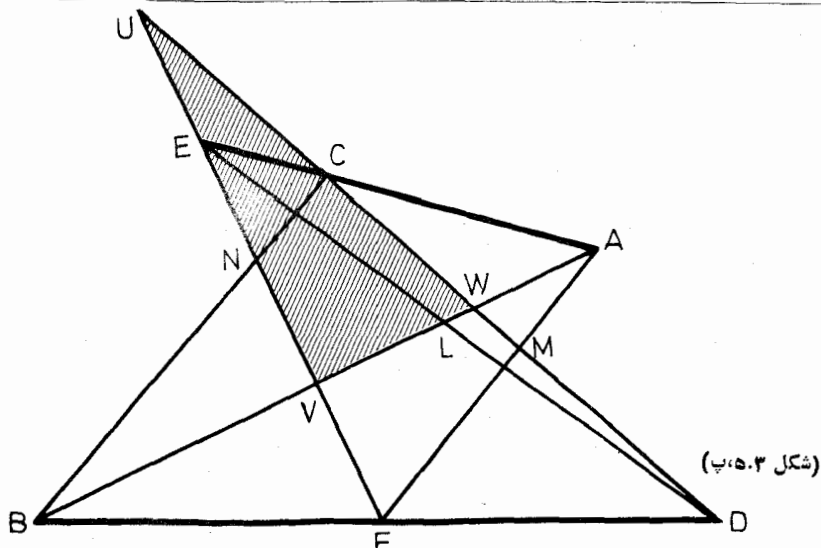
$$\frac{\overline{VL}}{\overline{LW}} \cdot \frac{\overline{WD}}{\overline{DU}} \cdot \frac{\overline{UE}}{\overline{EV}} = -1$$

$$\frac{\overline{VA}}{\overline{AW}} \cdot \frac{\overline{WM}}{\overline{MU}} \cdot \frac{\overline{UF}}{\overline{FV}} = -1$$

$$\frac{\overline{VB}}{\overline{BW}} \cdot \frac{\overline{WC}}{\overline{CU}} \cdot \frac{\overline{UN}}{\overline{NV}} = -1$$

$$\frac{\overline{VA}}{\overline{AW}} \cdot \frac{\overline{WC}}{\overline{CU}} \cdot \frac{\overline{UE}}{\overline{EV}} = -1$$

$$\frac{\overline{VB}}{\overline{BW}} \cdot \frac{\overline{WD}}{\overline{DU}} \cdot \frac{\overline{UF}}{\overline{FV}} = -1$$

(شکل ۵.۳، پ)

حاصل ضرب طرفین سه تساوی اول را بر حاصل ضرب طرفین دو تساوی دیگر تقسیم می‌کنیم، پس از ساده کردن حاصل خواهیم داشت:

$$\frac{\overline{VL}}{\overline{LW}} \cdot \frac{\overline{WM}}{\overline{MU}} \cdot \frac{\overline{UN}}{\overline{NV}} = -1$$

از این رابطه بنا به عکس قضیهٔ متلائوس نتیجه می‌شود که سه نقطه L و M و N بر یک خط راست واقعند.

[یادداشت از ح. غیور: اگر نامگذاری نقطه‌های قضیهٔ پاپوس را به ترتیب زیر قرار دهیم، صورت قضیه و برهان آن بیشتر قابل فهم و جالبتر می‌شود:

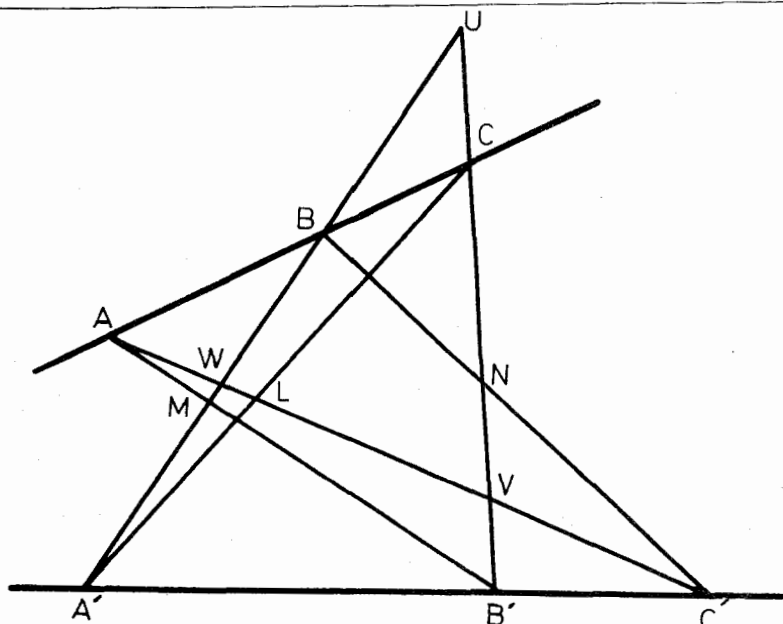
قضیه: سه نقطه A, B, C بر یک خط راست و سه نقطه A', B', C' بر خط راست دیگر واقعند. اگر L, M, N به ترتیب نقطه برخورد $(CA'$ و $AC')$ ، $(AB'$ و $BA')$ ، $(CB'$ و $CB')$ باشند، این سه نقطه بر یک خط راست واقعند.

از تقاطع دوسه دوی AB' و BA' و CB' مثلث UVW پدید می‌آید. نسبت به این مثلث برای موربهای $LA'C$ ، $MB'A$ و $NC'B$ به ترتیب داریم:

$$\frac{\overline{LV}}{\overline{LW}} \cdot \frac{\overline{A'W}}{\overline{A'U}} \cdot \frac{\overline{CU}}{\overline{CV}} = -1$$

$$\frac{\overline{MW}}{\overline{MU}} \cdot \frac{\overline{B'U}}{\overline{B'V}} \cdot \frac{\overline{AV}}{\overline{AW}} = -1$$

$$\frac{\overline{NU}}{\overline{NV}} \cdot \frac{\overline{C'V}}{\overline{C'W}} \cdot \frac{\overline{BW}}{\overline{BU}} = -1$$

از ضرب دوطرف تساویهای بالا درهم بدست می‌آید:

$$\frac{\overline{LV}}{\overline{LW}} \cdot \frac{\overline{MW}}{\overline{MU}} \cdot \frac{\overline{NU}}{\overline{NV}} \cdot \frac{\overline{A'W} \cdot \overline{CU} \cdot \overline{B'U} \cdot \overline{AV} \cdot \overline{C'V} \cdot \overline{BW}}{\overline{A'U} \cdot \overline{CV} \cdot \overline{B'V} \cdot \overline{AW} \cdot \overline{C'W} \cdot \overline{BU}} = -1$$

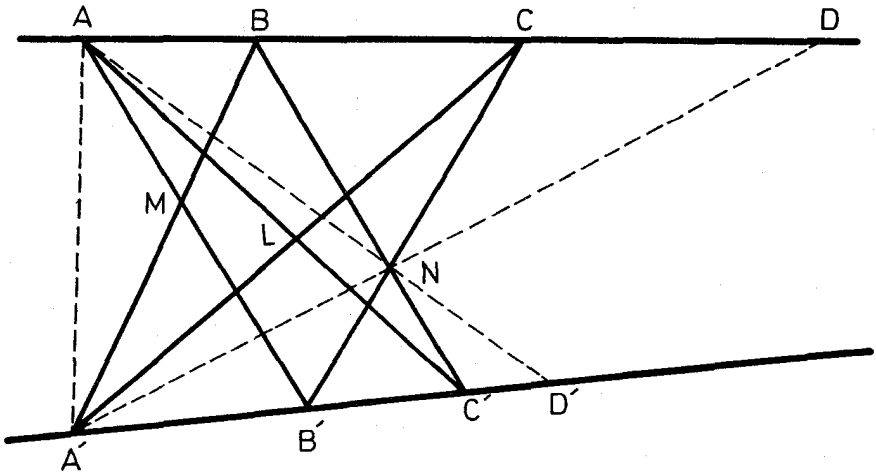
دو رابطهٔ منلائوس برای موربهای $A'B'C'$ و ABC را نیز نوشته و دوطرف آنها را درهم ضرب می‌کنیم. از مقایسهٔ رابطه‌ای که بدست می‌آید با رابطهٔ بالا نتیجه می‌شود:

$$\frac{\overline{LV}}{\overline{LW}} \cdot \frac{\overline{MW}}{\overline{MU}} \cdot \frac{\overline{NU}}{\overline{NV}} = -1$$

(بدیهی است که برای اثبات قضیه شکل دیگر لازم نیست، زیرا نقطه‌ها و خط‌ها به‌ترتیب واقع باشند به شرط آنکه نامهای نقطه‌های نظیر تغییر نکنند، اثبات همان است که نوشته شده است. این برهان همان برهان کتاب است فقط نام نقطه‌ها تغییر کرده است.) این جانب (حسین غیور) در سالها پیش به کمک نسبت ناهمسازی، برهان ریر را برای اثبات قضیهٔ پاپوس پیدا کرده‌ام: از A به A' و به N وصل می‌کنیم تا دستگاه ناهمساز $(A, A'B'C'D')$ پدید آید. دستگاه ناهمساز $(N, A'B'C'D')$ را در نظر می‌گیریم و آن را با خط AB قطع می‌کنیم:

$$(A'B'C'D') = (DCBA) = (ABCD)$$

در دو دستگاه ناهمساز با نسبت برابر $(A, A'B'C'D')$ و $(A, ABCD)$ به‌ون دو

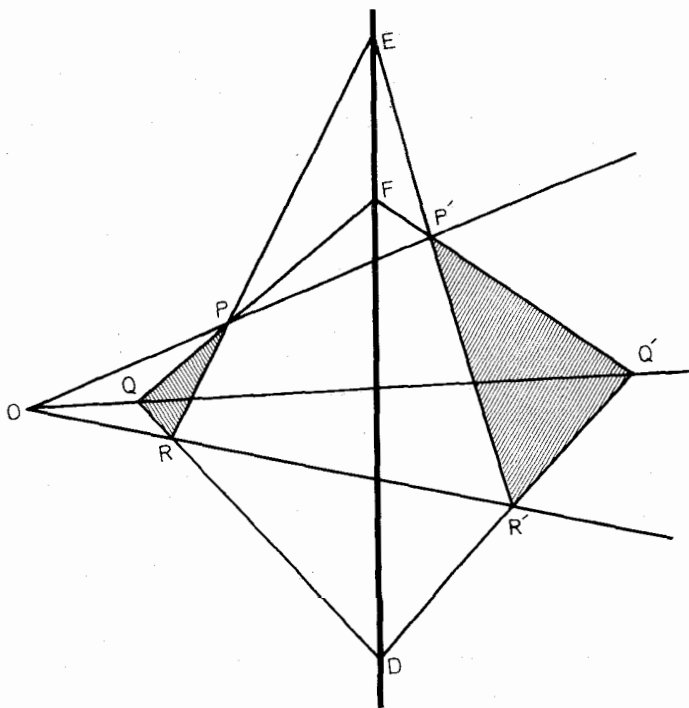
شعاع نظیر AA' و $A'A$ برهم منطبق است M و L و N نقطه‌های تقاطع شعاعهای نظیر $(AB', A'B)$ و $(AC', A'C)$ و $(AD', A'D)$ بريك خط راست قرار دارند.]

تمرینها

- ۱- سه نقطه A, C, E بريك خط راست و سه نقطه F, D, B برخط راست دیگر واقعند. هرگاه خطهای AB و CD به ترتیب با خطهای FA و DE موازی باشند، ثابت کنید که EF نیز با BC موازی است.
- ۲- هرگاه نقطه‌های A, B, D, E, M, N چنان باشند که خطهای AE, DM ، NB در P و خطهای AM, DB, NE در Q متقارب باشند، خطهای AB, DE, NM نسبت به هم چه وضعی خواهند داشت؟
- ۳- نقطه‌های C و F به ترتیب روی ضلعهای AE و BD از متوازی‌الاضلاع $AEBD$ واقعند. خطهای CD و FA در M و خطهای EF و BC در N برخورد می‌کنند. هرگاه P نقطه برخورد MN با DA و Q نقطه برخورد MN با EB باشد، ثابت کنید که $AP = QB$.
- ۴- روی شکل (۵.۳، الف)، یا روی شکل (۵.۳، ب) چند خط و چند نقطه یافت می‌شود؟ برهريك از نقطه‌ها چند خط می‌گذرد؟ روی هر يك از خطها چند نقطه واقع است؟

۶.۳ - مثلثهای همسان^۱ - قضیه دزارگ^۲

نظریه هندسی پرسپکتیو (= مناظر و مرایا) نخستین بار توسط آرشیتکت ایتالیائی فیلیپو برنله چی^۳ (۱۳۴۶-۱۳۷۷) به میان آمده است. باید گفت که طرح گنبد هشت ترک کلیسای اعظم فلورانس و همچنین کاخ پپینی از این آرشیتکت است. آرشیتکت دیگر، ذیبار دزارگ (۱۶۶۱-۱۵۹۱) نظریه را دنبال کرد و روی آن تحقیق کامل انجام داد. دیری نپایید که قضیه معروف «دومثلث» که توسط دزارگ بیان شده بود اهمیتی همچون قضیه پاپوس بدست آورد. درحقیقت می توان قضیه دزارگ را با دشواریهایی از قضیه پاپوس نتیجه گرفت، اما با استفاده از قضیه منلائوس اثبات آن به سادگی انجام می گیرد. هر گاه بین دو شکل پدید آمده از نقاط و خطوط، چنان تناظری وجود داشته باشد که هر جفت نقطه نظیر هم برخطهای متقارب واقع باشند می گوئیم که آن دو شکل مرکزهمسانی

(شکل ۶.۳، الف)

۱- Homologique

۲- Desargues

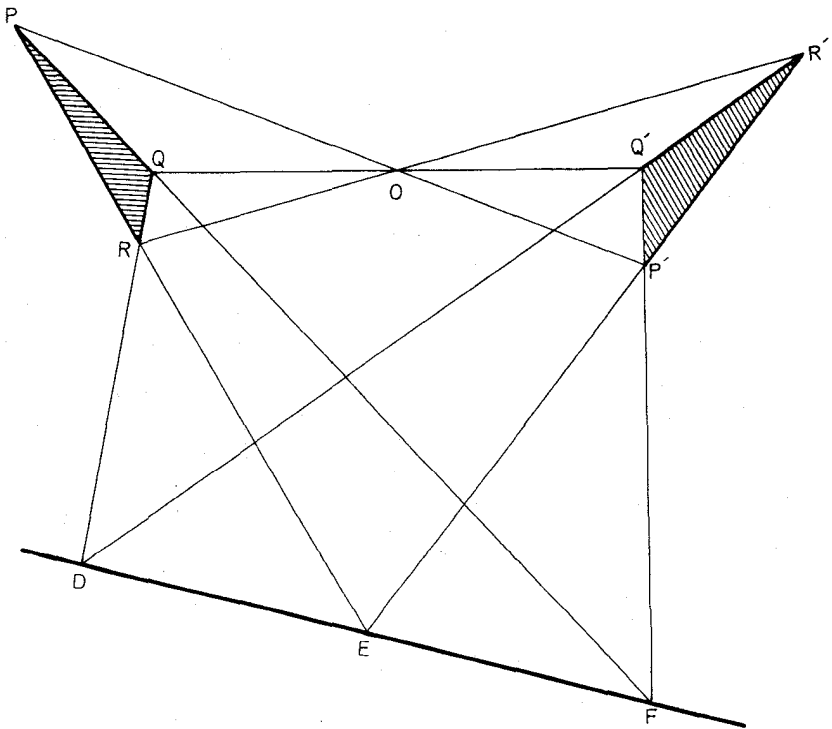
۳- Filippo Brunelleschi

دارند. هرگاه تناظر بین دوشکل چنان باشد که هر جفت خط نظیر هم در نقاط واقع بريك خط متقاطع باشند می‌گوئیم که آن دوشکل محوره‌مسانی دارند. از نظر هندسه تصویری، بیان قضیه دو مثلث دزراگک چنین است: هرگاه دو مثلث، مرکز همسانی داشته باشند محور همسانی نیز خواهند داشت. اما برای پردیز از پیچیدگی‌هایی که در حالت توازی خطها بوجود می‌آید، قضیه مزبور را چنین بیان می‌کنیم:

قضیه ۱، ۶.۳ - هرگساه دو مثلث همسان باشند و ضلعهای متناظر آنها متقاطع باشند، نقطه‌های تقاطع ضلعها بريك خط راست واقعند.

در این قضیه نیز منحصراً وضع نقاط و خطوط دخالت دارد و برای آن شکلهای مختلف می‌توان رسم کرد. شکلهای (۶.۳، الف) و (۶.۳، ب) دو حالت از شکلهای ممکن را نشان می‌دهد. دو مثلث PQR و $P'Q'R'$ در همسانی به مرکز O متناظرند و ضلعهای متناظر آنها در E ، D و F متقاطعند.

با استفاده از قضیه منلائوس برای مجموعه‌های سه نقطه‌ای $EP'R'$ ، $DR'Q'$ ، $FQ'P'$ که روی ضلعهای مثلثهای OQR ، ORP و OPQ واقعند، خواهیم داشت:

(شکل ۶.۳، ب)

$$\frac{\overline{QD}}{\overline{RD}} \cdot \frac{\overline{RR'}}{\overline{OR'}} \cdot \frac{\overline{OQ'}}{\overline{QQ'}} = +1$$

$$\frac{\overline{RE}}{\overline{PE}} \cdot \frac{\overline{PP'}}{\overline{OP'}} \cdot \frac{\overline{OR'}}{\overline{RR'}} = +1$$

$$\frac{\overline{PF}}{\overline{QF}} \cdot \frac{\overline{QQ'}}{\overline{OQ'}} \cdot \frac{\overline{OP'}}{\overline{PP'}} = +1$$

از ضرب نظیر به نظیر طرفین این تساویها و پس از ساده کردن خواهیم داشت:

$$\frac{\overline{QD}}{\overline{RD}} \cdot \frac{\overline{RE}}{\overline{PE}} \cdot \frac{\overline{PF}}{\overline{QF}} = +1$$

بنا به عکس قضیهٔ متلائوس نتیجه می‌شود که سه نقطهٔ D ، E ، F بر یک خط راست واقعند. عکس قضیهٔ دزارگ در حالت کلی چنین بیان می‌شود: هر گاه دو مثلث محور همسانی داشته باشند مرکز همسانی نیز خواهند داشت. اما در اینجا عکس قضیه را چنین بیان می‌کنیم: قضیهٔ ۲،۶،۳ - هر گاه دو مثلث محور همسانی داشته باشند و رأسهای متناظر آنها بر خطهای متقارب واقع باشند، نقطهٔ تقارب خطها مرکز همسانی دو مثلث است.

همانگونه که در شکلهای قبلی مشاهده می‌شود، دو مثلث PQR و $P'Q'R'$ دارای محور همسانی می‌باشند و ضلعهای QR و $Q'R'$ در D ، ضلعهای RP و $R'P'$ در E ، ضلعهای PQ و $P'Q'$ در F برخورد می‌کنند و سه نقطهٔ D ، E ، F بر یک خط راست واقعند. هر گاه O نقطهٔ برخورد خطهای PP' و RR' باشد، باید ثابت کنیم که O و Q و Q' بر یک خط راست واقعند. اما دو مثلث DRR' و FPP' دارای مرکز همسانی E می‌باشند، پس بنا به قضیهٔ (۳، ۶، ۱) نقطه‌های برخورد ضلعهای متناظر آنها، یعنی O (خطهای PP' و RR')، Q' (خطهای $P'F$ و $R'D$)، Q (خطهای FP و DR)، سه نقطهٔ واقع بر یک خط راست می‌باشند. آنچه گفته شد برهانی مطلقاً «تصویری» بود.

تمرینها

۱- هر گاه دو مثلث مرکز همسانی داشته باشند دو جفت از ضلعهای متناظر آنها با

هم موازی باشند، يك جفت ضلعهای دیگر آنها نیز با هم موازیند (در این حالت، که در تمرین ۳ از بند ۲۰۱ نیز بیان شده، دو مثلث متجانس نامیده می‌شوند).

۲- در شکل (۶.۳، الف)، یا در شکل (۶.۳، ب)، چند خط و چند نقطه یافت می‌شود؟ روی هريك از خطها چند نقطه وجود دارد؟

۳- در همان شکلها، دو مثلث بیابید که مرکز همسانی آنها عبارت باشد از:
الف: P، ب: P'، پ: D

۴- دربارهٔ ضلعها و رأسهای دو پنج ضلعی DFP'OR و EPOQ'R' چه می‌توان گفت؟ آیا روی شکل، پنج ضلعیهای دیگری با همان خاصیت وجود دارد؟

۵- روی صفحهٔ کاغذ دو خط غیر موازی چنان رسم شده‌اند که نقطهٔ برخورد آنها در خارج از برگ کاغذ می‌افتد، و P نقطه‌ای است روی صفحه در بخش واقع بین دو خط. از P خطی چنان رسم کنید که با دو خط مقروض متقارب باشد. راه‌حل را برای حالتی که دو خط موازی باشند تفسیر کنید.

۷.۳- شش ضلعیها

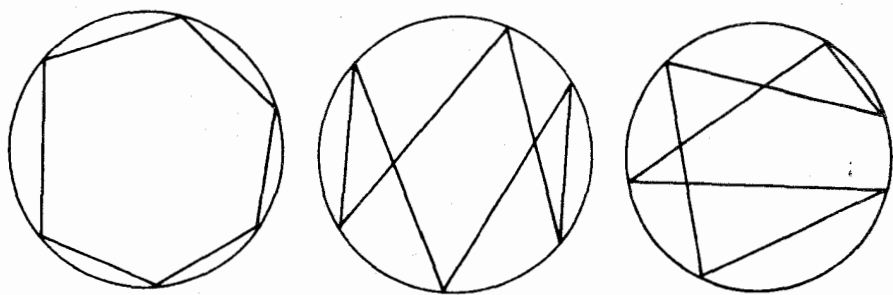
در هر شش ضلعی، دو رأس را مجاور، يك درمیان یا روبرو می‌گوئیم بر حسب آنکه يك ضلع، دو ضلع یا سه ضلع بین آنها واقع باشد. در شش ضلعی ABCDEF نسبت به رأس A، رأسهای B و F با آن مجاورند، رأسهای C و E با آن يك درمیانند. و رأس D با آن روبروست. پاره‌خط و اصل بین دو رأس روبرو را قطر و ضلعهای واقع بین دو جفت رأسهای روبرو را ضلعهای روبرو می‌نامیم. در شش ضلعی گفته شده قطرها عبارتند از AD، BE و CF و ضلعهای روبرو عبارتند از AB و DE، BC و EF، CD و FA.

يك شش ضلعی داده شده را با شش حرف A، B، C، D، E و F به‌دوازده نوع می‌توانیم نامگذاری کنیم؛ هر رأس را که A بنامیم بر حسب اینکه کداميك از رأسهای مجاورش را B بنامیم شش ضلعی را می‌توانیم به دو گونه نامگذاری کنیم و چون برای رأس A شش انتخاب داریم پس رویهم به دوازده گونه می‌توانیم رأسها را نامگذاری کنیم.

هر گاه شش نقطهٔ غیر واقع بريك خط داده شده باشد، با $۷۲۰ = ۶!$ حالت می‌توان حرفهای A، B، C، D، E و F را به آنها نسبت داد و چون شش ضلعی را به ۱۲ گونه می‌توانیم نامگذاری کنیم، پس تعداد شش ضلعیهای متمایز که با شش نقطهٔ معلوم می‌توانیم

بسازیم برابر می‌شود با: $۶۰ = \frac{۷۲۰}{۱۲}$. در شکل (۷.۳، الف) سه گونه از ۶۰ گونه شش-

ضلعیهایی که از به هم وصل کردن شش نقطهٔ واقع بر یک دایره بدست می‌آید مشاهده می‌شود.

شکل (۱۰۳، ۱۰۳)

شکل سمت چپ که شش ضلعی محدب است برای ما آشنا تر از دو شکل دیگر، و بطور کلی آشنا تر از ۵۹ گونهٔ دیگر، می‌باشد.

در بند ۱۰۳ یادآوری شد که در یک چند ضلعی هیچکدام از مجموعه‌های سه رأس متوالی نمی‌توانند بر یک خط راست واقع باشند. اما برای مجموعه‌های سه تایی رأسهای یک درمیان شش ضلعی وضع چنین نیست و به ویژه می‌توانیم قضیهٔ پاپوس (قضیهٔ ۵.۳، ۱) را چنین بیان کنیم:

هرگاه در یک شش ضلعی سه رأس دوه‌دو یک درمیان بر یک خط راست واقع باشند و هرگاه سه جفت ضلعهای زبرو دوه‌دو متقاطع باشند، سه نقطهٔ تقاطع آنها بر یک خط راست واقعند.

تمرینها

۱- در شش ضلعی $ABCDEF$ ضلعهای روبروی BC و EF با قطر AD موازیند. و همچنین ضلعهای روبروی CD و FA با قطر BF و ضلعهای روبروی DE و AB با هم موازیند. ثابت کنید که قطر CF با AB موازی است و مراکزهای ثقل دو مثلث ACE و BDF بر هم منطبقند.

۲- دو مجموعهٔ سه تایی نقطه‌های واقع بر یک خط را در نظر می‌گیریم. این دو مجموعه را بد چند گونه می‌توانیم رأسهای یک درمیان یک شش ضلعی اختیار کنیم؟

۸.۳- قضیهٔ پاسکال

فیلسوف و ریاضیدان مشهور بلژیک پاسکال^۱ (۱۶۶۲-۱۶۲۳) قضیهٔ زیر را در شانزده سالگی ثابت کرده است:

قضیه ۱۰۸۰۳- در هر شش ضلعی محاطی نقاط تقاطع ضلعهای دوبرو بريك خط راست واقعند.

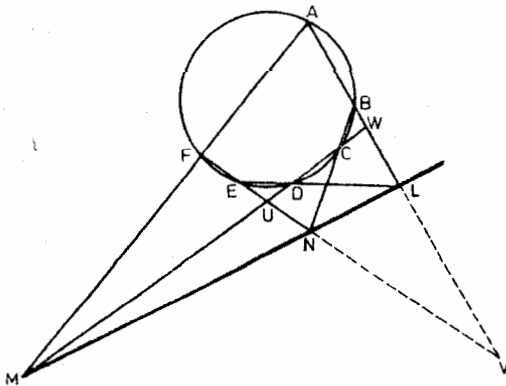
چگونگی اثبات این قضیه توسط پاسکال برهیچکس معلوم نیست زیرا راه حل وی بدست نیامده است؛ فقط ڈ.و. لایب نیز^۱ (که همزمان با نیوتن حساب دیفرانسیل و انتگرال را وضع کرده است) آن را دیده و از آن با ستایش یاد کرده است. این موضوع می‌تواند انگیزه‌ای باشد تا با توجه به دروسهای متداول زمان پاسکال و معلومات آن دوره در جستجوی روش اثبات وی برآییم. چنانکه فودد^۲ به چنین کاری دست زد و کوشید تا فقط با استفاده از سه مقاله اول هندسه اقلیدس قضیه را ثابت کند. اما روش اثبات بسیار پیچیده و دشوار بود و واضح ساخت که پاسکال بایستی با استفاده از قضیه منلائوس، با روشی مشابه روش زیر، به اثبات قضیه نایل آمده باشد.

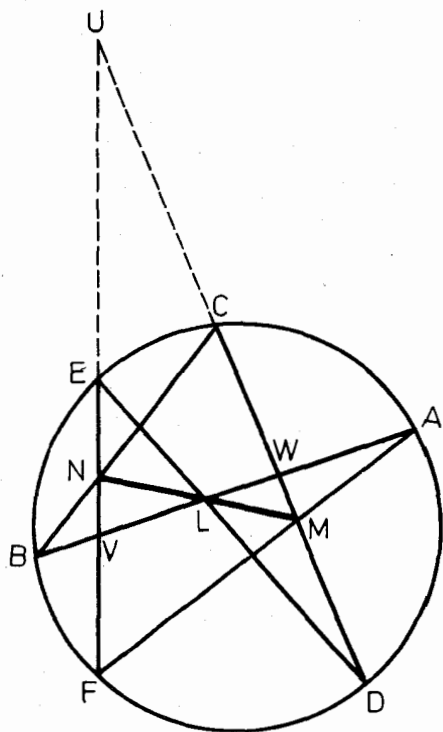
در پیش دیدیم که يك شش ضلعی محاطی را به ۶۰ شکل گوناگون می‌توان رسم کرد. قضیه را برای شکل (۸۰۳، الف) ثابت می‌کنیم. خواننده می‌تواند چگونگی تطبیق اثبات را با ۵۹ شکل گونه دیگر خود انجام دهد.^۳

1- G.W. Leibniz. 2- Forder.

۳- یادداشت ازح. غیور؛ قضیه‌ای زا که در اثبات آن اندازه پاره‌خطها و مساحتها با عددی مثبت و منفی نموده شده است، يك برهان برای شکل مفروض در تمام شکل‌های مربوط صدق می‌کند به شرط آنکه نقطه‌های نظیر را با يك حرف نشان دهیم (هرگاه در شکلی دو خط متقاطع به صورت دو خط متوازی درآیند ممکن است تصور شود حکم فوق درست نیست، در صورتی که اغلب در این حالت هم چون ازاصل دزارگ برای خطهای موازی استفاده شود باز حکم صحیح است).

وآنکهی، اگر اثبات قضیه را برای شش ضلعی محدب بنویسیم برای دانش آموز یادگیری آن سریعتر انجام می‌گیرد و آن را دیرتر فراموش می‌کند. شکل (۸۰۳، الف) برای شش ضلعی محدب در زیر رسم شده است و برهان متن کتاب برای آن صادق است

(شکل ۸.۳، الف)

درشش ضلعی محیطی ABCDEF
 ضلعهای روبروی AB و DE در L،
 ضلعهای روبروی CD و FA در M
 ضلعهای روبروی BC و EF در N
 برخورد می کنند، باید ثابت کنیم که
 سه نقطه L، M، N بر یک خط راست
 واقعند. خطهای AB، CD و EF
 مثلث UVW را تشکیل می دهند.
 نسبت به موربهای LDE، AMF و
 BCN برای مثلث نامبرده بنا به قضیه
 منلائوس داریم:

$$\frac{VL}{WL} \cdot \frac{WD}{UD} \cdot \frac{UE}{VE} = +1$$

$$\frac{VA}{WA} \cdot \frac{WM}{UM} \cdot \frac{UF}{VF} = +1$$

$$\frac{VB}{WB} \cdot \frac{WC}{UC} \cdot \frac{UN}{VE} = +1$$

طرفین این تساویها را در هم ضرب می کنیم و چون بنا به قضیه (۱.۲) داریم:

$$\frac{WD}{UD} \cdot \frac{UE}{VE} \cdot \frac{VA}{WA} \cdot \frac{UF}{VF} \cdot \frac{VB}{WB} \cdot \frac{WC}{UC} =$$

$$\frac{UE \times UF}{UC \times UD} \cdot \frac{VA \times VB}{VE \times VF} \cdot \frac{WC \times WD}{WA \times WB} = +1$$

نتیجه خواهد شد که:

$$\frac{VL}{WL} \cdot \frac{WM}{UM} \cdot \frac{UN}{VN} = +1$$

بنا بر این سه نقطه L و M و N بريك خط راست واقعند.

خط شامل سه نقطه L ، M و N را خط پاسکال نظیر شش ضلعی $ABCDEF$ می‌نامند، و چون با شش نقطه شصت نوع شش ضلعی مشخص می‌شود پس برای شش نقطه واقع بريك دایره تعداد شصت خط پاسکال وجود خواهد داشت. مجموعه این خطها خود وضع جالبی دارد؛ برخی از آنها متقارزند و نقطه‌های تقارب بريك خط راست واقعند، و ویژگیهای دیگر.

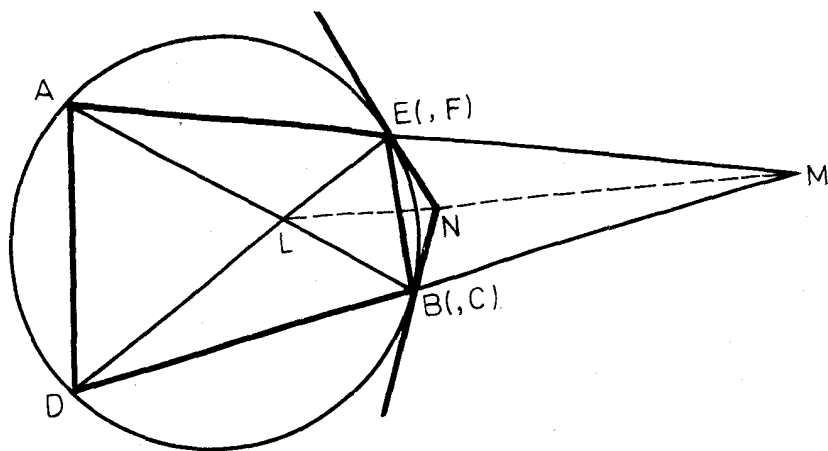
پاسکال با بررسیهای مختصری که در بارهٔ مقطعهای مخروطی انجام داده به این نکته توجه داشته است که قضیه گفته شده دربارهٔ شش ضلعی محاط در بريك مقطع مخروطی نیز صادق است.

عکس قضیه پاسکال که توسط ویلیام بره‌کینریج^۲ و کلین مک‌لورن^۳ جداگانه و مستقلاً به اثبات رسیده و در کتابهای مربوط به هندسهٔ تصویری مندرج است، به شرح زیر می‌باشد:

هرگاه سه نقطه تقاطع ضلعهای دوبرو از يك شش ضلعی بريك خط راست واقع باشند آن شش ضلعی در يك مقطع مخروطی محاط است. این شش ضلعی در حالت خاص به دوخط تبدیل می‌شود (مانند قضیه ۱، ۵۰۳).

هرگاه برخی از رأسهای شش ضلعی را برهم منطبق کنیم در این صورت با استفاده از قضیه پاسکال، قضیه‌های جالبی برای پنج ضلعیها و چهار ضلعیهای محاطی نتیجه می‌شود. وقتی دو رأس شش ضلعی محاطی به سمت هم میل کنند ضلع بین آنها به يك نقطه و خط محمل این ضلع به مماس بردایره در این نقطه تبدیل می‌شود. مثلاً هرگاه رأسهای B و C و همچنین رأسهای E و F از شش ضلعی $ABCDEF$ برهم منطبق باشند، مطابق شکل (۸، ۳ب)، چهار ضلعی محاطی $ADBE$ را خواهیم داشت. هرگاه مماسهای بردایره محیطی این

۱- این راه اثبات که در نتیجه جستجو برای تعیین راه اثبات پاسکال انجام گرفته در چاپ هجدهم کتاب هندسه تألیف ژنودود اسپیکر (Théodor Spicker) چاپ ۱۸۸۸ در پوتسدام مشاهده شده است. همچنین در کتاب «شش ضلعی پاسکال» تألیف مؤلفان این کتاب نیز مندرج است. بالاخره کتاب «کوششی برای نوسازی این کشف» اثر دانشمند جوان ژولیت کبک (Joliette Québec) چاپ ۱۹۶۳ نیز این برهان را شامل است.

(شکل ۸.۳ ، ب)

چهار ضلعی در نقاط B و E با هم در N برخورد کنند و L نقطه برخورد قطرهای AB و DE ، و M نقطه برخورد ضلعهای AE و DB باشد، بنا به قضیه پاسکال نتیجه می شود که سه نقطه N, M, L بر یک خط راست واقعند.

نمونه‌ها

۱- هر گاه سه نقطه تقاطع ضلعهای روبرو از یک شش ضلعی بر یک خط راست واقع باشند و هر گاه دایره‌ای بر پنج رأس آن بگذرد، ثابت کنید که این دایره بر رأس دیگر آن نیز می گذرد.

۲- پنج ضلعی $ABCDE$ در دایره‌ای محاط است. مماسهای بردایره در نقاط A و C با یکدیگر در L برخورد می کنند و M نقطه برخورد AB با CE و N نقطه برخورد AE با BC است. ثابت کنید که سه نقطه L, M, N بر یک خط راست واقعند.

۹.۳- قضیه بریانشن

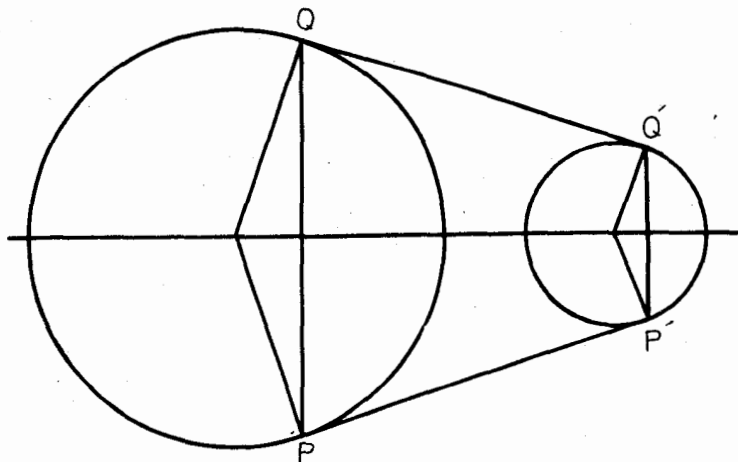
ث. ژ. بریانشن^۱ (۱۷۶۰-۱۸۵۴) قضیه مهمی مربوط به شش ضلعی محیطی را ثابت کرده است که رابطه‌ای ظریف با قضیه پاسکال دارد. روشی که او برای اثبات قضیه بکار برده متکی بر «اصل دو گانگی» است که از جمله اصول هندسه تصویری است. جستجوی اثبات اقلیدسی قضیه برای حالتی که مقطع مخروطی به صورت دایره باشد به مسئله جالبی منجر شد که راه حل آن توسط ا. س. اسموگودزسکی^۲ ارائه گردید. اما قبل از بیان این راه حل

۱- C.J.Brianchon

۲- A.S.Smogorzhevskii

به بیان و اثبات لم به شرح زیر می‌پردازیم:

بر دایره‌ای دو نقطه P و Q را انتخاب و در این دو نقطه مماسهائی بر دایره رسم می‌کنیم. هر گاه روی مماس در نقطه P ، نقطه P' و روی مماس در نقطه Q ، نقطه Q' را چنان برگزینیم که $PP' = QQ'$ و هر دو نقطه P' و Q' در یک طرف خط PQ باشند،

(شکل ۹.۳، الف)

در این صورت دایره‌ای وجود خواهد داشت که در P' بر خط PP' و در Q' بر خط QQ' مماس می‌باشد.

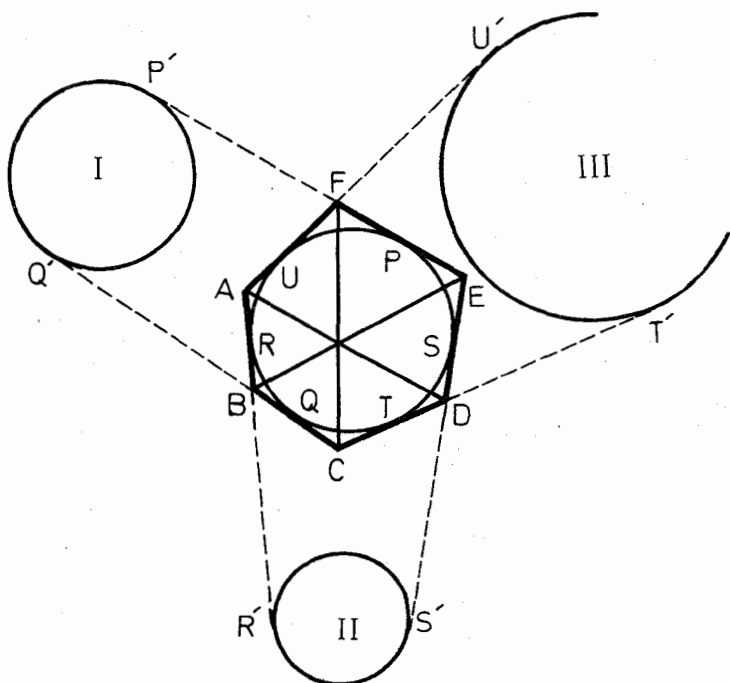
عمود منصف PQ که از مرکز دایره مفروض می‌گذرد محور تقارن شکل است پس عمود منصف $P'Q'$ نیز می‌باشد. عمودهایی که در P' و Q' به ترتیب بر PP' و QQ' رسم شوند روی محور تقارن شکل برخورد می‌کنند که این نقطه مرکز دایره مطلوب است. اکنون قضیه اسموگوردوسکی را بیان و اثبات می‌کنیم:

قضیه ۹.۳-۱- هر گاه ضلعهای یک شش ضلعی بردایره‌ای مماس باشند سه قطر این شش ضلعی یا متقارند و یا متوازیند.

نقطه‌های تماس ضلعهای AB, BC, CD, DE, EF, FA را با دایره به ترتیب R, Q, T, S, P, U می‌نامیم و برای سادگی شش ضلعی $ABCDEF$ را محذب برمی‌گزینیم که در نتیجه قطرهای AD, BE, CF نمی‌توانند متوازی باشند. مطابق شکل (۹.۳، ب) روی امتدادهای ضلعهای شش ضلعی نقطه‌های Q', P', R', S', T', U' را چنان انتخاب می‌کنیم که:

$$PP' = QQ' = RR' = SS' = TT' = UU'$$

بنابر لم یاد شده سه دایره I (مماس بر PP' و QQ' در P' و Q')، II

(شکل ۹.۳ ، ب)

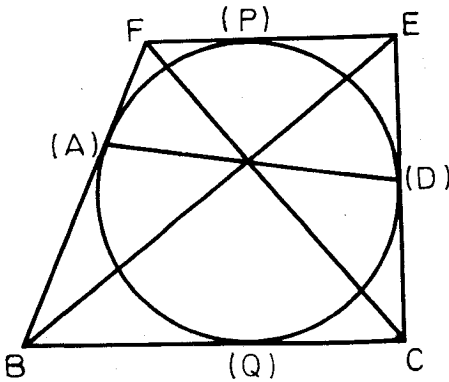
(مماس بر RR' و SS' در R' و S') و III (مماس بر UU' و TT' در U' و T') را رسم می‌کنیم. می‌دانیم که مماسهایی که از یک نقطه بر دایره‌ای رسم شوند باهم برابرند، یعنی $AR = AU$ و چون داشتیم $RR' = UU'$ پس نتیجه می‌شود که $AR' = AU'$. هر یک همچنین داریم $DS = DT$ و $SS' = TT'$ که نتیجه می‌شود $DS' = DT'$. هر یک از دو نقطه A و D نسبت به دو دایره II و III دارای یک قوتند پس خطی که بر این دو نقطه می‌گذرد، یعنی خط AD ، محور اصلی این دو دایره است. به طریق مشابه ثابت می‌شود که محور اصلی دودایره I و II ، و CF محور اصلی دودایره I و III است. چنانکه قبلاً دیده‌ایم (بند ۳.۲) محورهای اصلی دوه‌دوی سه دایره غیرمتعلق به یک دسته دایرمتقارزند (یا اینکه متوازی‌اند). باید توجه داشت که دایره‌های I و II و III نمی‌توانند به یک دسته دایرمتعلق باشند و همچنین قطرهای شش ضلعی نمی‌توانند منطبق باشند، بنابراین برهان گفته شده بدون خلل است.

عکس قضیه که ناشی از هندسه تصویری است چنین بیان می‌شود:

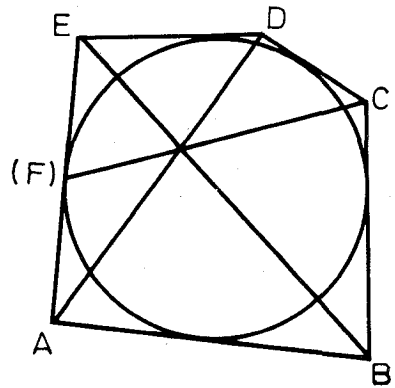
هرگاه سه قطر یک شش ضلعی متقارب باشند، ضلعهای این شش ضلعی بزرگ مقطع مخروطی مماس می‌باشند که حالت خاص تبدیل مقطع مخروطی به یک زوج نقاط منفی است.

می‌توانیم تصور کنیم که درشش ضلعی محیطی يك رأس یا دورأس مجاور روی ضلع نظیر حرکت کرده به سمت نقطه تماس این ضلع با دایره میل می‌کنند. در این صورت قضیه‌هایی مشابه با قضیه بریانشن برای پنج ضلعی محیطی و چهار ضلعی محیطی را نتیجه می‌گیریم.

مثلاً پنج ضلعی محیطی $ABCDE$ ، شکل (۹.۳، پ) را که F نقطه تماس ضلع AE با دایره است می‌توانیم شش ضلعی محیطی $ABCDEF$ تصور کنیم که در آن زاویه رأس F يك زاویه نیم صفحه است. در این صورت بنا به قضیه بریانشن قطرهای AD و BE با خط CF که رأس C را به F وصل می‌کند، متقارب هستند.

شکل (۹.۳، ت)

شکل (۹.۳، پ)

همچنین چهار ضلعی محیطی $BCEF$ ، شکل (۹.۳، ت) را که در آن A نقطه تماس ضلع BF و D نقطه تماس ضلع CE با دایره است می‌توان شش ضلعی محیطی $ABCDEF$ تصور کرد و بنا به قضیه بریانشن نتیجه گرفت که دو قطر BE و CF و خط AD ، که نقطه‌های تماس دوضلع روبرو را به هم وصل می‌کند، متقاربند.

نمونه‌ها

- ۱- در شکل (۹.۳، ت)، ثابت کنید خط PQ که نقطه‌های تماس دوضلع روبروی EF و BC با دایره را به هم وصل می‌کند از نقطه تقاطع دو قطر چهار ضلعی می‌گذرد.
- ۲- هرگاه چهار ضلعی شکل (۹.۳، ت) را شش ضلعی محیطی $ABQCEF$ تصور کنیم، خطهای متقارب کدامها می‌باشند؟
- ۳- آیا با استفاده از قضیه بریانشن راه حل دیگری برای تمرین ۳ از بند ۴.۱ بنظرمی‌آید؟

تبدیل شکلها

خنوخ^۱ به خاطر ایمانش منتقل شد تا مرگ را ملاقات نکند، و او را نیافتند، زیرا که خدا او را منتقل کرده بود. در حقیقت، قبل از انتقالش به وی اعلام شده بود که مقرب خدا است. مکتوب به عبرانیان، ۵، ۱۱

در پایان بند ۱، ۶، خاطر نشان کردیم که زاویه قائمه بین OB و FD (شکل ۱، ۶، الف) مبدل زاویه قائمه بین CB و HD است، پس از آنکه این دو خط به ترتیب حول B و D به زاویه α دوران کرده باشند. همچنین در پیشگفتار قضیه ۱، ۷، ۱ یادآوری کردیم که دو مثلث ABC و $A'B'C'$ متشابهند که در مرکز ثقل مشترکند و O و H مرکزهای ارتفاعی آنها می باشند و نتیجه گرفتیم که $AH = 2OA'$. بالاخره با استفاده از تبدیلی به نام نیم دور بود که توانستیم پس از قضیه ۱، ۸، ۱ مرکزهای ارتفاعی دو مثلث $A'B'C'$ و KLM را به یکدیگر بدل کنیم.

دوران، تشابه، نیم دور، نمونه هایی از تبدیلات هندسی اند. تبدیل هندسی (در چهار چوب این کتاب) عبارتست از گسترشی^۲ از صفحه روی خودش به قسمی که نظیر هر نقطه P از این صفحه تصویر منحصر به فرد آن P' وجود داشته باشد و هر نقطه Q' از صفحه، تصویر منحصر به فرد يك نقطه Q باشد. این مفهوم گسترش در بسیاری از شاخه های ریاضی نقش اساسی دارد؛ چنانکه با نوشتن $v = f(x)$ مجموعه مقادیر نظیر x را نشان می دهیم.

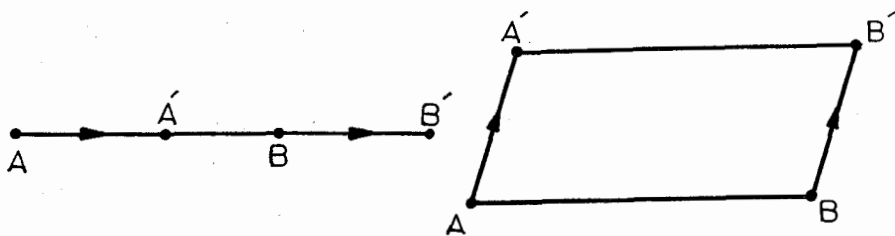
۱- Hénoch یا Énoch که به زبان عبری خنوخ می باشد به روایت تورا هفتمین نسل آدم است و به خاطر تقرب خاص به درگاه خدا بدون آنکه بمیرد به بهشت منتقل شد. بعضی از علمای اسلامی او را همان ادزیسی پیغمبر دانسته اند. مترجم

هندسه اقلیدسی یکی از هندسه‌هایی است که هر کدام با مفاهیم اساسی خود، اصول و قضایا، مشخص می‌شود. در ۱۸۷۲، فلیکس کلین^۱ در طرح مشهورش راجع به دانشگاه ارلانگن^۲ با تقسیم‌بندی هندسه‌ها بر حسب گروه‌های تبدیلات آنها را بازسازی کرد بدون آنکه در مفاهیم اصول و قضایا اصلاحاتی انجام گیرد. به‌ویژه هندسه اقلیدسی بر حسب گروه تشابهات مشخص شده بود، یعنی بر مبنای تبدیلاتی که اندازه زاویه‌ها را محفوظ می‌دارد. هم‌اندازگی^۳ حالت مهمی از تشابه است که علاوه بر اندازه زاویه، فاصله را نیز محفوظ می‌دارد، مانند دوران و حالت ویژه آن نیم‌دور. هم‌اندازگی مبتنی بر مفهوم متعارف برابری است: دو شکل با هم برابرند اگر فقط اگر بتوان با یک هم‌اندازگی از یکی به دیگری رسید.

۱.۴- انتقال^۴

صرف نظر از عمل همانی^۵ که همه نقاط را در وضع اولیه ثابت نگاه می‌دارد، انتقال ساده‌ترین تبدیلی است که فاصله بین دو نقطه و همچنین امتداد خط واصل بین آنها را محفوظ می‌دارد.

در انتقالی که $A'B'$ مبدل پاره خط AB باشد، یا A', B, A, B' بر یک خط راست واقعند (شکل ۱.۴، الف) و یا اینکه $AA'B'B$ متوازی‌الاضلاع است (شکل ۱.۴، ب). در حالت اول (شکل ۱.۴، الف) نیز می‌توان گفت که $AA'B'B$ متوازی‌الاضلاع حالت خاص است. بنابراین، انتقال با بردار $\overrightarrow{AA'}$ ، یا اینکه با هر بردار دیگر همسنگ آن، مثل

(شکل ۱.۴، الف)

(شکل ۱.۴، ب)

$\overrightarrow{BB'}$ ، مشخص شده است. عمل همانی را می‌توانیم حالت خاص انتقال بدانیم که با بردار صفر مشخص می‌شود.

با استفاده از ویژگی‌های انتقال که ریخت شکل و فواصل را ثابت می‌دارد می‌توان

۱- Félix Klein.

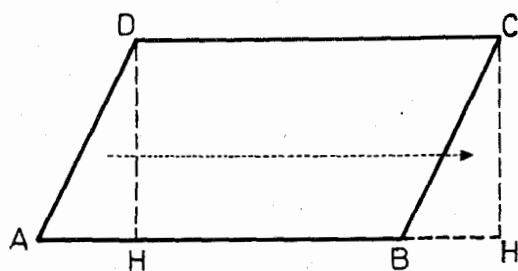
۲- Erlangen.

۳- Isométrie.

۴- Translation.

۵- Identique.

انواع قضیه‌های مربوط به مساحتها را ثابت کرد. چنانکه برای بدست آوردن فرمول مساحت

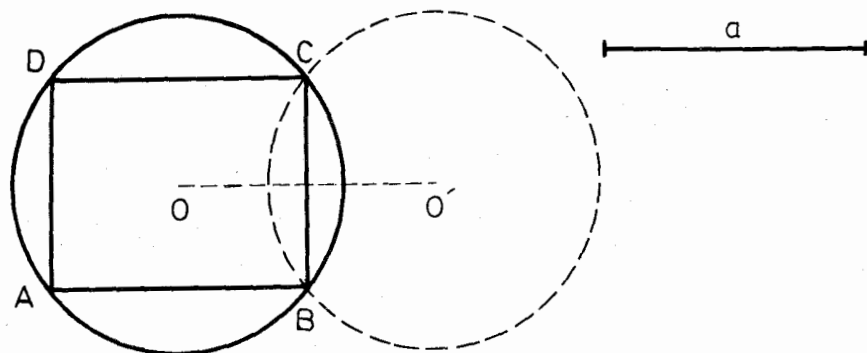

متساوی‌الاضلاع ABCD (شکل ۱۰۴ پ) مثلث AHD را از آن جدا کرده و انتقال می‌دهیم تا بدوضع مثلث BH'C درآید و در نتیجه مساحت متساوی‌الاضلاع ABCD همان مساحت مستطیل HH'CD

(شکل ۱۰۴، پ)

می‌باشد.

در شکل (۱۰۴، ت) نیز مشاهده می‌شود که چگونه از انتقال برای حل مسئله زیر استفاده شده است: در دایره داده شده مستطیلی چنان محاط کنید که ضلع آن با پاره‌خط مفروض a برابر و هم‌امتداد باشد.

(شکل ۱۰۴، ت)

این راه حل به این ترتیب است که دایره داده شده O را به بردار \vec{a} انتقال می‌دهیم تا به دایره O' تبدیل شود. هرگاه B و C نقطه‌های برخورد دو دایره باشد، از این نقطه‌ها موازی با a رسم می‌کنیم تا دایره داده شده را در A و D قطع کنند.

تمرینها

۱- مثلث ABC و پاره‌خط a داده شده است. در مثلث پاره‌خطی چنان محاط کنید که با a برابر و هم‌امتداد باشد.

۲- مثلث متساوی‌الاضلاع ABC را متوالیاً با بردارهای $k \cdot AB$ ، $k \cdot BC$.

$k \cdot CA$ انتقال می‌دهیم کس k عدد صحیح نسبی است. قسمتی از شکل حاصل را رسم کنید.

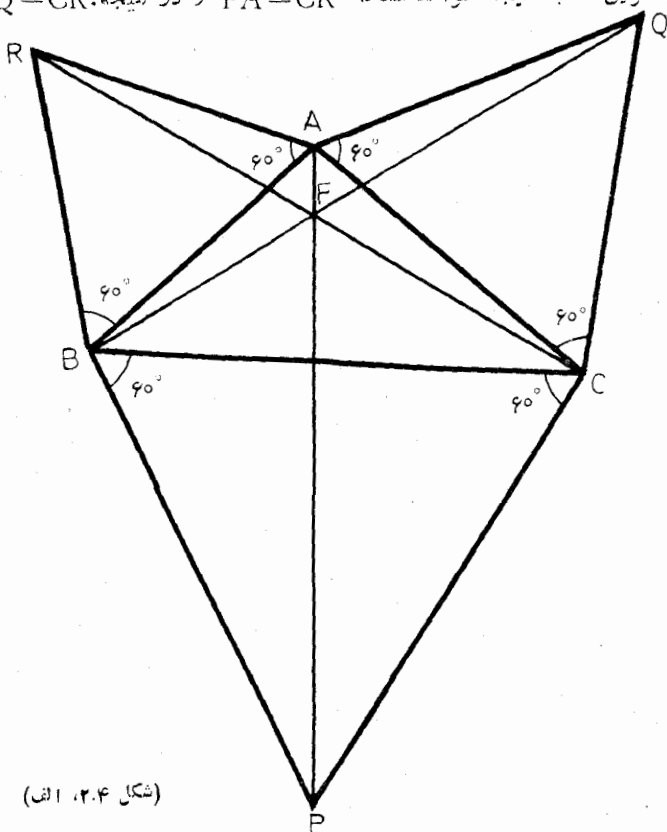
۲.۴- دوران

دوران نوع دیگری از تبدیلاتی است که فواصل را محفوظ می‌دارد. در دوران هر یک از نقطه‌های شکل را حول نقطه ثابت و بدزایه معین می‌گردانیم. بنابراین ابعاد و ریخت شکلها در هر دوران محفوظ می‌ماند؛ اما نقطه‌ها روی دایره‌های هم‌مرکز تغییر جا می‌دهند. تنها نقطه‌ای که در دوران ثابت می‌ماند مرکز دوران است که ممکن است یکی از نقاط شکل دوران یافته باشد یا اینکه به آن تعلق نداشته باشد.

برای بیان مثالی از مورد استعمال دوران در حل مسائل. مثلث ABC را در نظر می‌گیریم و روی هر یک از ضلع‌های آن و در خارج مثلث. مثلثی متساوی‌الاضلاع بنا می‌کنیم که مثلث‌های متساوی‌الاضلاع BPC ، CQA و ARB بدست می‌آید (شکل ۲.۴، الف). با رسم خط‌های BQ و CR ملاحظه می‌کنیم که در دوران به‌زایه 60° و به‌مرکز A مثلث ARC به‌مثلث ABQ تبدیل می‌شود. نتیجه می‌شود که

$$RC = BQ \text{ و } \widehat{RFB} = 60^\circ$$

بدطریق مشابه نتیجه خواهد شد که $PA = CR$ و در نتیجه: $AP = BQ = CR$

(شکل ۲.۴، الف)

همچنین:

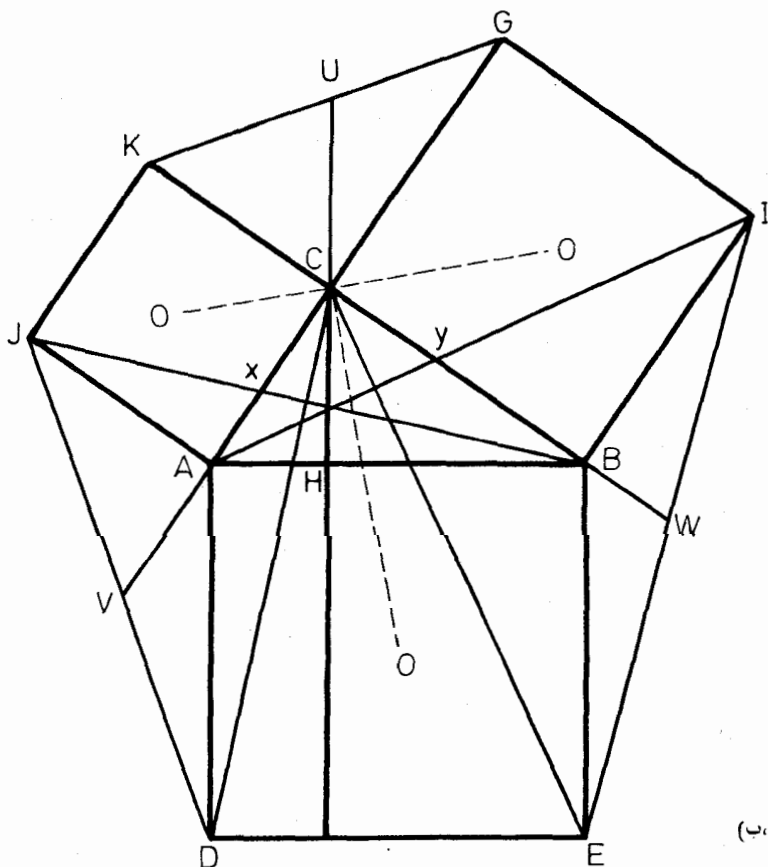
$$\widehat{RFB} = 60^\circ = \widehat{RAB}$$

$$\widehat{CFQ} = 60^\circ = \widehat{CAQ}$$

از این دو چهار گوشه‌های $ARBF$ و $CQAF$ محاطی اند. چون $\widehat{BFC} = 120^\circ$

و $\widehat{CPB} = 60^\circ$ پس چهار گوشه $BPCF$ نیز محاطی است. بنابراین دایره‌های محیطی مثلث‌های BPC و CQA و ARB در نقطه F مشترکند که این نقطه را نقطه فرما نظیر مثلث ABC می‌نامند. از اینکه دایره‌های گفته شده در F مشترکند نتیجه می‌شود که هر یک از شش زاویه بدرأس F برابر 60° است و چون F نقطه برخورد BQ با CR انتخاب شده بود پس AP نیز بر F می‌گذرد. بنابر این سه خط AP ، BQ ، CR متقارند و با هم برابر می‌باشند.

در اثبات قضیه فیثاغورس که توسط اقلیدس بیان شده است، مطابق باشکلی (۲.۴ ب)

(شکل ۲.۴ ب)

روی ضلعهای مثلث قائم الزاویه ABC و در خارج آن مربعهای CBIG ، BADE و ACKJ را می‌سازیم و ارتفاع CH از مثلث، مربع بدضلع AB را بدو مستطیل تقسیم می‌کند. در دوران بد مرکز A و به زاویه 90° مثلث ADC به مثلث ABJ تبدیل می‌شود. پس $BJ = DC$ و $BJ \perp DC$ عمود است. همچنین ثابت می‌شود که AI و CE با هم برابر و برهم عمودند.

بالاخره از تشابه دو مثلث BCX و BKJ و همچنین دو مثلث CAY و GAI رابطه‌های زیر بدست می‌آید:

$$\frac{CX}{b} = \frac{CX}{KJ} = \frac{BC}{BK} = \frac{a}{a+b} \quad \text{و} \quad \frac{CY}{a} = \frac{CY}{GI} = \frac{CA}{GA} = \frac{b}{a+b}$$

از این رابطه‌ها بدست می‌آید که:

$$CX = \frac{ab}{a+b} = CY$$

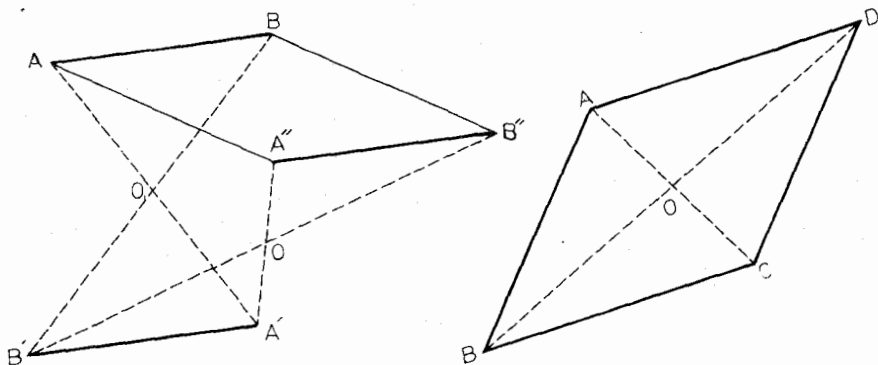
تمرینها

- ۱- روی ضلعهای يك متوازی الاضلاع و در خارج آن چهارمربع می‌سازیم. ثابت کنید که مرکزهای این چهارمربع رأسهای يك مربع می‌باشند.
- ۲- با توجه به شکل (۲.۴ ، ب) ثابت کنید که:
الف) سه خط AI ، BJ و CH متقارند.
ب) پاره خطهای O_1O_2 و CO_3 با هم برابر و برهم عمودند.
پ) نقطه‌های U ، V ، W به ترتیب وسطهای GK ، JD ، EI می‌باشند.
- ۳- مثلث متساوی‌الاضلاعی چنان رسم کنید که نقطه داده شده در داخل آن واقع شده و از رأسهای آن به فاصله‌های ۲، ۳ و ۴ باشد.

۳.۴- نیم دور (= تقارن مرکزی)

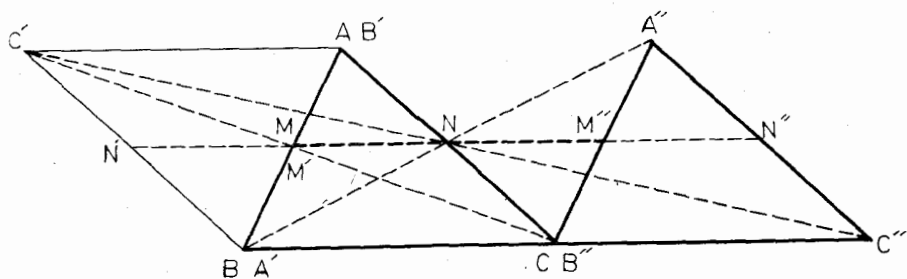
نوعی ازدوران دارای این خاصیت است که همانند انتقال هر خط را به خط موازی با خودش، اما درجهت معکوس، تبدیل می‌کند؛ این نوع دوران را نیم‌دور می‌نامیم. نیم‌دور دوران با زاویه 180° است که نام دیگر آن تقارن مرکزی است و با معلوم بودن مرکزش مشخص می‌شود. حاصل دو نیم‌دور معادل با يك انتقال است، زیرا در نتیجه آن هر خط به خط موازی با خودش و در همان جهت تبدیل می‌گردد (به ویژه اگر مرکزهای دو نیم‌دور برهم منطبق باشند نتیجه ترکیب آنها عملی همانی است، یعنی شکل را بدخودش تبدیل می‌کند). هرگاه A ، B ، C سه نقطه واقع بر يك خط و B وسط AC باشد؛ نیم‌دور به مرکز A جای این نقطه را عوض نمی‌کند و نیم‌دور به مرکز B نقطه A را

بر نقطه C منطبق می‌سازد، پس حاصل این دو نیم‌دور با انتقال AC معادل است. همین انتقال با حاصل دو نیم‌دور متوالی بد مرکزهای B و C نیز معادل است.

(شکل ۳.۴ الف)

(شکل ۳.۴ ب)

(شکل ۳.۴ ج)

در شکل (۳.۴ الف) مشاهده می‌شود که در نتیجه دو نیم‌دور متوالی بد مرکزهای O_1 و O_2 پاره خط AB بد پاره خط $A''B''$ تبدیل شده است که معادل است با انتقال $\vec{AA''}$ یا $\vec{BB''}$.

هرگاه O وسط مشترک دو پاره خط AC و BD باشد (شکل ۳.۴ ب)، در نیم‌دوره مرکز O پاره خط AB بد پاره خط CD تبدیل می‌گردد که با آن مساوی و موازی است، پس $ABCD$ متوازی الاضلاع است.

در شکل (۳.۴ ج) M وسط AB و N وسط AC است. نیم‌دوره مرکز M مثلث ABC را به مثلث $A'B'C'$ تبدیل می‌کند که در آن M' نظیر M بر

واقع است و N' نظیر N در وسط $A'C'$ می باشد. در نیم دور به مرکز N مثلث $A'B'C'$ به مثلث $A''B''C''$ و M' به M'' تبدیل می شود. حاصل این دو نیم دور انتقال به بردار $\overrightarrow{BB''}$ یا $\overrightarrow{MM''}$ است. بنابراین $BC = MM''$ و نتیجه می گیریم که MN با BC موازی و با نصف آن برابر است.

تمرینها

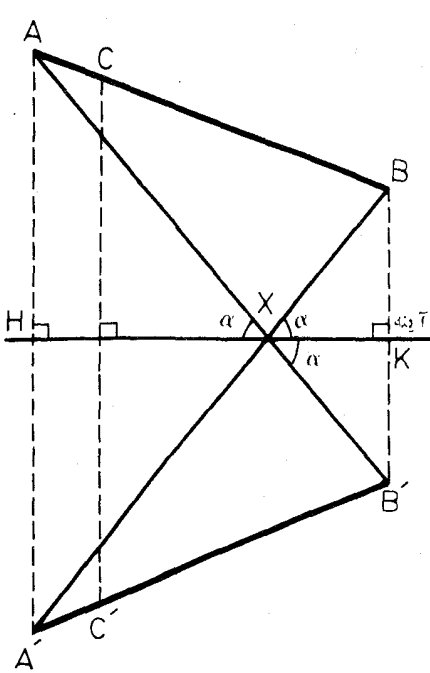
- ۱- دو دایره در A مشترکند. از A خطی چنان رسم کنید که توسط دو دایره به دو بخش برابر تقسیم شود.
- ۲- دایره ای و یک نقطه A در خارج آن واقع است. از A خطی چنان رسم کنید که دایره را در P و Q قطع کند به قسمی که $AP = PQ$.
- ۳- دو ضلع مقابل یک شش ضلعی با هم مساوی و موازیند. ثابت کنید که قطرهای اصلی این شش ضلعی متقارند.

۴.۴- تقارن محوری

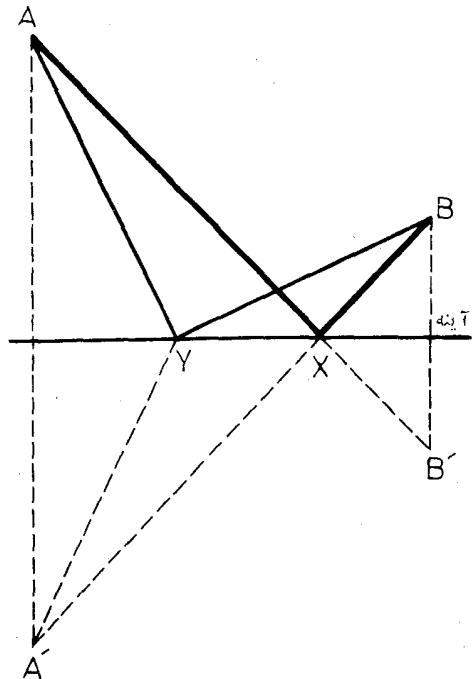
تقارن نسبت به یک محور که آن را تقارن محوری می نامیم، نوع دیگری از تبدیلاتی است که فواصل را محفوظ می دارد. در تقارن محوری هر نقطه واقع بر محور، مانند H یا K (شکل ۴.۴، الف) ثابت می ماند. به عبارت دیگر قرینه خودش می باشد. هر گاه HK را نمای آینده ای تصور کنیم که صفحه آن بر صفحه شکل عمود باشد. تصویر نقطه A نقطه A' است به قسمی که اولاً AA' بر آینه - یعنی بر محور تقارن - عمود می باشد و ثانیاً اگر H پای این عمود روی محور تقارن باشد طولهای HA' و HA با هم برابرند. در شکل (۴.۴، الف) خط AB و تصویر آن $A'B'$ مشاهده می شود. تصویر هر نقطه C از AB بر $A'B'$ واقع است که با C' نموده شده است. و هر نقطه C' تصویر نقطه ای مانند C از AB می باشد. چهار گوشه $ABB'A'$ دوزنقه متساوی الساقین است و دو قطر آن AB' و $A'B$ که تصویرهای یکدیگرند در نقطه X روی محور تقارن برخورد می کنند. زاویه های AXH و $B'XK$ با هم برابرند. مثلث $B'XB$ متساوی الساقین است و زاویه های $B'XK$ و $B'XB$ با هم برابرند. بنابراین:

$$\widehat{AXH} = \widehat{KXB}$$

خط شکسته AXB مسیر نوری را نشان می دهد که پس از خروج از A و بازتاب در سطح آینه از B می گذرد. مطابق شکل (۴.۴، ب) نقطه دیگر Y را بر سطح آینه در نظر می گیریم. ملاحظه می کنیم که:

(شکل ۴.۴ ، الف)

(شکل ۴.۴ ، ب)

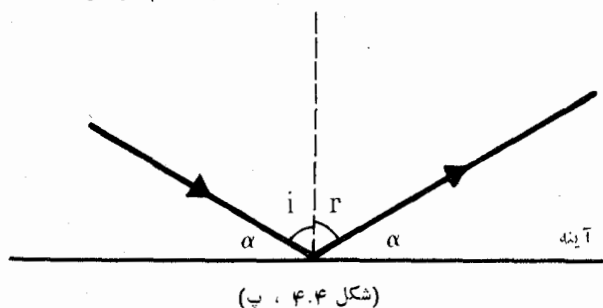
$$AX + XB = A'X + XB = A'B$$

$$AY + YB = A'Y + YB > A'B$$

یعنی طول مسیر AXB کوتاهتر از طول مسیر AYB است، و چون نقطه Y به اختیار برگزیده شده است، پس طول AXB کوتاهترین مسیری است که از A شروع می‌شود و پس از برخورد با سطح آینه به B می‌رسد.

آنچه گفته شد یکی از مسائل مشهور مربوط به ماکزیمم و می‌نیمم است که با استفاده از تقارن محوری، بدون نیاز به محاسبات پیچیده، به سادگی حل می‌شود. این مسئله مشهور هندسی از نظر فیزیکی چنین بیان می‌شود: مسیر نوری که پس از خروج از A و بازتاب در سطح آینه به B می‌رسد چنان است که برای پیمودن آن کمترین زمان صرف می‌شود. به عبارت دیگر، مسیری که نور در یک محیط همگن می‌پیماید با زمانی که صرف پیمودن آن می‌شود متناسب است. همچنین نتیجه می‌گیریم شعاع نوری که از A خارج و پس از بازتاب در سطح آینه به B می‌رسد، به هنگام رسیدن به سطح آینه زاویه‌ای با آن می‌سازد که برابر است با زاویه‌ای که پس از خروج با سطح آینه می‌سازد. هرگاه در نقطه برخورد نور با سطح آینه عمودی بر این سطح اخراج کنیم، مطابق با شکل (۴.۴، ب) از برابری دو زاویه α نتیجه می‌شود که زاویه‌های i و r نیز با هم برابرند. زاویه i را زاویه

تابش و زاویه Γ را زاویه بازتاب می نامند. پس شعاع نور پس از برخورد با سطح آینه تخت چنان منعکس می شود که زاویه های تابش و بازتاب باهم برابرند.

تمرینها

۱- فرض می کنیم ضلعهای مثلث ABC همانند آینه نور را منعکس می کنند. نقطه P را بر ضلع AB چنان انتخاب کنید که شعاع نور خارج شده از P پس از بازتاب روی ضلعهای BC و CA به نقطه P برگردد و پس از بازتاب روی ضلع AB همان مسیر قبلی را پیماید.

داهنمایی: بند ۱.۶ را ملاحظه کنید.

۲- در مثلثی قاعده و مساحت اندازه های ثابت دارند. ثابت کنید که محیط این مثلث وقتی می نیمم است که آن مثلث متساوی الساقین باشد.

۳- تمرین ۱ از بند ۳.۴ را با استفاده از تقارن محوری حل کنید.

۵.۴- مسئله فآگنانو

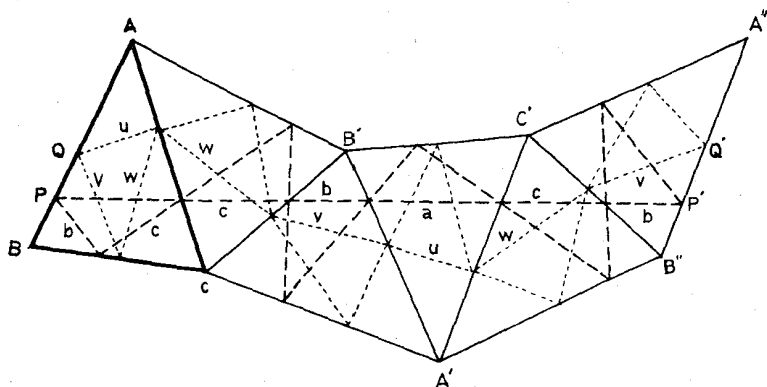
با استفاده از تقارن محوری بسیاری از مسائل مهم را می توان از راهی ساده تر و کوتاه تر حل کرد. برای نمونه مسئله فآگنانو به شرح زیر در ذکر می کنیم: در مثلث مفروض با زاویه های حاده مثلثی با محیط می نیمم محاط کنید^۲.

برای حل مسئله، مطابق با شکل (۵.۴، الف)، در مثلث مفروض و باز زاویه های حاده ABC دو مثلث محاطی در نظر می گیریم: یکی مثلث ارتفاعی آن (که در شکل به صورت خط چین رسم شده) و دیگری مثلثی دلخواه (که در شکل به صورت نقطه چین رسم شده است). مثلث ACB' قرینه مثلث ABC را نسبت به ضلع AC رسم می کنیم، آنگاه

۱- Fagnano.

۲- فآگنانو این مسئله را در ۱۷۷۵ مطرح ساخت و خودش از راه محاسبه آن را حل کرد. راه حلی که در اینجا عرضه می شود توسط H. A. Schwarz انجام گردیده که روش آن توسط Frank Morley و F. V. Morley برای $2n+1$ ضلعی تعمیم یافته است.

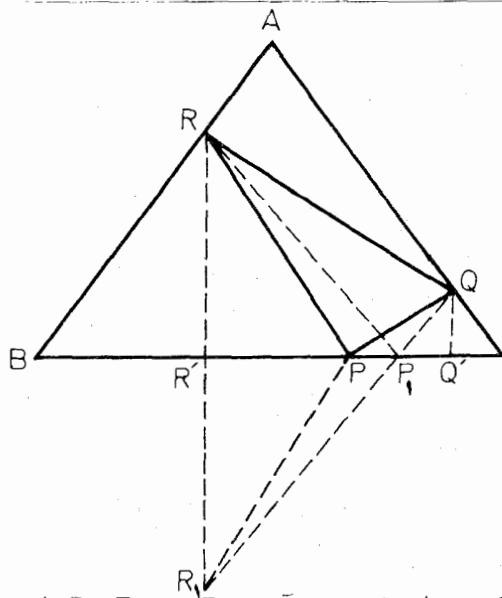
مثلث $A'B'C'$ قرینۀ مثلث ACB' را نسبت به ضلع CB' ، سپس مثلث $A'B'C'$ قرینۀ مثلث $A'B'C$ را نسبت به $A'B'$ ، پس از آن مثلث $A'C'B''$ قرینۀ مثلث $A'B'C'$ را نسبت به ضلع $A'C'$ و بالاخره مثلث $C'A''B''$ قرینۀ مثلث $A'C'B''$ را نسبت به ضلع $C'B''$ رسم می‌کنیم.

(شکل ۵.۴ الف)

اکنون شکل بدست آمده را بررسی می‌کنیم. صفحه را جهت دار می‌گیریم و ملاحظه می‌کنیم که اندازه‌های زاویه‌های خط شکسته $BAB'A'B''A''$ در رأس A برابر $2A$ ، در رأس B' برابر $2B$ ، در رأس A' برابر $2A$ ، در رأس B'' برابر $2B$ است که مجموع آنها صفر می‌شود. نتیجده می‌شود که $B''A''$ با BA موازی است و در نتیجه چهارضلعی $PP'Q'Q$ متوازی‌الاضلاع است. می‌دانیم که ارتفاعهای مثلث ABC نیمسازهای زاویه‌های مثلث ارتفاعی نظیر آن می‌باشند، نتیجده می‌گیریم که در تبدیلهای تقارنی بالا ضلعهای مثلث ارتفاعی مثلث ABC متوالیاً برخط PP' قرار دارند. در صورتی‌که در همین تبدیلهای تقارنی ضلعهای مثلث محاطی دیگر متوالیاً برخط شکسته QQ' واقع شده‌اند. اما PP' با QQ' برابر است و خط راست QQ' از خط شکسته QQ' کوچکتر است. از طرفی طول PP' برابر است با دو برابر محیط مثلث ارتفاعی و طول خط شکسته QQ' دو برابر محیط مثلث محاطی است. بنابراین محیط مثلث ارتفاعی از محیط مثلث محاطی کوچکتر است. پس از بین مثلثهای محاط در مثلث ABC مثلث ارتفاعی کمترین محیط را دارد.

[یادداشت از ح. غبور: دو نمونه راه حل دیگر برای مسئله فاگنانو:

راه حل اول - برای آنکه محیط

مثلث PQR محاط در مثلث ABC می‌نیمم باشد، باید هر ضلع از مثلث ABC نیمساز زاویه خارجی مثلث PQR باشد. با قبول اینکه مثلث PQR جواب مسئله است، فرض می‌کنیم ضلع BC نیمساز خارجی زاویه QPR نباشد؛ P_1 را روی ضلع BC طوری اختیار می‌کنیم که BC نیمساز خارجی زاویه RP_1Q باشد. برای این منظور R_1 قرینه R

نسبت به BC را به Q وصل می‌کنیم تا P_1 بدست آید. P_1 بین B و C است زیرا با فرض حاده بودن زاویه‌های مثلث، R' و Q' تصویرهای R و Q روی ضلع BC بین P_1 و R' است. از نامساوی $P_1Q + P_1R < PQ + RP$ نتیجه می‌شود که محیط مثلث P_1RQ از محیط مثلث PRQ کوچکتر است و این خلاف فرض است. پس باید هر ضلع از مثلث ABC نیمساز خارجی زاویه نظیر از مثلث PQR باشد. نیمساز داخلی زاویه P از مثلث PQR از طرفی بر BC عمود است و از طرف دیگر باید با نیمسازهای خارجی دوزاویه R و Q متقارب باشد، یعنی از A بگذرد، پس نیمساز داخلی زاویه P ارتفاع رأس A از مثلث ABC است. چون این استدلال را درباره دورأس دیگر R و Q تکرار کنیم، معلوم می‌شود که مثلث PQR که محیط آن می‌نیمم است مثلث ارتفاعی مثلث ABC و منحصر به فرد است.

راه حل دوم - مثلث ارتفاعی مثلث ABC را در نظر می‌گیریم و

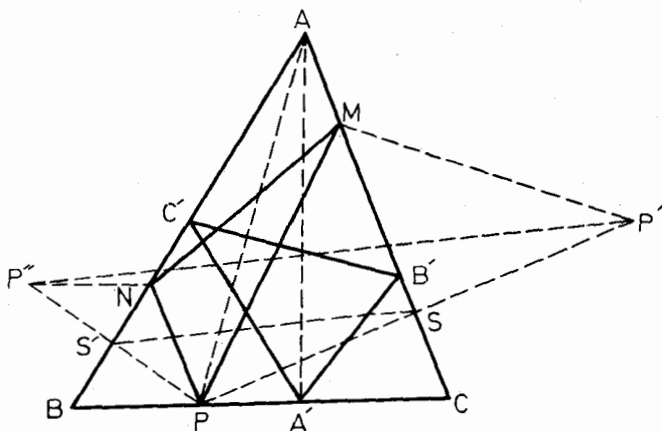
ثابت می‌کنیم محیط هر مثلث PMN محاط در مثلث ABC (با زاویه‌های حاده) از محیط مثلث $A'B'C'$ بزرگتر است. برای این کار P' و P'' قرینه‌های رأس P را نسبت به AC و AB تعیین کرده به هم وصل می‌کنیم و S و S' تصویرهای P بر AC و AB را نیز به هم وصل می‌کنیم. با توجه به شکل ملاحظه می‌شود که:

$$PM + MN + NP = P'M + MN + NP'' \geq P'P'' \quad (1)$$

در مثلث ASS' بنا به قضیه سینوسها داریم $SS' = AP \sin A$ و چون

$$P'P'' = 2AP \sin A \quad (2)$$

$$\text{پس } SS' = \frac{1}{2} P'P''$$

از (۱) و (۲) نتیجه می‌شود.

$$PN + NM + MP \geq 2AP \sin A \quad (3)$$

آنچه را درباره مثلث PNM عمل شد درباره مثلث ارتفاعی $A'B'C'$ انجام می‌دهیم، با توجه به اینکه قرینه‌های A' نسبت به AC و AB در راستای $B'C'$ واقع می‌شود نتیجه می‌گیریم

$$A'B' + B'C' + C'A' = 2AA' \sin A \quad (4)$$

با توجه به اینکه $AA' < AP$ از (۳) و (۴) نتیجه می‌شود

$$A'B' + B'C' + C'A' < PN + NM + MP$$

یعنی محیط مثلث $A'B'C'$ می‌نیم است.

۶.۴ - مسئله سه پیمانانه

یکی از موارد استعمال شگفت‌انگیز تقارن محوری، استفاده از آن در حل معماهایی است که موضوع آنها تقسیم مایع یک ظرف به قسمت‌های معین با استفاده فقط از دو پیمانانه معلوم است. اما چون در این کاربرد تقارن از مختصات مثلثی استفاده می‌شود، از اینرو لازم است که قبلاً این نوع مختصات معرفی شود.

نوعی کاغذ معروف به شطرنجی را خوب می‌شناسیم که همه‌جا در دسترس است. روی این نوع کاغذ دودسته خط‌های متوازی عمود بر هم رسم شده و با ایجاد مربع‌های متساوی مجاور هم صفحه را خانه‌بندی کرده‌اند. از این نوع کاغذهای شطرنجی در مختصات دکارتی استفاده می‌کنند. می‌توانیم روی یک صفحه مثلثی متساوی الاضلاع، به اندازه کافی بزرگ، رسم کرده و در داخل آن سه دسته خط‌های متوازی و متساوی‌الفاصله به موازات ضلع‌های آن رسم کنیم. به این طریق صفحه مثلث را با ایجاد مثلث‌های متساوی الاضلاع مساوی و مجاور

با هم خانه بندی می کنیم . از این صفحه کاغذ که به این نوع ، خانه بندی شده است برای مختصات مثلثی (= مختصات سه خطی) ، به شرح زیر ، استفاده می کنیم :

اگر P نقطه ای از صفحه مثلث متساوی الاضلاع ABC به ضلع a و به ارتفاع h باشد ، فاصله های نقطه P را از ضلع های BC ، CA ، AB مختصات مثلثی P می نامیم و آنها را به ترتیب با x ، y ، z می نماییم و می نویسیم :

$$P(x, y, z)$$

با توجه به اینکه داریم :

$$\begin{aligned} \frac{1}{y}ax + \frac{1}{y}ay + \frac{1}{y}az &= S(PBC) + S(PCA) + S(PAB) \\ &= S(ABC) = \frac{1}{y}ah \end{aligned}$$

از اینرو بدست می آید که :

$$x + y + z = h$$

هر گاه مجموع سه مقدار متغیر مقدار ثابت باشد ، استفاده از مختصات مثلثی کاملاً مناسب دارد . هر گاه یکی از آنها ثابت و مجموع دو متغیر دیگر نیز مقدار ثابت باشد ، نقطه (x, y, z) روی خطی موازی با یک ضلع مثلث تغییر مکان می دهد ، به ویژه در مختصات مثلثی ، ضلعهای مثلث مبدأ به معادله های زیر می باشند :

$$x = 0, \quad y = 0, \quad z = 0$$

و رأسهای مثلث به مختصات زیر می باشند :

$$A(h, 0, 0), \quad B(0, h, 0), \quad C(0, 0, h)$$

وقتی خواسته باشیم مقدار h لیتر از یک مایع را بین سه ظرف بخش کنیم به گونه ای که اولی شامل x لیتر ، دومی شامل y لیتر و سومی شامل z لیتر از آن باشد ، در موقعیتی هستیم که می توانیم آنچه را در بالا گفته شد در نظر داشته باشیم . چنانچه مایع درون ظرف اول را دست نزنیم اما مایع یکی از دو ظرف دیگر را در دیگری بریزیم ، در این صورت نقطه (x, y, z) دارای مکان به معادله : ثابت $x = 0$ می باشد . همچنین است هر گاه مایع ظرف اول را ثابت بداریم و از مایع ظرف دوم متوالیاً برداشته در ظرف سوم بریزیم . هر گاه هر یک از ظرفها ظرفیت h لیتر را داشته باشد هر یک از مختصات بین صفر و h می تواند تغییر کند . به این ترتیب مسئله عمومی $[h : h : h]$ را خواهیم داشت که حوزه تعریف جوابهای آن سطح مثلث ABC و با شرایط زیر می باشد :

$$0 \leq x \leq h, \quad 0 \leq y \leq h, \quad 0 \leq z \leq h$$

یکی از مسئله‌های کاملاً جالب عبارت است از: $[h : a, b, c]$ با شرط: $h > a > b > c$. در این حالت سه پیمانه a و b و c لیتری داده شده‌اند و h لیتر آزمایعی مفروض است و مقصود بدست آوردن مقدار معین d لیتر از آن مایع با استفاده فقط از سه پیمانه مزبور است؛ هر چند مرتبه می‌توانیم مقداری از مایع داده شده یا کل آن را در آن سه ظرف جابجا کنیم. در این صورت متغیرها دارای حدهای زیر می‌باشند:

$$0 \leq z \leq c \quad \text{و} \quad 0 \leq y \leq b \quad \text{و} \quad 0 \leq x \leq a$$

وحوزه تعریف جوابها مساحت شش ضلعی، منظم یا نامنظمی، است که به شش خط زیر محدود است:

$$x=0, x=a \quad \text{و} \quad y=0, y=b \quad \text{و} \quad z=0, z=c$$

در حالت‌های ویژه ممکن است که این شش ضلعی به یکی از صورتهای زیر درآید: پنج ضلعی یا دوزنقه یا متوازی‌الاضلاع و یا همانگونه که گفته شد تمام مساحت مثلث متساوی‌الاضلاع را در برگیرد.

برای مثال این مسئله را در نظر می‌گیریم که ۸ لیتر مایع در اختیار داریم و با استفاده از سه پیمانه ۷ لیتری، ۶ لیتری و ۳ لیتری می‌خواهیم ۴ لیتر از آن مایع را بدست آوریم. این مسئله به صورت $[۸:۷, ۶, ۳]$ نموده می‌شود و حدهای متغیرها چنین است:

$$0 \leq z \leq 3 \quad \text{و} \quad 0 \leq y \leq 6 \quad \text{و} \quad 0 \leq x \leq 7$$

حوزه تعریف جوابها شش ضلعی است محدود به خطهای زیر:

$$x=7 \quad \text{و} \quad z=0 \quad \text{و} \quad y=6 \quad \text{و} \quad x=0 \quad \text{و} \quad z=3 \quad \text{و} \quad y=0$$

و رأسهای این شش ضلعی نقطه‌های با مختصات زیر می‌باشند:

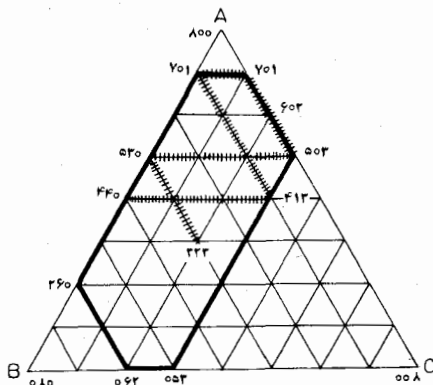
$$(7, 0, 0) \quad \text{و} \quad (5, 0, 3) \quad \text{و} \quad (0, 5, 2) \quad \text{و} \quad (2, 6, 0) \quad \text{و} \quad (7, 0, 0)$$

که برای اختصار آنها را به صورتهای زیر می‌نویسیم:

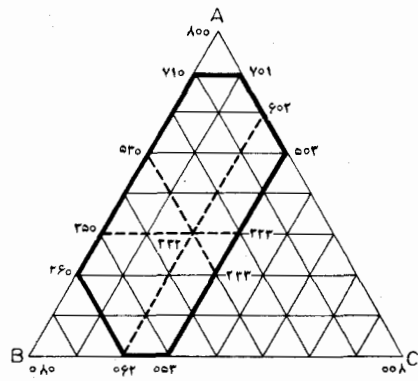
$$710, 260, 062, 053, 503, 701$$

در شکلهای زیر دو حالت از این مسئله نموده شده است. در شکل (۶.۴، الف) که

نقطه ۳۳۲ نموده شده مبین آن است که در ظرف اول ۳ لیتر، در ظرف دوم ۳ لیتر و در ظرف سوم ۲ لیتر مایع وجود دارد. شش پاره خط واصل به این نقطه که نقطه چین رسم شده‌اند شش حالت ممکن جابجا کردن مایع را درون ظرفها برای رسیدن به آن وضع نشان می‌دهد. عبور از نقطه ۳۳۲ به نقطه ۵۳۰ به این معنی است که ظرف سوم را خالی کرده (۰ به جای ۲) و محتوی آن را در ظرف اول می‌ریزیم (۵ به جای ۳)؛ در حالی که مسیر از ۳۳۲ به ۲۳۳ نشان می‌دهد که ظرف سوم را از محتوی ظرف اول پر کرده ایم. همچنین مسیر از ۲۳۳ به ۰۶۲ به این معنی است که محتوی ظرف سوم را در ظرف دوم سپس محتوی ظرف اول را در ظرف سوم می‌ریزیم. در شکل (۶.۴، ب) خط شکسته‌ای

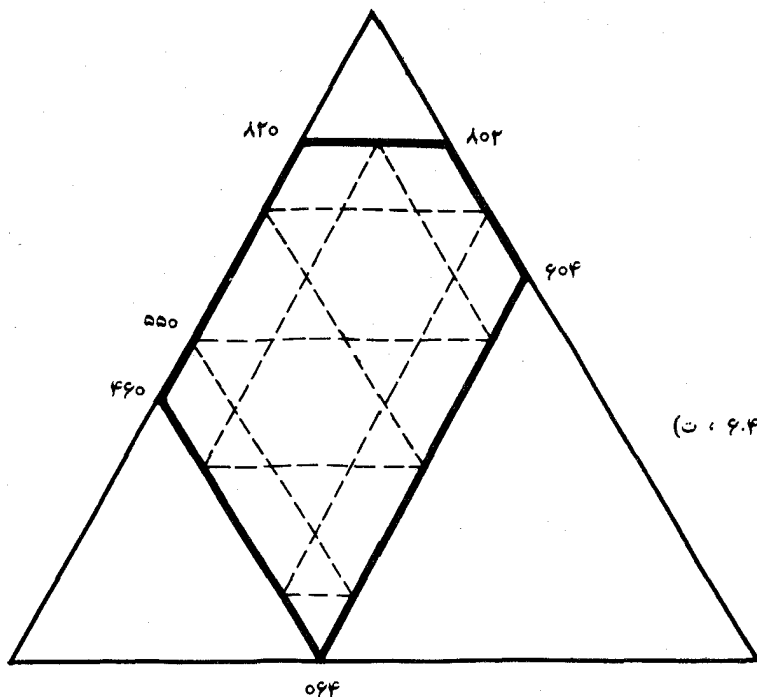
(شکل ۶.۴ ، ب)

(شکل ۶.۴ ، الف)

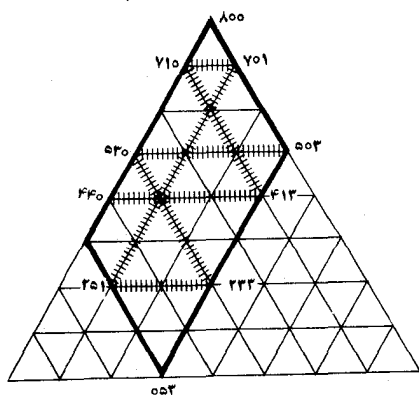
که با خطهای پرداز نموده شده و ۳۳۲ را به ۴۴۰ وصل کرده یکی از راههای متعدد و ممکن بین این دو نقطه را نشان می دهد، به عبارت دیگر راههای مختلف تقسیم ۸ لیتر را به دو بخش برابر می نماید. این مسیر خط شکسته در هر حال با یکی از ضلعهای مثلث مبدأ موازی است و فقط وقتی تغییر جهت می دهد که با محیط شش ضلعی حوزه تعریف جوابها برخورد کند. هر گاه طبق قاعده مزبور مسیرهای دیگر را در نظر بگیریم به نقطه های با مختصات صحیح واقع بر مرز شش ضلعی می رسیم. از این دو مسئله [۸:۷.۶، ۳] از راه جایگزین کردن مایع درون ظرفها می توانیم هر مقدار صحیح به حسب لیتر کمتر از ۸ لیتر را از مایع داده شده بدست آوریم.

شکل (۶.۴ ، ب) نظیر مسئله [۱۵:۸، ۷، ۶] رسم شده است. در این مسئله با استفاده از سه پیمانه ۸ لیتری، ۷ لیتری و ۶ لیتری می خواهیم بخشی معین از مقدار ۱۵ لیتر مایع مفروض را بدست آوریم. در این مسئله بدست آوردن ۱ لیتر، ۲ لیتر، ۳ لیتر، ۴ لیتر به آسانی انجام می گیرد. اما، مگر در حالتی که در ابتدا یکی از ظرفها شامل ۵ لیتر باشد، بدست آوردن ۵ لیتر غیر ممکن است. زیرا سه نقطه ۵۵۵، ۵۵۵، ۵۵۵ مسیر بسته ای به شکل مثلث متساوی الاضلاع تشکیل می دهند و طبق قاعده مربوط از هیچ مسیری دیگری نمی توان به این مسیر راه یافت. این چنین وضعیتی در حالت کلی برای مسئله [h : a, b, c] وقتی پیش می آید که داشته باشیم:

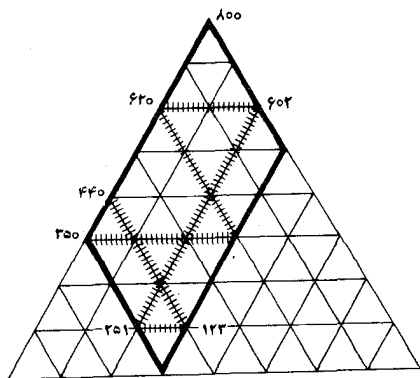

(شکل ۶.۴ ، ت)

آن مایع را به تساوی بین خود بخش کنند؟ اولین مرحله عمل پر کردن پیمانه‌های ۵ لیتری و ۳ لیتری است (شکلهای ۶.۴، ت و ۶.۴، ج). به این ترتیب نقطه ۳۵۰ یا ۵۰۳ بدست می‌آید. از این نقطه مسیری را تعقیب می‌کنیم که با ضلع مثلث مبدأ موازی است و هر گاه

(شکل ۶.۴ ، ج)

(شکل ۶.۴ ، د)

که به ضلع متوازی الاضلاع حوزه جوابها برخورد می کند ، به همان ترتیب که نور در برخورد با آینه منعکس می شود ، تغییر جهت می دهد. هر ضلع این مسیر به شکل خط شکسته نشان می دهد که جایجائی مایع درون پیمانه ها چگونه انجام می شود. به این ترتیب یک راه حل مسئله شامل هفت مرحله زیر بدست می آید:

$$۸۰۰،۳۵۰،۳۲۳،۶۲۰،۶۰۲،۱۵۲،۱۴۳،۴۴۰$$

یک راه حل دیگر شامل هشت مرحله به صورت زیر بدست می آید:

$$۸۰۰،۵۰۳،۵۳۰،۲۳۳،۲۵۱،۷۰۱،۷۱۰،۴۱۳،۴۴۰$$

باید توجه داشت که یک چنین مسئله (به فرض $a = b + c$) وقتی قابل حل است که دو عدد طبیعی b و c نسبت به هم اول باشند ، یعنی مقسوم علیه مشترک غیر از یک نداشته باشند.

تمرینها

- ۱- ظرفی شامل ۱۲ لیتر مایع در اختیار است. با دو پیمانه ۹ لیتری و ۵ لیتری چگونه می توان آن مایع را به دو بخش مساوی تقسیم کرد؟
- ۲- سه نفر دزد ظرفی محتوی ۲۴ لیتر روغن را می ربایند. اولی پیمانه ای ۱۳ لیتری، دومی پیمانه ای ۱۱ لیتری و سومی پیمانه ای ۵ لیتری در اختیار دارد. آنان با استفاده از این پیمانه ها چگونه می توانند روغن دزدیده شده را به تساوی بین خود تقسیم کنند؟
- ۳- نسبت به مثلث ABC دو نقطه P و P' به ترتیب دارای مختصات مثلثی (x, y, z) و (x', y', z') می باشند. هر گاه داشته باشیم:

$$xx' = yy' = zz'$$

می گوئیم که دو نقطه P و P' مزدوج هم ذابیه ای یکدیگرند. ثابت کنید که دو این حالت داریم:

$$\widehat{P'AC} = \widehat{BAP} \quad \text{و} \quad \widehat{P'BA} = \widehat{CBP} \quad \text{و} \quad \widehat{P'CB} = \widehat{ACP}$$

۷.۴- تجانس

تبدیلیهایی که گفته شد همه دارای این ویژگی بودند که شکل مفروض را به شکل مساوی با آن تبدیل می کردند. و همه آنها که ویژگی حفظ فواصل را داشته باشند «هم اندازگی (= ایزومتري)» نامیده می شوند.

اکنون به منظور بهره وری تبدیلی را در نظر می گیریم که به هر شکل، شکلی متشابه با آن را نظیر می سازد. در چنین تبدیل موسوم به تشابه اندازه های زاویه ها ثابت می ماند، اما فاصله ها عموماً تغییر می کنند و به نسبت معینی بزرگ یا کوچک می شوند که این نسبت را

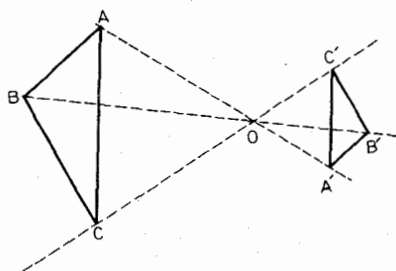
نسبت تشابه می‌نامیم. در تشابه، هر پاره خط AB به پاره خط $A'B'$ تبدیل می‌گردد که طول آن برابر است با:

$$A'B' = k \cdot AB$$

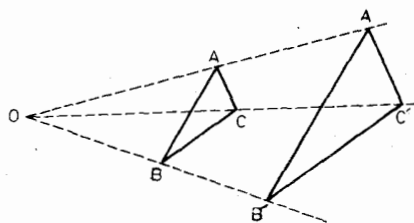
نسبت k می‌تواند بزرگتر از یک، مساوی با یک، یا کوچکتر از یک باشد. در حالت $k = 1$ ، تشابه همان هم‌اندازگی است. ای تصریح بیشتر نکته‌های بالامی توان گفت که تشابه تبدیلی است که نسبت بین فاصله‌ها را ثابت نگاه می‌دارد؛ زیرا این تعریف ایجاب می‌کند که زاویه‌ها، همچنین استقامت نقاط واقع بر خطوط محفوظ بمانند.

تجانس ساده‌ترین نوع تشابه است که هر خط را به خط موازی با خودش تبدیل می‌کند. تجانس در حالت خاص ممکن است که به صورت یک انتقال ساده باشد. در غیر این صورت آن را تجانس مرکزی می‌نامند؛ زیرا هر خط واصل بین دو نقطه متناظر بر نقطه ثابت به نام مرکز تجانس می‌گذرد. برای اثبات این موضوع، هر گاه در یک تجانس به نسبت $\pm k$ (به فرض $k > 0$)، پاره خط $A'B'$ مبدل پاره خط AB باشد، مطابق باشکلهای (۷.۴، الف) و (۷.۴، ب)، این دو پاره خط با هم موازیند و داریم:

$$\vec{A'B'} = \pm k \cdot \vec{AB}$$

(شکل ۷.۴، الف)

(شکل ۷.۴، ب)

هر نقطه C از شکل مفروض که با A و B مثلثی بسازد، دارای مبدل C' است به گونه‌ای که $A'C'$ با AC و $B'C'$ با BC موازی است. در حالتی که تجانس به صورت انتقال نباشد (یعنی داشته باشیم $k \neq 1$) دو خط AA' و BB' در یک نقطه O برخورد می‌کنند به گونه‌ای که:

$$\vec{OA}' = \pm k \cdot \vec{OA} \quad \text{و} \quad \vec{OB}' = \pm k \cdot \vec{OB}$$

بنا به قضیه تالس که خطهای متوازی روی هر دو خط متقاطع پاره خطهای نظیر به نظیر متناسب بوجود می آورند، نتیجه می شود که:

$$\vec{OC}' = \pm k \cdot \vec{OC}$$

و بنابراین C' بر امتداد OC واقع است.

در شکل (۷.۴، الف) هر گاه نقطه O به سمت چپ حرکت کند و به فاصله بینهایت واقع شود، در حد، خطهای AA' و BB' و CC' با هم موازی می شوند که در این صورت k به سمت ۱ میل می کند و خواهیم داشت: $\vec{A'B}' = \vec{AB}$ پس در این حالت، تجانس به صورت انتقال درآمده است.

در شکل (۷.۴، ب) هر گاه O وسط AA' واقع شود خواهیم داشت: $\vec{A'B}' = -\vec{AB}$ که در این صورت تجانس به صورت تبدیل نیم دور، به عبارت دیگر به صورت تقارن مرکزی، درمی آید.

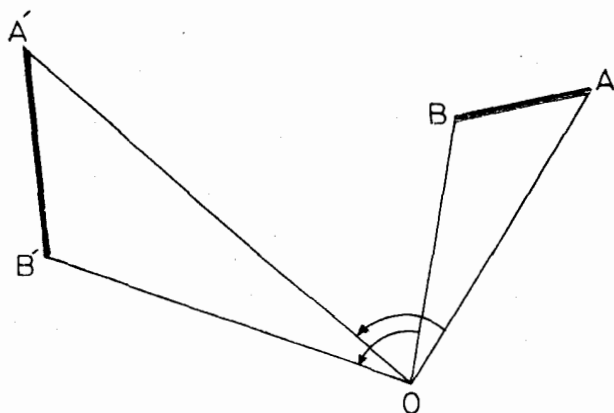
تمرینها

- ۱- مکان هندسی وسط پاره خط متغیری را تعیین کنید که يك سر آن ثابت است و سردیگر آن روی دایره ثابت حرکت می کند.
- ۲- مثلث ABC با زاویدهای حاده داده شده است. مربعی چنان رسم کنید که يك ضلعش روی BC و دو رأس دیگرش بر AB و AC واقع باشند.

۸.۴- تبدیل تشابهی

هر گاه شکلی نخست به وسیله تجانس و آنگاه به وسیله انتقال تبدیل شود، خطهای نظیر موازی با هم باقی می مانند و در نتیجه شکل حاصل مجانسی از شکل اول است. همچنین و بنا به همان دلیل، ترکیب دو تجانس بازیک تجانس است. اما اگر شکلی نخست بوسیله تجانس و آنگاه به وسیله دوران تبدیل شود، خطهای نظیر معمولاً موازی با هم نخواهند بود. بنابراین ترکیب يك تجانس با يك دوران (که این دوران تمام دور و یا نیم دور نباشد) يك تجانس نخواهد بود، بلکه يك تشابه مستقیم می باشد که علاوه بر اندازه های زاویه ها جهت های آنها را نیز ثابت نگاه می دارد.

در حالت کلی، ترکیب يك تجانس و يك دوران که مرکزهای مشترك داشته باشند تبدیل تشابهی نامیده می شود. این تبدیل راه حل بسیاری از مسئله ها را آسان خواهد کرد. مطابق شکل (۸.۴، الف)، در يك چنین تبدیل تشابهی پاره خط AB به پاره-

(شکل ۸.۴ ، الف)

خط $A'B'$ بدل شده است. دو مثلث OAB و $O'A'B'$ مستقیماً متشابهند و داریم:

$$\widehat{AOA'} = \widehat{BOB'}$$

و به علاوه همانگونه که در مورد تجانس در حالت کلی وجود دارد، داریم:

$$k = \frac{OA'}{OA} = \frac{A'B'}{AB}$$

هر تبدیل تشابهی با مرکز O ، نسبتش k و زاویه دورانش θ کاملاً مشخص می شود و آن را چنین نشان می دهیم:

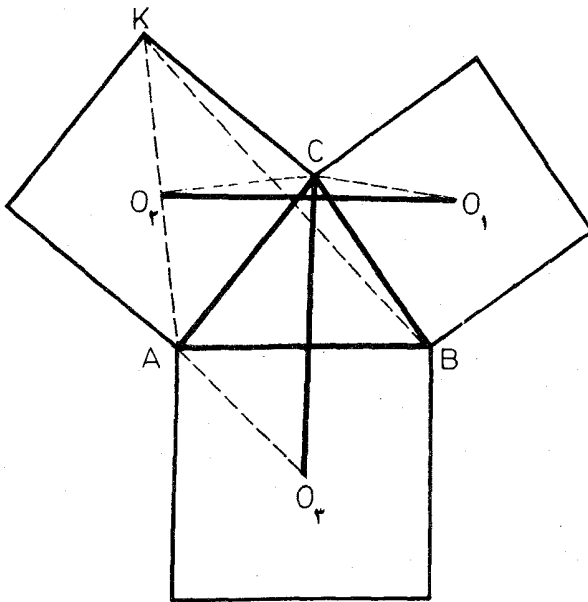
$$O(k, \theta)$$

همانگونه که می دانیم زاویه دوران جهت دار است که اگر جهت آن در خلاف جهت حرکت عقربه های ساعت باشد اندازه آن مثبت است و در جهت خلاف آن اندازه اش منفی می باشد. شکل (۷.۴، الف) تبدیل تشابهی $O(k, 0^\circ)$ و شکل (۷.۴، ب) تبدیل تشابهی $O(k, 180^\circ)$ می باشد. یک دوران به زاویه θ تبدیل تشابهی $O(1, \theta)$ می باشد.

برای آنکه چگونگی کاربرد تبدیل تشابهی را نشان بدهیم، قضیه های زیر و اثبات آنها را ارائه می دهیم:

قضیه ۸.۴-۱- هرگاه، دوی ضلعهای BC ، CA و AB از مثلث ABC و در خارج آن، مربعهای به مرکزهای O_1 ، O_2 و O_3 را بسازیم، خطهای CO_3 و O_1O_2 باهم برابر و برهم عمودند.

با توجه به شکل (۸.۴، ب) ملاحظه می کنیم که در تبدیل تشابهی $A(\sqrt{2}, 45^\circ)$ مثلث KAB مبدل مثلث CAO_3 است، همچنین در تبدیل تشابهی $C(\sqrt{2}, -45^\circ)$

(شکل ۸.۴ ، ب)

مثلث BCK مبدل مثلث O_1CO_2 است. در دو تبدیل مزبور دوپاره خط O_1CO_2 و CO_2 با نسبت $\sqrt{2}$ به یک پاره خط BK بدل شده اند. بنابراین دوپاره خط مزبور با هم برابرند. به علاوه، در تبدیل دوپاره خط مزبور به BK، یکی از آنها به زاویه 45° و دیگری به زاویه 45° دوران کرده اند، پس زاویه بین آن دوپاره خط برابر با مجموع قدرمطلقهای زاویه های دوران یعنی برابر با 90° است، یعنی آن دوپاره خط بر هم عمودند. (به طریق مشابه ثابت می شود که O_2O_1 و AO_1 و همچنین O_2O_1 و BO_2 نیز با هم برابر و بر هم عمودند و نتیجه خواهد شد خطهای O_1A ، O_2B و O_3C که ارتفاعهای مثلث $O_1O_2O_3$ می باشند متقارنند).

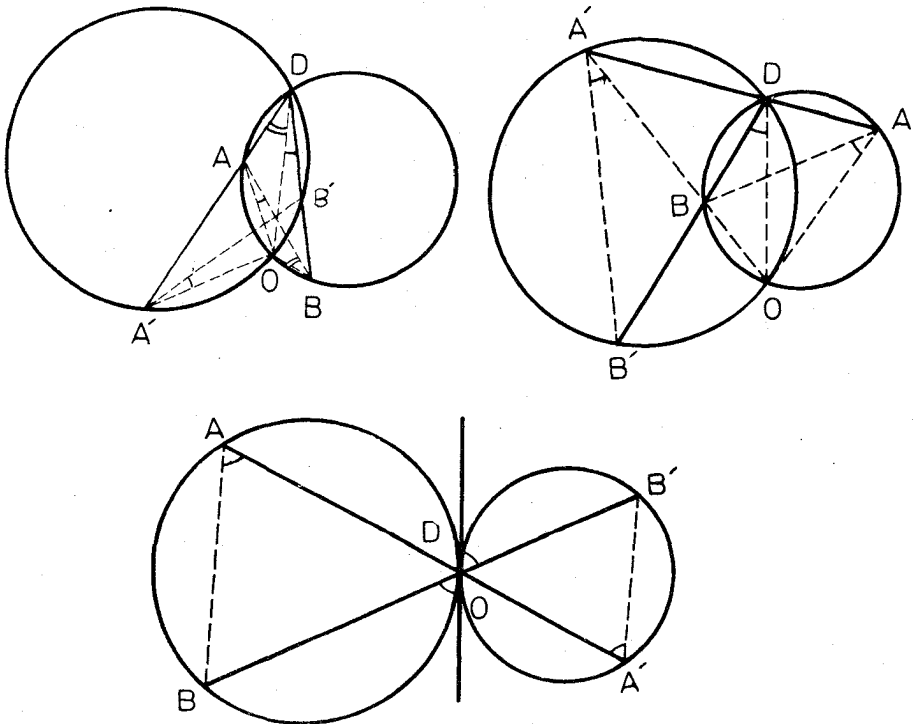
اکنون که تبدیل تشابهی را به عنوان حاصل ترکیب یک تجانس و یک دوران با مرکزهای مشترک تعریف کردیم، این پرسش برای ما پیش می آید که حاصل ترکیب یک تجانس و یک دوران با مرکزهای مختلف چه می باشد. پاسخ ساده و درعین حال شگفت آور است: حاصل ترکیب این دو تبدیل باز هم یک تبدیل تشابهی است، زیرا تبدیلهای تشابهی مستقیم از نوع بسیار پیچیده وجود ندارد.

قضیه ۲۰۸.۴- هر دو شکل دلخواه متشابه، یا در یک انتقال و یا در یک تبدیل تشابهی، مبدل یکدیگرند.

برای اثبات، فرض می کنیم که در دو شکل مفروض مستقیماً متشابه، دوپاره خط

AB و $A'B'$ نظیر یکدیگر باشند. اگر AB با $A'B'$ مساوی و موازی باشد. در این صورت تبدیل انجام یافته یک انتقال است. از شکل اول نقطه C را غیر واقع بر AB در نظر می‌گیریم و فرض می‌کنیم C' نقطه نظیر آن باشد. چون دو مثلث ABC و $A'B'C'$ مستقیماً متشابهند و AB با $A'B'$ مساوی و موازی است پس دو مثلث مزبور باهم برابرند و ضلعهای نظیر آنها باهم موازیند. چون نقطه C را به دلخواه می‌توانیم انتخاب کنیم پس هر دوباره خط متناظر از دو شکل مفروض باهم مساوی و موازیند و بنابراین دو شکل مفروض در یک انتقال مبدل یکدیگرند.

فرض می‌کنیم که AB و $A'B'$ با یکدیگر مساوی و موازی نباشند، در این صورت AA' با BB' در یک نقطه D برخورد می‌کنند. (اگر چهار نقطه A, B, A', B' یک چهار گوشه تشکیل ندهند، مثلاً A' در امتداد AB واقع باشد، می‌توانیم وسط AB را به جای A و وسط $A'B'$ را به جای A' انتخاب کنیم). مطابق با شکل (۸۰۴، ب) دایره‌های محیطی دو مثلث ABD و $A'B'D$ را رسم می‌کنیم. این دو دایره که در D مشترکند در نقطه دیگری O نیز مشترکند (که ممکن است O بر D منطبق باشد). از تساوی دو زاویه OAB و ODB و همچنین دو زاویه $OA'B'$ و ODB'

(شکل ۸۰۴، ب)

تساوی دوزاویه OAB و $OA'B'$ نتیجه می‌شود. همچنین تساوی دوزاویه OBA و $OB'A'$ بدست می‌آید. بنابراین دو مثلث OAB و $OA'B'$ که مستقیماً متشابهند در تبدیل تشابه‌ی زیر متناظرند:

$$O(k, \theta) ; k = \frac{OA'}{OA} \text{ و } \theta = \widehat{AOA'}$$

هر تبدیل تشابه‌ی مستقیم که انتقال نباشد دارای نقطه‌ی ثابتی است که این نقطه منحصر به فرد است. زیرا اگر برای تبدیل تشابه‌ی دو نقطه‌ی ثابت A و B وجود داشته باشد، پاره خط AB نیز ثابت است و باید داشته باشیم:

$$k = \frac{AB}{AB} = 1$$

و در این صورت تبدیل مزبور یک هم‌اندازگی خواهد بود و چنانچه در این تبدیل دو مثلث ABC و ABC' نظیر هم باشند نقطه‌ی C' در عین حال به‌دایره‌های به مرکزهای A و B و به شعاعهای AC و BC تعلق خواهد داشت. بنابراین، تبدیل مزبور یا یک همانی (یعنی انتقال به بردار صفر) خواهد بود و یا یک تقارن محوری (که در این صورت تشابه نظیر آن غیر مستقیم است زیرا در آن جهت زاویه‌ها تغییر می‌کند).

علاوه می‌توانیم وجود یک مرکز تشابه منحصر به فرد را برای دو شکل متشابه آزمایش کنیم؛ هر گاه یک شکل را با دو مقیاس روی کاغذهای کالک رسم کنیم و آنها را روی هم قرار بدهیم و یکی را بلغزانیم تا دقیقاً در کنار دیگری واقع شود ملاحظه خواهیم کرد که باید یک نقطه را ثابت نگاه داریم.

این ملاحظات توسط جولیس پترسن^۱ (۱۸۸۵) و پ. ه. اسکوت^۲ (۱۸۹۵) از راه بیان و اثبات قضیه‌ای بسیار قشنگ توسعه یافتند. یک حالت خاص این قضیه از این قرار است:

قضیه ۳-۸-۴- هر گاه دو مثلث مستقیماً متشابه ABC و $A'B'C'$ مفروض باشد و مثلثهای $AA''A'$ ، $BB''B'$ و $CC''C'$ نیز مستقیماً متشابه باشند، در این صورت دو مثلث ABC و $A''B''C''$ نیز مستقیماً متشابهند.

هر گاه دو مثلث ABC و $A'B'C'$ با هم برابر باشند حکم واضح است. در حالت کلی که آنها با هم برابر نباشند، شکل (۳-۸-۴) ت، فرض می‌کنیم $O(k, \theta)$ تبدیل تشابه‌ی باشد که آنها را به هم بدل می‌کند به گونه‌ای که داریم:

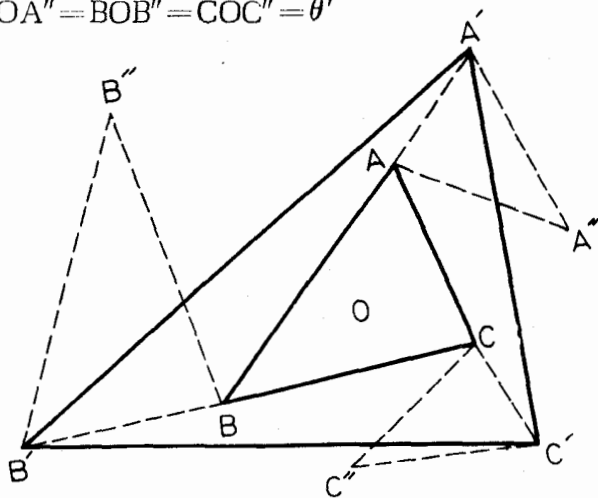
$$k = \frac{OA'}{OA} = \frac{OB'}{OB} = \frac{OC'}{OC}$$

$$\theta = \widehat{AOA'} = \widehat{BOB'} = \widehat{COC'}$$

نتیجه می شود که مثلثهای OAA' ، OBB' و OCC' با هم متشابهند و با توجه به فرض نتیجه می شود که مثلثهای OAA'' ، OBB'' ، OCC'' نیز با هم متشابهند. پس داریم:

$$\frac{OA''}{OA} = \frac{OB''}{OB} = \frac{OC''}{OC} = k'$$

$$\widehat{AOA''} = \widehat{BOB''} = \widehat{COC''} = \theta'$$

(شکل ۸.۴، ت)

بنابراین در تبدیل تشابهی $O(k', \theta')$ دو مثلث ABC و $A''B''C''$ نظیر یکدیگرند، یعنی با هم متشابهند.

قضیه زیر حالات خاص دیگری از قضیه پترسن - اسکوت است که با روش مشابه ثابت می شود:

قضیه ۸.۴ - ۴ - در یک تبدیل تشابهی که پاره خطهای AB و $A'B'$ نظیر یکدیگرند، هرگاه P نقطه ای از AB و P' نقطه نظیرش از $A'B'$ باشد، نقطه هایی که PP' را به نسبت معین تقسیم می کنند یا متمایزند و بر یک خط راست واقعند یا اینکه همه برهم منطبقند.

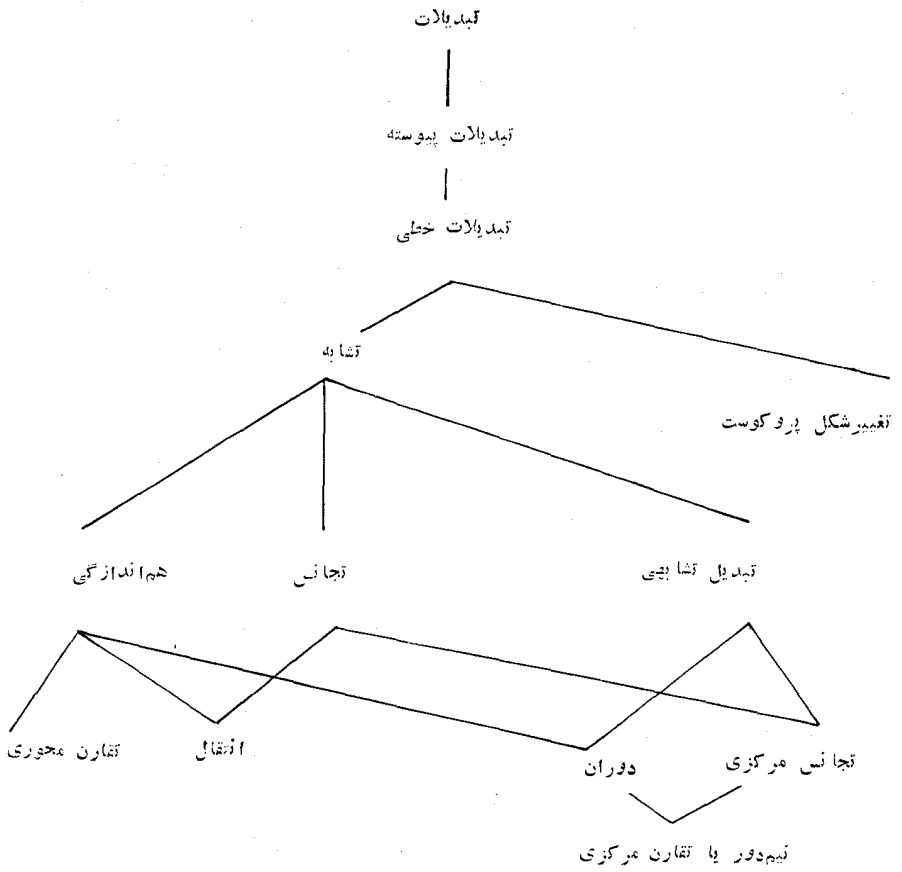
تمرینها

- ۱- مثلث ABC و تبدیل تشابهی به مرکز ثابت A و به نسبت متغیر k را در نظر می‌گیریم. هر گاه در این تبدیل، مبدل رأس B بر BC حرکت کند ثابت کنید که مبدل رأس C نیز بر یک خط ثابت حرکت خواهد کرد.
- ۲- دربند ۳۰۳ بدون اثبات بیان شده است که مثلث ناپلئون داخلی هر مثلث مختلف الاضلاع ABC با آن درجهت معکوس است (یعنی جهت توالی رأسهای آنها در خلاف یکدیگر است). این حکم را ثابت کنید.

۹.۴- تبدیلهای متوالی

در پیش گفتیم که هر تبدیل عبارت است از تناظر یک به یک بین نقاط متعلق به یک صفحه با خود آنها. تا کنون چند تبدیل را شرح داده‌ایم که همه آنها تبدیل پیوسته بوده‌اند. یعنی تبدیلهایی بوده‌اند که نقطه‌های مجاور را به نقطه‌های باز هم مجاور بدل می‌کرده‌اند. از بین این تبدیلهای پیوسته از آنهایی که صحبت کرده‌ایم خطی بوده‌اند، یعنی خطوط را محفوظ می‌داشته‌اند، به عبارت دیگر خط را به خط تبدیل می‌کرده‌اند. همچنین از تبدیلهایی بحث شد که توافقی خطوط را محفوظ می‌داشتند یا اینکه نسبت بین فواصل را ثابت نگاه می‌داشتند. در این میان تبدیلهایی با ویژگیهای شگفت را به کنار گذارده‌ایم که از آن جمله می‌توان از تغییر شکل پروکوست نام برد (که دایره را به بیضی با همان مساحت بدل می‌کند). از تبدیلهای تشابهی بحث شد که یا هم‌اندازگی بود که اندازه‌ها را محفوظ می‌داشت، و یا تجانس بود که خط را به خط موازی با خودش بدل می‌کرد، و یا اینکه شامل نقطه ثابت و دوران درجهت معین بود. وانگهی، این ویژگی‌ها گاهی درهم آمیخته‌اند: بین هم‌اندازگیها، تقارن محوری و انتقال (که خود حالت خاص تجانس است) و دوران (که تبدیل تشابهی با نسبت یک می‌باشد) را بررسی کردیم. همچنین ملاحظه کردیم که تجانس نوعی تبدیل تشابهی با زاویه صفر است. بالاخره از نیم‌دوریا تقارن مرکزی بحث شد که دوران به زاویه ۱۸۰° و یا اینکه تجانس به نسبت -۱ می‌باشد. روابط بین این تبدیلهای را می‌توانیم به صورت نمودار درختی مانند صفحه بعد نشان دهیم.

نمونه‌ها

نسبت به محورهای مختصات متعامد، تغییر شکل پروکوست نقطه (x, y) را به نقطه (x', y') بدل می‌کند به گونه‌ای که:

$$x' = kx \text{ و } y' = \frac{1}{k}y$$

نظیر این معادلات را برای تبدیلهای زیر بدست آورید:

۱- انتقالی که $(0,0)$ را به (a, b) بدل می‌کند.

- ۲- تقارن نسبت بدمحور y ها.
- ۳- تقارن نسبت بدخط به معادله $x - y = 0$.
- ۴- تقارن نسبت به مبدأ مختصات.
- ۵- تجانس ($O(k$ و 0°).
- ۶- تبدیل تشابهی ($O(k$ و 90°).
- ۷- يك هم اندازگی که تاکنون ذکر نشده است.
- ۸- يك تبدیل تشابهی که تاکنون از آن بحث نشده است.
- ۹- تبدیلی پیوسته و غیرخطی.
- ۱۰- تبدیلی ناپیوسته.

آشنایی باهندسه انعکاسی

قفسی گوی گون را در بیشه بگذاریم؛ به درون آن برویم و درش را ببندیم. سپس انعکاسی نسبت به قفس را انجام دهیم. آنگاه شیر درون قفس خواهد بود و ما در بیرون آن.

۵. پتارد (H. Petard)

در این بخش، تا حد امکان، دیگر به تبدیلهای يك به یکی که همه نقطه‌های صفحه اقلیدسی را در برمی گیرند قناعت نخواهیم کرد: با تبدیلی سروکار داریم که در آن يك نقطه O دارای مبدل نیست. به عبارت واضحتر، دایره‌ای ثابت به مرکز O به نام دایره انعکاس در نظر می گیریم: در آن صورت بنا به تعریفی که می کنیم هر دایره که بر O بگذرد به يك خط تبدیل می شود در حالی که هر دایره دیگر باز هم به دایره تبدیل خواهد شد. (در بسیاری از موارد، از راه تبدیل دایره‌ها به خطهای راست می توان مسئله‌ها را ساده کرد؛ که در این صورت شکلهای بفرنج بد ریخت کاملاً جدید در خواهند آمد).

۱.۵- جفت‌های نقطه‌های جداساز

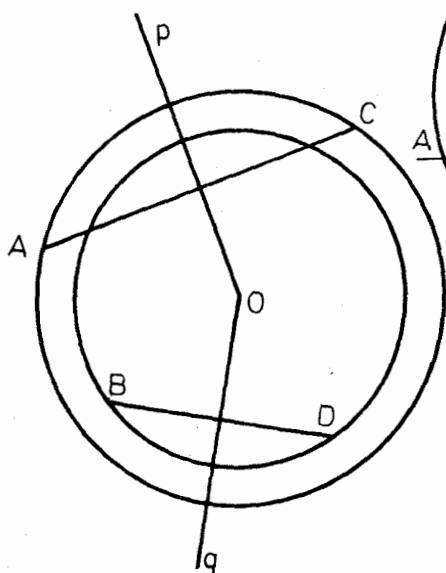
قضیه زیر در ۱۹۶۵ در مسابقه‌های ویلیام لاول پاتنیم مطرح شده است. اما تصدیق خواهید کرد که طرح آن در چنین مسابقه‌ای به علت مشکل بودن اثبات آن مناسبی نداشته است. اثباتی که در زیر ارائه می شود با استفاده از راه‌حلهای گوناگونی که برای آن انجام گرفته بدست آمده است.

1- William Lowell Putnam.

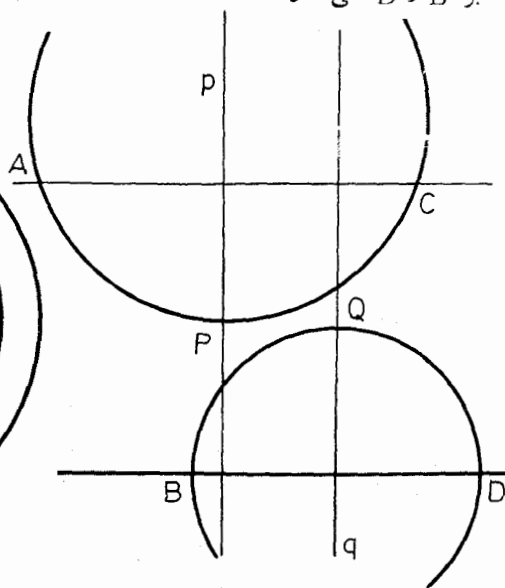
مسابقه‌هایی است که هر سال در ایالات متحده آمریکا برگزار می شود.

قضیه ۱۰۱۰۵- هرگاه چهار نقطه A, B, C, D نه بزرگ خط و نه بزرگ دایره واقع باشند، دو دایره بدون نقطه مشترک وجود خواهد داشت که یکی از آنها بر A و C و دیگری بر B و D بگذرد.

برای اثبات، عمود منصف پاره خط AC را با P و عمود منصف پاره خط BD را با q نشان می‌دهیم. p و q نمی‌توانند بر هم منطبق باشند، بنابراین یا در یک نقطه O متقاطعند و یا با هم موازی‌اند. اگر p و q در O متقاطع باشند، مطابق با شکل (۱۰۵، الف)، دایره‌های به مرکز O و به شعاعهای OA و OB متداخلند و اولی بر A و C و دومی بر B و D می‌گذرد.

(شکل ۱۰۵، الف)

(شکل ۱۰۵، ب)

اگر p با q موازی باشد، در این صورت AC نیز با BD موازی است. مطابق با شکل (۱۰۵، ب)، نقطه‌های P و Q به ترتیب بر p و q و به یک فاصله از خطهای موازی AC و BD وجود دارند. دایره‌ای که بر A, C, P می‌گذرد با دایره‌ای که بر B, D, Q می‌گذرد نقطه مشترک نخواهد داشت.

جفت نقاط A, C را نسبت به جفت نقاط B, D جدا سلا می‌نامیم هرگاه چهار نقطه A, B, C, D یا بزرگ خط و یا بزرگ دایره واقع باشند و پاره خط یا کمان AC یکی و فقط یکی از دو نقطه B و D را در برداشته باشد، به عبارت ساده‌تر هر یک از

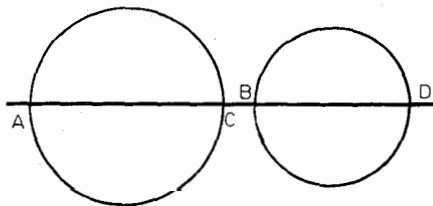
جفتها بین نقطه‌های جفت دیگر جدایی بیندازد. رابطه مزبور را بنا به قرارداد به صورت متداول زیر نشان می‌دهیم:

$$AC \parallel\parallel BD$$

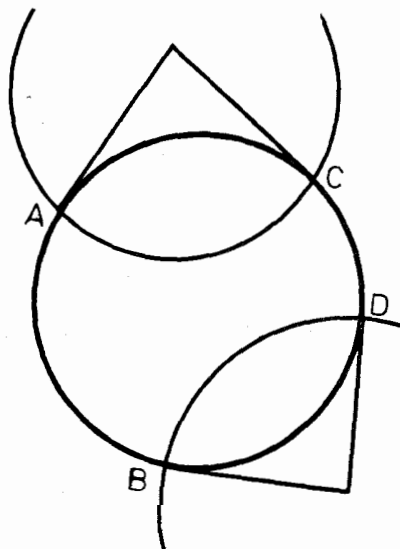
این رابطه را به هفت صورت دیگر می‌توان نوشت. مانند:

$$AC \parallel\parallel DB \text{ یا } BD \parallel\parallel AC$$

هر گاه چهار نقطه A, B, C, D بر یک خط یا بر یک دایره واقع باشند اما جفت نقاط A, C نسبت به جفت نقاط B, D جدا ساز نباشد، به سادگی می‌توان دو دایره بدون نقطه مشترک رسم کرد که یکی بر A و C و دیگری بر B و D بگذرد؛ درحالی که این چهار نقطه بر یک خط واقع باشند، مانند شکل (۱۰۵، پ)، کافی است دایره‌های به قطرهای AC و BD را رسم کنیم؛ هر گاه چهار نقطه A, B, C, D به شرط مذکور بر یک دایره واقع باشند، مانند شکل (۱۰۵، ت)، مماسهایی که در A و C بر دایره رسم کنیم و همچنین مماسهایی که در B و D بر آن رسم کنیم مرکزهای دایره‌هایی متمایز را بدست می‌دهند.

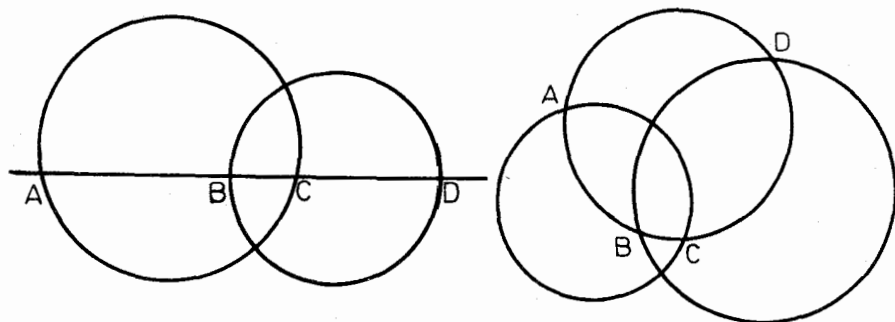
(شکل ۱۰۵، پ)

(شکل ۱۰۵، ت)

هر گاه داشته باشیم $AC \parallel\parallel BD$ ، در این صورت هر دایره که بر A و C بگذرد، از دو نقطه B و D یکی در درون آن و دیگری در بیرون آن واقع خواهد شد؛ بنابراین هر دایره که بر A و C بگذرد با هر دایره که بر B و D بگذرد متقاطع خواهد بود. صورت نقیض قضیه (۱۰۵) بدین معنی است که هر گاه دایره‌ای دلخواه که بر دو

نقطه مفروض می‌گذرد با دایره دلخواه دیگر که بر دو نقطه مفروض دیگر می‌گذرد حداقل در دو نقطه مشترک باشد، آن چهار نقطه مفروض باید یا بريك خط و یا بريك دایره واقع باشند، شکلهای (۱۰۵، ث) و (۱۰۵، ج). در چنین حالتی، دوجفت نقطه‌های مفروض

(شکل ۱۰۵، ث)

(شکل ۱۰۵، ج)

هر کدام نسبت به دیگری جدا سازی باشد. با توجه به آنچه گفته شد می‌توانیم بدون قید آنکه چهار نقطه بريك خط یا بريك دایره واقع باشند، تعریف مفهوم جدا سازی را به شرح زیر بیان کنیم:

دوجفت نقطه‌های (C, A) و (D, B) را نسبت به یکدیگر جدا سازی می‌گوییم هرگاه هر دایره گذرنده بر A و C با هر دایره گذرنده بر B و D حداقل در دو نقطه مشترک باشد؛ که این دو دایره یا متقاطعند و یا منطبقند.

ناگفته نماند که به نوع دیگری و بدون ارتباط دادن هیچ دایره‌ای نیز می‌توان جدا سازی را مشخص کرد.

قضیه ۱۰۵-۲- بین فاصله‌های هر چهار نقطه A, B, C, D از یکدیگر رابطه زیر برقرار است:

$$AB \times CD + BC \times AD \geq AC \times BD$$

تساوی وقتی برقرار است که $|AC| |BD|$ باشد.

اثبات این قضیه هر چند که نیاز به یادآوری‌هایی دارد اما حائز اهمیت است. نخست حالتی را در نظر می‌گیریم که چهار نقطه بريك خط واقع باشند. در این صورت با استفاده از ویژگی‌های برداری (بند ۱۰۲) فرض می‌کنیم که:

$$\vec{AD} = x, \quad \vec{BD} = y, \quad \vec{CD} = z$$

در این صورت خواهیم داشت:

$$\vec{AB} = x - y, \quad \vec{BC} = y - z, \quad \vec{AC} = x - z$$

بنا بر این:

$$\begin{aligned} \vec{AB} \times \vec{CD} + \vec{BC} \times \vec{AD} &= (x - y)z + (y - z)x \\ &= (x - z)y = \vec{AC} \times \vec{BD} \quad (۱-۲۰۱۰۵) \end{aligned}$$

هر گاه داشته باشیم $AC \parallel BD$ ، مانند شکل (۱۰۵، ث)، پاره خط AC

فقط یکی از دو نقطه B یا D را در بردارد و بنا بر این نسبتهای $AB : BC$ و $AD : DC$

مختلف العلامتند و در نتیجه حاصل ضربهای $\vec{AB} \times \vec{DC}$ و $\vec{BC} \times \vec{AD}$ نیز مختلف العلامتند

و بنا بر این حاصل ضربهای $\vec{AB} \times \vec{CD}$ و $\vec{BC} \times \vec{AD}$ همعلامت می باشند. در چنین

حالتی رابطه (۱-۲۰۱۰۵) برای اندازه‌های هندسی بردارها نیز محقق خواهد بود. اما اگر جفت

A, C نسبت به جفت B, D جدا ساز نباشد، مانند شکل (۱۰۵، پ)، علامتهای گفته

شده تغییر خواهند کرد؛ مثلاً حاصل ضربهای $\vec{AB} \times \vec{CD}$ و $\vec{BC} \times \vec{AD}$ مختلف العلامت

می باشند. در این حالت وقتی اندازه‌های هندسی بردارها را در نظر بگیریم، از رابطه

(۱-۲۰۱۰۵) برمی آید که مقدار مثبت $AC \times BD$ که با تفاضل دو مقدار مثبت $AB \times CD$

و $BC \times AD$ برابر است از مجموع این دو مقدار مثبت کوچکتر خواهد بود، یعنی داریم:

$$AB \times CD + BC \times AD > AC \times BD$$

بنا بر این برای حالتی که چهار نقطه بر یک خط واقع باشند، حکم قضیه (۲، ۱۰۵):

ثابت شده است.

برای حالتی که چهار نقطه بر یک خط واقع نباشند، از بین آنها دست کم سه نقطه

تشکیل مثلث می دهند. مثلاً مثلث ABC ، و چهارمین نقطه، یعنی D ، یا بر یکی از

ضلعهای این مثلث واقع است و یا داخل یا خارج آن قرار خواهد داشت. در هر صورت

بنابند قضیه بطلامیوس (قضیه ۱، ۶۰۲) و عکس آن (قضیه ۲، ۶۰۲) خواهیم داشت:

$$AB \times CD + BC \times AD \geq AC \times BD$$

تساوی فقط وقتی برقرار است که چهار نقطه بر یک دایره واقع باشند.

تمرینها

۱- هشت رابطه معادل با $AC \parallel BD$ را بنویسید.

۲-۵- نسبت ناهمساز (= غیر توافقی)

نسبت ناهمساز چهار نقطه غیر مشخص A, B, C, D که جدا از هم و به همین

ترتیب مفروضند عبارت است از عدد $(ABCD)$ که برحسب فاصله‌های دو به دوی این نقطه‌ها بد صورت فرمول زیر تعریف می‌شود:

$$(ABCD) = \frac{\overrightarrow{AC} \cdot \overrightarrow{BD}}{\overrightarrow{AD} \cdot \overrightarrow{BC}} \quad \left(\text{یا} \quad \frac{\overrightarrow{CA}}{\overrightarrow{CB}} \cdot \frac{\overrightarrow{DA}}{\overrightarrow{DB}} \right)$$

هرگاه طرفین رابطه‌ای را که در قضیه (۲۰۱.۵) محقق شد بر $AC \times BD$ تقسیم کنیم، با توجه به تعریف بالا نتیجه خواهد شد که:

قضیه ۲۰۵-۱- برای آنکه نسبت‌های ناهمساز چهار نقطه جدا از هم در رابطه

$$(ADBC) + (ABDC) = 1$$

صدق کنند لازم و کافی است که $AC \parallel BD$ باشد.

این ارتباط بین نسبت‌های ناهمساز و «جداسازی» امکان آن را بوجود می‌آورد که برعکس آنچه که قبلاً عمل کردیم عمل کنیم، یعنی بدجای آنکه جداسازی را برحسب دوایر تعریف کردیم، اکنون دوایر را برحسب جداسازی تعریف کنیم! زیرا سه نقطه متمایز A, B, C یک دایره (یا یک خط) منحصر بفرد را مشخص می‌کنند و می‌توان آن را متشکل از همان سه نقطه و همه نقطه‌های X دانست به قسمی که:

$$BC \parallel AX \quad \text{یا} \quad CA \parallel BX \quad \text{یا} \quad AB \parallel CX$$

نمونه‌ها

۱- ثابت کنید که:

$$(ABCD) = (BADC) = (CDAB) = (DCBA)$$

۲- حاصل $(ADBC) + (ABDC)$ را در حالت‌های زیر حساب کنید:

الف) بین A و C و D خارج A و C بوده و نسبت فاصله‌های B از A و C برابر است با نسبت فاصله‌های D از A و C ، یعنی:

$$\frac{AB}{BC} = \frac{AD}{CD}$$

۱- یادداشت از ح. غیور: نشانه \rightarrow از روی همه پاره خط‌های BD, AC ، ... باید حذف شود زیرا در $(ABCD)$ فاصله نقطه‌ها مطرح است. در حالتی که چهار نقطه بر یک استقامت باشند:

$$(ABCD) = \frac{\overline{AC}}{\overline{AD}} \cdot \frac{\overline{BD}}{\overline{BC}}$$

در حالتی که نقطه‌ها بر یک استقامت نیستند:

$$(ABCD) = \frac{AC}{AD} \cdot \frac{BD}{BC}$$

(ب) مثلث ABC متساوی الاضلاع و D مرکز آن است.

(پ) ABDC مربع است.

(ت) ABCD مربع است.

۳-۵- انعکاس^۱

برای نخستین بار ل. ج. مگنوس^۲ در ۱۸۳۱ به کشف «تقریباً تبدیل» زیر نایل آمد. دایره ثابت ω به مرکز O و به شعاع k و نقطه P متمایز از O مفروض است، بنا به تعریف، منعکس نقطه P نقطه P' است که بر خط OP واقع بوده داشته باشیم:

$$\overline{OP} \times \overline{OP'} = k^2$$

از این تعریف برمی آید که P نیز منعکس P' است. بنا بر این، انعکاس هم مانند تقارن مرکزی یا محوری نقطه‌ها را جفت به جفت متناظر می‌سازد. علاوه بر آن، منعکس هر نقطه واقع در داخل دایره انعکاس ω نقطه‌ای است واقع در خارج آن دایره و برعکس، بنا بر این انعکاس «داخل و خارج دایره» را به یکدیگر تبدیل می‌کند. تنها نقطه‌هایی که مبدل هر کدام بر خودش واقع می‌شود نقاط واقع بر دایره انعکاس می‌باشند.

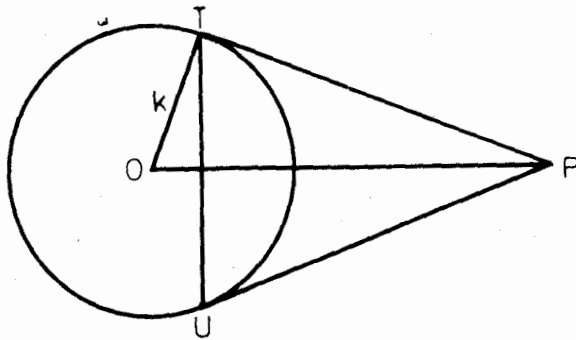
هر گاه P یک مکان هندسی (مثلاً یک منحنی) را پیماید، P' مکان هندسی منعکس آن را خواهد پیمود. به ویژه، منعکس هر دایره به مرکز O و به شعاع r دایره‌ای است به مرکز O و به شعاع $r' = \frac{k^2}{r}$. هر خط که بر O بگذرد، منعکس آن بر خودش واقع است که البته نقطه O را باید از آن استثنا کرد. (باید توجه داشت که در این انطباق مبدل هر نقطه بر خودش واقع نیست. به علاوه انعکاس یک تبدیل پیوسته نمی‌باشد،

۱- توجه خواننده به این نکته جلب می‌شود که در اغلب آثار فرانسوی تبدیل انعکاس به این ترتیب تعریف می‌شود که نقطه ω را به نام قطب انعکاس و عدد مثبت یا منفی μ را به نام قوت انعکاس در نظر گرفته و منعکس هر نقطه M نقطه M' خواهد بود که اولاً M' بر امتداد OM باشد و ثانیاً $\overline{OM} \cdot \overline{OM'} = \mu$ باشد. بنا بر این تعریف، فقط در حالتی که μ مثبت است دایره انعکاس به مرکز ω و به شعاع $R = \sqrt{|\mu|}$ مشخص می‌شود که هر دایره گذرنده بر دو نقطه منعکس بر آن عمود می‌باشد.

برخلاف تعریف بالا، مؤلفان کتاب از همان ابتدا دایره انعکاس به مرکز ω و به شعاع k را در نظر گرفته و بر مبنای آن انعکاس را تعریف کرده‌اند که با این ترتیب فقط انعکاس مثبت مورد بحث واقع شده است.

ناگفته نماند که بجز در آخرین بند (۷.۶) در سایر بندها هندسه مسطحه مورد نظر بوده است.

زیرا هر چه P به O نزدیکتر باشد P' به فاصله دورتر قرار خواهد گرفت). مطابق شکل (۳.۵، الف) دایره انعکاس ω و نقطه P را داخل آن در نظری می‌گیریم که بر O واقع نباشد. در نقطه P وتر TU را عمود بر OP رسم می‌کنیم.

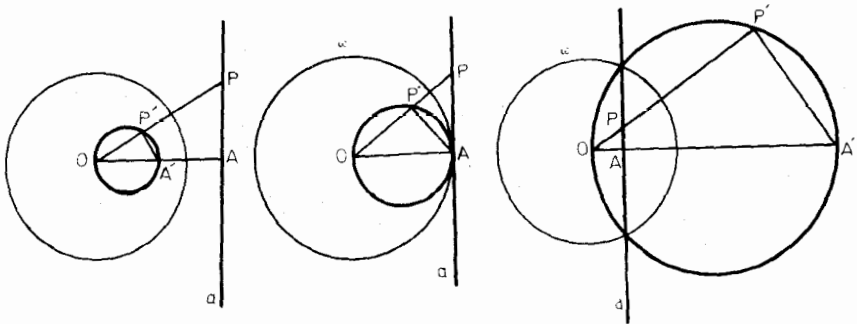

(شکل ۳.۵، الف)

مماسهایی که در T و U بر ω رسم شوند با خط OP در P' متقارند. از تشابه دو مثلث OPT و OPT' برمی‌آید که:

$$\frac{OP}{OT'} = \frac{OT}{OP'} \Rightarrow OP \times OP' = \overline{OT'}^2 = k^2$$

بنابراین P' منعکس P است. برعکس، برای تعیین منعکس P' واقع در خارج ω ، دایره به قطر OP' را رسم می‌کنیم که با ω در T و U برخورد می‌کند، P وسط TU یعنی نقطه برخورد TU با OP' منعکس P' می‌باشد.

(شکل ۳.۵، ب)

با توجه به شکل (۳.۵، ب) نتیجه خواهد شد که منعکس هر خط a که بر O نگذرد دایره‌ای است که بر O می‌گذرد (خود نقطه O از آن استثنا است) و قطری از آن که بر O می‌گذرد بر a عمود است. زیرا اگر A پای عمود وارد از O بر a و P نقطه دلخواهی از a و A' منعکس A باشد، دایره به قطر OA' با OP در P' برخورد می‌کند. دو مثلث OAP و $OP'A'$ متشابهند و داریم:

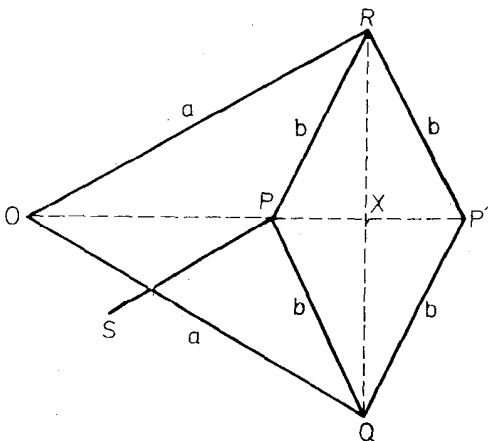
$$\frac{OP}{OA} = \frac{OA'}{OP'} \Rightarrow OP \times OP' = OA \times OA' = k^2$$

پس P' منعکس P است. یعنی منعکس هر نقطه از خط a بر دایره به قطر OA' واقع است.

برعکس هر نقطه P' از دایره به قطر OA' ، به غیر از نقطه O ، که در نظر بگیریم، منعکس آن بر خط a قرار خواهد داشت. بنا بر این، منعکس هر دایره که بر O می‌گذرد خطی است عمود بر قطری از آن دایره که بر O می‌گذرد. اگر دو دایره در O و نقطه دیگر P' متقاطع باشند منعکسهای آنها دو خط می‌باشند که در P' منعکس P با یکدیگر برخورد می‌کنند. دو دایره که در O بر یکدیگر مماس باشند، منعکسهای آنها دو خط متوازی است.

ابزاری ساده در اختیار است که به کمک آن می‌توان منعکس هر مکان هندسی را رسم کرد. این ابزار که چندان پیچیده تر از پرگار نیست در ۱۷۸۱ توسط ل. لپیکین^۱ کشف و نود سال پس از آن توسط پوسلیه^۲ از نو اختراع گردید و فعلا به نام عاکس پوسلیه معروف است. این عاکس مطابق شکل (۳.۵، پ) از شش تیغه تشکیل یافته است؛ دو عدد از

این تیغه‌ها به طول a بوده در O با یکدیگر در R و Q به دور آس مقابل لوزی $PQP'R$ که از چهار تیغه دیگر به طول b تشکیل یافته پیچ شده‌اند که $b < a$ است. تیغه‌ها در نقاط اتصال با یکدیگر به صورت مفصلی لولا گردیده‌اند به گونه‌ای که شکل همواره مسطح است اما اندازه‌های زاویه‌های آن قابل تغییر است. در نقطه O سوزنی تعبیه شده که به وسیله آن این نقطه

(شکل ۳.۵، پ)

ثابت می‌گردد. در نقطه P نیز سوزنی بکار رفته که آن را روی شکل مفروض حرکت می‌دهند. در نقطه P' مدادی نصب است که منعکس شکل مفروض را رسم می‌کند؛ زیرا اگر مرکز لوزی را با X بنماییم داریم:

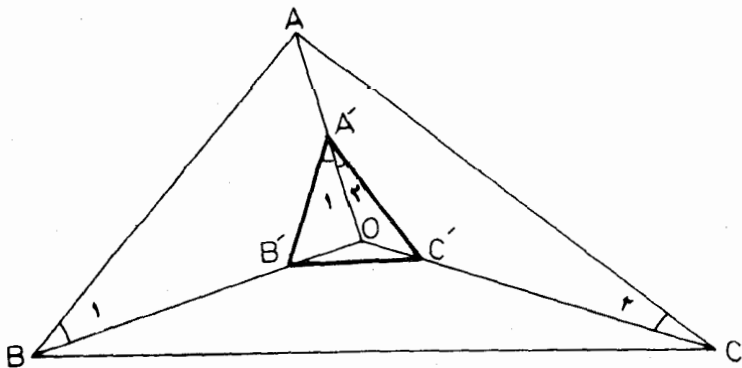
$$\begin{aligned}\overline{OP} \times \overline{OP}' &= (\overline{OX} - \overline{PX})(\overline{OX} + \overline{PX}) = \overline{OX}^2 - \overline{PX}^2 \\ &= \overline{OX}^2 - [\overline{PR}^2 - \overline{RX}^2] = [\overline{OX}^2 + \overline{RX}^2] - \overline{PR}^2 \\ &= \overline{OR}^2 - \overline{PR}^2 = a^2 - b^2 = \text{مقدار ثابت}\end{aligned}$$

این عاکس نقطه‌هایی از شکل را در برمی‌گیرد که حداکثر فاصله آنها از O برابر با $a+b$ و حداقل فاصله آنها از O برابر با $a-b$ باشد.

هرگاه تیغه هفتم SP را مطابق شکل بده عاکس وصل کنیم و علاوه بر نقطه S را نیز ثابت بداریم بدین‌گونه که فاصله S از O برابر با طول SP باشد، در این صورت P بردایره‌ای حرکت می‌کند که از O می‌گذرد، پس مکان P' يك خط مستقیم خواهد بود. بنابراین، عاکس پوسلیه وسیله‌ای است که امکان حل مسئله قدیمی و معروف «رسم خط بدون استفاده از خط کش» را فراهم ساخته است. (در ضمن ملاحظه می‌کنیم که استقامت خط رسم شده مستقل از خط مستقیم دیگر تحقق یافته است). می‌توان گفت عاکس وسیله‌ای است که حرکت مستدیر را به حرکت مستقیم تبدیل می‌کند.

منعکس يك مثلث معمولاً شکلی است شامل کمانهایی از سه‌دایره که هر کدام از O می‌گذرند. صرف نظر از این شکل، اگر A، B، C رأسهای مثلث مفروض و A'، B'، C' منعکسهای آنها باشند، مطابق با شکل (۳.۵، ت)، بین نقطه O و مثلثهای ABC و A'B'C' رابطه‌های جالبی برقرار است. برای سادگی شکل، نقطه O را در درون مثلث ABC می‌گیریم. از تساویهای:

$$OA \times OA' = k^2 = OB \times OB'$$

(شکل ۳.۵، ت)

نتیجه می شود که مثلثهای OAB و $OA'B'$ متشابهند و زاویه هایی از دو مثلث که با عدد ۱ نموده شده اند با هم برابرند. همچنین زاویه هایی از دو مثلث OAC و $OA'C'$ که با عدد ۲ نموده شده اند با هم برابرند. بنابراین زاویه BOC با مجموع زاویه های A و A' از دو مثلث ABC و $A'B'C'$ برابر است، زیرا داریم:

$$\widehat{BOC} = \hat{1} + \widehat{A'B'O} + \hat{2} + \widehat{A'C'O}$$

$$\widehat{A'B'O} = \widehat{BAO} \text{ و } \widehat{A'C'O} = \widehat{CAO}$$

$$\widehat{BOC} = \hat{1} + \hat{2} + \widehat{BAO} + \widehat{CAO} = \widehat{B'A'C'} + \widehat{BAC}$$

همچنین داریم:

$$\widehat{COA} = \hat{B} + \hat{B}'$$

بنابراین با معلوم بودن مثلث ABC می توانیم نقطه O را بدقیمی تعیین کنیم که اندازه های زاویه های A' و B' از مثلث $A'B'C'$ مقادیر مشخص باشند. یا اینکه نقطه O که معین گردید می توان مقدار k را تغییر داد و در نتیجه ابعاد مثلث $A'B'C'$ را نیز تغییر داد (تمرین ۷ را ملاحظه کنید). هرگاه O در خارج مثلث ABC واقع باشد، روش اثبات با تغییراتی جزئی به همان گونه خواهد بود. همچنین می توان نقطه های A ، B ، C را بر یک خط انتخاب کرد.

از آنچه گذشت قضیه زیر محقق شده است:

قضیه ۱-۳۰۵- با انتخاب دایره انعکاس مناسب، می توان منعکسهای سه نقطه متمایز A ، B ، C را چنان بدست آورد که نقطه های حاصل دایره های مثلث $A'B'C'$ باشند که متسادی با مثلث مفروض باشد.

تمرینها

- ۱- منعکس مربع محیطی دایره انعکاس را رسم کنید.
- ۲- نقطه O چگونه انتخاب شود تا منعکس مثلث مفروض عبارت باشد از سه دایره متساوی؟
- ۳- دایره انعکاس ω به مرکز O و نقطه دلخواه P متمایز از O مفروض است. در دو حالت زیر منعکس نقطه P را با استفاده فقط از پرگار، بدون استفاده از خط کش، بدست آورید:

۱- با استفاده از ویژگیهای انعکاس می توان ثابت کرد که همه ترسیمات هندسی را می شود با استفاده فقط از پرگار انجام داد.

$$OP > \frac{k}{2} \quad (\text{الف})$$

$$\frac{k}{2n} < OP \leq \frac{k}{2(n-1)} \quad (\text{ب})$$

۴- در هر يك از حالتهاي زیر چدرابطه‌اي بين مثلث ABC و منعكس آن وجود

دارد:

(الف) O مركز دایره محیطی مثلث ABC است.

(ب) O مركز ارتفاعی مثلث ABC است.

(پ) O مركز دایره محیطی مثلث ABC است.

۵- در صفحه محورهای مختصات، دایره انعكاس به معادله $x^2 + y^2 = k^2$ و

نقطه (x, y) در درون آن مفروض است. مختصات منعكس این نقطه را بدست آورید.

۶- دو مثلث ABC و DEF داده شده است. با ترسیمی اجمالی مركز O و

شعاع k از دایره انعكاس را به قسمی تعیین کنید که اگر A', B', C' منعكسهای

C, B, A باشند، مثلث $A'B'C'$ بامثلث DEF برابر باشد.

۴.۵- انعكاس در صفحه

دیدیم که اگر دایره‌ای بر O ، مركز دایره انعكاس، بگذرد (و این نقطه O از

آن استثناء باشد)، منعكس آن يك خط است، و منعكس هر دایره بدمركز O دایره دیگری

هم مركز با آن می باشد. اکنون به بررسی این مسئله می پردازیم که اگر دایره به وضع دیگر

باشد منعكس آن چگونه خواهد بود. اما پیش از آن باید این موضوع را بررسی کنیم که

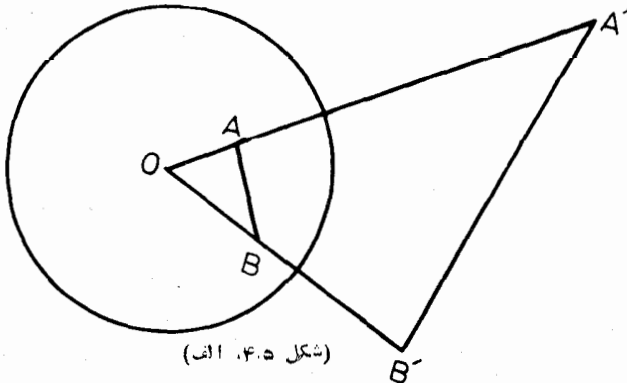
فاصله بین دو نقطه پس از انعكاس چگونه تغییر می کند.

قضیه ۴.۵-۱- هرگاه O و شعاع k دایره انعكاس و A', B' منعكسهای

نقطه‌های مفروض B, A باشند، بین فاصله‌های آنها رابطه زیر برقرار است:

$$A'B' = \frac{k^2 \cdot AB}{OA \cdot OB}$$

زیرا مطابق باشکله (۴.۵، الف) دو مثلث OAB و $OB'A'$ باهم متشابهند و داریم:

(شکله ۴.۵، الف)

$$\frac{A'B'}{AB} = \frac{OA'}{OB} = \frac{OA.OA'}{OA.OB} = \frac{k^2}{OA.OB}$$

از این ویژگی برمی آید که انعکاس نسبت ناهمساز چهار نقطه را محفوظ می‌دارد، چنانکه در قضیه زیر بیان می‌شود:

قضیه ۲۰۴۰۵- هرگاه A', B', C', D' به ترتیب منعکسهای نقطه‌های A, B, C, D باشند داریم:

$$(A'B'C'D') = (ABCD)$$

زیرا داریم:

$$\begin{aligned} (A'B'C'D') &= \frac{\overline{A'C'} \times \overline{B'D'}}{\overline{A'D'} \times \overline{B'C'}} = \frac{\frac{k^2 \cdot \overline{AC}}{OA \cdot OC} \times \frac{k^2 \cdot \overline{BD}}{OB \cdot OD}}{\frac{k^2 \cdot \overline{AD}}{OA \cdot OD} \times \frac{k^2 \cdot \overline{BC}}{OB \cdot OC}} \\ &= \frac{\overline{AC} \cdot \overline{BD}}{\overline{AD} \cdot \overline{BC}} = (ABCD) \end{aligned}$$

از این ویژگی نیز برمی آید که در انعکاس، ویژگی جداسازی بین دو جفت نقطه محفوظ می‌ماند:

قضیه ۲۰۴۰۵- هرگاه A', B', C', D' به ترتیب منعکسهای نقاط A, B, C, D باشند و اگر داشته باشیم $AC \parallel BD$ خواهیم داشت: $A'C' \parallel B'D'$ زیرا با توجه به قضیه‌های (۱، ۲۰۵) و (۲، ۴۰۵) از رابطه $AC \parallel BD$ نتیجه می‌شود که:

$$(A'D'B'C') + (A'B'D'C') = (ADBC) + (ABDC) = ۱$$

بنابراین داریم: $A'C' \parallel B'D'$

قبلاً در پایان بند ۲۰۵ ملاحظه کردیم که هر دایره را می‌توان متشکل از سه نقطه A, B, C و همه نقطه‌های X دانست که در یکی از رابطه‌های $AX \parallel BC$ یا $BX \parallel CA$ یا $CX \parallel AB$ صدق می‌کنند. از این خاصیت نتیجه می‌شود که منعکس این دایره متشکل است از سه نقطه A', B', C' و همه نقطه‌های X' که در یکی از رابطه‌های $A'X' \parallel B'C'$ یا $B'X' \parallel C'A'$ یا $C'X' \parallel A'B'$ صدق می‌کنند، پس این منعکس، دایره یا خطی است که بر سه نقطه A', B', C' می‌گذرد و البته فقط وقتی خط است که دایره مفروض بر O بگذرد. بنابراین قضیه زیر را ثابت کرده‌ایم:

قضیه ۴،۴،۵ - منعکس هر دایره که بر O نگذرد دایره دیگری است که بر O نمی گذرد. تعریف دایره بر حسب جفت‌های جدا ساز نقاط مستلزم آن است که خط را حالت خاص دایره بدانیم، یعنی خط را دایره‌ای بدانیم که شعاع آن بینهایت بزرگ است. از اینرو بد صفحه اقلیدسی يك نقطه منحصر به فرد P_{∞} را اضافه می کنیم که منعکس نقطه O مرکز دایره انعکاس می باشد، و يك چنین صفحه را صفحه انعکاسی می نامیم. بنا بر این دایره انعکاس به مرکز O هر دایره گذرنده بر O را به يك خط تبدیل می کند، که خط را دایره‌ای می دانیم که بر P_{∞} می گذرد. همچنین منعکسهای دودایره که در O بر هم مماس باشند دو خط متوازی است، که این دو خط متوازی را می توانیم دو دایره بگیریم که در P_{∞} بر هم مماسند. با توجه بد این قراردادها می توانیم نتایج بند (۳،۵) و قضیه (۴،۴،۵) را یکجا به صورت قضیه زیر در صفحه انعکاسی بیان کنیم:

قضیه ۵،۴،۵ - منعکس هر دایره يك دایره است.

اضافه کردن نقطه P_{∞} بد صفحه اقلیدسی این امکان را فراهم می آورد که انعکاس را تبدیلی يك به يك بدانیم که هر نقطه از صفحه انعکاسی را با نقطه دیگری از آن متناظر می سازد: هر نقطه (بدون استثناء) از صفحه انعکاسی يك نقطه منعکس دارد و هر نقطه از صفحه انعکاسی منعکس نقطه دیگری از آن صفحه است.

دودایره را متقاطع، مماس یا جدا از هم می نامیم بر حسب آنکه تعداد نقطه‌های مشترک آنها ۲، ۱، یا ۰ باشد؛ دو دایره که هروضعی از این سه حالت را داشته باشند منعکسهای آنها نیز همان وضع را خواهند داشت که از دو دایره مماس بر هم ممکن است یکی از آنها به صورت خط مماس بردایره دیگری یا اینکه هر دو به صورت دو خط متوازی باشند.

تمرینها

- ۱- دایره انعکاس ω و نقطه متغیر P را واقع بر آن و نقطه دلخواه A را در خارج آن در نظر بگیرید، ثابت کنید که نسبت $\frac{PA}{PA'}$ مقدار ثابت است. برعکس، اگر دو نقطه B و C بر AA' واقع باشند که یکی از آنها بین A و A' و دیگری در خارج AA' باشد و نسبتهای فاصله‌های آنها از A و A' با هم برابر و مخالف با يك باشند، ثابت کنید که دایره به قطر BC مکان هندسی نقطه‌هایی است که نسبت فاصله‌های آنها از A و A' با آن نسبتها برابر است. (این مکان هندسی را دایره آپولونیوس می نامند).
- ۲- بردایره انعکاس ω نقطه A و قطر BC از آن را در نظر می گیریم. قطر عمود بر BC با خطهای AB و AC در P و P' برخورد می کند. ثابت کنید که P' منعکس P است.

۳- ثابت کنید که بردونقطه واقع در داخل يك دایره بیش از دو دایره نمی توان رسم کرد که بردایره مفروض مماس باشند.

۴- سه نقطه جدا از هم به فاصله های a, b, c از یکدیگر واقعد (ممکن است بريك خط واقع باشند یا اینکه مثلثی را تشکیل دهند). به مرکزهای این سه نقطه سه دایره دو به دو برهم مماس می توان رسم کرد که شعاعهای آنها $s-a, s-b, s-c$ می باشد که s نصف مجموع $a+b+c$ است. ثابت کنید که دو دایره مماس بر این هر سه دایره وجود دارد که باهم نقطه مشترک ندارند. این دو دایره را دایره های سدی (Soddy) می نامند.

۵- با استفاده از انعکاس، اثبات بسیار ساده قضیه (۲، ۱.۵) را بیان کنید.

۶- دایره انعکاس ω به مرکز O و دایره a گذرنده بر O مفروض است. ثابت کنید که خط منعکس دایره a عبارت است از محور اصلی دو دایره ω و a .

۷- با فرض اینکه هر خط را می توان حالت خاص دایره دانست، آیا دو خط متقاطع را می توان به دو دایره مماس یا دو دایره متقاطع تبدیل کرد؟ جواب را بر حسب تعداد نقطه های مشترک دو خط مفروض تفسیر کنید.

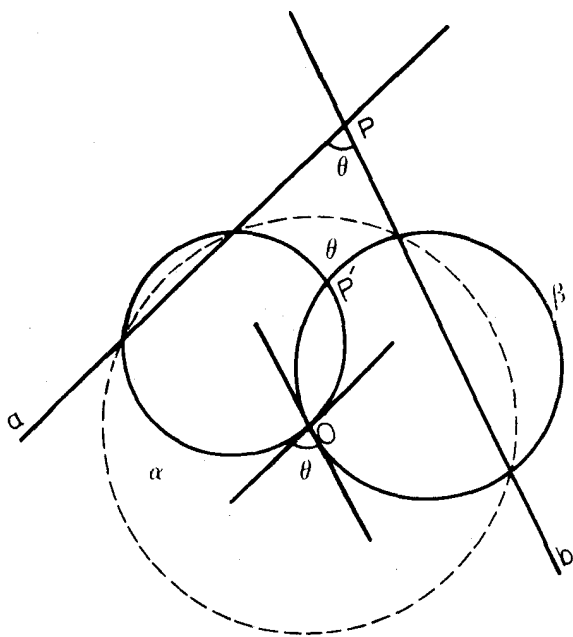
۵.۵- دایره های عمود برهم

با مطرح ساختن دواير، مطرح شدن زوايا خود به خود به میان می آید. زاویه بین دو دایره متقاطع همان زاویه ای است که مماسهای مرسوم بر آن دو دایره در یکی از نقاط تقاطعشان با یکدیگر می سازند؛ زیرا به علت تقارن نسبت به خط المרכזین، زاویه های دو دایره در دو نقطه تقاطعشان با یکدیگر برابرند.

برای بررسی اینکه آیا در انعکاس نسبت به يك دایره به مرکز O ، زوايا تغییر می کنند یا نه، دو خط a و b در نظر می گیریم که در P باهم برخورد کرده و با یکدیگر زاویه θ می سازند، شکل (۵.۵، الف) و همچنین شکل (۳.۵، ب) که پیش از این بررسی شد. در انعکاس نسبت به دایره به مرکز O خط a به دایره α تبدیل می شود که بر O برمی گذرد و مماس بر این دایره در O با a موازی است. خط b نیز به دایره β تبدیل می شود که بر O می گذرد و مماس بر آن در O با b موازی است. زاویه بین دو مماس که با θ برابر است بنا به تعریف زاویه بین دو دایره α و β می باشد. دو دایره α و β در نقطه دیگر P' که منعکس نقطه P است نیز متقاطعند و زاویه بین دو دایره در P' با زاویه بین آنها در O برابر بوده و همان θ است.

هر گاه a و b در O برخورد کرده باشند، منعکس هر کدام برخوردش واقع است و تغییر ناپذیری θ باز هم ثابت است.

هر گاه a و b بردایره هایی که از P می گذرند مماس باشند، این دایره ها پس

(شکل ۵.۵، الف)

از انعکاس به مماسهای بر α و β در P' تبدیل می‌شوند. بنابراین قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۱.۵.۵- اگر دو دایره به زاویه θ با یکدیگر برخورد کرده باشند، منعکسهای آنها نیز به زاویه θ با یکدیگر برخورد می‌کنند.

اگر دو دایره در نقطه برخوردشان با یکدیگر زاویه قائمه بسازند، یعنی مماسهای بر دو دایره در نقطه برخورد آنها برهم عمود باشند، می‌گوییم که آن دو دایره برهم عمودند. از اینرو حالت ویژه قضیه (۱.۵.۵) به صورت زیر بیان می‌شود:

قضیه ۲.۵.۵- منعکسهای دودایره عمود برهم، دودایره عمود برهم می‌باشند.

هرگاه در شکل (۱.۲، ب) انعکاسی در نظر بگیریم که O قطب آن بر P واقع بوده و A و A' منعکسهای یکدیگر باشند، در این صورت داریم:

$$k^2 = OA \times OA' = OB \times OB' = \overline{OT}^2$$

بنابراین هر قاطع، مانند OBB' ، که بر O بگذرد دایره را در دو نقطه منعکس یکدیگر قطع می‌کند، و به علاوه نقطه تماس هر مماسی که از O بردایره رسم شود، مانند T نقطه تماس OT ، منعکس خودش می‌باشد که روی دایره انعکاس ω واقع است. بنابراین:

قضیه ۳،۵،۵- هر دایره که بر دو نقطه متمایز منعکس یکدیگر بگذرد منعکس خودش می باشد و بردایره انعکاس ω عمود است.

برعکس، هر دایره که بردایره ω عمود باشد منعکس خودش است. زیرا اگر آن دایره در T با ω برخورد داشته و A نقطه دلخواهی از آن باشد، خط OA در نقطه دیگر A' با آن برخورد می کند به گونه ای که داریم:

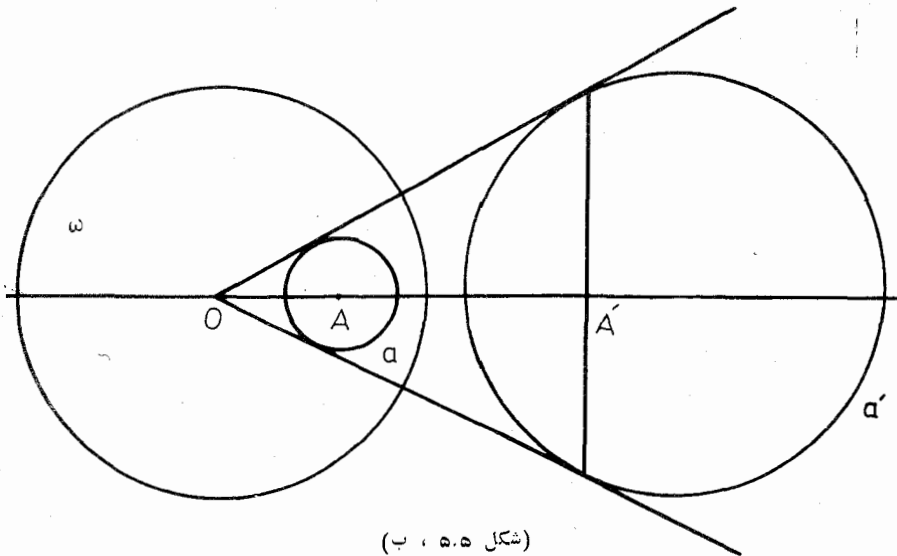
$$OA \times OA' = \overline{OT}^2 = k^2$$

همچنین، هرگاه دو دایره عمود بر ω بایکدیگر برخورد داشته باشند، نقطه های مشترک آنها منعکس یکدیگرند. زیرا اگر A نقطه مشترک این دو دایره باشد، خط OA باید هر یک از دو دایره را در A' منعکس A تلاقی کند، پس هر دو دایره در A' مشترکند. از آنچه گذشت می توانیم انعکاس را بر حسب دایره های عمود بر ω به صورت زیر بیان کنیم:

با انتخاب دایره ω به عنوان دایره انعکاس، منعکس هر نقطه واقع بر ω بر خودش واقع است و منعکس هر نقطه P غیر واقع بر ω عبارتست از نقطه دیگر برخورد دو دایره که بر P می گذرند و بر ω عمودند.

هر گاه در این تعریف خطی را جانشین دایره ω سازیم، بر اساس تعریف بالا نتیجه می گیریم که تقارن محوری را می توان حالت خاص انعکاس دانست.

بنا بر تعریف گفته شده، هر دایره a و دو نقطه منعکس یکدیگر (نسبت به دایره a) در انعکاس نسبت به دایره ω به ترتیب به دایره a' و دو نقطه منعکس یکدیگر (نسبت به دایره a') تبدیل می شوند. اکنون به مرحله ای رسیده ایم که با استفاده مشترک از صفحه اقلیدسی و صفحه انعکاسی می توانیم این موضوع را بررسی کنیم که منعکس نقطه A مرکز دایره a به چه وضعی در می آید. در وهله اول این تصور پیش می آید که منعکس A عبارت باشد از مرکز دایره a' ! آیا به همین سادگی خواهد بود؟ (در صورتی که می دانیم اگر a بر ω واقع شود این تصور درست نمی باشد). اما دایره a و دو نقطه A و P_{∞} (که نسبت به a منعکس یکدیگرند) در انعکاس نسبت به دایره ω به ترتیب به دایره a' و دو نقطه A' و O (که نسبت به a' منعکس یکدیگرند) تبدیل می شوند. بنا بر این مطابق باشک (۵،۵،۵)؛ مرکز دایره a' منعکس نقطه A (نسبت به دایره ω) نمی باشد، بلکه A' ، یعنی منعکس A نسبت به ω ، عبارتست از منعکس O نسبت به a' .

(شکل ۵.۵ ، ب)

تمرینها

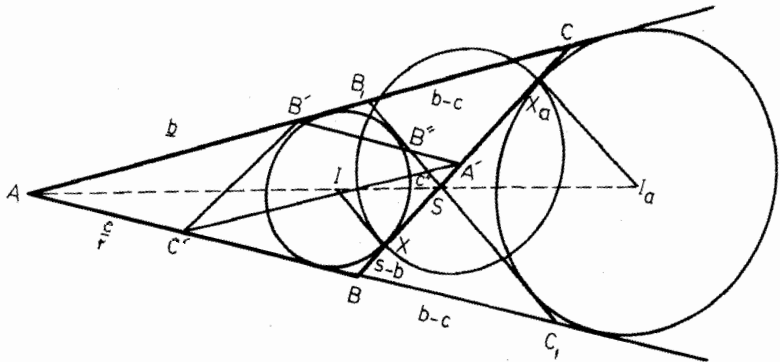
- ۱- دایره ω و نقطه A در بیرون آن مفروض است. به مرکز A دایره‌ای رسم کنید که بر ω عمود باشد.
- ۲- دایره ω و دو نقطه P و Q که منعکس یکدیگر نمی‌باشند مفروض است. بر P و Q دایره‌ای بگذرانید که بر ω عمود باشد.
- ۳- نقطه P و دو دایره ω_1 و ω_2 که بر P نمی‌گذرند مفروض است. دایره‌ای رسم کنید که بر P بگذرد و بر هر یک از دو دایره ω_1 و ω_2 عمود باشد.
- ۴- نسبت بددایره انعکاس ω به مرکز O و به شعاع k دایره a به دایره a' تبدیل شده است. بین قوت‌های O نسبت بددایره‌های a و a' چه رابطه برقرار است؟
- ۵- دایره a ، نقطه P واقع بر a و نقطه O غیر واقع بر a داده شده است. ثابت کنید که فقط یک دایره وجود دارد که بر O بگذرد و بر a در P مماس باشد.

۶.۵- قضیه فوئرباخ

در پایان بند (۸.۱) بابت مختصار به قضیه فوئرباخ اشاره شده و اثبات آن به این بخش موکول شده بود؛ با استفاده از انعکاس حداقل به سه طریق می‌توان این قضیه را ثابت کرد، که یکی از آنها در زیر، پس از بیان صورت قضیه، ارائه می‌شود.

قضیه ۶.۵-۱- دایره نه نقطه هر مثلث بر هر یک از دایره‌های محاطی داخلی و خارجی آن مماس است.

در شکل (۶.۵، الف) مثلث ABC ، مثلث میانهای آن $A'B'C'$ ، دایرهٔ محاطی داخلی آن به مرکز I که در X بر BC مماس است، دایرهٔ محاطی خارجی داخلی زاویهٔ A به مرکز I_a که در X_a بر BC مماس است. و بالاخره B_1C_1 مماس مشترک داخلی دیگر این دو دایره مشاهده می‌شود. دایرهٔ ω به قطر XX_a نیز رسم شده

(شکل ۶.۵، الف)

است و B_1C_1 با BC ، $A'B'$ ، $A'C'$ به ترتیب در S ، B'' ، C'' برخورد کرده است. دایرهٔ ω بر هر یک از دایره‌های به مرکزهای I و I_a عمود است، پس هر یک از دایره‌ها در انعکاس به دایرهٔ ω منعکس خودش می‌باشد. اکنون ثابت خواهیم کرد که در همین انعکاس خط B_1C_1 منعکس دایرهٔ نه نقطه است. با فرض اینکه s نصف محیط مثلث ABC باشد، بنا به قضیهٔ (۱۰.۴.۱) داریم.

$$BX = X_aC = s - b$$

و از آنجا نتیجه می‌شود که A' وسط BC مرکز دایرهٔ ω است و طول قطر این دایره برابر است با:

$$XX_a = a - 2(s - b) = b - c$$

(نامگذاری رأسهای مثلث را به گونه‌ای در نظر می‌گیریم که این مقدار مثبت باشد). چون دایرهٔ نه نقطه بر A' مرکز دایرهٔ ω می‌گذرد پس منعکس آن نسبت به این دایره خطی است مستقیم. ثابت می‌کنیم که این خط بر B'' و C'' (و در نتیجه بر B_1 و C_1) می‌گذرد، یعنی ثابت می‌کنیم که B'' و C'' منعکسهای نقطه‌های B' و C' می‌باشند.

نقطهٔ S بر خط II_a یعنی بر نیمساز زاویهٔ A_1 واقع است، پس بنا به قضیهٔ

(۳،۳،۱) ضلع BC را به نسبت دوزلع دیگر مثلث ABC تقسیم می‌کند و داریم:

$$CS = \frac{ab}{b+c} \quad \text{و} \quad SB = \frac{ac}{b+c}$$

با محاسبه نصف تفاضل این دو مقدار داریم:

$$SA' = \frac{a(b-c)}{2(b+c)}$$

همچنین می‌دانیم که:

$$BC_1 = AC_1 - AB = AC - AB = b - c$$

$$CB_1 = BC_1 = b - c$$

مثلثهای $SA'B''$ و SBC_1 و همچنین مثلثهای $SA'C''$ و SCB_1 باهم متشابهند

و نتیجه می‌شود:

$$\frac{A'B''}{b-c} = \frac{A'B''}{BC_1} = \frac{SA'}{SB} = \frac{b-c}{2c}$$

$$\frac{A'C''}{b-c} = \frac{A'C''}{CB_1} = \frac{SA'}{SC} = \frac{b-c}{2b}$$

$$A'B'' \times A'B'' = \frac{c}{2} \cdot \frac{(b-c)^2}{2c} = \left(\frac{b-c}{2}\right)^2$$

$$A'C'' \times A'C'' = \frac{b}{2} \cdot \frac{(b-c)^2}{2b} = \left(\frac{b-c}{2}\right)^2$$

چون $\frac{b-c}{2}$ شعاع دایره ω است پس نسبت به دایره ω نقطه‌های B'' و C''

به ترتیب منعکسهای نقطه‌های B' و C' می‌باشند. بنابراین در انعکاس نسبت به دایره ω هر يك از دایره‌های محاطی به مرکزهای I و I_a منعکس خودش می‌باشد و خط B_1C_1 منعکس دایره نه نقطه است، و چون این خط بر دو دایره ω مماس است پس دایره نه نقطه نیز بر دو دایره ω مماس می‌باشد. با روش مشابه ثابت می‌شود که دایره نه نقطه بر هر يك از دو دایره محاطی خارجی دیگر مثلث نیز مماس است.

دایره نه نقطه بر نقطه‌های D ، E ، F (شکل ۴.۲، ب) می‌گذرد که این نقطه‌ها عبارتند از نقطه‌های برخورد ضلع‌های مقابل چهار گوشه $ABCH$ (پایان بند ۴.۲ را ملاحظه کنید). به عبارت دیگر، چهار مثلث ABC ، BCH ، CAH ، و ABH دارای يك دایره نه نقطه اند اما دایره‌های محاطی آنها متفاوتند. بنابراین چهار گوشه از تقاطع مجموعه شازده دایره را مشخص می‌کند که همه بر دایره DEF مماس می‌باشند.

تمرینها

- ۱- با توجه به شکل (۵.۶، الف) ثابت کنید که زاویه B_1C_1 با BC برابر است با $B-C$.
- ۲- با توجه به شکل (۵.۶، الف) اگر D پای ارتفاع نظیر رأس A از مثلث ABC باشد، ثابت کنید که نسبت به دایره OS نقطه‌های D و S منعکسهای یکدیگرند.

۷.۵- دسته‌های دایره‌ها

پیش از این در بند (۳.۲) یادآوری کرده‌ایم که یک دسته دایره‌ها شامل دو دایره α و β ، که آن را دسته دایره $\alpha\beta$ می‌نامیم، عبارتست از مجموعه دایره‌هایی که محور اصلی هر دو عدد از آنها همان محور اصلی دو دایره α و β باشد. بنابراین هر دسته دایره $\alpha\beta$ محور اصلی مشترک دارد و هر نقطه P متعلق به این محور اصلی نسبت به همه دایره‌های آن دسته دارای یک قوت است. هرگاه این قوت مقدار مثبت باشد، جذر آن طول مماسی را معین می‌کند که از نقطه P بر هر دایره دلخواه از دسته دایره رسم می‌شود و این مماسها عبارتند از شعاعهای دایره‌ای به مرکز P که بر همه دایره‌های آن دسته دایره عمود است. با توجه به اینکه نقطه P بر محور اصلی به دلخواه انتخاب شده است پس دایره‌های بی‌شمار می‌توان رسم کرد که همه بر دایره‌های یک دسته دایره عمود می‌باشند؛ این دایره‌ها نیز یک دسته دایره تشکیل می‌دهند که اگر γ و δ دو دایره غیر مشخص از آن باشند آن را با $\gamma\delta$ مشخص می‌کنیم. دو دسته دایره $\alpha\beta$ و $\gamma\delta$ چنانند که هر یک از دایره‌های هر کدام از آنها بر همه دایره‌های دیگری عمود است و به علاوه، محور اصلی هر دسته عبارتست از خط‌المركزین دسته دیگری: پس این دو خط، که هر کدام خط‌المركزین یک دسته دایره و محور اصلی دسته دیگری است بر هم عمودند. هرگاه به همان گونه که در بند (۳.۲) گفته شده است این دو خط عمود بر هم را محورهای مختصات بگیریم، در این صورت معادله‌های دو دسته دایره عبارت خواهند بود از:

$$x^2 + y^2 - 2ax + c = 0 \quad \text{و} \quad x^2 + y^2 - 2by - c = 0$$

که در آنها c مقدار ثابت اما a و b مقدارهای متغیرند. اگر $c > 0$ باشد، دسته نخست دایره‌های بدون نقطه‌های مشترک را دربردارد، که در شکل (۳.۲، الف) نمونه آن ملاحظه شده است، درحالی که دایره‌های دسته دیگری در دو نقطه حد به مختصات $(\pm\sqrt{c}, 0)$ مشترکند، که این دو نقطه را می‌توان دو دایره به شعاع صفر متعلق به دسته نخست دانست که معادله‌های آنها عبارتند از:

$$(x - \sqrt{c})^2 + y^2 = 0 \quad \text{و} \quad (x + \sqrt{c})^2 + y^2 = 0$$

اگر $c < 0$ باشد پس از دوران حول محورهای مختصات به زاویه 90° درجه بازهم همان وضع بالا را خواهیم داشت؛ به عبارت دیگر دایره‌های دسته نخست همه در دو نقطه حد مشترکند و دایره‌های دسته دیگر نقطه مشترک ندارند. اگر $c = 0$ باشد دو دسته دایره‌های متماس عمود برهم داریم، یعنی همه دایره‌های هر دسته در مبدأ مختصات به ترتیب بر یکی از دو محور متماس می‌باشند.

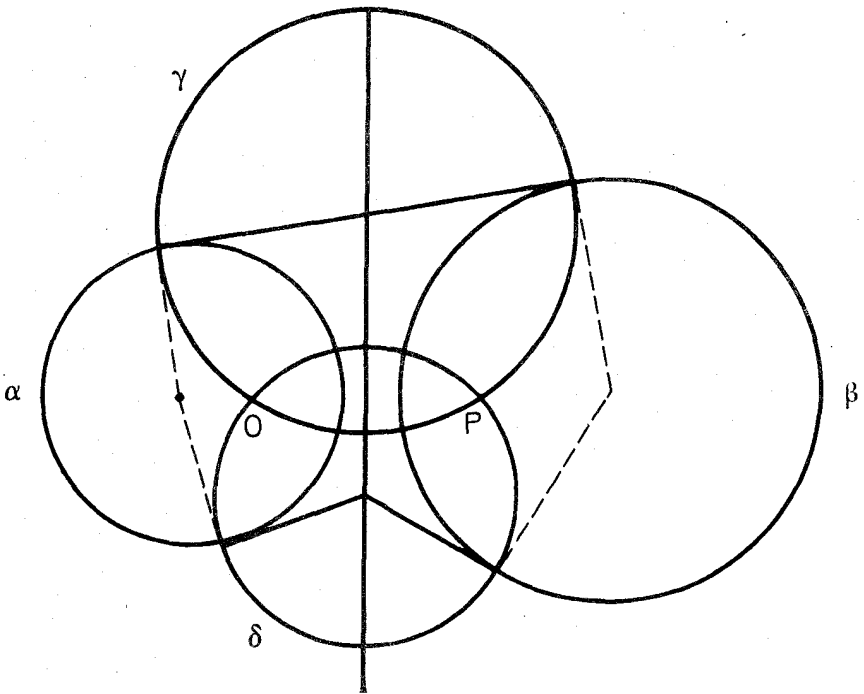
ترتیب دایره‌های هر دسته دایر بر حسب ترتیب نقاط تلاقی آنها با خطی که بر نقاط حد می‌گذرد مشخص می‌شود و از این راه معلوم شود که مثلاً از هر سه دایره کدام دایره بین دو دایره دیگر واقع است.

با توجه به عکس مطلب، می‌توان هر دسته دایر $\alpha\beta$ را به عنوان مجموعه دایره‌هایی که همه بر دایره γ و δ از دسته دایر $\gamma\delta$ عمودند تعریف کرد، و همچنین دسته دایر $\gamma\delta$ را مجموعه دایره‌هایی که همه بر دایره متمایز α و β عمود می‌باشند تعریف نمود. به عبارت دیگر، دسته دایر $\alpha\beta$ شامل همه دایره‌های عمود بر دایره متمایز عمود بر α و β می‌باشد.

هرگاه دو دایره γ و δ در دو نقطه O و P متقاطع باشند، انعکاس نسبت به هر دایره به مرکز O دو خط بدست می‌دهند که بر P' منعکس نقطه P می‌گذرند. دایره‌های عمود بر این خط دسته دایری هم مرکز به مرکز P' تشکیل می‌دهند، و مجموعه قطرهای این دایره‌ها منعکسهای دسته دایر $\gamma\delta$ می‌باشند. هرگاه دو دایره بدون نقطه مشترک در نظر گیریم بازهم همین نتیجه را خواهیم داشت. به سادگی می‌توانیم دو دایره متقاطع γ و δ را چنان رسم کنیم که هر کدام بر دایره‌های α و β عمود باشند، یعنی دو دایره چنان رسم کنیم که مرکزهای آنها بر محور اصلی دو دایره α و β واقع باشد، مطابق شکل (۷.۵)، الف)، از این روش قضیه زیر نتیجه می‌شود:

قضیه ۷.۵-۱- به وسیله انعکاس می‌توان دو دایره غیر مشخص غیر متقاطع را به دو دایره هم مرکز تبدیل کرد.

برای چنین تبدیلی کافی است که مرکز دایره انعکاس یکی از نقطه‌های حد O یا P از دسته دایر غیر متقاطع $\alpha\beta$ انتخاب شود. هرگاه α داخل β واقع باشد، هر دایره انعکاس به مرکز O (یا P) دایره α را به بزرگترین (یا کوچکترین) دایره‌های هم مرکز تبدیل خواهد کرد. هرگاه مرکز دایره انعکاس را ثابت نگاه داشته اما شعاع آن را تغییر دهیم، که در نتیجه یک جفت دیگر دایره‌های هم مرکز را جانشین جفت دایره‌های هم مرکز خواهیم ساخت که نسبت بین شعاعهای آنها محفوظ خواهد ماند و در نتیجه این تبدیل معادل است با حاصل ترکیب تبدیل اول بایک تجانس. همچنین، هر دایره انعکاس به مرکز P یک

(شکل ۷.۵، الف)

جفت دایره هم مرکز را به جفت دیگر دایره های هم مرکز تبدیل خواهد کرد که شعاعهای آنها بر نسبت عکس خواهند بود.

هرگاه α و ω دو دایره دلخواه متمایز باشند، منعکس α نسبت به ω به دسته دایره $\alpha\omega$ تعلق خواهد داشت: هر دو دایره دلخواهی که بر هر یک از دو دایره α و ω عمود باشند بر منعکسهای آنها نیز عمود خواهند بود. اگر منعکس α را β بنامیم، دایره ω را دایره «نیمساز» دو دایره α و β می نامیم (در این مورد اصطلاح «دایره متشابه انعکاسی» نیز بکار می رود اما اصطلاح «نیمساز» مناسبتر است) ۱. دایره β به دسته دایره

۱- یادداشت از ح. غیوره: اصطلاح نیمساز در اینجا به این مناسبت است که اگر α و β و ω جزء یک دسته دایره باشند و α و β نسبت به ω منعکس یکدیگر باشند، درحالی که α و β متقاطعند به سادگی ثابت می شود که دایره ω نیمساز دو دایره α و β است.

اگر سه منحنی C_1 و C_2 و C_3 از یک نقطه بگذرند و مماس مرسوم در این نقطه بر C_1 نیمساز نیمساز زاویه بین مماسهای مرسوم در این نقطه بر C_2 و C_3 باشد، منحنی C_1 نیمساز دو منحنی C_2 و C_3 در نقطه تقاطع آنها نامیده می شود. حال اگر منحنیها دایره باشند و یک دایره در هر دو نقطه تقاطع نیمساز دو دایره دیگر باشد، این دایره را بطور مطلق نیمساز دو دایره دیگر می گویند.

$\alpha\omega$ و دایره ω به دسته دایره $\alpha\beta$ تعلق خواهد داشت. اکنون در مرحله ای هستیم که به اثبات عکس قضیه (۵،۴۰۵) به شرح زیر بپردازیم:

قضیه ۲،۲۰۵- هر دو دایره دلخواه حداقل یک دایره نیمساز دارند؛ اگر دو دایره غیر متقاطع یا مماس باشند، دایره نیمساز آنها منحصر به فرد است؛ اگر دو دایره متقاطع باشند دارای دو دایره نیمساز عمود بر یکدیگر خواهند بود.

زیرا دو دایره که متقاطع باشند توسط انعکاس به دو خط متقاطع تبدیل می شوند که این دو خط متقاطع دارای دو نیمساز عمود برهم می باشند. در تبدیل عکس نتیجه می شود که دو دایره متقاطع دارای دو دایره نیمساز عمود بر یکدیگرند که این دو دایره بر نیمسازهای زاویه های بین مماسهای مرسوم بر دو دایره متقاطع در نقاط تقاطع آنها مماس می باشند. دو دایره α و β که برهم مماس باشند توسط انعکاس به دو خط متوازی تبدیل می شوند و در نتیجه بیش از یک دایره نیمساز ندارند.

هر گاه دو دایره α و β نقطه مشترک نداشته باشند، می توان توسط انعکاس آنها را به دو دایره هم مرکز به شعاعهای مثلا a و b تبدیل کرد. در این صورت این دو دایره نسبت به دایره \sqrt{ab} به شعاع \sqrt{ab} و هم مرکز آنها متعکس یکدیگر می باشند و با تبدیل انعکاسی عکس نتیجه می شود که دو دایره غیر متقاطع α و β فقط یک دایره نیمساز دارند. اگر α و β دو دایره متساوی باشند دایره نیمساز آنها همان محور اصلی آنها می باشد.

تمرینها

۱- چه رابطه ای بین c و c' باید برقرار باشد تا دو دایره به معادله های زیر برهم عمود باشند؟

$$x^2 + y^2 - 2ax + c = 0 \quad \text{و} \quad x^2 + y^2 - 2by + c' = 0$$

۲- دو دایره نسبت به هم مماس داخلی اند. ثابت کنید که شعاع دایره نیمساز آنها برابر است با واسطه نوافقی شعاعهای آن دو دایره.

۳- دو دسته دایره مماس عمود برهم را در نظر بگیرید. هر گاه نقطه مشترک همه این دایره ها مرکز دایره انعکاس انتخاب شود و دایره ها نسبت به این دایره انعکاس تبدیل گردند، نتیجه حاصل چه خواهد بود؟

۴- آیا می توان دو دایره دلخواه را به دو دایره متساوی تبدیل کرد؟

۵- ثابت کنید که محور اصلی دو دایره متساوی غیر مشخص دایره نیمساز آنها است.

۶- ثابت کنید که هر چهار نقطه دلخواه متمایز را می توان به چهار رأس یک متوازی-الاضلاع $A'B'C'D'$ تبدیل کرد (که ممکن است در حالت خاص چهار نقطه A' ، B' ، C' ، D' بزرگ خط راست واقع باشند اما داشته باشیم: $A'B' = D'C'$ و $A'D' = B'C'$).

دانهمایی: سه حالت زیر را جداگانه در نظر بگیرید:

$$\text{الف - } AC \mid BD$$

$$\text{ب - } AD \mid BC \text{ یا } AB \mid CD$$

پ - A, B, C, D بر یک دایره واقع نباشند.

۷- دودایره غیرمتقاطع داده شده است، دایره نیمساز آنها را رسم کنید.

دانهمایی: با توجه به تمرین ۳ از بند ۵.۵، چگونگی تعیین نقطه‌های حد یک دسته دایره $\alpha\beta$ را در حالتی که α و β دودایره غیرمتقاطع با مرکزهای مختلف باشند بررسی کنید.

۸.۵- انحراف انعکاسی

زاویه بین دودایره متقاطع در واقع انحراف آنها از یکدیگر است، و چون در تبدیل انعکاسی، نیمساز زاویه به نیمساز زاویه تبدیل می‌شود، پس هر یک از دودایره نیمساز دو دایره متقاطع، در واقع انحراف بین آن دو دایره را نصف می‌کند. برای اینکه این ویژگی را درباره دایره نیمساز دو دایره غیرمتقاطع تعمیم دهیم، نوعی انحراف را بین آن دو دایره تصور می‌کنیم که دایره نیمساز آنها آن را به تساوی بین آن دو بخش می‌کند. برای تحقق چنین تصویری، برای هر دو دایره α و β انحرافی به نام انحراف انعکاسی و با نماد (α, β) در نظر می‌گیریم به گونه‌ای که اگر دایره γ به دسته دایره $\alpha\beta$ تعلق داشته و β بین α و γ واقع باشد رابطه زیر را داشته باشیم:

$$(\alpha, \beta) + (\beta, \gamma) = (\alpha, \gamma) \quad (۱۰۸.۵)$$

در انعکاسی که مرکزش یکی از نقطه‌های حد دسته دایره $\alpha\beta$ باشد، سه دایره مزبور به سه دایره هم مرکز به شعاعهای a, b, c تبدیل می‌شوند که یکی از دو رابطه $a < b < c$ یا $a > b > c$ و همچنین رابطه زیر برقرار می‌باشد:

$$\frac{a}{b} \times \frac{b}{c} = \frac{a}{c}$$

با توجه به اینکه لگاریتم عمل ضرب را به عمل جمع تبدیل می‌کند، این رابطه به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\left(\lg \frac{a}{b}\right) + \left(\lg \frac{b}{c}\right) = \left(\lg \frac{a}{c}\right)$$

از اینرو، انحراف انعکاسی دودایره α و β را به صورت زیر اختیاری می‌کنیم:

$$(\alpha, \beta) = \left| \lg \frac{a}{b} \right| \quad (۲۰۸.۵)$$

که اگر $a > b$ باشد، داریم $(\alpha, \beta) = \lg \frac{a}{b}$ و اگر $a < b$ باشد، داریم $(\alpha, \beta) = \lg \frac{b}{a}$

و به این ترتیب رابطه (۱۶۸.۵) برای سه دایره هم مرکز موزون به وضوح محقق می‌باشد. علامت \lg که برای خواننده آشنا می‌باشد به معنی لگاریتم به پایه ۱۰ می‌باشد؛ یعنی رابطه $x = \lg y$ به معنی $y = 10^x$ می‌باشد. پایه ۱۰ در عدد نویسی از این جهت بکار رفته است که انسان ده انگشت دارد. در ریاضیات لگاریتم را با پایه e بکار می‌برند که e عدد متعالی است برابر با:

$$e = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} = ۲.۷۱۸۲۸۱۸۲۸۴۵۹۰\dots$$

در این صورت $x = \lg y$ (که آن را به صورت $x = \ln y$ یا به صورت $x = Lg y$ نیز می‌نویسند و آن را «لگاریتم طبیعی» y می‌نامند) به معنی آن است که:

$$y = e^x = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!}$$

همچنین لگاریتم طبیعی به صورت سری زیر مشخص می‌شود:

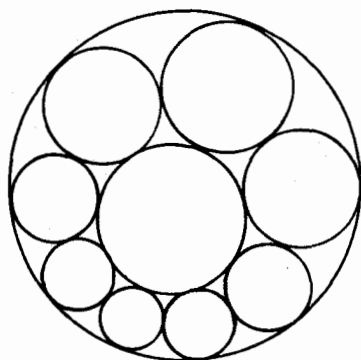
$$\lg(1+t) = t - \frac{t^2}{2} + \frac{t^3}{3} - \frac{t^4}{4} + \dots$$

بنا به تعریف، انحراف انعکاسی دو دایره غیر مشخص غیر متقاطع عبارتست از لگاریتم طبیعی نسبت شعاعهای دو دایره هم مرکزی که دو دایره مفروض را می‌توان به آنها تبدیل کرد (در نسبت شعاعها آن را که بزرگتر است صورت می‌گیریم).

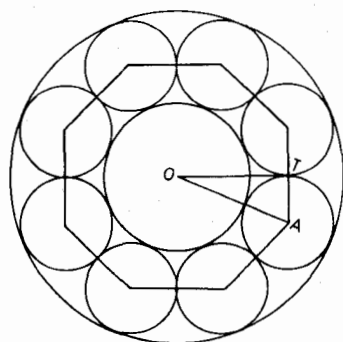
با توجه به اینکه دایره‌های هم مرکز مبدل‌های دایره‌های متعلق به يك دسته دواير می‌باشند، يك چنین «انحراف» برای دایره‌های آن دسته دواير دارای ویژگی جمعی (به معنی رابطه ۱۶۸.۵) خواهد بود. به ویژه، دایره نیمسان دو دایره غیر متقاطع انحراف انعکاسی آنها را نصف می‌کند. همچنین با قبول اینکه دو خط متوازی حالت حدی دو دایره هم مرکز می‌باشند، مجاز خواهیم بود که انحراف انعکاسی دو دایره مماس بر هم را صفر بگیریم.

اکنون دو دایره متداخل با مرکزهای متفاوت را در نظر می‌گیریم. مطابق با شکل (الف) ۱۶۸.۵ می‌توانیم يك سلسله دایره رسم کنیم که متوالیاً بر هم مماس باشند و هر کدام

از آنها بر دو دایره مفروض نیز مماس باشد. در این سلسله دواير، که تعداد آنها را n می‌گیریم، می‌توانیم هر يك از آنها را اولین دایره بگیریم که بر دومین دایره و بر آخرین دایره مماس می‌باشد. شکل حاصل به چپستان اشتینرا معروف است و با استفاده از قضیه (۱، ۷.۵) به سادگی می‌توان ثابت کرد که انجام پذیر است. برای این کار کافی است که دایره‌های متداخل مفروض را به دایره‌های هم مرکز تبدیل کنیم که در این صورت سلسله دایره‌های مورد نظر به دایره‌هایی برابر با هم تبدیل می‌شوند که مرکزهای آنها رأسهای يك n ضلعی منتظم خواهند بود، مطابق با شکل (۸.۵، ب)، اگر A مرکزی از این دایره‌های متساوی و T نقطه تماس آن با دایره متوالیش و O مرکز مشترک مبدل‌های دو

(شکل ۸.۵ الف)

(شکل ۸.۵ ب)

دایره مفروض باشد، با فرض آنکه شعاعهای دودایره هم مرکز آنکه بزرگتر است a و دیگری b باشد، خواهیم داشت:

$$OA = \frac{a+b}{2} \quad \text{و} \quad AT = \frac{a-b}{2}$$

اندازه زاویه AOT برابر با $\frac{\pi}{n}$ رادیان و انحراف انعکاسی دودایره برابر با

$$\delta = \lg \frac{a}{b} \quad \text{است و داریم:}$$

$$\sin \frac{\pi}{n} = \frac{AT}{OA} = \frac{a-b}{a+b} = \frac{\frac{a}{b} - 1}{\frac{a}{b} + 1} = \frac{e^\delta - 1}{e^\delta + 1}$$

بنا بر این چيستان اشتينر درحالتی محقق است که انحراف انعکاسی دو دایره مفروض در رابطه زیر صدق کند:

$$\sin \frac{\pi}{n} = \frac{e^{\delta} - 1}{e^{\delta} + 1}$$

این معادله را برحسب δ حل می‌کنیم:

$$e^{\delta} = \frac{1 + \sin \frac{\pi}{n}}{1 - \sin \frac{\pi}{n}} = \left(\frac{1 + \sin \frac{\pi}{n}}{\cos \frac{\pi}{n}} \right)^2 = \left(\sec \frac{\pi}{n} + \operatorname{tg} \frac{\pi}{n} \right)^2$$

$$\delta = 2 \operatorname{lg} \left(\sec \frac{\pi}{n} + \operatorname{tg} \frac{\pi}{n} \right) \quad (3.8.5)$$

اگر به ویژه $n = 4$ باشد، انحراف انعکاسی دو دایره برابر می‌شود با:

$$\delta = 2 \operatorname{lg}(\sqrt{2} + 1)$$

و در این حالت شکل نظیر شامل شش دایره است که هر کدام از آنها بر چهار دایره دیگر مماس می‌باشد. این شش دایره به سه جفت دایره‌های «متقابل» بخش می‌شوند که هر دایره بر همه دایره‌های دیگر، مگر بر دایره متقابلش مماس است. انحراف انعکاسی دو دایره متقابل برابر با $2 \operatorname{lg}(\sqrt{2} + 1)$ است درحالی‌که انحراف انعکاسی هر دو دایره غیر متقابل صفر است.

هرگاه سلسله دایره‌های چيستان اشتينر پس از d دور شکل گیرد، در این صورت

باید در رابطه‌های گذشته n را با $\frac{n}{d}$ جانشین سازیم.

هر دایره با مرکز و شعاعش مشخص می‌شود و چون در صفحه مرکز دایره بادو مختص معین می‌گردد، پس مجموعه همه دایره‌های صفحه اقلیدسی و منعکسهای آنها با معادله‌ای سه پارامتری مشخص می‌گردند که هر یک از پارامترها می‌تواند تغییراتی تابینهایت داشته باشد. هرگاه چنین تعبیر کنیم که این سه تأثیرهای نامحدود از دایره‌های متعلق به صفحه انعکاسی، صفحات فضای سه بعدی را مشخص می‌کنند، می‌توانیم به هندسه نااقلیدسی مشهور گوس، بلیانی، لوباشفسکی^۱ دست یابیم که بین سالهای ۱۸۲۰ و ۱۸۳۰ هر کدام از آنان مستقلاً به کشف آن نایل آمدند. زاویه‌های متشکل از دو دایره متقاطع در این هندسه به زاویه‌های بین دو صفحه که در یک خط متقاطعند تبدیل می‌شوند؛ دو دایره مماس برهم به دو صفحه متوازی تبدیل می‌شوند؛ انحراف انعکاسی دو دایره غیر متقاطع عبارت می‌شود

از فاصله بین دو صفحه غیرمقاطع که يك عمود مشترك دارند و طول آن فاصله مزبور را معين می کنند.

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که در چيستان اشتينر ، نقاط تماس دایره های متوالی بر دایره نیمساز دو دایره مفروض واقعد (در واقع دایره نیمساز ، یا دایره های نیمساز ، دو دایره دلخواه α و β را می توان مکان هندسی نقطه P دانست که این نقطه P نقطه تماس دو دایره های است که هر کدام از آنها بر دایره های α و β نیز مماسند).
- ۲- ثابت کنید که معادله $(3, 8.5)$ را می توان چنین نوشت:

$$\delta = 2lg \operatorname{tg} \left(\frac{\pi}{4} + \frac{\pi}{2n} \right)$$

- ۳- اولاً سه دایره متساوی رسم کنید که برهم مماس باشند. ثانیاً سه دایره دیگر با همان ویژگی را چنان رسم کنید که هر کدام از آنها بر دو دایره از مجموعه اول نیز مماس باشند. انحرافهای انعکاسی بین این شش دایره را تعیین کنید.

۹.۵- تابعهای هذلولوی

تابعهای مثلثاتی زاویه ، زاویه بین دو دایره مقاطع ، را می شناسیم. تابعهایی از انحراف انعکاسی دو دایره غیرمقاطع تعریف شده است که به مناسبت اینکده هندسه نااقلیدسی گوس ، بولیائی ، لوباچفسکی ، به هندسه هذلولوی معروف است آنها را تابعهای هذلولوی (تابعهای هیپر بولیک) می نامند. این تابعها عبارتند از: سینوس هیپر بولیک با نماد sh ، کسینوس هیپر بولیک با نماد ch ، تانژانت هیپر بولیک با نماد th ، و برحسب تابع نمائی e^x طبق فرمولهای زیر تعریف می شوند:

$$shx = \frac{e^x - e^{-x}}{2} , chx = \frac{e^x + e^{-x}}{2} , thx = \frac{e^x - e^{-x}}{e^x + e^{-x}}$$

از این فرمولها رابطه های مختلف بدست می آید، ازجمله:

$$chx + shx = e^x , chx - shx = e^{-x}$$

اکنون طبق جدول زیر تشابهات موجود بین دو نوع تابعهای مثلثاتی و هذلولوی را ملاحظه می کنیم:

$$\operatorname{sh} 0 = 0, \operatorname{ch} 0 = 1$$

$$\operatorname{th} 0 = 0, \operatorname{th} \infty = 1$$

$$\operatorname{ch}^2 X - \operatorname{sh}^2 X = 1$$

$$\frac{\operatorname{sh} X}{\operatorname{ch} X} = \operatorname{th} X$$

$$\operatorname{sh}^2 \frac{X}{2} = \frac{\operatorname{ch} X - 1}{2}$$

$$\operatorname{ch}^2 \frac{X}{2} = \frac{\operatorname{ch} X + 1}{2}$$

$$\operatorname{th} \frac{X}{2} = \frac{\operatorname{ch} X - 1}{\operatorname{sh} X}$$

$$\sin 0 = 0, \cos 0 = 1$$

$$\operatorname{tg} 0 = 0, \operatorname{tg} \frac{\pi}{4} = 1$$

$$\sin^2 X + \cos^2 X = 1$$

$$\frac{\sin X}{\cos X} = \operatorname{tg} X$$

$$\sin^2 \frac{X}{2} = \frac{1 - \cos X}{2}$$

$$\cos^2 \frac{X}{2} = \frac{1 + \cos X}{2}$$

$$\operatorname{tg} \frac{X}{2} = \frac{1 - \cos X}{\sin X}$$

با توجه به ملاحظات بالا، معادله (۳.۸.۵) به صورت زیر درمی آید:

$$\operatorname{th} \frac{\delta}{2} = \sin \frac{\pi}{n} \quad \text{یا} \quad \operatorname{sh} \frac{\delta}{2} = \operatorname{tg} \frac{\pi}{n} \quad \text{یا} \quad \operatorname{ch} \frac{\delta}{2} = \sec \frac{\pi}{n}$$

شاید خوانندگان به اهمیت نقش ریشه NH_4 آمونیم در شیمی و قوف داشته باشند؛ این ریشه مانند یک اتم سدیم یا یک اتم پتاسیم عمل می کند و در عین حال به اتمهای ازن و هیدروژن قابل تجزیه است. در مقام مقایسه می توان گفت که نقش تابعهای هذلولوی در ریاضیات نیز از یک چنین اهمیتی برخوردار است؛ این تابعها مانند تابعهای مثلثاتی عمل می کنند و در عین حال بر حسب تابعهای نمایی قابل بیان می باشند. وانگهی، برای خوانندگانی که با تابعهای با یک متغیر مختلط آشنایی دارند و معنی فرمولهای:

$$\cos X = \operatorname{ch} iX, \quad i \sin X = \operatorname{sh} iX$$

را درمی یابند دیگر گفتگو از شیمی و مقایسه موردی نخواهد داشت.

از موضوع خارج نشویم و همان بحث مربوط به زاویه بین دو دایره متقاطع و انحراف بین آنها را دنبال کنیم. دو دایره به شعاعهای a و b و به طول خط المرکزین c را در نظر می گیریم. هر گاه هر یک از سه مقدار a ، b ، c از مجموع دوتای دیگر کوچکتر باشد، دو دایره در دو نقطه متقاطع می باشند که هر یک از این نقطه های تقاطع با مرکزهای دو دایره مثلثی تشکیل می دهد. زاویه بین دو ضلع a و b از این مثلث همان زاویه بین دو دایره است و مقدار کسینوس آن برابر است با:

$$\frac{a^2 + b^2 - c^2}{2ab}$$

اگر یکی از سه مقدار a ، b ، c از مجموع دوتای دیگر بزرگتر باشد، دو دایره

مقاطع نیستند و مثلثی تشکیل نمی‌شود. در این حالت سعی می‌کنیم تا تعبیری هندسی برای عبارت بالا، یعنی:

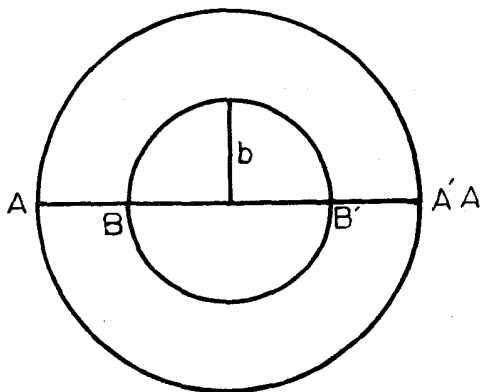
$$\gamma = \frac{a^2 + b^2 - c^2}{2ab}$$

بدست دهیم. هرگاه این دودایره هم‌مرکز باشند، یعنی $c=0$ ، و AA' و BB' قطرهای از دودایره باشد که در امتداد یکدیگرند، رابطه $AA' \parallel AB'$ برقرار می‌باشد. مطابق شکل (۹،۵ الف). انحراف انعکاسی این دو دایره $\delta = \lg \frac{a}{b}$ است و نسبت ناهمساز

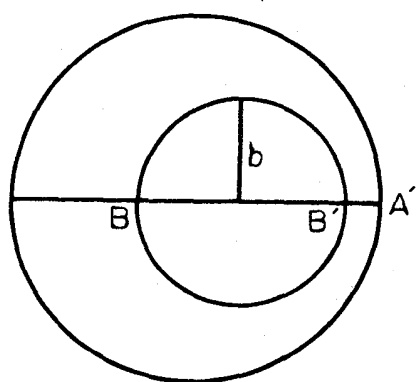
چهار نقطه A, A', B, B' بر حسب δ عبارت می‌شود از:

$$\begin{aligned} (AA'BB') &= \frac{\overline{AB} \times \overline{A'B'}}{\overline{AB'} \times \overline{A'B}} = \left(\frac{AB}{AB'} \right)^2 = \left(\frac{a-b}{a+b} \right)^2 \\ &= \left(\frac{e^\delta - 1}{e^\delta + 1} \right)^2 = \frac{e^{2\delta} + 1 - 2e^\delta}{e^{2\delta} + 1 + 2e^\delta} = \frac{e^\delta + e^{-\delta} - 2}{e^\delta + e^{-\delta} + 2} \\ &= \frac{ch\delta - 1}{ch\delta + 1} \end{aligned}$$

هرگاه این دو دایره را منعکسهای دودایره غیر متقاطع به خط مرکزین به طول c در نظر بگیریم و شعاعهای آنها a و b و نقاط برخورد خط مرکزین با آنها A, A' و B, B' باشد (که داشته باشیم $AA' \parallel AB'$)، بنا به قضیه‌های (۲،۴،۵) و (۳،۴،۵)

(شکل ۹،۵ الف)

(شکل ۹،۵ ب)

نسبت ناهمساز وجداسازی محفوظ بوده و باز هم خواهیم داشت:

$$(AA'BB') = \frac{ch\delta - 1}{ch\delta + 1}$$

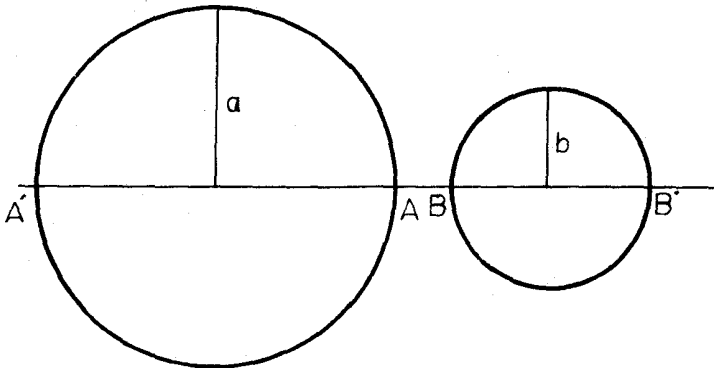
که باید آن را برحسب a, b, c بدست آوریم. مطابق با شکل (۹.۵، ب) یعنی در حالت $a - b > c$ داریم:

$$\begin{aligned} (AA'BB') &= \frac{\overline{AB} \times \overline{A'B'}}{\overline{AB'} \times \overline{A'B}} = \frac{(a+c-b)(a-c-b)}{(a+c+b)(a-c+b)} = \frac{(a-b)^2 - c^2}{(a+b)^2 - c^2} \\ &= \frac{a^2 + b^2 - c^2 - 2ab}{a^2 + b^2 - c^2 + 2ab} = \frac{\gamma - 1}{\gamma + 1} \end{aligned}$$

بنابراین داریم: $ch\delta = \gamma$. در حالتی که داشته باشیم $a + b < c$ مطابق با شکل (۹.۵، پ) داریم:

$$\begin{aligned} (AA'BB') &= \frac{\overline{AB} \times \overline{A'B'}}{\overline{AB'} \times \overline{A'B}} = \frac{(c-a-b)(c+a+b)}{(c-a+b)(c+a-b)} = \frac{c^2 - (a+b)^2}{c^2 - (a-b)^2} \\ &= \frac{-a^2 - b^2 + c^2 - 2ab}{-a^2 - b^2 + c^2 + 2ab} = \frac{-\gamma - 1}{-\gamma + 1} \end{aligned}$$

و در نتیجه داریم: $ch\delta = -\gamma$.

(شکل ۹.۵، پ)

در آنچه گذشت رویهم اثبات قضیه زیر انجام گرفته است:
 قضیه ۹.۵-۱ مقدار انحراف انعکاسی δ بین دو دایره غیر متقاطع به شعاعهای a و b و به طول خطالمکزی c در رابطه زیر صدق می کند:

$$ch\delta = \left| \frac{a^2 + b^2 - c^2}{2ab} \right|$$

یادآوری - منحنی نمایش تابع $y = chx$ به زنجیره موسوم است و در واقع شکل زنجیر یا نخ است که دوسرش را گرفته و به حالت آویزان قرار داده باشند.

هر گاه دودایره به طول خط المکزین c چنان باشند که اولی به شعاع a بر یک چهار گوشه محیط دومی به شعاع b در همان چهار گوشه محاط باشد، چنانکه می دانیم رابطه زیر برقرار است:

$$\frac{1}{(a-c)^2} + \frac{1}{(a+c)^2} = \frac{1}{b^2}$$

این رابطه را می توان چنین نوشت:

$$|a^2 + b^2 - c^2| = b\sqrt{4a^2 + b^2}$$

و برای δ انحراف انعکاسی دودایره خواهیم داشت:

$$ch\delta = \frac{|a^2 + b^2 - c^2|}{2ab} = \frac{\sqrt{4a^2 + b^2}}{2a} = \sqrt{1 + \left(\frac{b}{2a}\right)^2}$$

و چون داریم $ch^2\delta = 1 + sh^2\delta$ بنابراین در مورد دودایره مزبور داریم:

$$sh\delta = \frac{b}{2a}$$

تمرینها

۱- دودایره به شعاعهای ۱ و به طول خط المکزین $(1 + \sqrt{3})$ داده شده است. دایره دیگری به شعاع ۱ چنان رسم کنید که سطح بین آنها را به تساوی بخش کند. آیا این دایره انحراف انعکاسی بین دودایره مفروض را نیز نصف می کند؟ و آیا این دایره، دایره نیمساز آنها است؟

۲- ثابت کنید که انحراف انعکاسی بین دایره های سدی (تمرین ۴ از بند ۴۰۵ را ملاحظه کنید) در رابطه زیر صدق می کند:

$$ch \frac{\delta}{2} = 2$$

۳- می دانیم که دو دایره متخارج دارای چهار مماس مشترك می باشند. اگر δ انحراف انعکاسی این دو دایره باشد، ثابت کنید که نسبت بین طولهای بزرگترین و کوچکترین مماس مشترك برابر است با $\frac{\delta}{2}$.

۴- خطی به فاصله p از مرکز دایره به شعاع b واقع است. هر گاه $p < b$

باشد خط با دایره يك زاویه δ می سازد که ثابت کنید $\cos \delta = \pm \frac{p}{b}$ ، اگر $p > b$

باشد ثابت کنید که انحراف انعکاسی بین خط و دایره از فرمول $ch\delta = \frac{p}{b}$ بدست می آید.

۵- شعاعهای دایره‌های محیطی و محاطی مثلث را با R و r می‌نماییم. ثابت کنید که δ انحراف انعکاسی این دودایره در رابطه زیر صدق می‌کند:

$$\operatorname{sh} \frac{\delta}{2} = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{r}{R}}$$

دانهمایی: از قضیه (۲، ۱۰۲) می‌توانید استفاده کنید.

۶- ثابت کنید که اگر یکی از زاویه‌های مثلث ABC منفرجه باشد دایره محیطی و دایره نه نقطه آن به زاویه δ یکدیگر را تلافی می‌کنند که در رابطه زیر صدق می‌کند:

$$\sin^2 \frac{\delta}{2} = -\cos A \cos B \cos C$$

و اگر مثلث قائم‌الزاویه یا حاد‌الزاویه باشد، δ انحراف انعکاسی بین دودایره مذکور در رابطه زیر صدق می‌کند:

$$\operatorname{sh}^2 \frac{\delta}{2} = \cos A \cos B \cos C$$

۷- دایره‌های به معادله‌های زیر در نظر می‌گیریم:

$$x^2 + y^2 - 2ax + d^2 = 0, \quad a > d > 0$$

$$x^2 + y^2 - 2bx + d^2 = 0, \quad b > d > 0$$

و فرض می‌کنیم $\operatorname{th} \alpha = \frac{d}{a}$ و $\operatorname{th} \beta = \frac{d}{b}$. ثابت کنید که انحراف انعکاسی این دایره

برابر است با: $|\alpha - \beta|$

آشنایی با هندسهٔ تصویری

اکنون که هندسه و مثلثات را یاد گرفته‌اید، مسئله‌ای برای شما مطرح می‌کنم: یک کشتی به سوی دریا در شرف حرکت است. بار آن پشم است و ظرفیت خالص آن ۲۰۰ تن می‌باشد. بندری که از آن می‌خواهد حرکت کند بوستن است و مقصد آن لوه‌اورنی می‌باشد. بساد از سمت شرق - شمال شرقی می‌وزد و ماه مه می‌باشد. سن کاپیتان کشتی چقدر است؟

گوستاو فلوبر

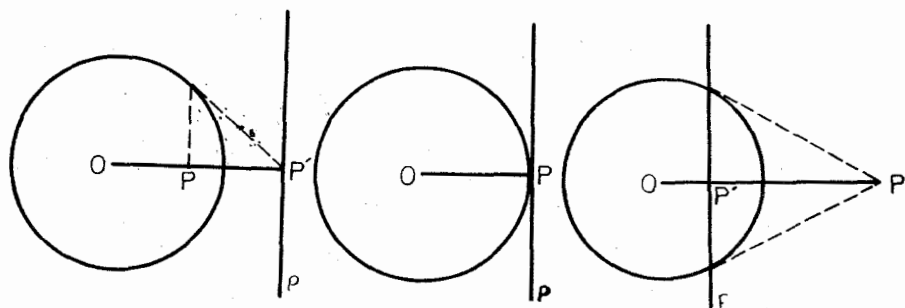
در همهٔ تبدیلهایی که تاکنون ملاحظه کردیم - نقطه متناظر با نقطه بود. اما اصل دوگانگی که سیمای مشخصهٔ «صفحهٔ تصویری» را نشان می‌دهد امکان آنرا فراهم می‌آورد که نقطه با خط و یا خط با نقطه نظیر گردد. یکی از تبدیلهای جدید، که وجد تشابهی با انعکاس دارد، تبدیل «قطبی معکوس» نسبت به دایره می‌باشد. در این تبدیل، هر نقطهٔ غیر از O مرکز دایره با یک خط، و هر خط که بر O نگذرد با یک نقطه متناظر می‌باشد، مبدل هر دایره یک «مقطع مخروطی» است که یکی از کانونهایش نقطهٔ O است.

در پایان این بخش، پس از آنکه انواع مقطعهای مخروطی بررسی گردید، مقایسه‌ای احتیاط‌آمیز بین هندسهٔ انعکاسی و هندسهٔ تصویری انجام خواهد گرفت.

۱۰۶- قطب و قطبی - تبدیل قطبی معکوس

دایرهٔ ω به مرکز O و به شعاع k را در نظر می‌گیریم. در صفحهٔ دایره، نظیر هر نقطهٔ P متمایز از O یک خط p وجود دارد که بر P' ، منعکس P نسبت به

ω ، می گذرد؛ این خط را قطبی P نسبت به ω می نامیم. برعکس نظیر هر خط p که بر O نگذرد يك نقطه P وجود دارد که برعمود OP' وارد از O بر p واقع است و منعکس نقطه P' نسبت به ω می باشد؛ این نقطه قطب خط p نامیده می شود. بنا براین نسبت به دایره ω ، هر نقطه غیر از O يك قطبی دارد و هر خط غیر گذرنده بر O يك قطب دارد ، مطابق با شکل (۱.۶ ، الف).

(شکل ۱.۶ ، الف)

با استفاده از ویژگیهای انعکاس و با توجه به شکل (۳.۵ ، الف) نتیجه می گیریم که: اگر P داخل دایره باشد قطبی آن p در خارج دایره واقع است و برای رسم آن می توانیم در P عمودی بر OP اخراج کنیم تا با دایره برخورد کند و در نقطه برخورد مماسی بر دایره رسم کنیم تا با OP تلاقی کند، به این ترتیب P' بدست می آید و p را رسم می کنیم؛ اگر P بر دایره واقع باشد قطبی آن بر دایره مماس است و بر P می گذرد؛ اگر P در خارج دایره باشد قطبی آن با دایره متقاطع است و برای رسم آن می توان از P بر دایره دو مماس رسم کرد و نقطه های تماس را به یکدیگر وصل نمود. همچنین ، اگر خطی با دایره متخارج باشد قطب آن در داخل دایره واقع است؛ اگر خطی بر دایره مماس باشد قطب آن همان نقطه تماس است؛ اگر خط با دایره متقاطع باشد قطب آن در خارج دایره قرار دارد. از این پس برای سادگی خطها را با a, b, \dots و

۱- یادداشت از ح. غیور: تعریفی که در متن کتاب، برای قطب و قطبی انجام گرفته مخصوص دایره است. در صورتی که قطبی نقطه نسبت به دو خط متقاطع و نسبت به منحنیهای مقطع مخروطی نیز تعریف می شود که با هم يك خط مستقیم است. قطبی نقطه نسبت به دو خط متقاطع خاصیت مهم چهارضلعی کامل را بیان می کند که در آن هر قطر بوسیله دو قطر دیگر به نسبت توافقی تقسیم می شود (و در این کتاب کوچکترین اشاره ای به آن نشده است).

قطبهای آنها را به ترتیب با A ، B ، ... نشان می‌دهیم.

مطابق با شکل (۱.۶) ، نقطه A متمایز از O را در نظر می‌گیریم و قطبی آن را a و منعکس آن را با A' نشان می‌دهیم. نقطه دلخواه B را بر a در نظر می‌گیریم و OB همچنین عمود AB' را بر OB رسم می‌کنیم. دو مثلث OAB' و OBA' متشابهند و داریم:

$$OB \times OB' = OA \times OA' = k^2$$

بنابراین B' منعکس B و AB' یعنی b قطبی B می‌باشد. برعکس ، هر خط b که بر A بگذرد (و بر OA واقع نباشد) بزرگ خط که بر O می‌گذرد در B' عمود می‌باشد و OB' با a در B برخورد می‌کند که B قطب b می‌باشد. بنابراین قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۱.۶-۱.۱۰- قطبی هر نقطه واقع بر خط مفروض از قطب آن خط می‌گذرد.

اکنون فرض می‌کنیم که نقطه A و در نتیجه قطبی آن a ثابت بوده و B بر a تغییر مکان دهد ، در هر حال قطبی B بر A می‌گذرد ، پس می‌توان گفت کسب قطبی‌های مجموعه نقاط یک خط ، مجموعه خطوطی است که در قطب آن خط متقاطعند. ویژگی که گفته شد و بر اثر آن ، خطها و نقطه‌ها به ترتیب به قطبها و قطبی‌های خود تبدیل می‌شوند ، تبدیل قطبی معکوس نام دارد. اصل دگانیگی^۱ نیز که در پیش از آن نام بردیم چنین است :

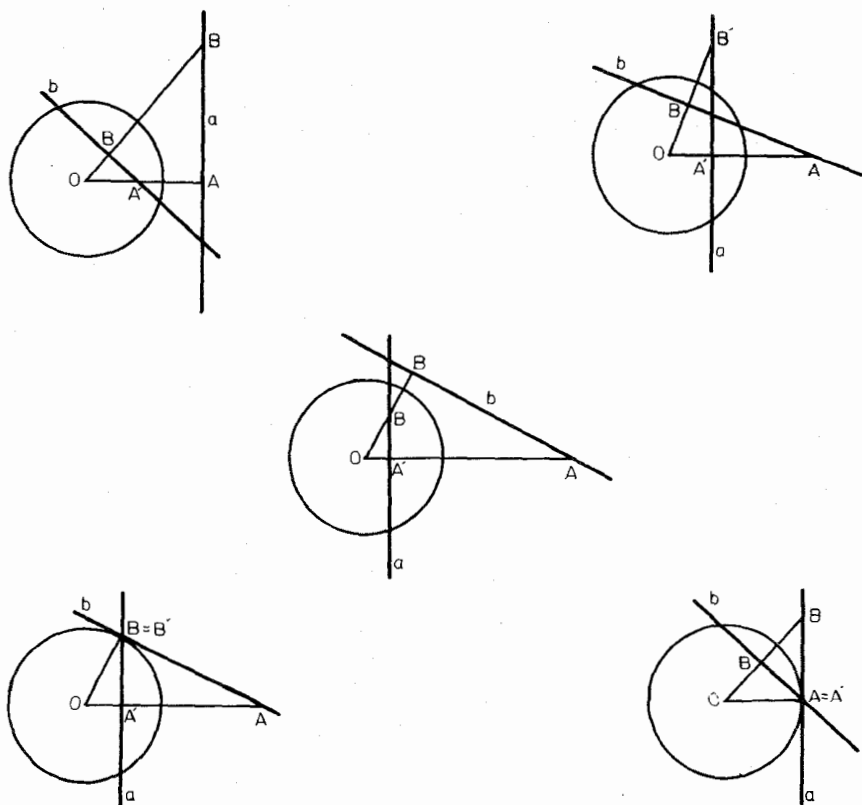

برای ارزشیابی دقیق تعریف قطب و قطبی که یکی از تبدیلات مهم هندسه شمار می‌آید تعریف مشهور و کلاسیک آن را در زیر می‌آوریم؛

«مکان هندسی مزدوج توافقی نقطه واقع در صفحه دایره مفروض نسبت به دو نقطه تقاطع قاطعی که از آن نقطه می‌گذرد با دایره ، قطبی آن نقطه نسبت به دایره نامیده می‌شود.»
به موجب این تعریف ، قطبی نقطه بر حسب اینکه داخل یا خارج یا روی دایره باشد نسبت به دایره به ترتیب خط نامحدود ، پاره خط و نقطه است و مرکز دایره قطبی ندارد. با قبول فرض نقطه‌های موهومی (اصل پونسله) و خط بینهایت صفحه (اصل دزارک) و بویژه اینکه بطور استثنا قطبی هر نقطه از دایره را مماس مرسوم از آن نقطه بر دایره بدانیم ، به موجب تعریف کلاسیک ، قطبی نقطه نسبت به دایره در هر حال خط نامحدود است (در متن کتاب در تعریف صفحه تصویری به اصل خط بینهایت اشاره شده است).

امتیاز تعریف کلاسیک با پذیرفتن اصلها و آنچه ذکر شد بر تعریف متن در این است که آن تعریف برای منحنی درجه دوم ، اعم از دو خط و یا مقطعهای مخروطی که بکار رود فقط کافی است که به جای دایره بنویسیم دو خط متقاطع یا بیضی ، یا هذلولی یا سهمی . لازم به یاد آوری است که در منحنیهای از درجه بالاتر از دو ، قطبی نقطه از حالت خط مستقیم درمی‌آید و منحنی می‌شود.

1- Principe de dualité.

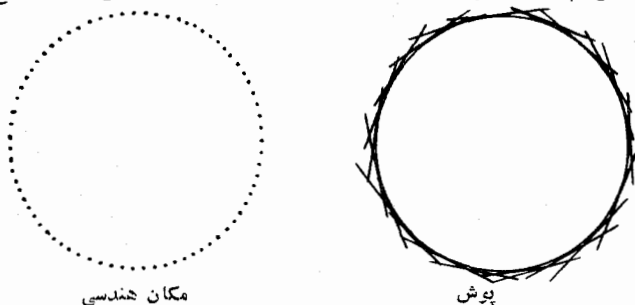

(شکل ۱.۶ ، ب)

به هر شکل مرکب از خطها و نقطه‌ها که در آن بعضی از نقطه‌ها بر بعضی از خطها واقعند ، متقابلاً شکلی مرکب از نقطه‌ها و خطها نظیر است که در آن بعضی از خطها بر بعضی از نقطه‌ها می‌گذرند. مثلاً، به یک چهار گوشه $ABCD$ (که شامل چهار نقطه است که هیچ یک از سه تایی آنها بر یک خط واقع نیستند و شامل شش خط می‌باشد که به ترتیب بر جفت‌های نقاط A, D و A, B و B, C و C, D و B, C و A, B می‌گذرند) متقابلاً یک چهار خطی $abcd$ نظیر می‌شود (که شامل چهار خط است بدون آنکه هیچ سه تایی آنها متقارب باشند و شامل شش نقطه است که به ترتیب محل برخورد جفت‌های خطوط a, d و b, d و a, c و b, c و c, d و a, b می‌باشند).

دایره را می‌توان مکان هندسی نقاط یا اینکه پوش خطوط (مماسهای بر آن) در نظر گرفت، شکل (۱.۶، پ). هر مماس بر دایره وضع حدی قاطعی است که دو نقطه تقاطع

آن بادایره برهم منطبق گردند. متقابلاً هر نقطه از دایره را می توان وضع حصدی نقطه

(شکل ۱.۶، ب)

تقاطع دو مماس بر آن دانست که این دو مماس برهم منطبق گردند. بنا براین، تبدیل قطبی معکوس، مکان هندسی و پوش را نظیر هم قرار می دهد. هر گاه دایره ω را مکان هندسی نقاط بگیریم مبدل آن در تبدیل قطبی معکوس نسبت به ω ، همان دایره است اما بدعنوان پوش خطوط، و برعکس. همچنین اگر دایره ای به مرکز O و به شعاع r داشته باشیم، مبدل قطبی معکوس آن نسبت به دایره ω به مرکز O و به شعاع k ، دایره ای خواهد بود به مرکز O و به شعاع $\frac{k^2}{r}$.

فرهنگچه زیر مفاهیم متناظر را در تبدیل قطبی معکوس نشان می دهد و در بکار بردن آن در قضایا و ترسیمات کافی است که هر مفهوم از یک ستون را با مفهوم مقابل آن از ستون دیگر جانشین ساخت.

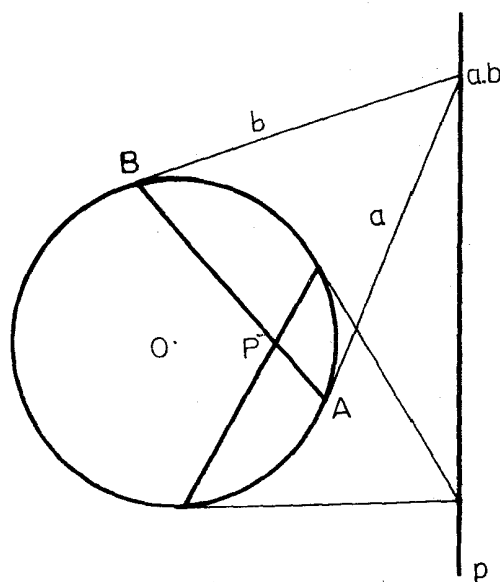
خط	نقطه
می گذرد بر	واقع است بر
نقطه تقاطع دو خط	خط واصل بین دو نقطه
واقع بر یک استقامت	متقارب
چهار خطی	چهار گوشه
قطبی	قطب
پوش	مکان هندسی
نقطه تماس	مماس

اگر دو نقطه چنان باشند که هر کدام از آنها بر قطبی دیگری واقع باشد آنها را نقطه های مزدوج و قطبی های آنها را خطهای مزدوج می نامند. هر گاه a قطبی نقطه A بر نقطه B بگذرد، بنا به قضیه (۱.۱.۶) خط b قطبی B نیز بر A می گذرد، بنا براین

B و A نقطه‌های مزدوج و a و b خطهای مزدوج می‌باشند. با توجه به اینکه می‌توانیم نقطه را دایره به شعاع صفر بگیریم، قطبی هر نقطه مکان هندسی مزدوجهای آن نقطه، و قطب هر خط پوش مزدوجهای آن خط می‌باشد.

اگر خط a در نقطه A بردایره ω مماس باشد، هر نقطه واقع بر a مزدوج نقطه A و در عین حال نقطه A مزدوج خودش نیز می‌باشد، همچنین در این حالت هر خط که بر A بگذرد مزدوج a و بخصوص خط a مزدوج خودش نیز می‌باشد.

قطب هر خط که بر دو نقطه A و B بگذرد (بدون آنکه بر O بگذرد) بر نقطه

(شکل ۱.۶، ت)

تلاقی a و b قطبی‌های B و A واقع است. در شکل (۱.۶، ت) دو نقطه B و A بردایره ω واقعند پس a و b قطبی‌های آنها که بدترتیب در A و B بر ω مماسند در قطب خط AB ، که آن را با $a.b$ نشان داده‌ایم متقاطع می‌باشند. برعکس، هر گاه از نقطه خارج ω دو مماس a و b را بر آن رسم کنیم خطی که B و A نقطه‌های تماس را به هم وصل می‌کند قطبی نقطه مفروض می‌باشد.

هر گاه بر خط p دو نقطه انتخاب کنیم و قطبی‌های آنها را رسم کنیم در P قطب خط p برخورد می‌کنند. در عمل این دو نقطه را در

خارج ω انتخاب کرده از هر یک از آنها دو مماس بردایره رسم و نقطه‌های تماس را به هم وصل می‌کنیم که از برخورد دو خط حاصل قطب خط مفروض مشخص می‌شود. برعکس هر گاه P داده شده باشد و از آن دو قاطع نسبت به دایره رسم کنیم و قطبهای این دو قاطع را به یکدیگر وصل کنیم قطبی نقطه P مشخص می‌گردد.

آنچه گفته شد در قضیه زیر خلاصه می‌شود:

قضیه ۲۰۱.۶- قطب هر خط که در A و B با دایره ω برخورد کند (بدون آنکه بر مرکز دایره بگذرد) نقطه برخورد مماسهایی است که در A و B بردایره رسم می‌شوند. قطبی هر نقطه واقع در خارج دایره عبارت است از خط واصل بین نقطه‌های تماس دو مماسی که از آن نقطه بردایره رسم می‌شود. قطب هر خط (که بر مرکز دایره نگذرد) نقطه

تلاقی قطبیه‌های دو نقطه از آن می‌باشد. قطبی هر نقطه (غیر از O) خط واحد بین قطبیه‌های دو قاطع است که از آن نقطه بردایره رسم شوند.

نکته قابل توجه این است که با معلوم بودن دایره هادی ω و همه مماسهایی که می‌توان بر آن رسم کرد، ترسیمات مربوط به تبدیل قطبی معکوس فقط به وجود خود نقاط و خطوط بستگی دارد و فواصل بین آنها مطرح نیست. این نکته از ویژگیهای سرشتی هندسه تصویری است.

تمرینها

- ۱- دایره ω به مرکز O و یک نقطه A متمایز از O داده شده است. ثابت کنید که قطبی A نسبت به دایره ω همان محور اصلی دایره ω با دایره به قطر OA است.
- ۲- ثابت کنید که یکی از زاویه‌های بین قطبی‌های دو نقطه A و B با زاویه AOB برابر است.
- ۳- ثابت کنید که در تبدیل قطبی معکوس، میدلهای رأسهای ضلعهای n ضلعی منتظم به مرکز O به ترتیب ضلعها و رأسهای یک n ضلعی منتظم می‌باشند.
- ۴- ثابت کنید که مبدل قطبی معکوس مستطیل به مرکز O یک لوزی است.

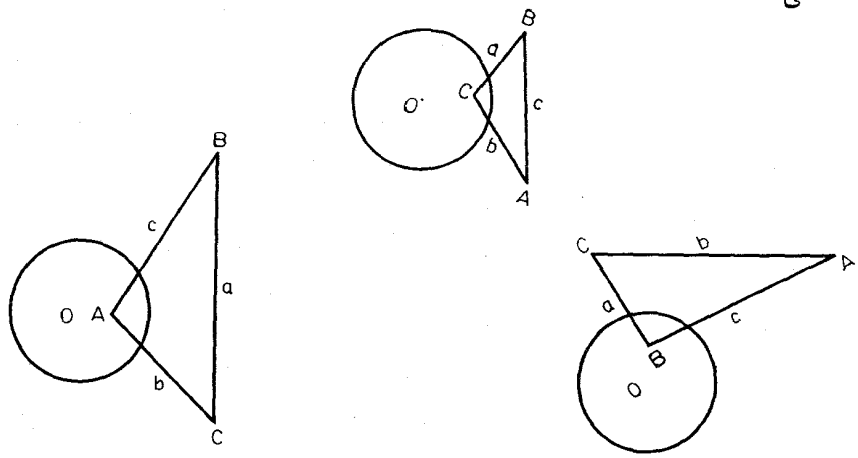
۲.۶- دایره مزدوج مثلث

در شکل (۱.۶، ب) که چهار نقطه A, B, A', B' از یکدیگر متمایزند، چنانچه نقطه برخورد a و b را با C نشان دهیم مثلث ABC دارای ویژگیهای زیر می‌باشد: هر رأس و ضلع روبروی آن قطب و قطبی یکدیگرند؛ هر دو رأس دلخواه آن نقطه‌های مزدوجند؛ هر دو ضلع دلخواه آن خطهای مزدوجند. یک چنین مثلثی را مثلث مزدوج می‌نامند و هر دو نقطه مزدوج که از یکدیگر متمایز باشند دو رأس از یک مثلث مزدوج خواهند بود.

در شکل (۲.۶، الف) سه حالت ممکن مثلث مزدوج ABC نشان داده شده است و ملاحظه می‌شود که در هر یک از سه حالت یک رأس در داخل دایره و دو رأس دیگر در خارج دایره واقعند و زاویه نظیر رأس واقع در داخل دایره منفرجه می‌باشد (زیرا مرکز ارتفاعی مثلث همان O مرکز دایره ω می‌باشد). برعکس، اگر مثلث ABC در یک زاویه منفرجه و O مرکز ارتفاعی آن و A', B', C' به ترتیب پاهای ارتفاعهای نظیر رأسهای A, B, C باشند، با توجه به رابطه (۴.۴.۲) داریم:

$$\overline{OA} \times \overline{OA'} = \overline{OB} \times \overline{OB'} = \overline{OC} \times \overline{OC'} = k^2$$

بنابراین نسبت به دایره ω به مرکز O و به شعاع k مثلث مزبور مزدوج می باشد. این دایره را که برای مثلث منفرج الزاویه ABC منحصر به فرد است دایره مزدوج آن مثلث می نامند.

(شکل ۳.۶، ۱۰۰ الف)

از رابطه بالا نتیجه می شود که در انعکاس نسبت به دایره ω نقطه های A, B, C به ترتیب به نقطه های A', B', C' تبدیل می شوند، به عبارت دیگر، دایره محیطی مثلث ABC به دایره محیطی مثلث $A'B'C'$ تبدیل می شود. از اینرو قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۳.۶-۱ - برای هر مثلث منفرج الزاویه یک دایره مزدوج وجود دارد که نسبت به این دایره، دایره های محیطی ونه نقطه مثلث مزبور منعکس یکدیگرند.

به عبارت دیگر، دایره مزدوج مثلث یکی از دو دایره نیمساز دایره های محیطی و نه نقطه مثلث می باشد. نتیجه می شود که این سه دایره به یک دسته دوایر تعلق دارند (که مرکزهای آنها بر خط اولر واقع است)؛ و بنابراین در مثلث منفرج الزاویه، دایره نه نقطه نه تنها بر نه نقطه بلکه بر یازده نقطه مهم می گذرد و دو نقطه دیگر آن عبارتند از نقطه های برخورد دایره محیطی با دایره مزدوج مثلث.

تمرین

زاویه دایره محیطی مثلث منفرج الزاویه با دایره مزدوج آن را به θ نشان می دهیم. ثابت کنید که:

$$\cos^2 \theta = -\cos A \cos B \cos C$$

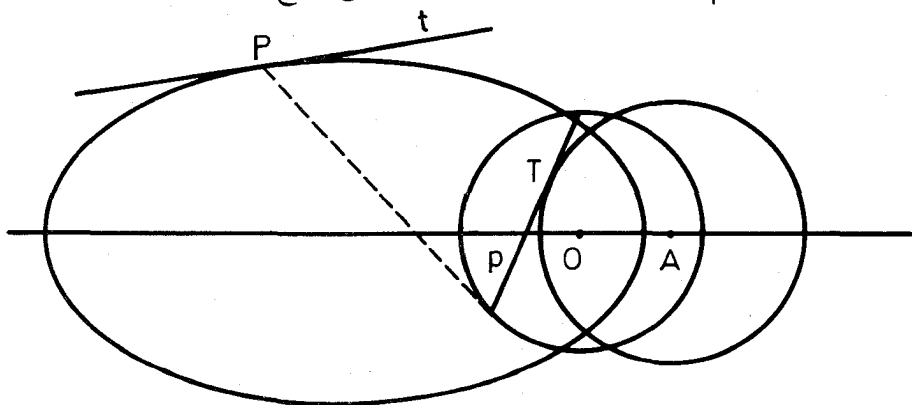
۳.۶- مقطعهای مخروطی

برای بررسی منحنیهای مقطع مخروطی که کلاً مخروطات نامیده می‌شود روشهای مختلف وجود دارد. در بندهای ۸.۳ و ۹.۳ نیز در این باره به اختصار اشاره‌ای شده است. یکی از روشهایی که بکار می‌رود این است که هر يك از منحنیهای مزبور را به عنوان مبدل قطبی معکوس دایره در نظر بگیریم؛ بدین ترتیب که نسبت به دایره ω به مرکز O و به شعاع k مبدل قطبی معکوس دایره α به مرکز A و به شعاع r را بررسی کنیم. شعاع k از دایره ω را ثابت می‌گیریم، زیرا اندازه آن فقط در ابعاد شکل حاصل تأثیر دارد و در نوع این شکل دخالتی ندارد. نوع منحنی مقطع مخروطی از روی رابطه

$$\varepsilon = \frac{OA}{r}$$

مشخص می‌شود. این نسبت را خروج از مرکز و نقطه O را يك كانون منحنی مقطع مخروطی می‌نامند.

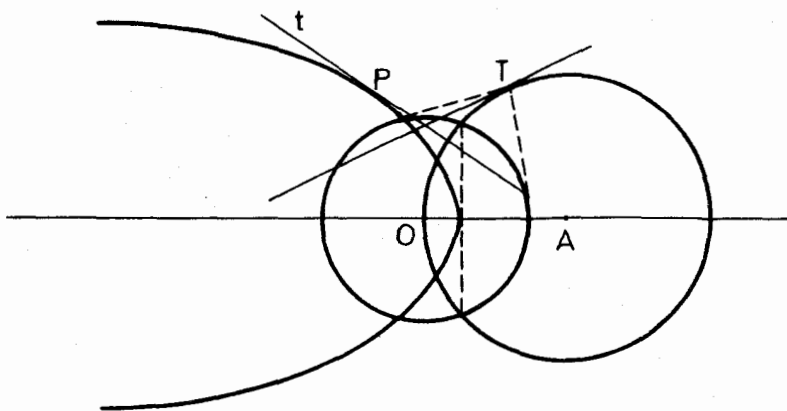
وقتی منحنی مقطع مخروطی را به عنوان مبدل قطبی معکوس يك دایره α در نظر می‌گیریم به معنی آن است که آن منحنی مکان هندسی قطبهای مماسهای بر α و یا پوش قطبهای نقطه‌های واقع بر α می‌باشد. اگر $\varepsilon < 1$ باشد، O داخل دایره α قرار داشته و روی هر نیم خط ابتدا از O نقطه‌ای از منحنی مقطع وجود خواهد داشت؛ در

(شکل ۳.۶، الف)

۱- یادداشت‌ازج. غیور: تعریف مقطعهای مخروطی به عنوان قطبی معکوس دایره (آنگونه که در متن کتاب بکار رفته است) این امتیاز را بر سایر تعریفها دارد که خواصی از دایره مانند قضیه پاسکال و قضیه بریانشن و امثال آنها را در منحنیهای مقطع مخروطی ترمیم می‌دهد.

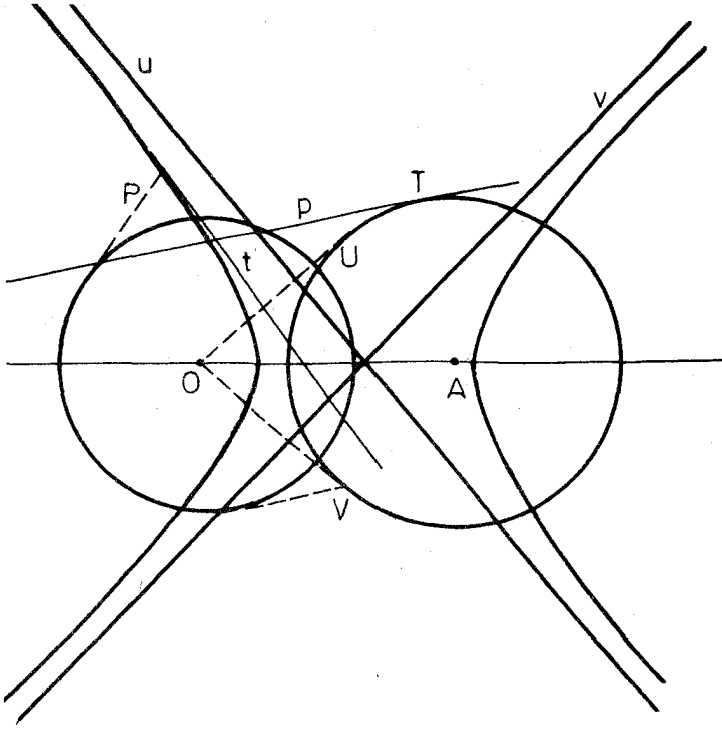
این حالت، منحنی مقطع يك مرغانه است که بیضی نام دارد، مانند شکل (۳.۶، الف). در حالت خاص $\varepsilon = 0$ بیضی به دایره تبدیل می‌شود. با ترقی کردن مقدار ε منحنی به تدریج از شکل دایره خارج شده و کشیده تر می‌گردد. وقتی $\varepsilon = 1$ باشد داریم $OA = r$ و نقطه O بر دایره α قرار دارد؛ در این حال همه نقطه‌های واقع بر α به استثنای نقطه O دارای قطبی می‌باشند و تنها نقطه O قطبی ندارد، همچنین همه مماسهای بر α دارای قطب می‌باشند مگر مماس در O که قطب ندارد. در این حالت منحنی حاصل در امتداد OA دارای نقطه بینهایت دور می‌باشد. این منحنی سهمی نام دارد و در شکل (۳.۶، ب) نموده شده است.

(شکل ۳.۶، ب)

در حالت $\varepsilon > 1$ نقطه O در خارج دایره α واقع است که از آن دو مماس می‌توان بردایره α رسم کرد. اگر نقطه‌های تماس این مماسها را با دایره با V و U نشان‌دهیم مماسهای OU و OV قطب ندارند در صورتی که نقطه‌های U و V دارای قطبی می‌باشند. منحنی حاصل هذلولوی نام دارد که u و v قطبی‌های نقاط U و V مجانبهای آن می‌باشند. این مجانبها بر منحنی مماس می‌باشند اما نقطه‌های تماس در فاصله محدود وجود ندارند. مطابق با شکل (۳.۶، پ) هرچه منحنی دورتر شود به مجانبها نزدیکتر می‌گردد تا در فاصله بینهایت دور بر آن مماس می‌شود.

می‌دانیم که مشاهدات نجومی کیپلر که توسط نیوتن توجیه گردید معلوم ساخت که مسیر هر یک از سیارات يك بیضی است که خورشید در یکی از دو کانون آن واقع است. خروج از مرکز مدارهای سیارات و همچنین ستارگان دنباله‌دار که تاکنون حساب شده طبق جدول صفحه بعد است:

(شکل ۳۰۶، ب)

ستارگان دنبالہ دار			سیارات	
۰/۸۵	Encke	انک	۰/۲۰۵۶	عطارد
۰/۷۶	Biela	بیلا	۰/۰۰۶۸	زھرہ
۰/۴۱	Holmes	ہلم	۰/۰۱۶۷	زمین
۰/۴۷	Brooks	بروکس	۰/۰۹۳۴	مریخ
۰/۹۶۷	Halley	ہالی	۰/۰۴۸۴	مشتري
۰/۹۹۶۳	Donati	دناتی	۰/۰۵۵۷	زحل
۰/۹۹۸۸	Coggia	کگژیا	۰/۰۴۷۲	اورانوس
۱/۰۰۰	Daniel	دانیل	۰/۰۰۸۶	نپتون
۱/۰۰۰	Morehouse	مورہوز	۰/۲۴۸۱	پلوٹن

تمرینها

۱- شعاعهای دودایره α و β تقریباً باهم برابرند و مرکزهای آنها بسیار نزدیک به هم می باشند و α داخل β واقع است. نقطه های A_1, A_2, A_3, \dots را روی α و نقطه های B_1, B_2, B_3, \dots را روی β چنان تعیین کنید که خطهای B_1B_2, B_2B_3, \dots در A_1, A_2, A_3, \dots بر α مماس باشند. خطهای A_1A_2, A_2A_3, \dots را به ترتیب با b_1, b_2, b_3, \dots و نقطه های برخورد مماسهای بر β در B_1, B_2, \dots و در B_1, B_2, \dots را به ترتیب با C_1, C_2, C_3, \dots نشان می دهیم. ثابت کنید که اولاً خطهای b_1, b_2, b_3, \dots بر شکل قطبی معکوس β نسبت به α مماسند، ثانیاً نقطه های C_1, C_2, C_3, \dots بر شکل قطبی معکوس α نسبت به β واقعند.

۲- شکل قطبی معکوس دایره α نسبت به دایره ω يك محور تقارن دارد که همان خط المرکزین دو دایره است. آیا این شکل می تواند يك محور تقارن دیگر داشته باشد؟

۳- ثابت کنید که تصویرهای قائم کانون سهمی بر مماسهای مرسوم بر آن، روی يك خط راست واقعند.

۴- هر يك از میجانبهای هذلولی با خط OA (شکل ۳.۶، پ) زاویه θ می سازد ثابت کنید که:

$$\cos \theta = \frac{1}{e}$$

از این رابطه مقدار خروج از مرکز هذلولی متساوی القطرین را بدست آورید.

۵- اگر خروج از مرکز مدار يك ستاره دنباله دار $e \geq 1$ باشد، چه وضعی پیش می آید؟

۴.۶- کانونها و خطهای هادی

منحنی مقطع مخروطی را شکل قطبی معکوس دایره α به مرکز A نسبت به دایره ω به مرکز O در نظر می گیریم؛ قطبی نقطه A نسبت به دایره ω را خط هادی نظیر کانون O منحنی و پاره خط واصل بین O و نقطه دلخواه P از منحنی را شعاع حامل نقطه P می نامیم. اکنون یکی از ویژگیهای بسیار مهم و جالب مقطع مخروطی را به صورت قضیه زیر بیان می کنیم که نخستین بار در قرن چهارم میلادی توسط پاپوس اسکندانی، و شاید هم ششصد سال زودتر توسط اقلیدس اثبات شده است.

قضیه ۱-۴.۶- منحنی مقطع مخروطی با خروج از مرکز e مفروض است. اگر O يك کانون و a خط هادی نظیر این کانون و P نقطه دلخواهی از منحنی باشد،

p قطبی P (نسبت به دایره ω) است که در T بر α مماس می‌باشد و با OA در M برخورد کرده است. خط p با OP در P' برخورد می‌کند که منعکس P می‌باشد. همچنین خط هادی a (نظیر کانون O) با OA در A' برخورد می‌کند که منعکس نقطه A است و بالاخره خط m قطبی نقطه M نیز با OA در M' منعکس نقطه M تلاقی می‌کند. از P عمود PK را برخط a رسم می‌کنیم و می‌خواهیم ثابت کنیم که: $OP = \epsilon \cdot PK$. برای آنکه اثبات در حالت‌های مختلف را یکجا انجام دهیم خط حامل OA را جهت‌دار می‌گیریم و جهت مثبت آن را همان جهت از O به A اختیار می‌کنیم. با توجه به اینکه k شعاع دایره ω و r شعاع دایره α است می‌توانیم بنویسیم:

$$\begin{aligned} \frac{\overline{PK}}{\overline{OP}} &= \frac{\overline{OA'} - \overline{OM'}}{\overline{OP}} = \frac{k}{\overline{OP}} \left(\frac{\overline{OA'}}{k} - \frac{\overline{OM'}}{k} \right) \\ &= \frac{\overline{OP'}}{k} \left(\frac{k}{\overline{OA}} - \frac{k}{\overline{OM}} \right) = \frac{\overline{OP'}}{\overline{OM}} \left(\frac{\overline{OM}}{\overline{OA}} - 1 \right) \\ &= \frac{\overline{AT}}{\overline{AM}} \cdot \frac{\overline{AM}}{\overline{AO}} = \frac{r}{\overline{OA}} = \frac{1}{\epsilon} \end{aligned}$$

هر گاه به ترتیب عکس عمل کنیم عکس قضیه نیز ثابت می‌شود. بنا براین:
 قضیه ۲، ۴، ۶- نقطه O و خط α که بر O نمی‌گذرد و مقدار مثبت ϵ داده شده است، مکان هندسی نقاطی که فاصله آنها از O برابر است با حاصل ضرب ϵ در فاصله آنها از α ، یک مقطع مخروطی است.
 به سادگی معلوم می‌شود که هر گاه دایره ω به مرکز O مماس بر α انتخاب شود و A نقطه تماس باشد، دایره α به مرکز A و به شعاع $\frac{OA}{\epsilon}$ خواهد بود.

تمرینها

- در صفحه محورهاى مختصات دکارتی نقطه متغیر P را در نظر می‌گیریم که فاصله آن از مبدأ مختصات برابر باشد با حاصل ضرب ϵ در فاصله آن از خط به معادله $\frac{1}{\epsilon}$. معادله مکان هندسی نقطه P را بدست آورید.
- در تمرین ۱ مقدار ϵ را مخالف یک می‌گیریم، در این صورت مکان هندسی نقطه P بسا محور xها در دو نقطه برخورد می‌کند. محورهاى مختصات را انتقال

می‌دهیم تا مبدأ جدید بوسط دو نقطه مزبور واقع گردد و فرض می‌کنیم که:

$$a = l(1 - \varepsilon^2) \quad \text{و} \quad b = |la|$$

معادله مکان را به ساده‌ترین صورت بدست آورید که محورهای تقارن آن به سادگی مشخص باشند.

۵.۶ - صفحه تصویری

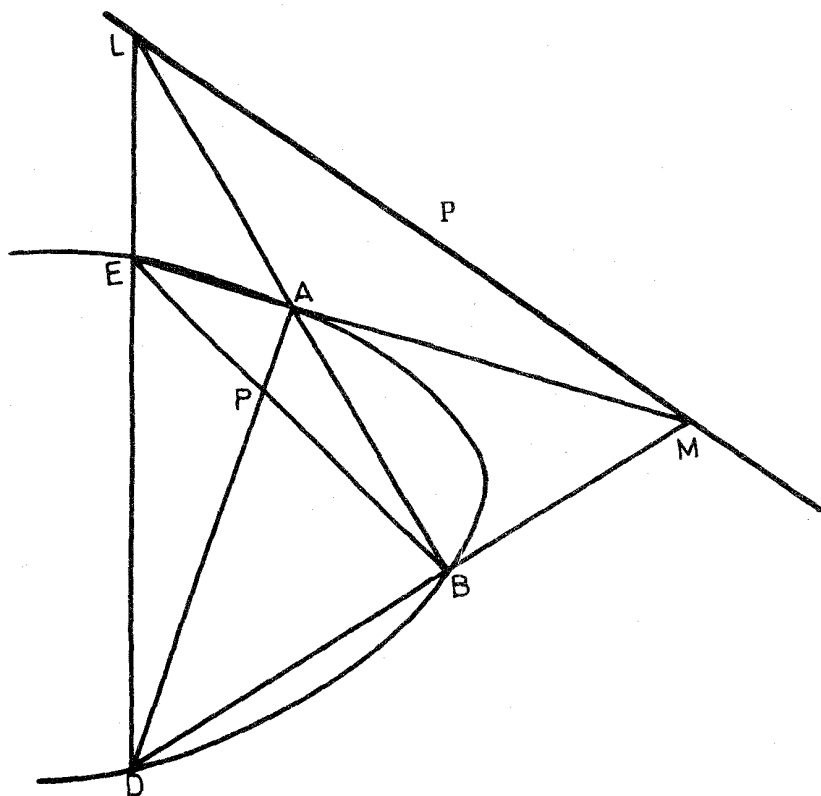
در تبدیل قطبی معکوس اگر نقطه O و خطهای گذرنده بر آن را کنار بگذاریم، آنگاه به‌طور دقیق می‌توانیم بگوییم که هر نقطه به يك خط و هر خط به يك نقطه تبدیل می‌شود. در مورد انعکاس نیز يك چنین استثنایی وجود داشت که برای رفع آن نقطه بینهایت را پذیرفتیم و صفحه انعکاس را بدست آوردیم. برای آنکه در تبدیل قطبی معکوس نیز استثناهایی وجود نداشته باشد خط بینهایت l منحصر به فرد را می‌پذیریم که قطبی نقطه O باشد و در نتیجه نقطه‌های آن (نقطه‌های بینهایت) قطبهای خطهایی خواهند بود که بر O می‌گذرند. با پذیرفتن این عناصر جدید، یعنی خط بینهایت و نقطه‌های بینهایت، می‌توان بطور قاطع حکم کرد که هر خط دلخواه a يك قطب A دارد که قطبی‌های همه نقاط واقع بر a بر A می‌گذرند. هرگاه a بر O بگذرد قطبی‌های نقاط آن که همه بر a عمودند يك دسته خطوط متوازی را تشکیل می‌دهند و در عین حال قطب a که نقطه بینهایت است نقطه مشترك همه این دسته خطوط می‌باشد. صفحه شامل خط بینهایت را صفحه تصویری می‌نامیم و در این صفحه بیان زیر بدون استثنا صحیح می‌باشد: هر دو خط دلخواه و متمایز b و a يك نقطه مشترك دارند.

با توجه به تبدیل قطبی معکوس، هر قضیه مربوط به خطها و نقطه‌ها را که در نظر بگیریم می‌توانیم نظیر آن قضیه‌ای مربوط به نقطه‌ها و خطها بیان کنیم که این نقطه‌ها و خطها به ترتیب قطبها و قطبی‌های خطها و نقطه‌های قضیه اول باشند. برای مثال، شش ضلعی محیطی دایره ω را در نظر می‌گیریم، نقطه‌های تماس ضلعهای این شش ضلعی با دایره شش ضلعی محیطی تشکیل می‌دهند و این دوشش ضلعی در تبدیل قطبی معکوس نسبت به ω مبدل یکدیگرند. بنابراین قضیه پاسکال (بند ۸.۳) و قضیه برانیشن (بند ۹.۳) نظیر یکدیگرند و می‌توان با استفاده از تبدیل قطبی معکوس هر کدام را از دیگری نتیجه گرفت. در حالت کلی که دایره ω غیر از دایره محیطی یا محیطی شش ضلعی انتخاب شود، هر يك از دو قضیه مزبور را که در مورد دایره در نظر بگیریم، به صورت قضیه دیگری در مورد يك منحنی مقطع مخروطی بیان خواهد شد که این منحنی مبدل قطبی معکوس آن دایره خواهد بود.

اکنون می‌خواهیم قضیه (۲، ۱۰۶) را با کنار گذاردن استثناهای آن (که در داخل

برانتزها قرار داشتند) به صورت کلی و ساده بیان کنیم. قضیه را برای دایره دلخواه α در نظر می گیریم و اگر α' منحنی مقطع مخروطی باشد که نسبت به دایره ω مبدل قطبی معکوس دایره α است، در این صورت قضیه را برای α' نیز نتیجه خواهیم گرفت. به این ترتیب ترسیماتی که برای قطبها و قطبیها نسبت به α خواهیم داشت به ترسیمات مربوط به قطبیها و قطبها نسبت به α' تبدیل می شوند. از اینرو می توانیم قطب و قطبی نسبت به دایره را به صورت کلی قطب و قطبی نسبت به يك مقطع مخروطی تعمیم دهیم. قضیه (۲، ۱.۶) با کنار گذاشتن استثنای آن شامل چهار بخش می باشد که هر يك از آنها متقابلا نظیر بقید است؛ هر گاه به جای ω يك منحنی مقطع مخروطی در نظر بگیریم باز هم قضیه درست خواهد بود.

در شکل (۸.۳، ب) خط LM از N نقطه برخورد b و c و همچنین نقطه برخورد a و d می گذرد. با توجه به این نکته و با در نظر گرفتن بخش آخر قضیه (۲، ۱.۶) و تعمیم آن، روش ساده ترسیم قطبی يك نقطه دلخواه P نسبت به يك منحنی مقطع مخروطی به شرح زیر و مطابق با نمونه شکل (۵.۶، الف) نتیجه می شود:

(شکل ۵.۶، الف)

قضیه ۱۰۵۰۶- منحنی مقطع مخروطی و نقطه P غیر واقع بر آن مفروض است. هرگاه از P دو قاطع AD و BE رسم شود و L نقطه برخورد AB و DE به M نقطه برخورد AE و BD وصل شود، خط حاصل قطبی نقطه P نسبت به منحنی مزبور می باشد.

با توجه به اینکه اگر قطب و قطبی نسبت به يك دایره α را در نظر بگیریم و آن را نسبت به دایره هادی ω تبدیل قطبی معکوس کنیم، قطبی و قطب نسبت به مقطع مخروطی α' را بدست خواهیم آورد. در شکلهای (۳.۶، الف، ب، پ) نقطه A و خط بینهایت I_{∞} نسبت به دایره α قطب و قطبی می باشد، هرگاه α' مبدل قطبی معکوس α نسبت به ω باشد، خط a و نقطه O نسبت به α' قطبی و قطب خواهند بود. بنا بر این داریم:

قضیه ۱۰۵۰۶-۲ در هر منحنی مقطع مخروطی، خط هادی نظیر يك كانون، قطبی آن كانون نسبت به منحنی می باشد.

تمرینها

۱- قضیه دژادگ (۱۰۶۰۳) را که به هندسه تصویری برگردانیم به چه صورت بیان خواهد شد؟

۲- تمرین ۱ را درباره قضیه پایوس (۱۰۵۰۳) نیز انجام دهید.

۳- یکی از ضلعهای يك مثلث مزدوج نسبت به يك دایره خط بینهایت است. دو ضلع دیگر این مثلث چگونه اند؟

۴- ثابت کنید که منحنی مقطع مخروطی بیضی، سهمی یا هذلولی است بر حسب آنکه خط بینهایت در خارج آن واقع باشد، بر آن مماس باشد یا آن را قطع کند.

۵- ثابت کنید که مجانبهای هذلولی در نقاط برخورد منحنی با خط بینهایت بر آن مماسند.

۶- ثابت کنید از هر نقطه خط هادی سهمی دو مماس عمود بر هم می توان بر آن رسم کرد.

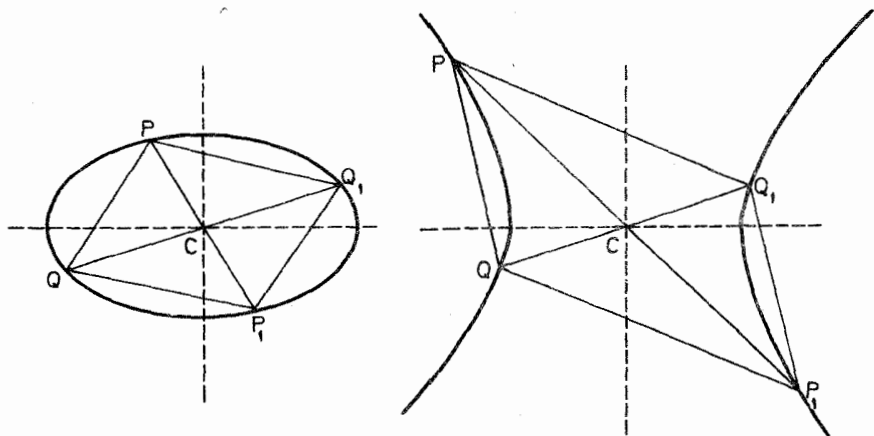
۷- هرگاه چهار رأس يك چهار گوشه کامل بريك منحنی مقطع مخروطی واقع باشد، ثابت کنید که نقاط برخورد سه جفت ضلعهای روبروی آن سه رأس يك مثلث مزدوج می باشند.

۶.۶- مقطعیهای مخروطی مرکزدار

در ترسیم منحنیهای بیضی و هذلولی و ملاحظه وضع عنصرهای هر کدام از آنها

نسبت به هم، مثلاً وضع متنابه دورأس کانونی بیضی یا وضع متنابه دوشاخه هذلولی، چنین نظرمی آید که این منحنیها دارای تقارن می باشند. از اینرو طبیعی خواهد بود که به بررسی ویژگیهای تقارنی در این منحنیها پردازیم. بحث زیر وجود تقارن کامل را در این منحنیها آشکار می سازد.

با توجه به قضیه (۱، ۵.۶) معلوم می شود که اگر C نقطه ای غیر واقع بر مقطع مخروطی و PP_1 و QQ_1 دو قاطع دلخواه گذرنده بر آن باشند، قطبی نقطه C نسبت به مقطع مخروطی خطی است که بر نقطه برخورد دو خط PQ و P_1Q_1 و همچنین نقطه برخورد دو خط P_1Q و PQ_1 می گذرد. هر گاه قطبی نقطه C خط بینهایت باشد، مانند شکل (۶.۶، الف)، در این صورت چهار گوشه محاطی PQP_1Q_1 متوازی الاضلاع

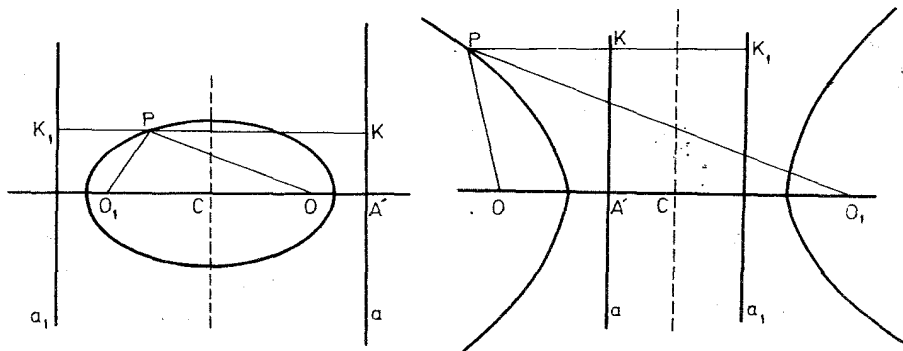

(شکل ۶.۶، الف)

می باشد؛ نقطه C که بر مقطع مخروطی واقع نیست، قطبی آن (یعنی خط بینهایت، l_∞) بر این مقطع مخروطی مماس نمی باشد و در نتیجه این منحنی سهمی نخواهد بود و علاوه، نقطه C که قطب خط بینهایت است در وسط هر یک از یاره خطهای PP_1 و QQ_1 قرار دارد و بنابراین PQP_1Q_1 متوازی الاضلاع است. قاطعهای PP_1 و QQ_1 به دلخواه انتخاب شده اند، پس C مرکز تقارن منحنی است و آن را مرکز مقطع مخروطی (بیضی و هذلولی) می نامند. از اینرو منحنیهای بیضی و هذلولی مقطعهای مخروطی مرکزدار نامیده می شوند.

از آنچه گذشت قضیه زیر ثابت شده است:

قضیه ۱، ۶، ۶- مقطع مخروطی مرکزدار نسبت به مرکزش متقارن است یعنی با تبدیل نیمدور حول مرکزش به خودش تبدیل می‌شود.
 هرگاه O کانون و a خط هادی نظیر آن در یک مقطع مخروطی مرکزدار باشد (بند ۴، ۶)، قرینه‌های آنها نسبت به C یعنی نقطه O_1 و خط a_1 نیز به ترتیب کانون و خط هادی نظیر آن در آن مقطع مخروطی خواهد بود، شکل (۶، ۶، ب). همچنین در

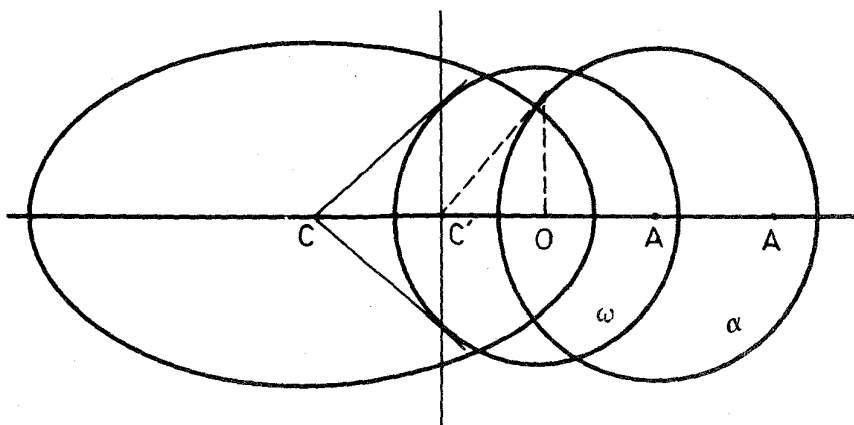

(شکل ۶، ۶، ب)

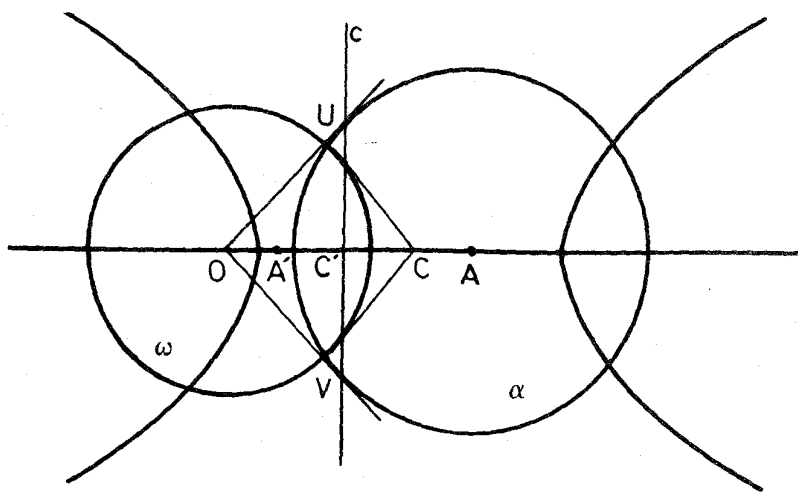
تبدیل نیمدور به مرکز C دایره‌های ω و α از بند (۳، ۶) به دایره‌های جدید ω_1 و α_1 تبدیل می‌شوند به گونه‌ای که قطبی متقابل α_1 نسبت به ω_1 باز همان مقطع مخروطی به مرکز C خواهد بود.

صرف نظر از حالتی که O و A بر هم منطبق باشند، خط OA محور تقارن هر مقطع مخروطی است. بدیهی است که در مقطعی مخروطی مرکزدار، مرکز آنها بر این محور تقارن قرار دارد. بنابراین تبدیل نیمدور به مرکز C را می‌توان ترکیب دو تقارن محوری دانست که محورهای آنها در C بر هم عمودند؛ یکی از این محورهای تقارن خط OA است، پس در مقطعی مخروطی مرکزدار خطی که در C عمود بر OA است نیز محور تقارن منحنی می‌باشد. می‌توان گفت که مقطع مخروطی مرکزدار دارای همان نوع تقارنهایی است که لوزی یا مستطیل دارا می‌باشد.

قطبی C را نسبت به دایره ω با C نشان می‌دهیم که در شکل‌های (۶، ۶، ب) و (۶، ۶، ت) نموده شده است. نقطه C و خط بینهایت l_∞ نسبت به دایره α' قطب و قطبی یکدیگرند، خط C و نقطه O نیز باید قطبی و قطب یکدیگر نسبت به دایره α

(شکل ۶.۶ ، ب)

(شکل ۶.۶ ، ت)

باشند. پس نقطه C قطب خط c است نسبت به دایره ω در حالی که همین خط c قطبی نقطه O نسبت به دایره α است. اگر نقطه C' برخورد c با OA باشد، نقطه C' از یک طرف منعکس نسبت به ω و از طرف دیگر منعکس نسبت به α است، یعنی داریم:

$$\vec{OC} \cdot \vec{OC'} = k^2 = \vec{OA} \cdot \vec{OA'}$$

$$r^2 = \vec{AO} \cdot \vec{AC'} = \vec{OA} \cdot \vec{C'A}$$

بنا بر این:

$$\frac{\overline{OC}}{\overline{OA'}} = \frac{\overline{OA}}{\overline{OC'}} = \frac{\overline{OA}}{\overline{OA} - C'A} = \frac{\overline{OA}^2}{\overline{OA}^2 - \overline{OA} \cdot C'A}$$

$$= \frac{\overline{OA}^2}{\overline{OA}^2 - r^2} = \frac{\varepsilon^2}{\varepsilon^2 - 1}$$

بر حسب آنکه $1 < \varepsilon < \infty$ باشد نسبت بالا مثبت یا منفی خواهد بود. بنا بر این در بیضی مرکز C و خط هادی a در دو طرف O قرار دارند در حالی که در هذلولی در یک طرف O واقعند، همچنانکه در شکل‌های (۶.۶، ب) نموده شده است. به عبارت دیگر در بیضی دو کانون در درون منحنی واقعند و منحنی به تمامی بین دو خط هادی قرار دارد. اما در هذلولی دو خط هادی در بخشی از صفحه واقعند که بین دو شاخه هذلولی واقع شده است.

در مکانیک ثابت می‌شود که اگر از مقاومت هوا صرف نظر گردد مسیری که گلوله که از دهانه توپ پرتاب گردد کمانی از سهمی خواهد بود که تعیین کانون آن به سادگی میسر می‌باشد. از آنجا که می‌توان برای حداقل چند ثانیه گلوله را همچون یک سیاره کوچک تصور کرد، در این صورت مسیر آن که بنظر می‌رسد سهمی است در واقع یک بیضی بسیار کشیده خواهد بود که خروج از مرکز آن بسیار نزدیک به یک می‌باشد. در این صورت کانون دیگر این بیضی در کجا قرار دارد؟ ... در مرکز زمین!

تمرینها

- ۱- نقطه P بر بیضی به کانونهای O_1 و O_2 تغییر مکان می‌دهد، ثابت کنید که مجموع شعاعهای حامل آن یعنی $OP + O_1P$ مقدار ثابت است (شکل ۶.۶، ب).
- ۲- نقطه P بر هذلولی به کانونهای O_1 و O_2 تغییر مکان می‌دهد، ثابت کنید که تفاضل شعاعهای حامل آن یعنی $|OP - O_1P|$ مقدار ثابت است.
- ۳- ثابت کنید که در مقطع مخروطی مرکزدار تصویرهای کانونها بر خطهای مماس بر منحنی روی دایره ثابتی (دایره اصلی) واقعند.

۷.۶- تصویر جسم نمایی (رسم الجسمی) - تصویر مرکزی

در بند (۳.۵) ملاحظه کردیم که تنها نقطه O مرکز دایره انعکاس ω دارای منعکس نمی‌باشد. برای از بین بردن این نارسائی، یعنی برای آنکه انعکاس یک تبدیل نقطه به نقطه برای کل نقاط صفحه باشد، با افزودن نقطه بینهایت (که مبدل انعکاسی نقطه O

است) به صفحه اقلیدسی صفحه انعکاسی را بدست آوردیم. به عبارت دیگر، صفحه اقلیدسی را به صفحه انعکاسی گسترش دادیم.

همچنین چنانکه در بند (۱۰۶) دیدیم، در صفحه اقلیدسی تنها نقطه‌ای که قطبی ندارد نقطه O مرکز دایره هادی است. برای از بین بردن این نارسایی، یعنی برای آنکه تبدیل قطبی معکوس نیز همه نقطه‌های صفحه را در بر گیرد، خط بینهایت را به صفحه اقلیدسی اضافه کردیم و صفحه تصویری را بدست آوردیم. در این حالت هم صفحه اقلیدسی را به صفحه تصویری گسترش دادیم.

بنابراین دو روش متفاوت اما متشابه وجود دارد که بدان وسیله می‌توان صفحه اقلیدسی را گسترش داد، در اینجا نکته مهمی وجود دارد که خیلی کمتر از آنچه لازم بوده به آن توجه شده است. هر گاه استدلال را نه تنها در صفحه بلکه در فضا تعمیم دهیم و دو گونه بسیار ساده گسترش کره روی صفحه را مورد مقایسه قرار دهیم می‌توانیم به توجیه دقیقتر دو روش گفته شده دست یابیم.

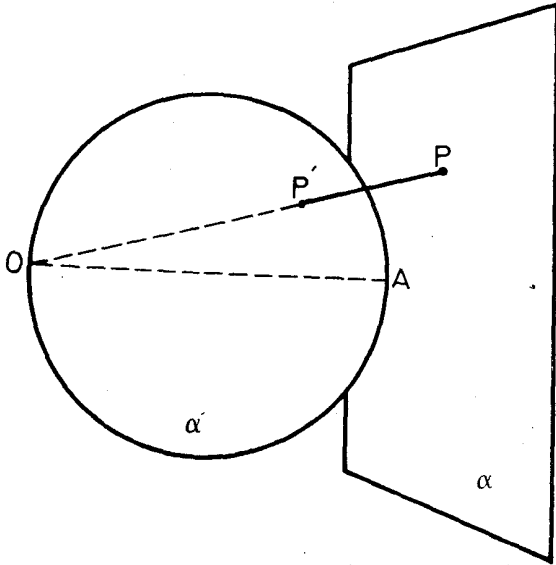
نخست تعریفی را که درباره انعکاس نسبت به یک دایره در بند (۳۰۵) بکار بردیم در مورد یک کره تعمیم می‌دهیم: کره به مرکز O و به شعاع k و نقطه P متمایز از نقطه O را در نظر می‌گیریم؛ بنا به تعریف، نقطه P' را که بر نیم خط OP قرار داشته و فاصله آن از O طبق رابطه زیر مشخص می‌شود انعکاس نقطه P می‌نامیم.

$$\overline{OP} \cdot \overline{OP'} = k^2$$

هر گاه صفحه شکل (۳۰۵، ب) را متعلق به فضای سه بعدی بدانیم و آن را حول خط OA دوران دهیم و در ضمن صفحه را کره به شعاع بینهایت در نظر بگیریم، در این صورت به سادگی می‌توانیم نتیجه بگیریم که انعکاس هر کره را به کره دیگر تبدیل می‌کند. بویژه اگر α صفحه‌ای باشد که در A بر کره انعکاس ω مماس باشد، منعکس آن کره α' به قطر OA خواهد بود. از اینرو می‌توانیم با واسطه ω بین نقاط صفحه α و نقاط کره α' تناظری برقرار سازیم: اگر P نقطه‌ای از صفحه α باشد نقطه P' نظیر آن عبارت است از نقطه تلاقی OP با کره α' (شکل ۷۰۶، الف). برعکس، نظیر هر نقطه P' از کره α' ، به استثنای O ، نقطه P از صفحه α وجود دارد که همان نقطه برخورد OP' با α است. در اینجا هم استثنایی وجود دارد که برای برطرف کردن آن، صفحه α را با افزودن یک نقطه بینهایت به آن به صفحه انعکاسی تبدیل می‌کنیم که این یک نقطه وضع P خواهد بود وقتی که P' روی O واقع باشد.

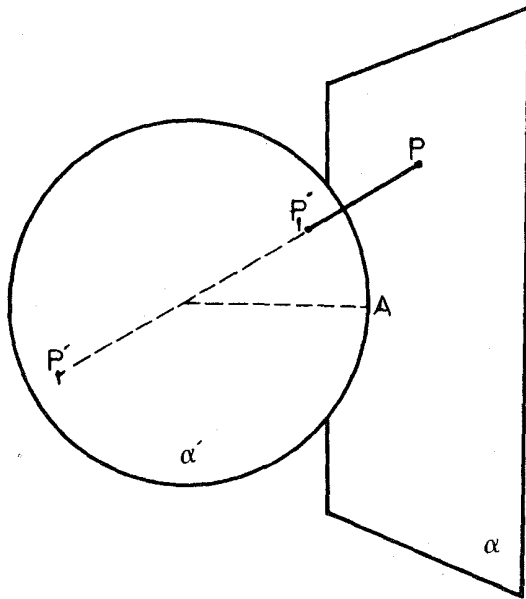
این روش نمایش کره α' روی صفحه α به تصویر جسم‌نمایی موسوم است. با ملاحظه آنکه این گونه تصویر شیوه ویژه‌ای از انعکاس است، به سادگی نتیجه می‌گیریم

که تصویر هر دایره باز هم یک دایره می باشد. منعکس هر کره یک کره (یا یک صفحه) است و هر دایره فصل مشترک دو کره است؛ بنابراین منعکس هر دایره (به هر وضعی که در فضا واقع باشد و حتی اگر بر کره α' قرار داشته باشد) یک دایره می باشد.

(شکل ۷.۶، الف)

برای نمایش کره α' روی صفحه α مماس بر آن، روش دیگری وجود دارد که تصویر مرکزی نامیده می شود. در این روش نقطه دید را مرکز کره α' اختیار می کنند که وسط OA است. هر صفحه ای که بر این نقطه بگذرد کره α' را در یک دایره عظیمه و صفحه α را در یک خط قطع می کند؛ بنابراین هر خط از صفحه α بایک دایره عظیمه از کره α' معین می شود، همچنین هر نقطه از α بایک جفت نقطه های واقع در دایره قطر از کره α' مشخص می گردد، چنانکه در شکل (ب، ۷.۶) ملاحظه می شود دو نقطه P و P' از کره α' نظیر نقطه P از صفحه α می باشند. برعکس، هر دایره عظیمه از کره α' را، به استثنای دایره عظیمه ای که صفحه آن با α موازی است، که در نظر بگیریم نظیر آن در صفحه α خطی وجود دارد که محل برخورد آن دایره عظیمه با صفحه α می باشد. در اینجا هم برای از بین بردن استثنا با افزودن یک خط بینهایت به صفحه α آن را به صورت صفحه تصویری درمی آوریم که این خط بینهایت نظیر دایره عظیمه ای از کره α' است که صفحه آن با صفحه α موازی است. هر یک از نقطه های این خط - نقطه های بینهایت - نظیر یک جفت نقطه واقع در دایره قطری از دایره عظیمه مزبور می باشند. هر دو خط از صفحه

(شکل ۷.۶، ب)

يك نقطه مشترك دارند و مؤكد آن است كه هر دو دایره عظیمه واقع بر كره در دو نقطه واقع در دوسریك قطر مشترك خواهند بود - در واقع هر دو صفحه كه بر مركز كره بگذرند در يك خط متقاطع می باشند.

با توجه به آنچه كه گفته شد نتیجه می گیریم كه هر يك از نقاط صفحه تصویری (با در نظر گرفتن نقطه بینهایت) تصویر يك جفت نقطه واقع در دوسر قطری از كره است ؛ از اینرو با در نظر گرفتن كره به صورت مجموعه ای از جفت نقاط می توان آن را به صفحه تصویری تبدیل كرد كه در این تبدیل هر جفت نقطه از كره به يك نقطه از صفحه تصویری تبدیل می شود.

از نظر عملی می توان روش تبدیل كره به صفحه را در رسم نقشه جغرافیائی كسره زمین روی يك صفحه بكار برد. در این باره هیچك از روشهای تصویر جسم نمایی و تصویر مرکزی مطلوب واقعی نخواهد بود ، اما هر يك از آنها دارای امتیازهایی است. روش نخست زاویه های بین هر دو نیم خط به مبدأ مشترك را محفوظ می دارد و در نتیجه به عنوان مثال ، دوره های جزیره های كوچك تغییر شكل نمی دهند. با استفاده از روش دوم می توان كو تا هترین راه بین دو نقطه از كره را به صورت خط مستقیم نمایش داد.

قبلا دیده ایم (در قضیه ۴.۵ ، ۱) كه انعكاس نسبتهای ناهمساز را محفوظ می دارد.

این ویژگی در تبدیل قطبی معکوس فقط در مورد نقطه‌های واقع بر يك خط وجود دارد. به عبارت دقیقتر، نسبت ناهمساز چهار نقطه واقع بر يك خط P برابر است با نسبت ناهمساز چهار نقطه‌ای که از برخورد قطبیه‌های نقاط مزبور با هر خط غیر گذرنده بر p ، قطب خط P ، بدست می‌آیند. اثبات این ویژگی طولانی است و متأسفانه در اینجا مجال آن وجود ندارد.

خواننده دقیق که مفاهیم گذشته را درک کرده باشد توانایی آن را خواهد داشت که بیان اصولی هندسه تصویری را حدس بزند: این بار قضیه‌های دژاگک، پاپوس و پاسکال را از نقطه نظر کاملاً متفاوتی درخواهد یافت، اما باز هم در آنها دوستان قدیمی را باز خواهد شناخت.

تمرینها

- ۱- ثابت کنید که تصویر جسم‌نمایی زاویه‌ها را محفوظ می‌دارد.
- ۲- ثابت کنید که در تصویر جسم‌نمایی هر دایره عظیمه از کره α' به يك دایره (یا يك خط) از صفحه α تبدیل می‌شود که با دایره معینی در دو نقطه واقع در دوسر يك قطر متقاطع می‌باشند.
- ۳- دو نقطه P'_1 و P'_2 واقع در دوسر قطری متغیر از کره α' را در نظر می‌گیریم و تصویرهای جسم‌نمایی آنها را روی صفحه α با P_1 و P_2 نشان می‌دهیم. نوع تبدیلی را بیابید که به وسیله آن بتوان در صفحه α از P_1 به P_2 رسید.
- ۴- با استفاده از تصویر جسم‌نمایی، شش دایره مورد نظر تمرین ۳ از بند (۸.۵) را از روی شش دایره محاط در شش وجه يك مکعب بدست آورید.

راهنمایی و حل تمرینها

پاسخش به مغزم چنان راه می‌باید که کوئی آب از
غربال می‌گذرد!

C.L.Dodgson

بند ۱.۱

۱- ارتفاع وارد از رأس A روی ضلع BC دوباره خط به طولهای $b \cos C$ و $c \cos B$ جدا می‌کند. بر حسب آنکه هر دو زاویه B و C حاده یا اینکه یکی از آنها منفرجه باشد، این دو مقدار را با هم جمع یا از هم کم کنید.

۲- مقادیر $\sin A$ ، $\sin B$ و $\sin C$ را به صورت $\frac{a}{2R}$ ، $\frac{b}{2R}$ و $\frac{c}{2R}$ نوشته و

ساده کنید.

۳- دو رابطه زیر را بکار ببرید:

$$S(ABC) = \frac{1}{2} ab \sin C \quad \text{و} \quad \sin C = \frac{c}{2R}$$

۴- رابطه‌های زیر را ضرب کرده و ساده کنید:

$$c = 2p \sin B = \frac{pb}{R} \quad \text{و} \quad b = 2q \sin C = \frac{qc}{R}$$

بند ۲.۱

۱- با توجه به $BX = XC$ ، $CY = YA$ و $AZ = ZB$ از قضیه سوا

استفاده کنید.

۲- با استفاده از رابطه‌های $XC = b \cos C$ ، $BX = c \cos B$ و غیره قضیهٔ سوارا

بکار ببرد.

۳- هر گاه O نقطهٔ برخورد BB' با CC' و A_1 نقطهٔ برخورد OA با $A'B'$

باشد، مثلثهای ABC و $A'B'C'$ متشابهند و می‌توان نوشت:

$$\frac{A'B'}{AB} = \frac{B'C'}{BC} = \frac{OB'}{OB} = \frac{A_1B'}{AB}$$

که پامدآن همانی بودن A_1 با A' است.

۴- زاویه‌های CXA و AXB مکمل یکدیگرند و مجموع عبارتهای کسینوسهای

آنها برابر با صفر است.

بند ۳.۱

۱- هر گاه يك زاویه ازمثلث منفرجه باشد، آن مثلث در کمانی کوچکتر از نیمدایره

از دایرهٔ محیطی محاط است و دوارتفاع مثلث ضلع روبرو به زاویهٔ منفرجه را در امتداد

آن تلاقی می‌کنند.

۲- شکل (۳.۱، ب) را در نظر گرفته و پاره خط $A'D$ را موازی و مساوی با

BB' رسم کنید که $A'CDB'$ متوازی‌الاضلاع بوده و E مرکز آن وسط CB' است.

در این صورت ضلعهای مثلث DAA' با میانه‌های مثلث ABC مساوی و موازیند و

نتیجه می‌شود:

$$\frac{S(ABC)}{S(DAA')} = \frac{S(CAA')}{S(EAA')} = \frac{CA}{EA} = \frac{۴}{۳}$$

۳- اگر G نقطهٔ برخورد دو میانهٔ باهم برابر BB' و CC' باشد، چون BG و

CG به ترتیب با دوسوم BB' و CC' برابرند مثلث GBC متساوی‌الساقین است و

دو زاویهٔ $C'CB$ و $B'BC$ باهم برابرند. دو مثلث $C'CB$ و $B'BC$ در حالت تساوی

دو ضلع و زاویهٔ بین با هم برابرند و نتیجه می‌شود که دو زاویهٔ ACB و ABC باهم

برابرند.

۴- اگر BE و CF دو ارتفاع باهم برابر باشند، مساحت مثلث برابر است با

نصف هر يك از حاصل ضربهای $b \cdot BE$ و $c \cdot CF$. و بنابراین $b = c$.

۵- با توجه به شکل (۳.۱، ت) داریم:

$$\frac{BL}{LC} = \frac{c}{b} \text{ و } \dots$$

۶- با بکار بردن قضیهٔ استوارت (تمرین ۴ از بند ۲.۱) خواهیم داشت:

$$a\left(p^2 + \frac{1}{4}a^2\right) = \frac{1}{2}a(b^2 + c^2)$$

$$p = \frac{1}{2}\sqrt{2b^2 + 2c^2 - a^2}$$

۷- قضیه استوارت را بکار ببرید با توجه به اینکه داریم:

$$m = kc \text{ و } n = kb \text{ و } k = \frac{a}{b+c}$$

$$۸- \text{ پاسخ: } \frac{12\sqrt{2}}{7}$$

۹- هرگاه در شکلهای (۱.۱، الف) و (۱.۱، ب) ارتفاع CF را رسم کنید، دو مثلث BCJ و FCA متشابه بوده و خواهید داشت:

$$BC \cdot CA = CJ \cdot FC ; ab = 2Rh_c$$

بند ۴.۱

۱- با توجه به شکل (۴.۱، الف) شعاعهای سه دایره x و y و z است و داریم:

$$y+z=a \text{ و } z+x=b \text{ و } x+y=c$$

$$x+y+z=s \text{ و } \dots$$

۲- قضیه (۲.۴.۱) و تمرین ۳ از بند ۱.۱ را بکار ببرید.

۳- قضیه سوا را بکار ببرید با توجه به آنکه:

$$AY = AZ = x \text{ و } BZ = BX = y \text{ و } CX = CY = z$$

۴- نیمسازهای داخلی و خارجی هر یک از زاویه‌های مثلث برهم عمودند.

۵- داریم:

$$S(ABC) = S(I_aCA) + S(I_aAB) - S(I_aCB)$$

$$= \frac{1}{2}(b+c-a)r_a = (s-a)r_a$$

همچنین می‌توان از تشابه دو مثلث AIY و AI_aY_a استفاده کرد و نتیجه گرفت که:

$$\frac{r_a}{r} = \frac{s}{s-a}$$

۶- داریم:

$$\frac{r}{r_a} + \frac{r}{r_b} + \frac{r}{r_c} = \frac{s-a}{s} + \frac{s-b}{s} + \frac{s-c}{s} = 1$$

بند ۵.۱

۱- با توجه به اینکه:

$$\widehat{BCM} = 48^\circ = \widehat{CMB} \text{ و } \widehat{CBN} = 12^\circ = \widehat{BNC}$$

$$BM = BC = CN \quad \text{نتیجه می شود که:}$$

توجه خواهید داشت که I_a مرکز دایره محاطی خارجی در خارج پاره خط CN و در داخل پاره خط BM واقع است.

۲- در بکار بردن لم (۲۰۱، ۵۰۱) از قضیه (۱، ۵۰۱) در مورد نیمسازهای داخلی از این جهت اشتباهی پیش نمی آید که دایره محیطی مثلث BCN که با خط BM در M' برخورد می کند M' بین B و M واقع است و نابرابری $BM > BM'$ درست می باشد. اما وقتی BM نیمساز خارجی زاویه B باشد M' در خارج B و M قرار می گیرد و نابرابری $BM > BM'$ را نمی توان در هر حال درست دانست.

۳- از برابری $BM = CN$ نتیجه می شود:

$$ca \left[1 - \left(\frac{b}{c+a} \right)^2 \right] = ab \left[1 - \left(\frac{c}{a+b} \right)^2 \right]$$

$$a(a+b+c)[(a+b+c)(a^2+bc)+2abc](b-c) = 0$$

بند ۶.۱

۱- چهار ضلعی BCEF محاطی است و نتیجه می شود که زاویه B با زاویه AEF برابر است و ...

۲- نقطه H با هم روی نیمساز داخلی زاویه EDF اما روی نیمسازهای خارجی زاویه های FED و DFE قرار خواهد داشت.

۳- پاسخ تمرین قبلی را ملاحظه کنید.

۴- داریم:

$$\widehat{HAC} = 90^\circ - C \text{ و } \widehat{OAC} = 90^\circ - B$$

بند ۷.۱

۲- با توجه به شکل (۶.۱، الف) داریم:

$$\overline{OA'}^2 = R^2 - \left(\frac{a}{2} \right)^2$$

همچنین با فرض $GA' = n$ داریم $AG = 2n$ و $AA' = 3n$ و با توجه به تمرین ۶ از بند ۳.۱ داریم:

$$3n = \frac{1}{4} \sqrt{2b^2 + 2c^2 - a^2}$$

اکنون قضیه استوارت را برای مثلث OAA' بکارمی‌بریم؛ خواهیم داشت:

$$2n(\overline{OG}^2 + 2n^2) = 2n\overline{OA'}^2 + n\overline{OA}^2 = n\left(2R^2 - \frac{1}{4}a^2 + R^2\right)$$

$$\overline{OA}^2 = (3\overline{OG})^2 = 9R^2 - \frac{3}{4}a^2 - 18n^2 = 9R^2 - (a^2 + b^2 + c^2)$$

۳- با فرض $b > c$ و با توجه به قضیه فیثاغورس داریم:

$$\overline{BA}^2 - \overline{BD}^2 = \overline{AA'}^2 - \overline{DA'}^2$$

$$c^2 - \left(\frac{a}{4} - \overline{DA'}\right)^2 = \left(\frac{b^2 + c^2}{4} - \frac{a^2}{4}\right) - \overline{DA'}^2$$

$$\overline{DA'} = \frac{b^2 - c^2}{4}$$

۴- هرگاه خط‌واور با BC موازی باشد با AD در یک سوم از طول آن برخورد

می‌کند، پس $OA' = \frac{AD}{3}$. اکنون کافی است که OA' و AD را به صورت زیر

بنویسیم:

$$AD = b \sin C = 2R \sin B \sin C$$

$$OA' = R \cos A = R(\sin B \sin C - \cos B \cos C)$$

بند ۸.۱

۱- OA' با نصف AH یعنی با AK برابر است و همچنین با آن موازی است.

۲- بنا بر آنچه در پایان بند ۶.۱ گفته شد، EF بر OA و بر موازی آن $A'K$ عمود است. بنابراین قطر $A'K$ و وتر EF و کمان EF را در وسط آنها قطع می‌کند.

۳- مثلث ABC مثلث ارتفاعی مثلث $I_a I_b I_c$ است.

۴- مرکزهای دایره‌های متساوی PBC و PCA و PAB را به ترتیب O_a ،

O_b و O_c می‌نامیم. هر یک از چهار ضلعیهای $PO_a CO_b$ و $PO_b AO_c$ لوزی است.

پس مثلثهای $PO_b O_a$ و $O_b AC$ باهم برابرند و $AC = O_c O_a$. همچنین داریم

$CB = O_b O_c$ و $BA = O_a O_b$. بنابراین مثلثهای ABC و $O_a O_b O_c$ باهم برابرند

و شعاعهای دایره‌های محیطی آنها نیز باهم برابرند. از طرفی AP بر O_6O_7 که با BC موازی است عمود است؛ پس AP، BP و CP ارتفاعهای مثلث ABC می‌باشند و P همان H مرکز ارتفاعی مثلث است.

۵- DK بر BC عمود و KA' قطر دایره نه نقطه است. پس این دایره با ضلع BC به زاویهٔ زیر برخورد می‌کند:

$$\widehat{DKA'} = \widehat{HKN} = \widehat{HAO} = |B - C|$$

(تمرین ۴ از بند ۶.۱ را ملاحظه کنید).

بند ۹.۱

۱- خط CP را تا نقطهٔ D امتداد می‌دهیم به گونه‌ای که مثلث BDP متساوی-الاضلاع باشد. از تشابه مثلثهای DCB و PCQ نتیجه می‌شود:

$$\frac{DB}{PQ} = \frac{DC}{PC} = 1 + \frac{DP}{PC}$$

دو طرف را بر $DB = PB = DP$ تقسیم می‌کنیم. بدست می‌آید:

$$\frac{1}{PQ} = \frac{1}{PB} = \frac{1}{PC}$$

۲- برابری $PC = PD$ به سادگی (از برابر دو مثلث PCB و PAD) نتیجه می‌شود. فرض می‌کنیم که $PD < CD$ در این صورت زاویهٔ CPD از هر یک از دو زاویهٔ PDC و PCD و در نتیجه از 60° بزرگتر است و خواهیم داشت:

$$\widehat{DPA} < 75^\circ \text{ و } AD < PD < CD$$

که خلاف فرض مسئله است. اکنون فرض می‌کنیم $PD > CD$ به همان طریق نتیجه خواهد شد $AD > CD$ که باز خلاف فرض مسئله (مربع بودن ABCD) است. بنابراین $PD = CD$.

راه‌حلهای دیگری نیز برای این مسئله وجود دارد. مثلاً می‌توان در داخل مربع، مثلث BQC را برابر با مثلث APB رسم کرد که نتیجه می‌شود مثلث BPQ متساوی-الاضلاع است. خط CQ که بر BP عمود است از وسط BP می‌گذرد و در نتیجه:

$$CP = CB = CD$$

۳- با توجه به شکل رابطه‌های زیر را داریم:

$$\frac{\sin(\delta + \varepsilon)}{\sin \gamma} = \frac{\sin(\delta + \varepsilon) \sin \alpha}{\sin \alpha \sin \gamma} = \frac{CD}{PC} \cdot \frac{PC}{BC} = \frac{CD}{BC} = \frac{AB}{AD}$$

$$= \frac{AB}{PA} \cdot \frac{PA}{AD} = \frac{\sin(\gamma + \varepsilon) \sin(\alpha + \beta)}{\sin(\alpha + \beta) \sin \delta} = \frac{\sin(\gamma + \varepsilon)}{\sin \delta}$$

$$\sin \gamma \sin(\gamma + \varepsilon) = \sin \delta \sin(\delta + \varepsilon)$$

$$\cos \varepsilon - \cos(\gamma + \varepsilon) = \cos \varepsilon - \cos(\delta + \varepsilon)$$

$$\gamma = \delta$$

۴- از D موازی با BC رسم می‌کنیم تا با AB در F برخورد کند. خط CF را رسم می‌کنیم که با BD در G برخورد می‌کند. مثلث BCG متساوی‌الاضلاع است و BG = BC. در مثلث متساوی‌الساقین CBE داریم BE = BC. بنابراین مثلث BGE متساوی‌الساقین بوده و در نتیجه:

$$\widehat{BGE} = 80^\circ \quad \text{و} \quad \widehat{FGE} = 40^\circ$$

و چون زاویه EFG نیز برابر 40° است پس مثلث FEG متساوی‌الساقین است و FE = EG. همچنین داریم DF = DG، پس دو مثلث GDE و FDE باهم برابرند و DE نیمساز زاویه FDG بوده و زاویه EDB برابر 30° است.

۵- هرگاه D و E نقطه‌های تقسیم نیم‌دایره به قطر AC باشد وترهای AD و DE و EC ضلعهای شش‌ضلعی منتظم محاطی بوده باهم برابرند و DE با AC موازی است. ضلعهای AB و BC را امتداد می‌دهیم تا با امتداد DE در P و Q برخورد کنند. مثلثهای PAD و QCE متساوی‌الاضلاع و باهم برابرند. پس ضلع PQ از مثلث متساوی‌الاضلاع BPQ به سه پاره برابر بخش شده و از آنجا نتیجه می‌گیریم که ضلع AC نیز به سه پاره برابر بخش گردیده است.

بند ۱.۲

۱- کمترین مقدار قوت نقطه $R^2 -$ و نقطه نظیر آن مرکز دایره است.

۲- دایره‌ای است هم مرکز با دایره مفروض.

۳- t برابر است با طول مماسی که از آن نقطه بردایره رسم می‌شود.

۴- داریم:

$$\overline{PT}^2 - \overline{PU}^2 = \overline{OU}^2 - \overline{OT}^2 = \overline{OQ}^2 - \overline{OT}^2 = \overline{QT}^2$$

۵- داریم:

$$R(R - 2r) = R^2 - 2rR = d^2 \geq 0 \text{ و } R > 0 \Rightarrow R - 2r \geq 0$$

۶- قوت مورد نظر برابر است با:

$$d^2 - R^2 = -2rR$$

۷- هرگاه در شکل (۲.۱، ب) P را به جای A و A را به جای X قرار دهیم خواهیم داشت:

$$\overline{BC} (\overline{PA}^2 + \overline{BA} \cdot \overline{AC}) = \overline{PC}^2 \cdot \overline{BA} + \overline{PB}^2 \cdot \overline{AC}$$

$$\overline{BC} (\overline{PA}^2 + \overline{CA} \cdot \overline{AB}) + \overline{PB}^2 \cdot \overline{CA} + \overline{PC}^2 \cdot \overline{AB} = 0$$

۸- برضلع BC نقطه‌های U و V را انتخاب می‌کنیم که $BU = UV = VC$ باشد. GU با AB و GV با AC موازی است و داریم:

$$\begin{aligned} \overline{GX} \left(\frac{1}{\overline{GX}} + \frac{1}{\overline{GY}} + \frac{1}{\overline{GZ}} \right) &= 1 + \frac{\overline{VX}}{\overline{VC}} + \frac{\overline{UX}}{\overline{UB}} \\ &= 1 + \frac{\overline{VX} - \overline{UX}}{\overline{VC}} = 1 + \frac{\overline{VU}}{\overline{UV}} = 0 \end{aligned}$$

۹- پاسخ: $143/2$ کیلومتر.

بند ۲.۲

۱- بخشی از محور اصلی دودایره که در بیرون آنها واقع است مکان هندسی مورد نظر است.

۲- وسط‌های مماس‌های مشترک دودایره نقطه‌هایی هستند که از آنها مماس‌های برابر بر دودایره رسم شده است، پس بر محور اصلی دودایره واقعند.

۳- از تشابه دو مثلث PAB و AQB نتیجه می‌شود که دوزاویه PBA و AQB باهم برابرند. نقطه Q بر BP قرار دارد و داریم:

$$\frac{PB}{AB} = \frac{AB}{QB}$$

همچنین از تشابه دو مثلث AQB و ABR تساوی دوزاویه BAQ و ARB نتیجه شده و R بر AQ واقع بوده و داریم:

$$\frac{AQ}{AB} = \frac{AB}{AR}$$

ازدورابطه بالا داریم:

$$\overline{AB}^2 = PB \cdot QB - AQ \cdot AR$$

دو نقطه A و B از مرکز دایره PQR به یک فاصله است و عمود منصف AB محور تقارن این دایره است. بنابراین نقطه‌های P', Q', R' به دایره PQR تعلق دارند و نقطه‌های برخورد این دایره با خطهای BR, AP, AP' می‌باشند.

۴- معادله داده شده به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$(x-a)^2 + (y-b)^2 = a^2 + b^2 - c$$

برای آنکه این رابطه با معنی باشد باید داشته باشیم:

$$a^2 + b^2 - c \geq 0 \quad ; \quad c \leq a^2 + b^2$$

در حالت $c = a^2 + b^2$ دایره به شعاع صفر خواهد بود.

۵- دایره دلخواهی رسم می‌کنیم که مرکزش در خارج خط المרכזین دو دایره واقع باشد و اولی را در A و B و دومی را در C و D قطع کند. محوراصلی دو دایره از نقطه برخورد AB و CD می‌گذرد و بر خط المרכזین دو دایره عمود است.

بند ۳.۲

۱- مماس مشترک دو دایره با AB در O برخورد می‌کند. دو مثلث OAT و

OTB متشابهند و $OT = OP$ می‌توان نوشت:

$$\frac{TA}{TB} = \frac{OP}{OB} = \frac{OA}{OP} = \frac{OP - OA}{OB - OP} = \frac{AP}{PB}$$

وبالآخره از عکس قضیه (۳.۳.۱) استفاده کنید.

۲- شش مماسی که از O مرکز اصلی سه دایره بر آنها رسم می‌شوند دارای

طولهای برابرند پس نقطه‌های تماس آنها با دایره‌ها روی دایره‌ای به مرکز O قرار دارند.

بند ۴.۲

۱- شکل (۴.۲ ب) را دز نظر بگیرید. نقطه‌های D, E, F به ترتیب در وسط

HD', HE', HF' واقعند و در نتیجه ضلعهای مثلث D'E'F' با ضلعهای مثلث ارتفاعی

موازیند و دو مثلث متشابهند.

۲- داریم:

$$\widehat{MLN} = \widehat{MLA} + \widehat{ALN} = \widehat{MBA} + \widehat{ACN} = \frac{B}{2} + \frac{C}{2} = \frac{B+C}{2}$$

$$\widehat{NML} = \frac{C+A}{2} \quad \text{و} \quad \widehat{LNM} = \frac{A+B}{2}$$

بند ۵.۲

۱- بلی.

۲- نقطه‌ای که دوسردیگر قطر مرسوم از B واقع است.

۳- رأسهای مثلث، ارتفاعهای مثلث.

۴- خطهای PB، PC، C_1A_1 و A_1B_1 را رسم کنید. چهار گوشه‌های A_1BC_1P و A_1PB_1C محاطی‌اند و:

$$\widehat{A_1B_1P} = \widehat{A_1CP} = \widehat{BCP} = \widehat{C_1BP} = \widehat{C_1A_1P}$$

$$\widehat{PA_1B_1} = \widehat{PCB_1} = \widehat{PBC} = \widehat{PBA_1} = \widehat{PC_1A_1}$$

دو مثلث PC_1A_1 و PA_1B_1 متشابه‌اند و از آنجا:

$$\overline{PA_1}^2 = \overline{PB_1} \cdot \overline{PC_1}$$

بند ۶.۲

۱- قضیه‌های (۱،۶.۲) و (۲،۶.۲) را با شرط $AB=BC=CA$ بکار ببرید.

۲- قضیه بطلمیوس را برای چهار ضلعیهای PABC و PDAB بکار ببرید و

نتیجه بگیرید:

$$PA + PC = PB\sqrt{2} \quad \text{و} \quad PB + PD = PA\sqrt{2}$$

۳- از شکل نتیجه می‌شود که:

$$\widehat{QPR} = \widehat{QAR} = \widehat{CAD} = \widehat{ACB}$$

$$\widehat{PRQ} = \widehat{PAQ} = \widehat{BAC}$$

دو مثلث PQR و CBA متشابه‌اند و با بکار بردن قضیه بطلمیوس نتیجه می‌شود:

$$AP \cdot RQ + AR \cdot QP = AQ \cdot RP$$

$$AP \cdot AB + AR \cdot BC = AQ \cdot AC$$

بند ۷.۲

۱- اگر OH خط‌اولر نظیر مثلث ABC (شکل ۷.۱، الف) و PP' قطری ازدایره محیطی این مثلث باشد، بنا به قضیه (۲،۷.۲) خط سمسن نقطه‌های P و P' باHP و HP' در M و M' وسطهای آنها برخورد می‌کند. بنا به قضیه (۲،۸.۱) نقطه‌هایO، M، M' و N که وسطهای PP' ، HP، HP' و OH می‌باشند، نقطه N

همچنین وسط MM' است. همچنین شعاع دایره نه نقطه بنا به قضیه (۱،۸۰۱) برابر است با:

$$NM = \frac{1}{2} OP = \frac{1}{2} R$$

پس MM' قطری از دایره نه نقطه است. هر گاه X نقطه برخورد خطهای ممسّن باشد، زاویه MXM' قائمه است (قضیه ۱،۷۰۲) و بنا براین X روی دایره نه نقطه واقع است.

۲- در مثلث متساوی الاضلاع مرکزهای دایره‌های محیطی و نه نقطه بر هم واقعند.

بند ۸.۲

۱- همان اثبات قضیه پروانه را با اندک تغییراتی در علامات بکار ببرید.

۲- مرکز دایره را با O و نقطه برخورد AP با HT را به X می‌نماییم. دو مثلث AHX و ABP همچنین دو مثلث HTB و TOP متشابهند و در نتیجه:

$$\frac{HX}{AH} = \frac{BP}{AB} \quad \text{و} \quad \frac{HT}{HB} = \frac{TO}{TP}$$

$$\frac{HX}{HT} = \frac{HX \cdot HT}{HT^2} = \frac{HX \cdot HT}{AH \cdot HB} = \frac{BP \cdot TO}{TP \cdot AB} = \frac{1}{2}$$

۳- با فرض $c > b$ روی BC نقطه X را به گونه‌ای می‌گزینیم که:

$$BX' = XC = s - c$$

در نتیجه:

$$XA' = A'X' = \frac{b-c}{2}$$

ارتفاع AD را رسم می‌کنیم. بنا به تمرین ۳ از بند ۷.۱ داریم:

$$DA' = \frac{b^2 - c^2}{2a}$$

$$DX' = DA' + A'X' = \frac{b^2 - c^2}{2a} + \frac{b-c}{2} = \frac{s(b-c)}{a}$$

$$AD = \frac{2S(ABC)}{a} = \frac{2sr}{a}$$

$$\frac{DX'}{AD} = \frac{b-c}{2r} = \frac{XA'}{r} = \frac{XA'}{IX}$$

بنابراین دو مثلث ADX' و IXA' متشابهند و AX' با IA' موازی است. بنابراین خط IA' از وسط XX' همچنین از وسط AX می‌گذرد.

بند ۹.۲

۱- خطهای UX و VY و WZ نیمسازهای زاویه‌های مثلث متساوی‌الاضلاع XYZ می‌باشند.

$$۲- B=C=۳۶^\circ \text{ و } A=۱۰۸^\circ \text{ باید}$$

۳- نقطه‌های A ، Y' و Z' دایره را به سه کمان برابر تقسیم می‌کنند. همچنین Z و Y کمان $Y'Z'$ را به سه بخش برابر تقسیم می‌کند.

۴- با توجه به شکل (۹.۲، ب) خواهیم داشت:

$$\widehat{BZX} = 60^\circ + \alpha \quad \text{و} \quad \widehat{BXC} = 120^\circ + \alpha$$

$$\frac{ZX}{\sin \beta} = \frac{BX}{\sin(60^\circ + \alpha)} \quad \text{و} \quad \frac{BX}{\sin \gamma} = \frac{a}{\sin(120^\circ + \alpha)}$$

$$= \frac{2R \sin 3\alpha}{\sin(60^\circ - \alpha)}$$

$$ZX = \frac{2R \sin 3\alpha \sin \beta \sin \gamma}{\sin(60^\circ + \alpha) \sin(60^\circ - \alpha)} = \frac{2R \sin \alpha (3 - 4 \sin^2 \alpha) \sin \beta \sin \gamma}{\cos 2\alpha - \cos 120^\circ}$$

$$= 8R \sin \alpha \sin \beta \sin \gamma$$

۵- طول ضلع مثلث متساوی‌الاضلاع XYZ را واحد می‌گیریم. داریم:

$$BC = Y'Z' = 3 \quad \text{و} \quad BY' = CZ' = \sqrt{3}$$

$$\operatorname{tg} \widehat{CBX} = \operatorname{tg} \widehat{CBZ}' = \frac{\sqrt{3}}{3} \quad \text{و} \quad \operatorname{tg} \widehat{ZBY}' = \frac{1}{\sqrt{3}}$$

$$\widehat{CBX} = \widehat{ZBY}' = 30^\circ$$

بند ۱.۳

۱- با توجه به شکل (۱.۳، ب) ملاحظه می‌شود که:

$$PS = QR = \frac{BD}{2}$$

$$PS + QR = BD \quad \text{و} \quad PQ + RS = AC$$

۲- اگر $ABCD$ چهارگوشه‌داده شده و X و Y به ترتیب وسطهای AC و BD باشد، کافی است که تمرین ۶ از بند ۳.۱ را برای مثلثهای ABC ، CDA و

- BDX بکار ببریم. (توجه خواننده به این نکته جلب می شود که «هر چهار گوشه» که در صورت مسئله بیان شده است چهار گوشه چپ را نیز در بر می گیرد).
- ۳- از تمرین قبل استفاده می شود با این تفاوت که $XY=0$ است.
- ۴- قضیه بطلمیوس را بکار ببرید.

بند ۲.۳

- ۱- اولاً از این ویژگی استفاده کنید که اگر از یک نقطه دو مماس بردایره ای رسم کنیم طولهای آنها باهم برابرند. ثانیاً قضیه (۲.۲.۳) را بکار ببرید با توجه به اینکه:

$$s = a + c = b + d$$

۲- پاسخ: ۸۴ ، $۴\sqrt{۲۶}$

۳- پاسخ:

$$r = \frac{S(ABC)}{s} = \sqrt{\frac{(s-a)(s-b)(s-c)}{s}}$$

- ۴- با توجه به تمرین ۵ از بند ۴.۱ و تمرین ۳ از بند ۱.۱ داریم:

$$\begin{aligned} r_b + r_b + r_c - r &= S(ABC) \left[\frac{1}{s-a} + \frac{1}{s-b} + \frac{1}{s-c} - \frac{1}{s} \right] \\ &= \frac{S(ABC)abc}{s(s-a)(s-b)(s-c)} = \frac{abc}{S(ABC)} = 4R \end{aligned}$$

$$S(I_a I_b I_c) = S(I_a C B) + S(I_b A C) + S(I_c B A) + S(ABC)$$

$$= \frac{1}{2} (ar_a + br_b + cr_c) + sr$$

$$= \frac{1}{2} s(r_a + r_b + r_c - r) - \frac{1}{2} (s-a)r_a$$

$$- \frac{1}{2} (s-b)r_b - \frac{1}{2} (s-c)r_c + 3sr$$

$$= \frac{1}{2} s \cdot 4R - \frac{3}{2} S(ABC) + \frac{3}{2} S(ABC)$$

$$= 2sR$$

۵- داریم:

$$K = \frac{abn}{2R} + \frac{cdn}{2R} = \frac{(ab+cd)n}{2R} = \frac{lmn}{2R}$$

۶- در حالت $d=0$ داریم:

$$l=a \text{ و } m=b \text{ و } n=c \text{ و } K=\frac{abc}{4R}$$

۷- مساحت را يك بار با استفاده از تمرین ۳ از بند ۱.۱ برای دو مثلث شکل (۲.۳، ب) و افزودن آنها به هم بدست آورید و بار دیگر با استفاده از همان روش اما برای دو مثلث قطر EF بدست آورید. آنگاه آنها را در هم ضرب کرده و قضیه بطلمیوس را بکار ببرید.

۸- کمانهایی را که از برخورد نیمسازها با دایره بوجود می آیند باهم مقایسه کنید.

۹- از P عمودهایی بر ضلعهای مستطیل رسم کنید و قضیه فیثاغورس را چهار بار بکار ببرید. (به سادگی می توان دریافت که P می تواند در خارج از صفحه مستطیل نیز واقع باشد).

۱۰- اگر ABCD چهار گوشه محاط در دایره به قطر d و P نقطه ای از دایره باشد، با توجه به تمرین ۹ از بند ۳.۱ حاصل ضرب فاصله های P از AB و CD برابر است با:

$$\frac{PA \cdot PB}{d} \cdot \frac{PC \cdot PD}{d} = \frac{PB \cdot PC}{d} \cdot \frac{PD \cdot PA}{d} \\ = \frac{PA \cdot PC}{d} \cdot \frac{PB \cdot PD}{d}$$

بند ۳.۳

۱- قطرهای CP و CQ از دایره ای را که روی ضلعهای BC و CA از مثلث ساخته شده اند رسم کنید. همچنین مثلث قائم الزاویه و متساوی الساقین BAR را به وتر AB رسم کنید. با توجه به تشابه مثلثهای PCB، CQA، و BAR از قضیه های (۳.۳، ۳) و (۵.۳، ۳) استفاده کنید.

۲- الف: خطهای PO_1 ، QO_1 و RO_1 عمود منصفهای ضلعهای مثلث ABC می باشند.

ب: هرگاه X، Y، Z نقطه های برخورد خطهای AO_1 ، BO_1 ، CO_1 با ضلعهای مثلث ABC باشد، داریم:

$$\frac{BX}{XC} = \frac{S(ABO_1)}{S(CAO_1)} = \frac{c \sin(B+30^\circ)}{b \sin(C+30^\circ)}$$

برای نسبتهای $\frac{AZ}{ZB}$ و $\frac{CY}{YA}$ نیز مقادیرهای متشابه بدست می آید و از آنجا از عکس قضیه سوا استفاده می شود.

پ: از تساوی دو مثلث PCA و BCQ تساوی PA=BQ نتیجه می شود. همچنین داریم:

$$BQ=CR \text{ و } \widehat{PFC}=\widehat{PBC}=60^\circ$$

به روش مشابه خواهیم داشت:

$$\widehat{CFQ}=60^\circ \text{ و } \widehat{QFA}=60^\circ$$

از جمع طرفین رابطه های بالا نتیجه می شود که زاویه PFA برابر با 180° است، یعنی نقطه F بر خط PA قرار دارد. به همین ترتیب ثابت می شود که نقطه F بر خطهای BQ و CR نیز قرار دارد. یعنی سه خط AP، BQ و CR در F متقاطعند و شش زاویه 60° می سازند.

۳- با روشی مشابه با آنچه که در قسمت ب از تمرین ۲ گفته شد عمل کرده و از عکس قضیه سوا استفاده کنید.

۴- شکلهای (ب) و (پ) (۳.۳) را با هم و به صورت يك شکل در نظر می گیریم. شش مثلث BO_1N_1 ، CO_2N_2 ، AN_3O_3 ، AN_4O_4 ، CO_5N_5 ، BO_6N_6 متساوی الاضلاعند. همچنین شش مثلث AO_3N_3 ، AO_4N_4 ، BO_5N_5 ، BO_6N_6 ، CO_1N_1 ، CO_2N_2 ، AN_3O_3 مستقیماً متشابهند و با یکدیگر برابرند. بنابراین خواهیم داشت:

$$N_3O_4=O_4N_5=BN_6=BO_1=O_1C=N_1C=\frac{a}{\sqrt{3}}$$

$$N_1O_3=O_3N_4=CN_5=CO_6=O_6A=N_6A=\frac{b}{\sqrt{3}}$$

$$N_2O_1=O_1N_3=AN_4=AO_5=O_5B=N_5B=\frac{c}{\sqrt{3}}$$

$$\widehat{O_1BO_6}=\widehat{O_1BN_1}+\widehat{N_1BO_6}=60^\circ+B$$

$$\widehat{BO_6N_4}=\widehat{BO_6A}-\widehat{N_4O_6A}=120^\circ-B$$

بنابراین چهار گوشه $BO_1N_4O_6$ (که دو ضلع روبه ریش با هم برابرند) متوازی الاضلاع است. هرگاه وسط O_4O_3 را با X و وسط CA (که همچنین وسط O_2N_2 است) را با B' نشان دهیم، نتیجه می شود که XB' با BO_1 و O_3N_3 موازی است. چون

BO_1 دوبرابر XB' است، خطهای O_1X و BB' در G برخورد می‌کنند به گونه‌ای که: $BG = 2GB'$ و $O_1G = 2GX$. اما O_1X و BB' میان‌های مثلثهای $O_1O_2O_3$ و $O_1O_2O_3$ می‌باشند، پس G مرکز ثقل مشترک دو مثلث مزبور است. هرگاه متوازی‌الاضلاع ABC را به جای متوازی‌الاضلاع $BO_1N_1O_2N_3$ قرار دهیم با روش مشابه نتیجه خواهد شد که G همچنین مرکز ثقل مثلث $N_1N_2N_3$ است.

بند ۴.۳

۱- اگر AX ، BY ، CZ نیمسازهای خارجی زاویه‌های مثلث ABC باشند

داریم:

$$\frac{\overline{BX}}{\overline{CX}} \cdot \frac{\overline{CY}}{\overline{AY}} \cdot \frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = \frac{c}{b} \cdot \frac{a}{c} \cdot \frac{b}{a} = +1$$

۲- اگر AX' و BY' دو نیمساز داخلی دوزاویه و CZ نیمساز خارجی زاویه

دیگر باشد، داریم:

$$\frac{\overline{BX'}}{\overline{CX'}} \cdot \frac{\overline{CY'}}{\overline{AY'}} \cdot \frac{\overline{AZ}}{\overline{BZ}} = \left(-\frac{c}{b}\right) \left(-\frac{a}{c}\right) \frac{b}{a} = +1$$

بند ۵.۳

۱- اگر AC و BD باهم موازی باشند، چهار ضلعیهای $ABDE$ و $CDFA$

متوازی‌الاضلاعند و نتیجه می‌شود که $BD = AE$ و $DF = CA$ و از جمع این دو رابطه

نتیجه می‌شود که $BF = CE$. بنابراین $EFBC$ نیز متوازی‌الاضلاع است و EF با

BC موازی است.

اگر AC و BD در یک نقطه O مشترک باشند، چون داریم:

$$\frac{OA}{OB} = \frac{OE}{OD} \quad \text{و} \quad \frac{OC}{OD} = \frac{OA}{OF}$$

خواهیم داشت:

$$OB \cdot OE = OA \cdot OD = OC \cdot OF$$

$$\frac{OE}{OF} = \frac{OC}{OB}$$

۲- هرگاه R نقطه برخورد AB و DE باشد، بنا به قضیه پاپوس سه نقطه

M ، N ، R بر یک خط راست واقفند یعنی سه خط AB ، DE ، MN متقارند.

- ۳- بنا به قضیهٔ پاپوس خط MN از مرکز متوازی الاضلاع می‌گذرد، پس روی ضلعهای روبرو پاره خطهایی پدید می‌آورد که نظیر به نظیر باهم برابرند.
- ۴- پاسخ: نه نقطه؛ نه خط؛ بر هر نقطه سه خط می‌گذرد؛ روی هر خط سه نقطه واقع است.

بند ۶.۳

- ۱- هرگاه دو مثلث PQR و P'Q'R' به مرکز O همسان باشند و علاوه بر آن QR با Q'R' و RP با R'P' موازی باشد، داریم:

$$\frac{OQ}{OQ'} = \frac{OR}{OR'} = \frac{OP}{OP'}$$

بنابراین PQ با P'Q' موازی است.

- ۲- پاسخ: ده نقطه؛ ده خط؛ بزرگ نقطه سه خط می‌گذرد؛ روی هر خط سه نقطه واقع است.

۳- الف: OQR و P'FE

ب: PFE و OQ'R'

پ: FQQ' و ERR'

- ۴- رأسهای هر پنج ضلعی روی ضلعهای پنج ضلعی دیگر واقعند. روی شکل کلاسش جفت پنج ضلعی باهمان وضعیت یافت می‌شود، مثل RPP'Q'D و EFQOR'.
- ۵- مثلث PQR را در نظر می‌گیریم که رأسهای Q و R از آن روی e و f، خطهای داده شده، واقع باشند. نقطه‌های D و E را بر امتدادهای QR و RP انتخاب می‌کنیم و نقطهٔ برخورد DE و QP را F می‌نامیم. نقطهٔ Q' را بر c اختیار می‌کنیم و نقطهٔ برخورد DQ' را با f به R' نشان می‌دهیم. خطهای ER' و FQ' در P' برخورد می‌کنند. خط PP' که رسم شود با خطهای e و f متقارب می‌باشد. در حالتی که دو خط c و f موازی باشند، خط PP' که با روش بالا بدست می‌آید نیز با آنها موازی خواهد بود.

بند ۷.۳

- ۱- ضلعهای AB، CD، EF را امتداد می‌دهیم تا از برخورد آنها با یکدیگر مثلث UVW پدید آید که A و B بر UV، C و D بر VW، E و F بر WU واقع باشند. چون $UE=AD=FW$ نتیجه می‌شود که $UF=EW=BC$. پس BCFU متوازی الاضلاع است و CF با AB موازی است. هرگاه X و Y نقطه‌های برخورد

با AD و CF باشد، $CDEX$ و $BCDY$ متوازی الاضلاعند و A' و F' مرکز های آنها که وسطهای DB و DX می باشند روی خطی موازی با BX و AF قرار دارند و داریم:

$$AF = BX = 2F'A'$$

بنابراین AA' و FF' در G برخورد می کنند به گونه ای که:

$$AG = 2GA' \text{ و } FG = 2GF'$$

اما AA' و FF' میانه های مثلثهای ACE و BDF می باشند، پس G مرکز ثقل هر یک از این دو مثلث است.

۲- پاسخ: شش گونه

بند ۸.۳

۱- فرض می کنیم پنج رأس A, B, C, D, E از شش ضلعی $ABCDEF$ روی یک دایره واقع باشند و نقطه برخورد این دایره را با ضلع AF علاوه بر A به F' نشان می دهیم. همچنین فرض می کنیم که خطهای AB و DE در L ، خطهای CD و FA در M ، خطهای BC و EF در N برخورد کرده و سه نقطه L, M, N بر یک خط راست واقع باشند. بنا به قضیه پاسکال هر یک از خطهای EF و EF' باید بر نقطه N (نقطه برخورد BC با LM) بگذرند. بنابراین F' بر F واقع است.

۲- پنج ضلعی $ABCDE$ را می توان به صورت شش ضلعی $AABCCE$ یا به صورت شش ضلعی $ABCCEA$ در نظر گرفت و از قضیه پاسکال استفاده کرد.

بند ۹.۳

۱- چهار ضلعی را به صورت شش ضلعی $BQCEPF$ در نظر بگیرید.

۲- خطهای AC, BE, QF .

۳- شکل (۴.۱، الف) را به صورت شش ضلعی $AZBXCXY$ در نظر بگیرید.

بند ۱.۴

۱- پاره خط a را به صورت یک بردار در نظر گرفته و مثلث ABC را به بردار a یک بار در جهت مثبت و بار دیگر در جهت منفی انتقال دهید تا مثلثهای $A'B'C'$ و $A''B''C''$ بدست آیند. آنگاه نقطه برخورد AB و $A''C''$ را به نقطه برخورد AC و $A'B'$ وصل کنید.

۲- شکل سنگفرش از آجرهای به شکل مثلث متساوی الاضلاع بدست می آید که در هر رأس آن شش مثلث در کنار هم قرار گرفته اند.

بند ۲.۴

۱- دورانهای به زاویه 90° و به مرکزهای مرعها را در نظر بگیرید.

۲- الف: از برابری $\frac{CX}{b} = \frac{a}{a+b}$ نتیجه می شود:

$$\frac{CX}{XA} = \frac{CX}{b-CX} = \frac{a}{a+b-a} = \frac{a}{b}$$

همچنین خواهیم داشت:

$$\frac{BY}{YC} = \frac{a}{b} \text{ و } \frac{AH}{HB} = \frac{S(CAH)}{S(CHB)} = \frac{b^2}{a^2}$$

$$\frac{CX}{XA} \cdot \frac{BY}{YC} \cdot \frac{AH}{HB} = \frac{a}{b} \cdot \frac{a}{b} \cdot \frac{b^2}{a^2} = 1$$

بنابراین بنا به قضیه سوا سه خط AI ، BJ و CH متقارند.

ب: روی مثلث ABC متوازی الاضلاع $ABFC$ رامی سازیم که M وسط BC مرکز آن می باشد. با توجه به تمرین قبل (تمرین ۱) نتیجه خواهد شد که $MO_4 = MO_3$ و خطهای حامل این دو پاره خط بر هم عمودند. دوباره خط MO_1 و MC نیز با هم برابر و بر هم عمودند. دوران به مرکز M و به زاویه 90° مثلث MO_1O_4 را بر مثلث MCO_3 منطبق می سازد.

پ: مستطیل $KCC'G'$ و متوازی الاضلاعهای $DAJA'$ و $IBEB'$ را در نظر بگیرید. با توجه به دورانهای به زاویه های $+90^\circ$ و -90° و حول نقطه های O_3 ، O_4 ، O_1 نتیجه می شود که شش مثلث $B'IB$ ، $C'CG$ ، $CC'K$ ، $JA'A$ ، DAA' و BEB' با مثلث ABC مستقیماً برابرند. از اینجا نتیجه می شود که نقطه های U ، V ، W به ترتیب مرکزهای مستطیل و دو متوازی الاضلاع می باشند.

۳- یک رأس مثلث را تعیین کنید و دوران حول این رأس و به زاویه 60° را انجام دهید.

بند ۳.۴

۱- تقارن مرکزی یکی از دایره ها را نسبت به نقطه A بدست آورید و از نقطه تلاقی آن با دایره دیگر به A وصل کنید.

۲- اگر O و T به ترتیب مرکز و شعاع دایره مفروض باشند، دو دایره یکی به مرکز

A و به شعاع r و دیگری به مرکز O و به شعاع $2r$ رسم کنید که یکدیگر را در P و Q قطع می کنند. از A به وسط OP (یا OQ) وصل کنید.
۳- تقارن نسبت به وسط یکی از قطرهای را در نظر بگیرید:

بند ۴.۴

۱- بنا به ویژگیهای مثلث ارتفاعی، نقطه P را باید در پای ارتفاع وارد از رأس C برگزید.

۲- با توجه به داده‌های مسئله، طول ارتفاع مثلث ثابت است، پس اگر AB قاعده مثلث باشد، رأس C بر خط Δ موازی با AB واقع است. بنا بر آنچه در بند ۴.۴ گفته شده، برای آنکه $AC+CB$ می‌نیمم باشد لازم و کافی است که C نقطه برخورد Δ با خطی باشد که قرینه A نسبت به Δ را به B وصل می‌کند. در این حال مثلث ACB متساوی الساقین خواهد بود.

۳- محور تقارن خطی خواهد بود که از A و از وسط خط المרכזین دو دایره می‌گذرد.

بند ۴.۴

۱- یکی از راه‌حلهای ممکن شامل مرحله‌های زیر است:

$$(7, 0, 5), (2, 5, 5), (2, 1, 9) \\ (6, 0, 6), (12, 0, 0), (7, 5, 0) \\ (11, 1, 0), (11, 0, 1), (6, 5, 1)$$

۲- نخست پیمانه‌های ۱۱ لیتری و ۵ لیتری را پرمی‌کنند. آنگاه ۸ لیتر مانده را به یکی از دزدها می‌دهند. اکنون باید مسئله به صورت [۱۶، ۱۳، ۱۱، ۵] راحل کرد که راه حل آن شامل چهار مرحله است.

۳- با در نظر گرفتن شکل (۹.۱، ب) و با توجه به داده‌های مسئله، دو چهار ضلعی متشابه $AC, PB, AB', P'C'$ و $AB', P'C'$ را خواهیم داشت که با هم متشابهند و از آنجا تساوی زاویه‌های مورد نظر نتیجه می‌شود.

بند ۴.۴

۱- مکان مطلوب دایره‌ای است که شعاع آن نصف شعاع دایره ثابت است و مرکز آن وسط پاره خط واصل بین نقطه ثابت و مرکز دایره ثابت می‌باشد.

۲- روی ضلع BC از مثلث و در خارج آن مربع CBED را می‌سازیم. نقطه‌های برخورد خطهای AD و AE با ضلع BC دورأس مربع مطلوب می‌باشند.

بند ۸.۴

۱- هرگاه $AB'C'$ يك وضع دلخواه از مثلثی باشد که مبدل تشابهی مثلث ABC به مرکز A است و B' بر BC واقع باشد، دو مثلث ABB' و ACC' متشابهند و نتیجه می‌شود که:

$$\widehat{ACC'} = \widehat{ABB'} = \widehat{ABC}$$

۲- با توجه به مجموعهٔ پاره خطهای برابر مذکور در حل تمرین ۴ از بند ۳.۳ ملاحظه می‌شود که دوران به مرکز G و به زاویه 120° (که O_1 را به O_2 و O_2 را به O_3 و O_3 را به O_1 تبدیل می‌کند) نقطهٔ N_3 را به N_1 و N_1 را به N_2 و N_2 را به N_3 تبدیل می‌کند. بنا براین تبدیلی تشابهی وجود دارد که O_3 ، O_2 ، O_1 را به ترتیب به N_3 ، N_2 ، N_1 تبدیل می‌کند. این تبدیل تشابهی که در جهت معکوس است ترکیب يك تجانس با يك تقارن خواهد بود.

بند ۹.۴

۱) $x' = x + a$ ، $y' = y + b$

۲) $x' = -x$ ، $y' = y$

۳) $x' = y$ ، $y' = x$

۴) $x' = -x$ ، $y' = -y$

۵) $x' = kx$ ، $y' = ky$

۶) $x' = -ky$ ، $y' = kx$

۷) $x' = x + a$ ، $y' = -y$

۸) $x' = kx$ ، $y' = -ky$

۹) $x' = x^2$ ، $y' = y$

۱۰) $x' = x$ ،

$$y' = \begin{cases} y & \text{اگر } x \geq 0 \\ -y & \text{اگر } x < 0 \end{cases}$$

بند ۱.۵

۱- داریم:

$AC \mid BD$ ، $AC \mid DB$ ، $CA \mid BD$ ، $CA \mid DB$ ، $BD \mid AC$ ،

$BD \mid CA$ ، $DB \mid AC$ ، $DB \mid CA$.

بند ۲.۵

۱- داریم:

$$(BADC) = \frac{BD \cdot AC}{BC \cdot AD} = \frac{AC \cdot BD}{AD \cdot BC} = (ABCD)$$

تساویهای دیگری به روش مشابه بدست می آیند.

۲- الف: ۱ ، ب: ۲ ، پ: ۳ ، ت: ۱

بند ۳.۵

۱- شکل حاصل همانند يك گل از چهار نیمدایره متساوی که روی ضلعهای يك مربع و در خارج آن رسم شده باشند تشکیل می شود.

۲- باید O را در مرکز دایره محاطی داخلی یا خارجی انتخاب کرد.

۳- الف: دایره به مرکز P و به شعاع PO را رسم می کنیم که با دایره ω در دو نقطه A و B برخورد می کند. به مرکزهای A و B دودایره چنان رسم می کنیم که بر O بگذرند. نقطه برخورد دیگر این دودایره منعکس نقطه P است.

ب: با معلوم بودن نقطه O و يك نقطه P_۱ می توان با استفاده فقط از پرگار، نقطه P_۲ را چنان یافت که OP_۲ = ۲OP_۱ باشد (دایره به مرکز P_۱ و به شعاع P_۱O را رسم می کنیم و آن را با رسم دایره های به همان شعاع به شش کمان برابر تقسیم می کنیم).

همچنین می توان با رسم دایره به مرکز P_۲ و به شعاع P_۲P_۱ و تقسیم آن به شش قسمت نقطه P_۳ را یافت که OP_۳ = ۳OP_۱ باشد. با تکرار عمل می توان نقطه P_n را یافت

که OP_n = nOP_۱ باشد. هرگاه $OP_1 > \frac{k}{2n}$ باشد خواهیم داشت $OP_n > \frac{k}{2}$ و

بنا به حالت الف می توان P'_n منعکس P_n را بدست آورد. با تعیین نقطه P'_۱ که OP'_۱ = n.OP_۱ باشد منعکس P_۱ بدست می آید.

۴- الف: مثلث A'B'C' با مثلث ABC متشابه است.

ب: بنا به معادله (۴، ۴.۲) مثلث A'B'C' با مثلث ارتفاعی DEF متشابه است.

پ: با توجه به تمرین ۴ از بند ۴.۱ و قضیه (۱، ۶.۱) مثلث A'B'C' با مثلث

I_aI_bI_c متشابه است.

۵- داریم:

$$x' = \frac{k^2 x}{x^2 + y^2}, \quad y' = \frac{k^2 y}{x^2 + y^2}$$

ع- مثلث متساوی الساقین BO_۱C را چنان رسم می کنیم که هریک از دوزاویه B

و برابر با $90^\circ - A + D$ باشد. همچنین مثلث متساوی الساقین CO_1A را چنان رسم می‌کنیم که هر یک از دوزاویه A و C برابر با $90^\circ - B + E$ باشد.

دایره‌های به مرکزهای O_1 و O_2 را رسم می‌کنیم که بر C بگذرند که در نقطه دیگر O برخورد خواهند داشت. نقطه O قطب انعکاس است و k قوت آن از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$k^2 = \frac{OA \cdot OB \cdot DE}{AB}$$

بند ۴.۵

۱- هرگاه O مرکز دایره ω باشد، دو مثلث OAP و OPA' متشابهند و داریم:

$$\frac{PA}{PA'} = \frac{OA}{OP} = \text{ثابت}$$

۲- دو مثلث POB و COP' متشابهند و داریم:

$$\frac{PO}{OB} = \frac{CO}{OP'} \quad \text{و} \quad OP \cdot OP' = k^2$$

۳- دو نقطه P و Q را در درون دایره معلوم α در نظر می‌گیریم. منعکسهای P و Q نسبت به هر دایره به مرکز P عبارتند از P_∞ و Q' و منعکس دایره α در این انعکاس یک دایره α' است که P_∞ و Q' در بیرون α' واقعند. مماسهای مرسوم از Q' بر α' دو «دایره» اند که بر P_∞ و بر Q' می‌گذرند که عبارتند از منعکسهای دودایره‌ای که بر P و Q می‌گذرند و بر α مماس می‌باشند.

۴- نقطه تماس دو دایره از سه دایره را مرکز دایره انعکاس می‌گیریم. در این صورت منعکس شکل مفروض عبارت خواهد بود از دو خط متوازی و دایره‌ای که بر آنها مماس است.

۵- دایره دلخواه به مرکز A را دایره انعکاس می‌گیریم. منعکسهای B ، C و D عبارتند از B' ، C' و D' که بر C' بر $B'D'$ واقع نخواهد بود مگر آنکه $BD \parallel AC$ باشد. بنابه قضیه (۴.۵، ۱) نابرابری $B'C' + C'D' \geq B'D'$ معادل خواهد بود با:

$$\frac{BC}{AB \cdot AC} + \frac{CD}{AC \cdot AD} \geq \frac{BD}{AB \cdot AD}$$

$$AD \cdot BC + AB \cdot CD \geq AC \cdot BD$$

۶- در حالتی که ω و α متقاطع یا برهم مماس باشند حکم بدیهی است. در حالتی

که ω و α متخارج باشند، معادله‌های آنها را به صورت زیر در نظر می‌گیریم:

$$x^2 + y^2 = k^2 \quad \text{و} \quad x^2 + y^2 = ax$$

بنا به تمرین ۵ از بند ۳.۵ معادله منعکس α نسبت به ω می‌شود:

$$\left(\frac{k^2 x}{x^2 + y^2} \right)^2 + \left(\frac{k^2 y}{x^2 + y^2} \right)^2 = a \left(\frac{k^2 x}{x^2 + y^2} \right)$$

که پس از ساده کردن خواهیم داشت: $k^2 = ax$

۷- به دودایره متقاطع؛ نقطه دیگر تقاطع دو خط P_∞ است.

بند ۵.۵

۱- اگر O مرکز دایره ω باشد، دایره به قطر OA را رسم می‌کنیم که با دایره ω در دو نقطه برخورد می‌کند. دایره مطلوب بر این دو نقطه می‌گذرد.

۲- اگر P' منعکس P نسبت به ω باشد، دایره $PP'Q$ جواب مسئله است.

۳- هرگاه P_1 و P_2 منعکسهای P نسبت به دایره‌های ω_1 و ω_2 باشد، دایره PP_1P_2

جواب مسئله است.

۴- حاصل ضرب آنها برابر با k^4 است.

۵- منعکسهای a و P را نسبت به یک دایره به مرکز O بدست می‌آوریم که دایره

a' و نقطه P' واقع بر آن خواهد بود. در P' فقط یک خط مماس بر a' می‌توان رسم

کرد. همچنین می‌توانیم منعکسهای a و O را نسبت به یک دایره به مرکز P بدست آوریم

که خط a' و نقطه O' غیر واقع بر آن خواهد بود و از O' فقط یک خط موازی با a'

می‌توان رسم کرد.

بند ۶.۵

۱- دو مثلث ABC و AB_1C_1 که نسبت به خط AS قرینه‌اند با هم برابرند و

بنابراین:

$$\widehat{BSC_1} = \widehat{SBA} - \widehat{SC_1B} = B - C$$

۲- با توجه به تمرین ۳ از بند ۷.۱ داریم:

$$A'D = \frac{b^2 - c^2}{2a}$$

و چنانکه در بند ۶.۵ دیدیم:

$$A'S = \frac{a(b-c)}{2(b+c)}$$

بنا بر این داریم:

$$A'S \cdot A'D = \left(\frac{b-c}{2}\right)^2$$

بند ۷.۵

۱- باید داشته باشیم: $c+c' = 0$

۲- شعاعهای دو دایره مماس داخلی را با a و b و شعاع دایره نیمساز آنها را با r نشان می‌دهیم. دایره انعکاس را به مرکز نقطه تماس دو دایره انتخاب می‌کنیم. منعکسهای دو دایره می‌شود دو خط موازی که به فاصله‌های $\frac{k^2}{2a}$ و $\frac{k^2}{2b}$ از قطب انعکاس واقعند.

منعکس دایره نیمساز خطی می‌شود موازی و متساوی الفاصله با دو خط مزبور و به فاصله $\frac{k^2}{2r}$ از قطب انعکاس. بنا بر این داریم:

$$\frac{2}{r} = \frac{1}{a} + \frac{1}{b}$$

۳- دو دسته خطهای متوازی عمود بر هم بدست می‌آید.

۴- هر گاه یک نقطه از دایره نیمساز دو دایره را قطب انعکاس اختیار کنیم، این دایره به یک خط و دو دایره به دو دایره تبدیل می‌شوند که نسبت به آن خط قرینه‌اند.

۵- تقارن نسبت به یک خط حالت خاص انعکاس نسبت به دایره است.

۶- الف: فرض می‌کنیم $AB \parallel CD$ و علاوه بر آن چهار نقطه مفروض بزرگ دایره γ واقع باشند. دو دایره β و α را در نظر می‌گیریم که بر دایره γ عمود باشند و α بر A و C و β بر B و D بگذرد و نقطه‌های برخورد این دو دایره را با L و O نشان می‌دهیم. در انعکاس نسبت به دایره به مرکز L دایره‌های α و β به دو قطر از دایره γ تبدیل می‌شوند به گونه‌ای که $A'B'C'D'$ یک مستطیل به مرکز O' خواهد بود.

ب: فرض می‌کنیم $AB \parallel CD$ یا $AD \parallel BC$ و دایره‌های α, β و γ را به گونه‌ای بالا در نظر می‌گیریم، اما این بار دو دایره α و β متقاطع نمی‌باشند. نقطه‌های حد دسته دایره‌های α, β را با L و O نشان می‌دهیم، یعنی L و O نقطه‌های برخورد γ با خط‌المرکزین α و β می‌باشند. در انعکاس نسبت به دایره به مرکز L دو دایره α و β به دو دایره به مرکز مشترك O' تبدیل می‌شوند. چون $A'C'$ و $B'D'$ (که روی یک خط واقعند) قطرهای دو دایره هم‌مرکز می‌باشند. پس $A'B'C'D'$ یک متوازی‌الاضلاع به وضع خاص می‌باشد.

پ: وقتی A, B, C, D روی یک دایره واقع نباشند، چهار دایره متمایز $ABC, ACD,$

ABD، BCD را معین می‌کنند. یکی از دو دایره نیمساز دایره‌های ABC و ACD را که جداسازی بین B و D را پدید می‌آورد با μ نشان می‌دهیم. همچنین یکی از دو دایره نیمساز دایره‌های ABD و BCD را که جداسازی بین A و C را پدید می‌آورد با ν نشان می‌دهیم. دو دایره μ و ν در O و L برخورد می‌کنند. در انعکاس نسبت به دایره به مرکز L دایره‌های ABC و ACD به دو دایره متساوی $A'B'C'$ و $A'C'D'$ تبدیل می‌شوند که μ محور اصلی آنها بین B' و D' جداسازی پدید می‌آورد به گونه‌ای که:

$$\widehat{A'B'C'} = \widehat{C'D'A'}$$

همچنین در انعکاس مزبور دایره‌های ABD و BCD به دو دایره متساوی $A'B'D'$ و $B'C'D'$ تبدیل می‌شوند که ν' محور اصلی آنها جداسازی بین A' و C' را پدید می‌آورد و داریم:

$$\widehat{D'A'B'} = \widehat{B'C'D'}$$

بنابراین $A'B'C'D'$ یک متوازی‌الاضلاع است.

یادداشت: در هر یک از حالت‌های بالا، جفت نقطه (O و L) به نام ذاکوبن^۱ جفت‌های نقاط (A و C) و (B و D) موسوم است.

۷- خط‌المركزین دو دایره را رسم می‌کنیم که قطر AB از اولی و قطر CD از دومی را پدید می‌آورد بدگونه‌ای که $AC \parallel BD$. دایره‌های به قطر AD و به قطر BC را با α و β نشان می‌دهیم و L و M نقطه‌های حدی دسته دایره‌های $\alpha\beta$ را بدست می‌آوریم. دایره نیمساز مطلوب دایره به قطر LM است. زیرا در انعکاس نسبت به این دایره که بردایره‌های α و β عمود است، A به D و B به C تبدیل می‌شود.

بند ۸.۵

۱- تمرین ۴ از بند ۷.۵ را بکار ببرید.

۲- اتحاد مثلثاتی زیر را در نظر گرفته و در آن θ را با $\frac{r}{\rho} + \frac{r}{\rho}$ جانشین‌سازی کنید:

$$\frac{1}{\sin \theta} - \cot \theta = \frac{\theta}{2}$$

۳- از نقطه نظر هندسه انعکاسی وضع دایره‌های مورد نظر نظیر شکل مربوط به چیستان اشتیمر در حالت $n=4$ می‌باشد. بنا بر این سه عدد از انحراف‌های انعکاسی برابر با $2/g(\sqrt{2}+3)$ و دوازده عدد دیگر برابر با صفر است.

بند ۹.۵

۱- کوچکترین انحراف انعکاسی بین دو دایره داده شده عبارتست از:

$$ch\delta = \left| \frac{1+1-(\sqrt{3}+1)^2}{2} \right| = \sqrt{3}+1$$

درحالی که کسینوس هیپر بولیک بزرگترین انحراف انعکاسی برابر است با:

$$\left| \frac{1+1-4(\sqrt{3}+1)^2}{2} \right| = 4\sqrt{3}+7 = 2ch^2\delta - 1 = ch\ 2\delta$$

دایره مرسوم بین دو دایره نمی تواند نیمساز آنها باشد، زیرا به یک دسته دایره ها تعلق ندارند.

۲- دایره های سدی همان دایره های چیستان اشتینر در حالت $n=3$ می باشند.

بنابراین:

$$ch\frac{\delta}{2} = sec\frac{\pi}{3} = 2$$

۳- مجذور نسبت بین طولهای مماسها برابر است با:

$$\frac{c^2-(a+b)^2}{c^2-(a-b)^2} = \frac{c^2-a^2-b^2-2ab}{c^2-a^2-b^2+2ab} = \frac{ch\delta-1}{ch\delta+1} = th^2\frac{\delta}{2}$$

۴- بارسم شکل درحالت اول حکم به سادگی محقق می شود. درحالت دوم کافی

است که قضیه (۹.۵، ۱) را با فرض $a=b$ و $c=2p$ بکار برد که نتیجه خواهد شد:

$$ch\ 2\delta = \frac{(2p)^2 - b^2 - b^2}{2b^2} = 2\left(\frac{p}{b}\right)^2 - 1$$

۵- داریم:

$$2sh^2\frac{\delta}{2} + 1 = ch\delta = \frac{r^2 + R^2 - (R^2 - 2rR)}{2rR} = \frac{r}{2R} + 1$$

۶- یا توجه به شکل (۳.۱، ب) داریم:

$$AH = \frac{bc\cos A}{\sin B} = 2R\cos A$$

و با استفاده از تمرین ۴ از بند ۶.۱ خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \overline{OH} &= R^2 + (2R\cos A)^2 - 4R^2\cos A\cos(B-C) \\ &= R^2(1 - 4\cos A\cos B\cos C) \end{aligned}$$

و چون $ON = \frac{OH}{2}$ بنا بر این:

$$\begin{aligned} \cos \delta \text{ یا } ch\delta &= \left[R^2 + \left(\frac{R}{\gamma} \right)^2 - R^2 \left(\frac{1}{\gamma} - 2 \cos A \cos B \cos C \right) \right] \times \frac{1}{R^2} \\ &= 1 + 2 \cos A \cos B \cos C \end{aligned}$$

۷- با توجه به اینکه محور اصلی دودایره به معادله $x = 0$ است و با توجه به نتیجه

تمرین ۴ خواهیم داشت:

$$ch\alpha = \frac{a}{\sqrt{a^2 - d^2}} \text{ و } ch\beta = \frac{b}{\sqrt{b^2 - d^2}}$$

بند ۱.۶

۱- در انعکاس نسبت به دایره ω دایره OA به خط a قطبی نقطه A تبدیل می‌شود. بنابراین این قطبی و دودایره به یک دسته دایره‌ها تعلق دارند و در نتیجه a محور اصلی دودایره است.

۲- قطبیهایی نقطه‌های A و B به ترتیب بر OA و OB عمودند.

۳- شکل دلخواه F را در نظر می‌گیریم، قطبیهایی معکوس F نسبت به یک دایره ω به مرکز O و نسبت به دایره دیگر به همان مرکز با هم متشابهند؛ بنابراین می‌توان دایره ω را همان دایره محاطی چندضلعی منتظم مفروض $ABC \dots$ اختیار کرد. در این صورت قطبیهایی هر یک از ضلعهای AB ، BC ، \dots و وسطهای این ضلعها و قطبیهایی رأسهای A ، B ، \dots عبارتند از خطهایی که وسطهای دوضلع مجاور به آن رأس را به هم وصل می‌کنند. هرگاه دایره محیطی چندضلعی را به عنوان دایره ω انتخاب کنیم، مبدل قطبی معکوس چندضلعی عبارتست از چندضلعی دیگری که ضلعهایش بر دایره محیطی در رأسهای چند ضلعی اول مماس می‌باشند.

۴- قطبیهایی دوضلع روبروی مستطیل عبارتند از دو نقطه متساوی الفاصله از O که روی یک خط D واقعند. قطبیهایی دوضلع روبروی دیگر نیز عبارتند از دو نقطه متساوی الفاصله از O که روی یک خط D' قرار دارند. دوخط D و D' در O برهم عمودند. بنابراین چهار نقطه حاصل یک چهار گوشه تشکیل می‌دهند که دو قطر آن عمود منصف یکدیگرند، پس این چهار گوشه یک لوزی است. همچنین می‌توان از این ویژگی استفاده کرد که محورهای تقارن مستطیل روی مماسهایی که در رأسهای مستطیل بر دایره محیطی آن رسم می‌شوند پاره‌خطهای برابر جدایی کنند.

بند ۲.۶

بنا بر قضیه (۲.۶، ۱) مماس بر دایره مزدوج عبارتست از نیمساز یکی از دوزاویه

مکملی که بین دایره محیطی با دایره نه نقطه تشکیل می‌شود؛ وقتی یکی از این دوزاویه به سمت صفر میل کند دیگری به سمت 180° میل خواهد کرد. بنابراین با توجه به تمرین ۶ از بند ۹.۵ داریم:

$$\theta = \frac{1}{2}(180^\circ - \delta)$$

بند ۳.۶

۱- خط b_p قطبی نقطه B_p نسبت به دایره α است؛ و غیره. نقطه C_p قطب خط $B_p B_p$ نسبت به دایره β است، و غیره.

۲- برای همه شکل‌های بند ۳.۶ خط OA یک محور تقارن است. از شکل‌های (۳.۶، الف) و (۳.۶، پ) برمی‌آید که برای بیضی و هذلولی می‌توان محور تقارن دیگری عمود بر OA را در نظر گرفت (موضوعی که در بند ۶.۶ بررسی شده است).

۳- از روی شکل (۳.۶، ب) معلوم می‌شود که هر مماس t که بر سهمی رسم شود قطبی یک نقطه T از دایره α است. پای عمودی که از O بر t رسم شود منعکس T نسبت به دایره ω است و مکان هندسی آن منعکس دایره α (گذرنده بر O) است که یک خط می‌باشد.

۴- همانگونه که از شکل (۳.۶، پ) برمی‌آید، مجانب u که قطبی نقطه U است بر ضلع OU از مثلث قائم‌الزاویه OAU عمود است. بنابراین زاویه $A = \theta$ از این مثلث در رابطه زیر صدق می‌کند:

$$\frac{1}{\cos \theta} = \frac{OA}{AU} = \frac{OA}{r} = \varepsilon$$

برای هذلولی متساوی‌القطرین $\theta = 45^\circ$ و $\varepsilon = \sqrt{2}$ می‌باشد.

۵- هر گاه مدار یک ستاره دنباله‌دار سهمی یا هذلولی باشد، این ستاره مجدداً به خورشید نزدیک نخواهد شد و از طریق مشاهدات نمی‌توان به وجود چنین ستاره‌ای حکم قطعی داد. هر چند که در اثر اختلالات ناشی از سیارات (به ویژه مشتری که دارای جرم فوق‌العاده بزرگ است) آن قسمت از مدار ستاره‌های دنباله‌دار که بنظر می‌رسد به هذلولی شباهت دارد، و هر چند که بعضی از مدارهای بیضوی آنقدر کشیده‌اند که تمایز آنها از سهمی مشکل می‌باشد، با وجود این سرعت ستاره‌های دنباله‌دار نسبت به خورشید به آن اندازه زیاد نیست که در فضای خارج آنقدر دور شوند که جاذبه ستاره دیگری بتواند آنها را به خود بکشد.

بند ۴.۶

۱- معادله مکان به صورت زیر است:

$$x^2 + y^2 = (1 - \epsilon x)^2$$

۲- مبدأ جدید نسبت به محورهای اول به طول $x = -\epsilon a$ می باشد و از دو نقطه

$$x = \frac{1}{\epsilon \pm 1}$$

به يك فاصله است که این دو نقطه محل برخورد مکان هندسی تمرین ۱ با محور

x ها است. در این صورت معادله جدید مکان چنین می شود:

$$(x - \epsilon a)^2 + y^2 = [1 - \epsilon(x - \epsilon a)]^2 = (a - \epsilon x)^2$$

$$(1 - \epsilon^2)x^2 + y^2 = (1 - \epsilon^2)a^2 = \pm b^2$$

$$\frac{x^2}{a^2} \pm \frac{y^2}{b^2} = 1$$

علامت $+$ نظیر $\epsilon < 1$ و علامت $-$ نظیر $\epsilon > 1$ می باشد. چون این معادله نسبت به x و نسبت به y از درجه زوج است پس بیضی و هذلولی نسبت به هر يك از محورها و نسبت به مبدأ مختصات متقارن می باشند.

بند ۵.۶

۱- هر گاه دو مثلث دارای مرکز همسانی باشند، دارای محور همسانی نیز می باشند و بر عکس.

۲- اگر شش رأس يك شش ضلعی متوالیاً روی دو خط واقع باشند، سه نقطه برخورد سه جفت ضلعهای روبروی آن بر يك خط راست واقعند. اگر شش ضلع يك شش ضلعی متوالیاً بر دو نقطه بگذرند، سه قطر آن متقارند.

۳- آنها در مرکز دایره بر هم عمودند.

۴- خط بینهایت l قطبی نقطه O مرکز دایره ω است، پس هر نقطه از مقطع مخروطی که در بینهایت باشد قطب (نسبت به دایره ω) يك مماس بردایره α است که از O می گذرد. بنابراین بر حسب آنکه O داخل α ، روی α یا خارج α باشد تعداد نقطه های بینهایت مقطع 0 ، 1 یا 2 می باشد.

۵- روی شکل (۳.۶، پ) مشاهده می شود که OU در U بر α مماس است. بنابراین یکی از نقطه های بینهایت هذلولی نقطه تماس آن با مجانب u است. نقطه دیگر بینهایت آن نقطه تماس با مجانب دیگر است.

۶- خط هادی سهمی قطبی نقطه A است و هر نقطه از این خط قطب قطری از دایره

α است و معاسهائی که از این نقطه بر سهی رسم شوند قطبهای دوسر قطر نظیر می باشند. هر دو نقطه دوسر هر قطر از دایره α برد و ضلع يك زاویه قائمه به رأس O واقعند. بنا بر این قطبهای آنها بر هم عمودند.

۷- هر نقطه برخورد دو قطر را می توان همچون نقطه P از قضیه (۵۰۶ ، ۱) در نظر گرفت که دو نقطه برخورد دو جفت قطرهای دیگر بر قطبی نقطه P واقع است.

بند ۶.۶

۱- داریم:

$$OP + O_1P = \varepsilon \cdot PK + \varepsilon \cdot K_1P = \varepsilon \cdot K_1K$$

که K_1K فاصله دو خط هادی است.

۲- اگر P را بر شاخه چپ هذلولی بگیریم ، مطابق باشکله (۶.۶ ، پ) داریم:

$$OP - O_1P = \varepsilon \cdot PK - \varepsilon \cdot PK_1 = -\varepsilon \cdot KK_1$$

اگر P بر شاخه راست هذلولی باشد علامت حاصل تغییری کند.

۳- این دایره منعکس دایره α نسبت به ω است. (تمرین ۳ از بند ۳.۶ را با این تمرین مقایسه کنید).

بند ۷.۶

۱- تصویر جسم نمایی حالت خاص انعکاس است.

۲- صفحه عمود منصف OA (شکله ۷.۶ ، الف) کره α' را در يك دایره عظیمه خاص قطع می کند که اصطلاحاً آن را استوا می نامیم. این استوا هر دایره عظیمه دیگر از کره را در دو نقطه قطع می کند که در دوسر يك قطر واقعند. ویژگی استوا این است که تصویرهای قطرهای آن روی صفحه α عبارتند از قطرهای دایره ای از این صفحه که مرکزش A و شعاعش $2k$ می باشد.

۳- نقطه های P_1 و P_2 را نقطه های برخورد دو دایره عظیمه از کره α' می گیریم که یکی از آنها بر O و A می گذرد. در این صورت P_1 و P_2 در صفحه α نقطه های برخورد خطی گذرنده بر A با دایره ای هستند که از دو نقطه Q_1 و Q_2 می گذرد و این دو نقطه دوسر قطری از دایره به مرکز A و به شعاع $2k$ یعنی دوسر قطری از دایره تصویر استوا می باشند. چون داریم:

$$AP_1 \cdot AP_2 = AQ_1 \cdot AQ_2 = -(2k)^2$$

پس P_1 و P_2 توسط يك انعکاس منفی بهم مربوط می باشند که ترکیبی است از يك انعکاس نسبت به دایره تصویر استوا با نیم دور حول A .

۴- کره α' را در نظری می گیریم که بر دوازده یال مکعب در وسط آنها مماس می باشد. یکی از نقطه های برخورد این کره با خط واصل بین دو رأس روبرو از مکعب را O می نامیم. O را مرکز تصویر جسم نمایی نسبت به کره α' قرار می دهیم. (هرگاه یکی از نقطه های برخورد خط واصل بین مرکزهای دو وجه روبرو با کره α' را O مرکز تصویر برگزینیم، شکل حاصل شکل متقارن چپستان اشتیر در حالت $n=4$ خواهد بود).

۱۳۰۰۰	اقلیدس	۱۴۶	آپولونیوس (دایرہ)
۱۴۴	اقلیدسی (صفحہ)	۱۴	آنہلی لاکس
۱۵۵	اقلیدسی (ہندسہ)		
۱۵۵	انتقال	۲۱	■ ارتفاع
۱۵۷	انحراف انعکاسی	۵۴	ارتفاعی (چهار گوشہ)
۱۳۹	انعکاس	۳۰	ارتفاعی (مثلث)
۱۳۳	انعکاس (دایرہ)	۲۱	ارتفاعی (مرکز)
۱۳۹	انعکاس (قطب)	۹۹	اسپیکر (تثودور)
۱۳۹	انعکاس (قوت)	۱۹	استوارت (رابطہ)
۱۸۸	انعکاس (کرہ)	۴۴	استوارت (قضیہ)
۱۴۴	انعکاس درصفحہ	۱۲۸	اسکوت
۱۵۷	انعکاسی (انحراف)	۱۰۱	اسموگور زوسکی (قضیہ)
۱۴۶	انعکاسی (صفحہ)	۱۵۹	اشتینر (چیستان)
۱۳۳	انعکاسی (ہندسہ)	۲۶	اشتینر - لہ موس (قضیہ)
۳۲	اولر	۶۰	اشتینر (ہیپوسیکلوئید)
۳۲	اولر (خط)	۱۶۹	اصل پونسلا
۳۵	اولر (دایرہ)	۱۶۹	اصل دزار گک
۴۳	اولر (رابطہ)	۱۶۹	اصل دوگانگی
۴۳	اولر (قضیہ)	۱۸۷	اصلی (دایرہ)
		۴۶	اصلی (محور)
۷۴	■ براہما گوپتا (دستور)	۵۰	اصلی (مرکز)

۲۷	تثلیث زاویه	۹۹	بره کنترنج (ویلیام)
۱۲۲	تجانس	۱۰۰	بریانسن (قضیه)
۱۲۳	تجانس (نسبت)	۵۶	بطلمیوس (قضیه)
۱۲۳	تجانس (مرکز)	۱۵، ۴۶	بل (اریک تمپل)
۲۷	تربیع دایره	۱۶۰	بلیایی (هندسه)
۱۲۲	تشابه	۳۰	بوتما (مثلث)
۱۲۳	تشابه (نسبت)	۱۷۶	بیضی
۱۸۷	تصویر جسم نمایی	۱۸۱	بینهایت (خط)
۱۸۷	تصویر مرکزی	۱۴۶	بینهایت (نقطه)
۱۸۱	تصویری (صفحه)	۸۷، ۹۶	پاپوس (قضیه)
۱۶۷	تصویری (هندسه)	۱۳۳	پاتنیم (مساوقات)
۲۷	تضعیف مکعب	۹۹	پاسکال (خط)
۱۳۰	تغییر شکل پروکوست	۹۶	پاسکال (قضیه)
۱۱۱	تقارن محوری	۱۳۳	پتارد
۱۰۹	تقارن مرکزی	۱۲۸	پترسن (جولیوس)
۳۲	ثقل (مرکز)	۱۲۸، ۱۲	پقرسن - اسکوت (قضیه)
۱۳۶	جداسازی	۶۱	پروانده (قضیه)
۱۳۳	جداساز (جفت‌های نقطه‌ها)	۱۳۰	پروکوست (تغییر شکل)
۱۸۷	جسم نمایی (تصویر)	۳۶	پودر (مثلث)
۱۳۳	جفت‌های نقطه‌های جداساز	۱۴۱	پوسلیبه (عاکس)
۶۷	چهار گوشه	۱۷۰	پوش
۵۴	چهار گوشه ارتفاعی	۳۴	پونسله
۷۴	چهار گوشه محاطی	۱۳۰	پیوسته (تبدیل)
۱۵۹	چیستان اشتینر	۱۶۱	تا بعهای هذلولوی
۱۵۳	حد (نقطه‌های)	۱۶۱	تانزانته هیپر بولیک
۱۷۵	خروج از مرکز	۱۳۰	تبدیل پیوسته
۳۲	خط اولر	۱۲۴	تبدیل تشابهی
۱۸۱	خط بینهایت	۱۳۰	تبدیل خطی
		۱۰۴	تبدیل شکلها
		۱۶۷	تبدیل قطبی معکوس
		۱۳۰	تبدیل‌های متوالی

۱۶۹	دوگانگی (اصل)	۹۹	خط پاسکال
	■	۵۵	خط سمن (= خط سنسن)
۴۳	رابطه اولر	۱۷	خط سوایی
۲۶	رابطه ژرگون	۱۷۸	خط هادی
۱۸۷	رسم الجسمى (تصویر)	۶۷	خطهای متقارب
۵۶	رشته فیوناچی	۱۷۱	خطهای مزدوج
	■	۱۳۰	خطی (تبدیل)
۲۷	زاویه (تثلیث)	۱۰۴	خنوخ
۱۶۴	زنجیره (منحنی)		■
	■	۶۷	داگسن
۲۱۷	ژاکوبن (نقطه‌های)	۴۱	دایره (برخی ویژگیهای)
۲۶	ژرگون (رابطه)	۲۷	دایره (تربیع)
۲۶	ژرگون (نقطه)	۱۴۶	دایره آپولونیوس
	■	۱۸۷	دایره اصلی
۱۴۷	سدی (دایره‌های)	۳۵	دایره اولر
۵۵	سمن (خط)	۱۸۹	دایره عظیمه
۱۷	سوا (قضیه)	۲۳	دایره محاطی مثلث
۱۷	سوایی (خط)	۲۰	دایره محیطی مثلث
۱۱۶	سه‌پیمانہ (مسئله)	۱۷۳	دایره مزدوج مثلث
۱۷۶	سهمی	۳۴	دایره نه نقطه
۱۶	سینوسها (قانون)	۱۵۵	دایره نیمساز دودایره
۱۶۱	سینوس هیپر بولیک	۴۹	دایره‌ها (دسته)
	■	۱۴۷	دایره‌های سدی
۹۵	شش ضلعیها	۱۴۷	دایره‌های عمود برهم
۸۷	شکل قطاع	۹۲	دزارگ (قضیه)
	■	۷۴	دستور براهما گوبتا
۱۴۶	صفحه انعکاسی	۴۹، ۱۵۳	دسته دایره‌ها
۱۸۱	صفحه تصویری	۲۹	دسکوب (مهندس)
	■	۴۶	دکارت (رنه)
۱۴۱	عاکس پوسلیه	۶۰	دلنوئید
۱۸۹	عظیمه (دایره)	۱۰۷	دوران
۱۰۵	عمل همانی		
۱۴۷	عمود برهم (دایره‌های)		

۱۶۷	قطبی معکوس (تبدیل)	۳۶	عمودی (مثلث)
۱۳۹	قوت انعکاس	۱۶۰	■ غیر اقلیدسی (هندسه)
۴۱	قوت نقطه	۱۳۷	غیر توافقی (نسبت)
۳۷	■ کازی (جان)	۱۱۳	■ فاگنا نو (مسئله)
۳	کاکسه تر	۴۶	فرما (بیر)
۱۷۵	کانون	۱۰۸	فرما (نقطه)
۹۹	کبک (ژولیت)	۱۶۷	فلویر (گوستاو)
۴۱، ۱۷۶	کپلر	۱۵۰	فوئر باخ (قضیه)
۱۸۸	کره انعکاس	۸۰، ۹۷	فوردر
۱۶۱	کسینوس هیبر بولیک	۵۶	■ فیوناچی (رشته)
۱۰۵	کلین (فلیکس)	۱۶	■ قانون سینوسها
۲۸	■ گاردنر (مارتین)	۴۴	قضیه استوارت
۳	گریترز	۱۰۱	قضیه اسموگوردزوسکی
۱۶۰	گوس (هندسه)	۲۶	قضیه اشتینر - له موس
۸۱	■ لاگرانژ	۴۳	قضیه اولر
۷۴	لامب	۵۶	قضیه بطلمیوس
۹۷	لاپانیز	۸۷، ۹۶	قضیه پاپوس
۱۶۰	لواچفسکی (هندسه)	۹۶	قضیه پاسکال
۲۷	له موس (قضیه)	۱۲۸، ۱۲۹	قضیه پترسن - اسکوت
۱۴۱	لیپکین	۶۱	قضیه پروانه
۳	■ مارشان	۹۲	قضیه دزارگک
۱۷۸	متساوی القطرین (هدلولی)	۱۷	قضیه سوا
۷۰	متوازی الاضلاع وارینیون	۱۵۰	قضیه فوئر باخ
۱۹	مثلث (نقاط مهم)	۸۰	قضیه محور
۲۱، ۳۰	مثلث از تقاعی	۸۵	قضیه متلائوس
۳۰	مثلث بوتما	۶۳	قضیه مورلی
۳۶	مثلث پودر	۶۷	قضیه وارینیون
۳۶	مثلث عمودی	۱۳۹	قطب انعکاس
		۱۶۷	قطب و قطبی

۱۸۳	مقطعهای مخروطی مرکزدار	۱۷۳	مثلث مزدوج
۱۷۰	مکان هندسی	۳۲	مثلث میانه‌ای
۲۷	مکعب (تضعیف)	۷۹	مثلث ناپلئون
۹۹	مک لورن	۱۱۷	مثلثی (مختصات)
۱۳۹	مگنوس	۱۷۶	مجانب
۱۶۴	منحنی زنجیره	۷۴	محاظی (چهار گوشه)
۱۳۹	منعکس	۲۳	محاظی (دایره)
۸۵	منلائوس (قضیه)	۸۰	محور (قضیه)
۶۳	مورلی (قضیه)	۴۶	محور اصلی
۲۰	میانه	۱۸۵	محور مقطع مخروطی
۳۲	میانه‌ای (مثلث)	۹۳	محور همسانی
۸۰	میکل	۱۱۷	مختصات مثلثی
	■	۱۷۵	مخروطی (مقطع)
۷۹	ناپلئون (مثلث)	۲۱	مرکز ارتفاعی
۶۳	نارا نینگار	۵۰	مرکز اصلی
۱۳۷	ناهمساز (نسبت)	۱۲۳	مرکز تجانس
۱۲۳	نسبت تجانس	۲۰	مرکز ثقل
۱۲۳	نسبت تشابه	۲۳	مرکز دایره محاطی
۸۷	نسبت مؤلف	۱۹	مرکز دایره محیطی
۱۳۷	نسبت ناهمساز	۱۸۴	مرکز مقطع مخروطی
۱۹	نقاط مهم مثلث	۹۲	مرکز همسانی
۲۶	نقطه ژرگون	۱۸۷	مرکزی (تصویر)
۴۱	نقطه (قوت)	۱۷۱	مزدوج (خطهای)
۶۷	نقطه‌های بريك استقامت	۱۷۱	مزدوج (دایره)
۱۷۱	نقطه‌های مزدوج	۱۷۳	مزدوج (مثلث)
۳۴	نقطه (دایره)	۱۷۱	مزدوج (نقطه‌های)
۱۰۹	نیمدور	۱۲۲	مزدوج هم‌زویه‌ای
۲۲	نیمساز (خط)	۶۱	مسئله پروانه = قضیه پروانه
۱۵۵	نیمساز (دایره)	۱۱۶	مسئله سه پیمانہ
۳۷	نیوبرگک	۱۱۳	مسئله فاگنانو
۴۴-۱۷۶	نیوتن	۱۷۵	مقطعهای مخروطی

۹۲	همسانی (مرکز)	۶۷	واریون (قضیه)
۱۰۵	هندسه اقلیدسی	۷۰	واریون (متوازی الاضلاع)
۱۳۳	هندسه انعکاسی	۵۶	والاس (ویلیام)
۱۶۷	هندسه تصویری		■
۱۶۰	هندسه غیر اقلیدسی	۱۷۸	هادی (خط)
۱۶۰	هندسه گوس-بلیائی-لوباچفسکی	۲۹	هاردی
۱۶۱	هندسه هذلولوی	۱۶۱	هذلولوی (تابعهای)
۱۶۱	هیپر بولیک (تابعهای)	۱۶۱	هذلولوی (هندسه)
۱۶۱	هیپر بولیک (تأثرات)	۱۷۶	هذلولوی
۱۶۱	هیپر بولیک (سینوس)	۱۷۸	هذلولوی متساوی القطرین
۱۶۱	هیپر بولیک (کسینوس)	۶۲	هرنر
۶۰	هیپوسیکلوئید اشتینر	۷۷	هرون اسکندرانی
	■	۱۰۵	همانی
۶۲	یکان (مجله ریاضیات)	۱۰۵	هم اندازگی
۷۳	یگالوم	۱۲۲	هم زاویه ای
		۹۲	همسان (مثلثهای)
		۹۳	همسانی (محور)